

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

นายทวิช แจ่มจำรัส
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง	การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี
ผู้ประเมิน	นายทวิช แจ่มจรัส
ปีที่ประเมิน	ปีงบประมาณ 2563

บทคัดย่อ

การประเมินนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินบริบทของโครงการเกี่ยวกับความต้องการในการจัดทำโครงการ และความเป็นไปได้ของโครงการ 2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม และความพอเพียงของงบประมาณ 3) เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ และการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 4) เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ นักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ 5) เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการเกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่มีต่อโครงการ 6) เพื่อประเมินประสิทธิผลเกี่ยวกับการจัดการตามวัตถุประสงค์ การสร้างความสัมพันธ์ การดำเนินงานที่คุ้มค่า และความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน 7) เพื่อประเมินความยั่งยืน เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และการทำงานเป็นทีม และ 8) เพื่อประเมินการถ่ายโยงความรู้เกี่ยวกับการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล และการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ในการประเมินโครงการครั้งนี้ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิพเพียท (CIPPIEST) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ปีงบประมาณ 2563 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ ด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิ ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 306 คน ผู้ปกครอง จำนวน 306 คน และครู จำนวน 65 คน ซึ่งการเก็บข้อมูลในการประเมินครั้งนี้ นอกจากเก็บข้อมูลจากครูกลุ่มตัวอย่างแล้วผู้ประเมินยังได้เก็บข้อมูลกับครูผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูที่ปรึกษาจำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ มีทั้งสิ้น 14 ฉบับ ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 4 ฉบับ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 3 ฉบับ และแบบบันทึก จำนวน 7 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม 2) แบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 3) แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 4) แบบบันทึกด้าน

กระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 5) แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 6) แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน 7) แบบบันทึกการแก้ไขปัญหานักเรียนรายบุคคล 8) แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน 9) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 10) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 11) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 12) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 13) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 14) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการประเมิน พบว่า

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น (8 ประเด็นการประเมิน) และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด (24 ตัวชี้วัด) ดังนี้

1) การประเมินบริบท พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ตัวชี้วัด คือ 1.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.41) และ 1.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.43)

2) การประเมินปัจจัยนำเข้า พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด คือ 2.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) และ 2.2 ตัวชี้วัดร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (98.29%)

3) การประเมินกระบวนการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ตัวชี้วัด คือ 3.1 ตัวชี้วัดร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 3.2 ตัวชี้วัดร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4) การประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ 4.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ใน

ระดับมากที่สุด (100%) 4.2 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 4.3 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 4.4 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (0%)

5) การประเมินผลกระทบ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ 5.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (11.84%) 5.2 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) 5.3 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40) และ 5.4 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40)

6) ผลการประเมินประสิทธิผล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ 6.1 ตัวชี้วัดร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 6.2 ตัวชี้วัดร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 6.3 ตัวชี้วัดร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 6.4 ตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

7) ผลการประเมินความยั่งยืน พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ตัวชี้วัด คือ 7.1 ตัวชี้วัดร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 7.2 ตัวชี้วัดร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 7.3 ตัวชี้วัดร้อยละการทำงานเป็นทีม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

8) การประเมินการถ่ายโยงความรู้ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด คือ 8.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50) 8.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56) และ 8.3 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51)

Title	The Evaluation of the Classroom Management Project of Student Care and Support System in Banmiwittaya School,Lopburi Province
Evaluator	Twitich Jamjumrat
Year	Fiscal Year 2020

Abstract

The purposes of this study were to determine; 1) context evaluation on the need assessment and the possibility of the project 2) input factors evaluation on the knowledge and readiness of the teachers and the budget used 3) process evaluation on the activities being done 4) product evaluation on getting to know student individually, students screening, students problem resolution and referring system 5) impact evaluation on disciplined students and students, parents and teachers' satisfaction toward the project. 6) effectiveness evaluation on management by objectives, making a relationship, worthwhile implementation, and satisfaction. 7) sustainability evaluation on knowledge sharing, application of knowledge to new ideas and teamwork, and, 8) transportability evaluation on changing the strategies to solve the problems, revision, and elaboration the innovation and knowledge management. The CIPPIEST was used to evaluate the project. The samples consisted of students, parents, and teachers attending Banmiwittaya School, Lopburi Province during the 2020 fiscal year. To determine the sample size using Krejcie and Morgan table. The stratified random sampling was used to select the samples that included 306 students, 306 parents, and 65 teachers. In addition, data were collected from one teacher responsible for the school's financial matters and 43 counselors. The instrument used in this study were: 1) questionnaire on the project context, teachers input factors, need assessment, project possibility, knowledge, and readiness of the teacher in charge of the project 2) input factors record form on the budget used in the project. 3) process record form on activities being done in the project 4) monitoring record form 5) student reference individually form 6) student screening form 7) student problem resolution individually form 8) student discipline form 9) questionnaire on students' satisfaction toward this project 10) questionnaire on parents' satisfaction toward this project 11) questionnaire on teachers' satisfaction toward this project 12) questionnaire on the project effectiveness 13) questionnaire on the project sustainability 14) questionnaire

on the project transportability. The data were analyzed in terms of percentage, mean and standard deviation.

The results of the study were as follow:

The overall finding of classroom management project evaluation of student care and support system in Banmiwittaya School, Lopburi Province met all criteria of 8 aspects and 24 indicators. The results were as follow:

1) Context evaluation met all 2 indicators criteria at the high level, details as follow:

1.1 The mean score of indicators on need assessment met the criteria at the high level. ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.41)

1.2 The mean score of indicators on the project possibility met the criteria at the high level. ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.43)

2) Input factors evaluation met all 2 indicator criteria, The one indicator was at the high level and the other was at the highest level, details are as follow:

2.1 The mean score of indicators on knowledge and readiness of teachers in charge of this project met the criteria at the high level. ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50)

2.2 The mean score of indicators on the budget used met the criteria at the highest level. (98.29%)

3) Process evaluation met all 2 indicators criteria at the highest level, details as follow:

3.1 The percentage of indicators on the activities being done in this project met all criteria at the highest level. (100%)

3.2 The percentage of indicators on project monitoring met all criteria at the highest level. (100%)

4) Outcome evaluation met all 4 indicators criteria at the highest level, details as follow:

4.1 The percentage of indicators on getting to know students individually met all criteria at the highest level. (100%)

4.2 The percentage of indicators on students screening met all criteria at the highest level. (100%)

4.3 The percentage of indicators on students' problem resolution met all criteria at the highest level. (100%)

4.4 The percentage of indicators on the student referring system met all criteria at the highest level. (100%)

5) Impact evaluation met all 4 indicators criteria at the highest level, details as follow:

5.1 The percentage of disciplined students indicators met the highest level criteria (11.84%).

5.2 The mean score of indicators on students' satisfaction toward this project met the criteria at the highest level ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40).

5.3 The mean score of indicators on parents' satisfaction toward this project met the criteria at the highest level ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40).

5.4 The mean score of indicators on teachers' satisfaction toward this project met the criteria at the highest level ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40).

6) The percentage of effectiveness evaluation met all 4 indicators criteria at the highest level, details as follow:

6.1 The percentage of indicators on management by objectives met the criteria at the highest level. (100%)

6.2 The percentage of indicators on making a relationship met the criteria at the highest level. (100%)

6.3 The percentage of indicators on worthwhile implementation met the criteria at the highest level. (100%)

6.4 The percentage of indicators on satisfaction met the criteria at the highest level. (100%)

7) The percentage of sustainability evaluation met all 3 indicators criteria at the highest level, details as follow:

7.1 The percentage of indicators on knowledge sharing met the criteria at the highest level. (100%)

7.2 The percentage of indicators on the application of knowledge to new ideas met the criteria at the highest level. (100%)

7.3 The percentage of indicators on teamwork met the criteria at the highest level. (100%).

8) The percentage of transportability evaluation met all 3 indicators criteria,

2 indicators were at the high level and the other one was at the highest level, details are as follow:

8.1 The indicator of teachers' opinions on changing the strategies to solve the problems met the criteria at a high level. ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50)

8.2 The indicator of teachers' opinions on revision and elaboration of the innovation met the highest level criteria. ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56)

8.3 The indicator of teachers' opinions on knowledge management met the criteria at a high level. ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51)

กิตติกรรมประกาศ

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.ชนาธิป ทั้ยแป รักษาการผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คันทรีย์ ชมพูพาทย์ อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณะ โสขุมมา อาจารย์ประจำสาขา คณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และดร.พนธ์วิชญ์ เลี้ยงชีพชอบ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขในส่วนที่บกพร่องต่าง ๆ ทุกขั้นตอนการประเมิน จนกระทั่งการประเมินโครงการเล่มนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งผู้ประเมินรู้สึกซาบซึ้งและเป็นพระคุณอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือสำหรับการประเมิน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.กรัณย์พล วิวรรณมงคล อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอนและการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ดร.สมพงษ์ เตชรัตนวรกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพมงคลรังสี จังหวัดกาญจนบุรี ดร.ธวัช กรุดมณี ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทองศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ดร.อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์ ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 และนางพรทิพย์ ยางสุด ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ที่กรุณาช่วยตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ จนกระทั่งการประเมินโครงการเล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย ที่ให้ทดลองใช้เครื่องมือสำหรับการประเมินครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนายวรเทพ หอมจันทร์ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมีวิทยา และนายวิระวัฒน์ ระนาท ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมีวิทยาคนปัจจุบัน ที่ส่งเสริมและสนับสนุนในการประเมินโครงการครั้งนี้ ขอขอบคุณรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมีวิทยา คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านหมีวิทยาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือกรุณาตอบแบบสอบถามและแบบบันทึกต่าง ๆ ทำให้การประเมินโครงการครั้งนี้สำเร็จในเวลาอันรวดเร็ว และขอขอบคุณผู้ให้ความช่วยเหลืออีกหลาย ๆ ท่านซึ่งไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมดไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณครอบครัวที่คอยให้กำลังใจแก่ผู้ประเมินเสมอมา ทำให้การประเมินโครงการเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามที่ตั้งใจไว้

สุดท้ายนี้คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากการประเมินโครงการเล่มนี้ ผู้ประเมินขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่แก่ คุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ทวิช แจ่มจรัส

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญแผนภาพ.....	ด
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการประเมิน.....	3
ความสำคัญของการประเมิน.....	4
ขอบเขตของการประเมิน.....	4
กรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมิน.....	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียน.....	14
ความหมายการจัดการชั้นเรียน.....	14
องค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน.....	15
หลักการจัดการชั้นเรียน.....	18
รูปแบบการจัดการชั้นเรียน.....	21
การจัดการชั้นเรียนด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	25
การจัดการชั้นเรียนด้านสังคม.....	28
การจัดการชั้นเรียนด้านการเรียนการสอน.....	32
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	33
ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	34
ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	35
ประโยชน์และคุณค่าของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	37
ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมี... ประสิทธิภาพ.....	38
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	44
กระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	45
องค์ประกอบและกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	51

บทที่	หน้า
วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน..	56
บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	58
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ.....	68
ความหมายการประเมินโครงการ.....	69
ประเภทของการประเมินโครงการ.....	70
รูปแบบการประเมินโครงการ.....	74
รูปแบบการประเมินโครงการแบบ CIPPIEST.....	81
โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา.....	83
หลักการและเหตุผลโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	83
วัตถุประสงค์โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...	84
เป้าหมายโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	84
ระยะเวลาดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	85
วิธีดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	85
งบประมาณ.....	87
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	88
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดวินัยนักเรียน ประกอบด้วย	88
ความหมายของวินัย.....	88
คุณลักษณะของผู้มีวินัย.....	88
การส่งเสริมวินัยนักเรียน.....	89
การสร้างแบบวัดวินัยนักเรียน.....	91
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	93
ความหมายความพึงพอใจ.....	93
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	93
การวัดความพึงพอใจ.....	95
การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ.....	97
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	98
งานวิจัยในประเทศ.....	98
งานวิจัยต่างประเทศ.....	105

บทที่	หน้า
3	109
วิธีดำเนินการ.....	109
ขั้นตอนการดำเนินการประเมินโครงการ.....	109
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	110
รูปแบบการประเมิน.....	110
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	112
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	125
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	129
4	131
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	131
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินบริบท.....	132
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินปัจจัยนำเข้า.....	134
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินกระบวนการ.....	137
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลผลิต.....	139
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลกระทบ.....	143
ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินประสิทธิผล.....	150
ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความยั่งยืน.....	153
ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินการถ่ายโยงความรู้.....	156
ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตาม ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี.....	160
5	163
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	163
สรุปผลการประเมิน.....	164
อภิปรายผล.....	166
ข้อเสนอแนะ.....	179
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	179
ข้อเสนอแนะในการประเมินครั้งต่อไป.....	181
บรรณานุกรม.....	182
บรรณานุกรม.....	183
ภาคผนวก.....	190
ภาคผนวก ก.....	191
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	192
หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	193
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย.....	194
ภาคผนวก ข.....	196

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ค.....	209
ผลการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out).....	210
ภาคผนวก ง.....	217
ผลการทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินกับกลุ่มตัวอย่าง.....	218
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน.....	224
ภาคผนวก ฉ การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ.....	248
สรุปการเผยแพร่	249
การเผยแพร่กับโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 80 โรงเรียน.....	250
การเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา	
เว็บไซต์ครูบ้านนอก.คอม เว็บไซต์ครูวันดี (KRUWANDEE).....	265
การเผยแพร่ทาง Facebook (เฟสบุ๊ก).....	268
การเผยแพร่ทางกลุ่มไลน์ต่าง ๆ.....	269
การตีพิมพ์ผลงานในวารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญา	
ศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	274
ภาคผนวก ช ประวัติผู้ประเมิน.....	276

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการประเมินแบบ CIPPIEST โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี.....	6
2	กระบวนการ วิธีการ เครื่องมือ ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	56
3	บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	58
4	บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....	59
5	บทบาทหน้าที่ของสถานศึกษา.....	61
6	บทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา.....	62
7	บทบาทหน้าที่ของครูประจำวิชา/ครูทั่วไป.....	62
8	บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว.....	63
9	บทบาทหน้าที่ของครูหัวหน้าระดับชั้น.....	64
10	บทบาทหน้าที่ของนักเรียนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	65
11	บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	65
12	บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง.....	66
13	บทบาทหน้าที่ของชุมชน.....	67
14	ปฏิทินการจัดกิจกรรม โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 (หมายเหตุ ปัจจุบันจังหวัดลพบุรี แยกมาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลพบุรี.....	85
15	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนและผู้ปกครอง.....	110
16	การกำหนดเกณฑ์แปลความหมายการประเมินโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา.....	127
17	ความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ.....	132
18	ความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ.....	133
19	สรุปผลการประเมินบริบท.....	134
20	ความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม.....	135
21	ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	136
22	สรุปผลการประเมินปัจจัยนำเข้า.....	136
23	ร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	137

ตารางที่		หน้า
24	ร้อยละการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน.....	138
25	สรุปผลการประเมินกระบวนการ.....	139
26	ร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล.....	140
27	ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง.....	140
28	ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาดำเนินสำเร็จ.....	141
29	ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาดำเนินไม่สำเร็จ และต้องส่งต่อ.....	142
30	สรุปผลการประเมินผลผลิต.....	142
31	ร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น.....	143
32	ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา.....	144
33	ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา.....	146
34	ความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา.....	148
35	สรุปผลการประเมินผลกระทบ.....	149
36	ร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์.....	150
37	ร้อยละการสร้างความสัมพันธ์.....	151
38	ร้อยละการจัดการทำงานที่คุ้มค่า.....	151
39	ร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน.....	152
40	สรุปผลการประเมินประสิทธิผล.....	152
41	ร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น.....	153
42	ร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่.....	154
43	ร้อยละการทำงานเป็นทีม.....	154
44	สรุปผลการประเมินความยั่งยืน.....	155
45	ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา.....	156
46	ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล.....	157
47	ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก.....	158
48	สรุปผลการประเมินการถ่ายโยงความรู้.....	159
49	สรุปผลการประเมินโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม.....	160

ตารางที่	หน้า
50	197
51	198
52	199
53	200
54	200
55	201
56	201
57	202
58	203
59	204
60	205

ตารางที่		หน้า
61	สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นด้าน ประสิทธิผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	206
62	สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นด้านความ ยั่งยืนโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้าน หมีวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	207
63	สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่าย โยงความรู้โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน บ้านหมีวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	208

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ ที่		หน้า
1	แสดงกรอบแนวคิดรูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี.....	5
2	แสดงองค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน.....	17
3	แสดงการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชั้นเรียนปกติ.....	26
4	แสดงมิติของการบริหารจัดการชั้นเรียน.....	30
5	แสดงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	44
6	แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยใช้หลักการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ PDCA.....	45
7	แสดงรายละเอียดและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	46
8	แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน.....	47
9	แสดงการประเมินภายในตามกระบวนการ.....	49
10	แสดงการประเมินระบบคุณภาพตามวงจร PDCA	49
11	แสดงกระบวนการประเมินผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อทบทวนการดำเนินงานภายในโรงเรียน.....	50
12	นิยามของการประเมินเพื่อการตัดสินใจ.....	69
13	ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจตามรูปแบบของสตีฟเฟิลบีม.....	79
14	ขั้นตอนการดำเนินการประเมินโครงการ.....	109
15	รูปแบบการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี.....	111

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2575 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมืองนั่นคือ เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพของสังคมประเทศและของโลก การศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะสร้างสังคมให้อยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันได้ (สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559 : 30) อีกทั้งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 การศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีพัฒนาการแบบองค์รวม กล่าวคือ ให้เป็นคนดี คนเก่ง คนมีความสุข อีกทั้งสภาพสังคมที่มีความเป็นสากลและสลับซับซ้อนมากขึ้น ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ฉับพลัน จึงมีเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาเข้ามาเกี่ยวข้องกับผู้เรียนของเราอย่างมากมาย เยาวชนต้องได้รับการดูแลอย่างมีระบบ เพื่อให้เยาวชนได้พัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตามมาตรา 6 และมาตรา 22 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 4) และในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สังคมและวัฒนธรรม มีผลกระทบต่อสังคมไทยโดยเฉพาะ กลุ่มเยาวชน เนื่องจากเป็นวัยที่มีภาวะทางอารมณ์แปรปรวนสูง มีความสับสนในบทบาทของตนเอง ขาดประสบการณ์ในการเผชิญปัญหา เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และเกิดความสับสนในการปฏิบัติต่อกลุ่มเพื่อน การขาดความรัก ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู จึงเกิดเป็นปัญหาเยาวชน เช่น ปัญหาพฤติกรรม การเรียนรู้ ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาภาวะทุพโภชนาการจากการบริโภค ปัญหาสื่อลามก ขาดทักษะความรู้เรื่องเพศ ปัญหาอบายมุขและความรุนแรง ตกอยู่ในความเสี่ยงจากปัญหายาเสพติด เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 ก : 5)

จากปัญหาดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่ง ดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน เน้นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา ป้องกันแก้ไขปัญหาและคุ้มครองสิทธิเด็กโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างความเข้มแข็งให้โรงเรียนมีมาตรฐานในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้และความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีแบบแผนขั้นตอนชัดเจน ในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพโดยยึดหลัก การมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา ร่วมแก้ปัญหามาจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้เป็นระบบที่มุ่งวางพื้นฐานและแนวทาง การดำเนินการ โดยการปรับเปลี่ยนบทบาทเจตคติของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาให้มุ่งไปสู่ความรับผิดชอบในการดูแลพัฒนาการของ

นักเรียนอย่างเป็นองค์รวม สร้างความมั่นใจว่านักเรียนทุกคนมีครูดูแลทุกซอกทุกช่องอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง ร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน รวมกลุ่มกันเป็นเครือข่าย เพื่อช่วยเหลือกันเฝ้าระวัง ดูแลช่วยเหลือสนับสนุนบุตรหลาน มีการส่งต่อและรับช่วงการแก้ไข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 ก : 8) ส่งผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีศักยภาพเป็นทรัพยากรบุคคลที่สมบูรณ์ให้สมกับข้อความที่ว่า “ดี เก่ง มีสุข”

จากแนวความคิดด้านการจัดการชั้นเรียน นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนซึ่ง ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2558 : 36) มีคำกล่าวสำหรับครูที่ทำหน้าที่ดูแลนักเรียนไว้ตอนหนึ่งว่า “การจัดการที่ดีเท่ากับสำเร็จไปแล้วเกินกว่าครึ่งหนึ่ง” การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญในการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ช่วยสร้างบรรยากาศเชิงบวกสำหรับการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย มีหลักการและแนวคิดที่ส่งเสริมนักเรียนให้เป็นไปตามความต้องการของแต่ละบุคคล มีความเป็นกันเองระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้สอนเอาใจใส่ ดูแลเอื้ออาทรต่อผู้เรียน และผู้เรียนมีความสนใจตั้งใจศึกษาเรียนรู้ในบทเรียนเกิดความรู้ ประสบการณ์และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการชั้นเรียนมากที่สุด ดังนั้นการจัดการชั้นเรียนจึงมีความจำเป็นต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์สำคัญที่ควรเกิดขึ้นแก่นักเรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือ 1) เพื่อจัดและปรับสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนและความเป็นอยู่ของนักเรียน 2) เพื่อให้นักเรียนรักและภูมิใจในห้องเรียนของตน 3) เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา 4) เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นระเบียบรักสวยรักงาม และมีรสนิยมที่ดี และ 5) เพื่อให้ห้องเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่างที่ดีของโรงเรียน นอกจากนี้การจัดการชั้นเรียน ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพผู้เรียน พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการสอนทั้งสองฝ่าย (Element of Classroom Management) ในส่วนนี้ สันติ บุญภิรมย์ (2557 : 114) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบหลักสำคัญเพื่อให้ครูจัดกิจกรรมในชั้นเรียนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ทางสังคม 3) องค์ประกอบในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้

ดังนั้น การจัดการชั้นเรียน ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขึ้นอยู่กับครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยมีครูที่ปรึกษาคอยดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในแต่ละวัน ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึงการพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ทั้งนี้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ยังคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล บูรณาการในด้านความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพรู้จักการประยุกต์ นำความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ ในขณะที่บริบทของโรงเรียนบ้านหมีวิทยา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ ของจังหวัดลพบุรี เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2562 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,505 คน (ข้อมูลวันที่ 10 มิถุนายน 2562) ซึ่งนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและไม่พึงประสงค์ เช่น ขาดวินัย ติดเกม ใช้ยาเสพติด ขาดจิตสาธารณะ ทะเลาะวิวาท และเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การพนัน เป็นต้น ในการนี้โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จึงได้ดำเนินงานผ่านการทำโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน ใช้วิธีดำเนินการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีผู้ประเมินโครงการในครั้งนี้ คือ นายทวิช แจ่มจรัส ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมีวิทยา ซึ่งได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนแห่งนี้ ตั้งแต่ปี 2560 ได้ร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในการบริหารงานโครงการต่าง ๆ กับ ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนตั้งแต่ ปีงบประมาณ 2560, 2561 และ 2562 ดังนั้น ผู้ประเมินโครงการในฐานะคณะผู้บริหารของโรงเรียนบ้านหมีวิทยา จึงได้นำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารโรงเรียนให้ปรับปรุงโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบใหม่ ในปีงบประมาณ 2563 (1 ตุลาคม 2562 ถึง 30 กันยายน 2563) โดยนำแนวคิดการจัดการชั้นเรียนมา กำหนดกิจกรรมในโครงการเพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องมีระบบและประสิทธิภาพ ซึ่งโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนนี้ เป็นโครงการที่คณะผู้บริหาร คณะครูทุกคน จะต้องร่วมมือกันช่วยเหลือนักเรียนทุกคน จะส่งผลให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงาน ที่ชัดเจน ทั้งนี้ผู้ประเมินใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบซิฟเพียท (CIPPIEST) ซึ่งเป็นรูปแบบการ ประเมินที่เน้นการตัดสินใจรูปแบบหนึ่งของ สตฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2007) ซึ่งได้ปรับขยาย รูปแบบการประเมิน CIPP รูปแบบเดิมมาปรับขยายการประเมินผลผลิต (Products Evaluation) เพิ่มมาอีก 4 ประเด็น แบ่งออกเป็น การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation : I) การประเมิน ประสิทธิภาพ (Effectiveness Evaluation : E) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability Evaluation : S) และการประเมินการถ่ายโยงความรู้ (Transportability Evaluation : T) โดยส่วนขยายจากการ ประเมินผลผลิตนี้ ตามมิติการประเมินที่เพิ่มขึ้นมีความหมาย ครอบคลุมรวมถึงการประเมินผลผลิต เดิมทั้งหมด (Stufflebeam and Coryn, 2014) ทั้งนี้เพื่อความหมายของมิติการประเมินโครงการ มิติดิตที่เพิ่มขึ้น ใช้การพิจารณาได้จากการตั้งคำถาม การประเมิน (Evaluation Questions) เพื่อนำมาประเมินบริบท (Context Evaluation) ประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ประเมิน กระบวนการ (Process Evaluation) และประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ให้ได้สารสนเทศ ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน ตามโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน บ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี เพื่อการปรับปรุงโครงการ และการทำโครงการใหม่ต่อเนื่องใน ปีงบประมาณอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

1. เพื่อประเมินบริบทของโครงการเกี่ยวกับความต้องการในการจัดทำโครงการ และความเป็นไปได้ของโครงการ
2. เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม และความพอเพียงของงบประมาณ
3. เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ และการติดตาม การปฏิบัติงานโครงการ
4. เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียน ที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ นักเรียนที่แก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้อง ส่งต่อ

5. เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการเกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่มีต่อโครงการ

6. เพื่อประเมินประสิทธิผล เกี่ยวกับการจัดการตามวัตถุประสงค์ การสร้างความสัมพันธ์ การดำเนินงานที่คุ้มค่า และความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน

7. เพื่อประเมินความยั่งยืน เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และการทำงานเป็นทีม

8. เพื่อประเมินการถ่ายโยงความรู้เกี่ยวกับการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล และการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก

ความสำคัญของการประเมิน

1. ได้สารสนเทศด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน และการถ่ายโยงความรู้ของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

2. ได้สารสนเทศสำหรับผู้เกี่ยวข้อง ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

3. เป็นแนวทางในการประเมินโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ครั้งต่อไปหรือประเมินโครงการอื่น ๆ ได้

ขอบเขตของการประเมิน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 1,505 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1,505 คน และครู จำนวน 79 คน

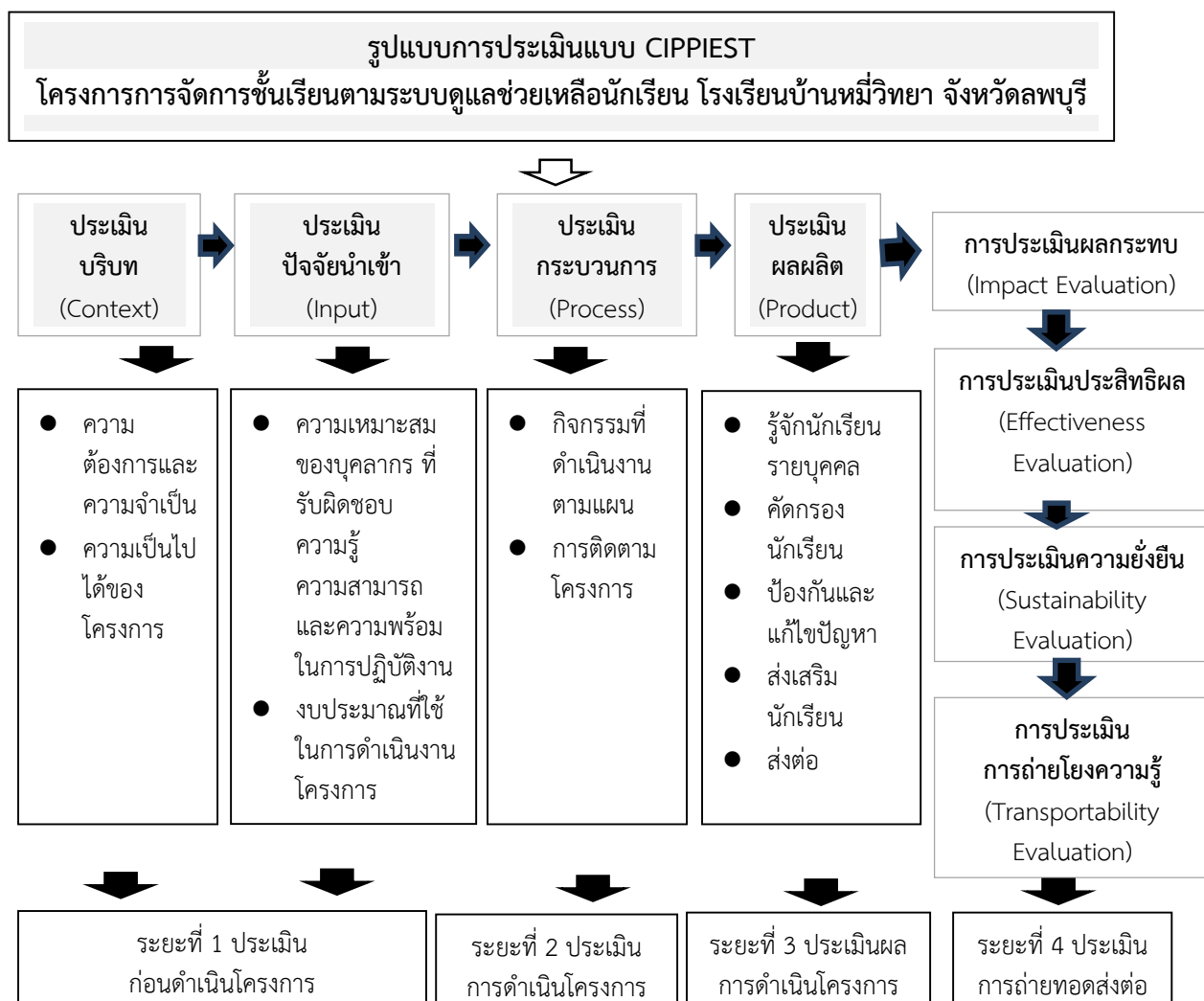
กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 (ปีงบประมาณ 2563 เริ่ม 1 ตุลาคม 2562 ถึง 30 กันยายน 2563) หาโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sampling) ด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 306 คน ผู้ปกครอง จำนวน 306 คน และครู จำนวน 65 คน ซึ่งการเก็บข้อมูลในการประเมินครั้งนี้ นอกจากเก็บข้อมูลจากครูกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้ประเมินยังได้เก็บข้อมูลกับครูผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูที่ปรึกษาจำนวน 43 คน (จำนวนห้องเรียนตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 43 ห้อง)

กรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ

ประเด็นการประเมิน มี 8 ประเด็น ดังนี้

1. บริบทของโครงการ (C)
2. ปัจจัยนำเข้าของโครงการ (I)
3. กระบวนการดำเนินการโครงการ (P)
4. ผลผลิตของโครงการ (P)
5. ผลกระทบของโครงการ (I)
6. ประสิทธิภาพของโครงการ (E)
7. ความยั่งยืนของโครงการ (S)

8. การถ่ายโยงความรู้ (T) ซึ่งกรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ ดังแผนภาพที่ 1 และตารางที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดรูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดการประเมินแบบ CIPPIEST โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์
1. บริบท	1.1 ความคิดเห็นของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	1.2 ความคิดเห็นของครู ประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
2. ปัจจัยนำเข้า	2.1 ความคิดเห็นของครู ประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีความรู้ ความสามารถ และมีความพร้อม	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	2.2 ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน	$\geq 90\%$ ตามแผน หรือ 63,000 บาท จาก 70,000 บาท	ครูงบประมาณ	แบบบันทึก	ร้อยละ
3. กระบวนการ	3.1 ร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\geq 90\%$	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบบันทึก	ร้อยละ
	3.2 ร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\geq 90\%$	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบบันทึก	ร้อยละ
4. ผลผลิต	4.1 ร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล	$\geq 90\%$ ของ นักเรียน หรือ 1,355 คน จาก 1,505 คน	ครูที่ปรึกษา	แบบบันทึก	ร้อยละ
	4.2 ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	$\geq 90\%$ ของ นักเรียน หรือ 1,355 คน จาก 1,505 คน	ครูที่ปรึกษา	แบบบันทึก	ร้อยละ

ประเด็น การประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	แหล่ง ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์
	4.3 ร้อยละของนักเรียนที่ ได้รับการแก้ไขปัญหาได้ สำเร็จ	$\geq 80\%$ ของ นักเรียนที่ได้รับการ แก้ไขปัญหา หรือ 168 คน จาก 210 คน	นักเรียนที่ ได้รับการ คัดกรอง	แบบบันทึก	ร้อยละ
	4.4 ร้อยละของนักเรียนที่ ได้รับการแก้ไขปัญหา ไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ	$\leq 10\%$ ของ นักเรียนที่มีปัญหา	นักเรียนที่ ได้รับการ คัดกรอง	แบบบันทึก	ร้อยละ
5. ผลกระทบ	5.1 ร้อยละของนักเรียนที่ มีวินัยเพิ่มขึ้น	$\geq 5\%$ จากเดิม หรือ 80% เป็น 85%	ครูที่ ปรึกษา	แบบบันทึก	ร้อยละ
	5.2 ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	นักเรียน กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	5.3 ความพึงพอใจของ ผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ผู้ปกครอง กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	5.4 ความพึงพอใจของครู ที่มีต่อโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
6. ประสิทธิผล	6.1 ร้อยละการจัดการ ตามวัตถุประสงค์	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	6.2 ร้อยละการสร้าง ความสัมพันธ์	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	6.3 ร้อยละการ ดำเนินงานที่คุ้มค่า	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	6.4 ร้อยละความพอใจที่ ได้รับจากผลงาน	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ

ประเด็น การประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	แหล่ง ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์
7. ความยั่งยืน	7.1 ร้อยละการนำความรู้ ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่ งานอื่น	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	7.2 ร้อยละการประยุกต์ ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	7.3 ร้อยละการทำงาน เป็นทีม	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
8. การถ่ายทอด ความรู้	8.1 ความคิดเห็นของครู ประเด็นการปรับกลยุทธ์ ในการแก้ปัญหา	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	8.2 ความคิดเห็นของครู ประเด็นการปรับปรุง นวัตกรรมและขยายผล	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	8.3 ความคิดเห็นของครู ประเด็นการปรับความรู้ ให้เหมาะสมกับองค์กร ภายนอก	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประเมินโครงการครั้งนี้ ผู้ประเมินได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ดังนี้

โครงการ หมายถึง โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 (ปัจจุบันโรงเรียนบ้านหมีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี)

การจัดการชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการของครูในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ทั้งในด้านการเรียนรู้เชิงวิชาการและการเรียนรู้ด้านปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งวิธีการสร้างระเบียบวินัยในชั้นเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น นักเรียนเกิดความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน

การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน จากการจัดกิจกรรมของครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และครูที่ปรึกษา โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผ่านกิจกรรม 3 อย่าง ได้แก่

1. การจัดกิจกรรมทางกายภาพ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่านการสร้างและจัดสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพในชั้นเรียน การเตรียมอุปกรณ์การเรียน และสื่อการเรียนรู้

2. การจัดกิจกรรมทางสังคม เป็นกิจกรรมสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียน กำหนดแนวปฏิบัติในชั้นเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้ และการตอบสนองของครูต่อพฤติกรรมนักเรียน

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่สร้างกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการทางวิชาการ และดูแลแก้ไขปัญหาการเรียนของนักเรียน

การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการหาข้อมูลสารสนเทศของโครงการเพื่อประกอบการตัดสินใจ ปรับปรุง และพัฒนาโครงการตามรูปแบบการประเมินแบบซิพีเพียท (CIPPIEST) โดยมีการประเมินใน 8 ประเด็น ได้แก่ บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน และการถ่ายโอนความรู้

บริบท หมายถึง ความต้องการจำเป็นของโครงการและความเป็นไปได้ของโครงการ

1. ความต้องการของโครงการ หมายถึง ความต้องการของครู ที่เห็นความจำเป็นของการจัดทำโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียน วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 6 ข้อ

2. ความเป็นไปได้ของโครงการ หมายถึง โอกาสที่จะได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้ประเมินสร้างขึ้นจำนวน 8 ข้อ

ปัจจัยนำเข้า หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ความพร้อมของบุคลากร และความพอเพียงของงบประมาณในการดำเนินการโครงการ

1. ความรู้ ความสามารถ และความพร้อมของบุคลากร หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถและความพร้อมในการปฏิบัติงานของบุคลากร ประกอบด้วย ครูผู้รับผิดชอบโครงการ และผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ ความเหมาะสมของครูและบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ การเตรียมความพร้อมแก่ครูและบุคลากรก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งวัดจากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 5 ข้อ

2. ความพอเพียงของงบประมาณในการดำเนินการโครงการ หมายถึง ความเพียงพอของเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร เพื่อดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ตามแผนที่วางไว้ ซึ่งวัดได้จากแบบบันทึกที่ผู้ประเมินสร้างขึ้นและหลักฐานเอกสารทางการเงิน

กระบวนการ หมายถึง การจัดกิจกรรม และการติดตามโครงการ

1. การจัดกิจกรรม หมายถึง กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา กิจกรรมมอบทุนการศึกษา กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน กิจกรรมการประเมิน SDQ และ EQ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมด้านยาเสพติด กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ

2. การติดตามโครงการ หมายถึง การกำกับดูแลและการรายงานผล ตามแผนปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 6 ข้อ

ผลผลิต หมายถึง การประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหา นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้องส่งต่อ ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง ข้อมูลเชิงประจักษ์ของนักเรียนที่เก็บรวบรวมตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคัดกรองนักเรียน วัดได้จากแบบบันทึกที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

2. นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง หมายถึง นักเรียนที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาข้อมูลเชิงประจักษ์ตามวิธีการคัดกรองนักเรียนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน วัดได้จากแบบบันทึกที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวได้สำเร็จ หมายถึง นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ที่ผ่านการคัดกรองตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวได้สำเร็จ วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

4. นักเรียนที่แก้ปัญหาล้มเหลวไม่สำเร็จ และต้องส่งต่อ หมายถึง นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือ มีปัญหา ที่ผ่านการคัดกรองตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวไม่สำเร็จ ต้องส่งต่อหน่วยงานภายนอก วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

ผลกระทบ หมายถึง การประเมินผู้ได้รับผลประโยชน์จากโครงการตามความต้องการ โดยชี้ให้เห็นว่า ไม่ว่าสิ่งที่ได้รับเกินไปกว่าที่กำหนดไว้จะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ ที่ส่งผลต่อนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครองและครู ดังนี้

1. การมีวินัยเพิ่มขึ้น หมายถึง นักเรียนที่แสดงพฤติกรรมด้านความมีวินัยต่อตนเอง ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา วัดได้จาก แบบบันทึกที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการ ชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับกิจกรรมที่ ดำเนินการและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณ ค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

3. ความพึงพอใจของผู้ปกครอง หมายถึง ความรู้สึกของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติ หน้าที่ของครูต่อบุตรหลานของตนเกี่ยวกับวินัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียน วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ

4. ความพึงพอใจของครู หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ การเก็บข้อมูล กิจกรรมและการร่วมกิจกรรมตลอดจนผลการแก้ปัญหานักเรียนตามแผนปฏิบัติงาน ของโรงเรียน วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

ประสิทธิผล หมายถึง การประเมินการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือที่กำหนดไว้ โดยเป็นผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลที่ได้จากโครงการ กับเป้าหมายของโครงการ ดังนี้

1. การจัดการตามวัตถุประสงค์ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมประเด็นด้านผลผลิตตาม วัตถุประสงค์ ตามเกณฑ์ตัวชี้วัดจนเกิดผลสำเร็จ

2. การสร้างความสัมพันธ์ หมายถึง การดำเนินงานที่มุ่งเน้นพัฒนาครูและบุคลากร มุ่งเน้นให้มีเครือข่ายความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

3. การดำเนินงานที่คุ้มค่า หมายถึง การวางแผนและใช้ทรัพยากรที่เป็นตัวป้อนที่มีอยู่ จำกัดเพื่อให้เกิดผลที่คุ้มค่า เกิดกระบวนการทำงานอย่างมีระบบและต่อเนื่อง

4. ความพึงพอใจผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การวัดความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อผล การดำเนินงานในทางบวก ความสุขที่เกิดจากการปฏิบัติงาน รวมถึงความพึงพอใจในการทำงานของ บุคลากร

ความยั่งยืน หมายถึง การประเมินแนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการ นำโครงการไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน โดยมุ่งพิจารณาประเมินความคงอยู่หรือความต่อเนื่อง ในการทำโครงการที่ประสบผลสำเร็จไปใช้ รวมถึง วิธีการในการรักษาไว้ซึ่งความสำเร็จของโครงการ ดังนี้

1. การนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น หมายถึง การนำแนวทางและองค์ความรู้ ใหม่จากผลของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่เกิดจากความสำเร็จไปต่อยอดกับโครงการอื่น ๆ ในโรงเรียน

2. การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ หมายถึง สร้างแนวคิดใหม่ที่ต่อยอดจากแนวคิดเดิมมาพัฒนาสร้างเป็นนวัตกรรมทางการบริหาร ประกอบด้วย แผนกลยุทธ์ของโรงเรียน แผนปฏิบัติการประจำปี การส่งประกวดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโอกาสต่อไป

3. การทำงานเป็นทีม หมายถึง การมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานจนประสบความสำเร็จ ภายใต้ความร่วมมือ ความสามัคคี รู้จักบทบาทหน้าที่ และมีขวัญกำลังใจในการทำงาน

การถ่ายโยงความรู้ หมายถึง การประเมินการนำความรู้จากโครงการที่ประสบความสำเร็จไปประยุกต์หรือปรับปรุงใช้ในหน่วยงานอื่น ดังนี้

1. การปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา หมายถึง การศึกษาสภาพปัญหาของโรงเรียน (SWOT Analysis) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ สร้างเครือข่ายความร่วมมือ นิเทศติดตาม ปรับปรุงพัฒนาให้เกิดการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นรูปธรรม

2. การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล หมายถึง การนำแนวคิดใหม่มาพัฒนาปรับปรุงจนเกิดเป็นนวัตกรรมทางการบริหารของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีผลงานเชิงประจักษ์เพื่อการเผยแพร่ให้กับโครงการอื่น ๆ ในโรงเรียน โรงเรียนอื่น ๆ และหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป

3. การปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก หมายถึง การถ่ายโยงความรู้ด้านการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไปปรับใช้กับโรงเรียนหรือหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในจังหวัดลพบุรี และจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมิน

1. ได้ข้อมูลสารสนเทศ ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน และการถ่ายโยงความรู้ของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

2. ได้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารโรงเรียน คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

3. เป็นแนวทางในการประเมินโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ครั้งต่อไปและประเมินโครงการอื่น ๆ ในโรงเรียน, โรงเรียนอื่น ๆ ในเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนอื่น ๆ ของประเทศไทยต่อไป

สรุปได้ว่า ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมินโครงการเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ทั้งนักเรียน คณะครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง และโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป และเป็นตัวอย่างในการประเมินโครงการตามรูปแบบการประเมินแบบซิฟเพียท (CIPPIEST) กับโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียน ให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งในเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนอื่น ๆ ในประเทศไทยต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการประเมินโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนบ้านหมีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผู้ประเมินได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย
 - 1.1 ความหมายการจัดการชั้นเรียน
 - 1.2 องค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน
 - 1.3 หลักการจัดการชั้นเรียน
 - 1.4 รูปแบบการจัดการชั้นเรียน
 - 1.5 การจัดการชั้นเรียนด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 1.6 การจัดการชั้นเรียนด้านสังคม
 - 1.7 การจัดการชั้นเรียนด้านการเรียนการสอน
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย
 - 2.1 ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.3 ประโยชน์และคุณค่าของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.4 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.5 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.6 กระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.7 องค์ประกอบและกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.8 วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.9 บทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ ประกอบด้วย
 - 3.1 ความหมายการประเมินโครงการ
 - 3.2 ประเภทของการประเมินโครงการ
 - 3.3 รูปแบบการประเมินโครงการ
 - 3.4 รูปแบบการประเมินโครงการแบบ CIPPIEST
4. โครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ประกอบด้วย
 - 4.1 หลักการและเหตุผลโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 4.2 วัตถุประสงค์โครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- 4.3 เป้าหมายโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 4.4 ระยะเวลาดำเนินการโครงการ
- 4.5 วิธีดำเนินการโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 4.6 งบประมาณ
- 4.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ
- 5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดวินัยนักเรียน ประกอบด้วย
 - 5.1 ความหมายของวินัย
 - 5.2 คุณลักษณะของผู้มีวินัย
 - 5.3 การส่งเสริมวินัยนักเรียน
 - 5.4 การสร้างแบบวัดวินัยนักเรียน
- 6. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ประกอบด้วย
 - 6.1 ความหมายความพึงพอใจ
 - 6.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 6.3 การวัดความพึงพอใจ
 - 6.4 การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียน

1.1 ความหมายการจัดการชั้นเรียน

การจัดการชั้นเรียนเป็นวิธีการอย่างหนึ่ง que ดำเนินการให้ชั้นเรียนให้อยู่ในสภาพความพร้อมที่จะดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงมีนักวิชาการได้ให้คำนิยาม ความหมายการจัดการชั้นเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

กูดและโบฟี (Good and Brophy, 2008 : 3) ให้ความหมายของการจัดการชั้นเรียน ในหนังสือ looking in Classroom ไว้หมายถึง การที่ครูสร้างและคงสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ที่จะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การสร้างกฎระเบียบ การดำเนินการที่ทำให้บทเรียนน่าสนใจอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการในชั้นเรียน

เอฟเวอร์ตันและเวินเทน (Everston and Weinstein, 2013 : 16) กล่าวว่า การจัดการชั้นเรียน หรือ Classroom management คือ การดำเนินการของครูในการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทั้งในด้านการเรียนรู้เชิงวิชาการและการเรียนรู้ด้านปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน

อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2555 : 12) กล่าวว่า การจัดการชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติและกลยุทธิ์ที่ใช้เพื่อจัดระเบียบ (Order) ในชั้นเรียน หากต้องการจัดการชั้นเรียนจำเป็นต้องประยุกต์หลักการหลายข้อ ได้แก่

1. การเตรียมจัดการสอน เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับปีการศึกษา จัดระเบียบชั้นเรียนเลือกและสอนกฎระเบียบและวิธีปฏิบัติ
2. การวางแผนการจัดการ เป็นการวางแผนการเรียนการสอนโดยมีหลักการจัดการอยู่ในใจตลอดเวลา วางแผนเพิ่มแรงจูงใจ วางแผนจัดการกับนักเรียนที่แตกต่างกัน และวางแผนร่วมมือกับผู้ปกครอง
3. การดำเนินการในชั้นเรียน เป็นการสร้างความร่วมมือ และความรับผิดชอบ กระตุ้นและเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสม และดำเนินการเรียนการสอนตามแผน

จากความหมายของการจัดการชั้นเรียน สรุปได้ว่า การดำเนินการของครูในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ทั้งในด้านการเรียนรู้เชิงวิชาการและการเรียนรู้ด้านปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งวิธีการสร้างระเบียบวินัยในชั้นเรียนช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น นักเรียนเกิดความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 องค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน

ในการจัดการชั้นเรียนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงการแยกแยะหรือคุณสมบัติ ทั้งนี้ องค์ประกอบของการจัดการในชั้นเรียนมีทั้งมิติที่มองเห็นได้ จับต้องได้ และมิติที่มองไม่เห็น จับต้องไม่ได้ แต่รู้สึกได้ บลูและโซลิตี (Bull and Solity, 2013 : 16) ได้เสนอแนวคิดและจัดแบ่งองค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. องค์ประกอบทางกายภาพ หมายถึง สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนของนักเรียนและครูส่วนใหญ่จะอยู่รอบๆ ชั้นเรียนลักษณะการออกแบบชั้นเรียนก็จะแตกต่างกันออกไปตามกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละกิจกรรมที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ดังนั้นในการจัดการชั้นเรียนด้านองค์ประกอบทางกายภาพ ควรคำนึงถึงแนวคิดดังต่อไปนี้ 1) จัดองค์ประกอบทางกายภาพให้เหมาะสมกับยุคสมัย 2) จัดองค์ประกอบทางกายภาพให้สอดคล้องกับหลักสูตร 3) จัดองค์ประกอบทางกายภาพให้สนับสนุนบรรยากาศการเรียนรู้ 4) จัดองค์ประกอบทางกายภาพเพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและได้ผล

2. องค์ประกอบทางสังคม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากที่ครูและนักเรียนได้อยู่ร่วมกัน เช่น ครูทำงานร่วมกับนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ หรือผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ ทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก กลุ่มคละความสามารถ กลุ่มจำแนกความสามารถหรือความถนัดทำให้เกิดประสบการณ์ต่างกัน การจัดการชั้นเรียนด้านองค์ประกอบทางสังคมเป็นสิ่งที่ไม่อาจเห็นได้ด้วยตา แต่สามารถรู้สึกหรือสัมผัสได้ ดังนั้น การจัดการชั้นเรียนด้านองค์ประกอบทางสังคม จึงเป็นหลักการสำคัญที่ควรคำนึงถึงแนวคิดดังต่อไปนี้ 1) จัดบรรยากาศที่ท้าทาย (Challenge Environment) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ หรืออยากฝึกปฏิบัติ ครูควรกระตุ้นให้กำลังนักเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนหรือทำงาน นักเรียนจะได้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและพยายามทำงานให้สำเร็จตามตั้งใจ

2) จัดบรรยากาศที่ให้อิสระ (Freedom Environment) แก่ผู้เรียนที่จะเลือกและตัดสินใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยปราศจากความกลัว วิตกกังวล บรรยากาศเช่นนี้จะส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจโดยไม่รู้สึกมีความตึงเครียด 3) สร้างบรรยากาศแห่งการยอมรับ (Respect Environment) โดยผู้สอนควรแสดงท่าทียอมรับผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนยอมรับซึ่งกันและกัน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเกิดความยอมรับนับถือตนเอง 4) สร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่นและเป็นมิตร (Warmth Environment) ผู้สอนมีความเข้าใจและพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้เรียนในด้านต่าง ๆ การที่ผู้สอนมีความเข้าใจผู้เรียนเป็นมิตร ยอมรับในความช่วยเหลือจะทำให้ผู้เรียนเกิดความอบอุ่น สบายใจ รักครู รักโรงเรียนและรักการมาเรียน 5) สร้างบรรยากาศแห่งวินัย (Discipline Environment) ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามกฎระเบียบ เคารพในสิทธิของผู้อื่น โดยผู้สอนไม่ต้องไปควบคุม ผู้สอนต้องมีเทคนิคในการปกครองชั้นเรียน เทคนิคการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้สิทธิหน้าที่ของตนเองอย่างมีขอบเขตและผู้สอนไม่ควรสอนให้ผู้เรียน คนใด คนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีสิทธิพิเศษ 6) สร้างบรรยากาศแห่งความสำเร็จ (Success Environment) ผู้สอนควรให้โอกาสผู้เรียนทุกคนได้บรรลุความสำเร็จทางการเรียนในชั้นเรียนของตน โดยผู้สอนเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนความสำเร็จนั้น ดังนั้นผู้สอนจึงควรพูดถึงสิ่งที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จให้มากกว่าการพูดถึงความล้มเหลว เพราะการที่คนเราคำนึงถึงแต่สิ่งที่ล้มเหลวจะมีผลทำให้ความคาดหวังต่ำ ซึ่งไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น

3. องค์ประกอบทางการศึกษา หมายถึง เนื้อหาในหลักสูตรที่โรงเรียนนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนและเนื้อหา ความรู้ ทักษะ กิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ครูผู้สอนเห็นว่าสอดคล้องกับหลักสูตร และตัดสินใจเลือกนำมาสอนในชั้นเรียน โดยมีการกำหนดตารางสอน และเวลาในการสอนให้เหมาะสมกับอายุของผู้เรียน ดังนั้นการจัดการชั้นเรียนด้านองค์ประกอบทางการศึกษา ควรคำนึงถึงแนวคิดดังต่อไปนี้ 1) การเตรียมการสอน ผู้สอนที่ดีควรมีการเตรียมการสอนก่อนดำเนินการสอนทุกครั้งเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดคุณค่า ทันสมัย และเป็นปัจจุบัน 2) การวางแผนการสอน ผู้สอนควรกำหนดทิศทางการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจนทั้งวัตถุประสงค์การสอน เนื้อหาการสอน วิธีสอน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และแนวทางวัดผลการเรียนรู้ 3) การสอน เป็นกระบวนการที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหา ความรู้ หรือฝึกทักษะผู้เรียน ตามแผนการสอนที่ได้เตรียมไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีรูปแบบที่หลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกัน 4) การประเมินผล เป็นกระบวนการตรวจสอบ ความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้แล้วว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร อีกทั้งยังผลที่ได้จากการประเมินผล จะช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับปรุงกระบวนการเรียนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

สันติ บุญภิรมย์ (2557 : 115-116) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการจัดการชั้นเรียน ไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกภายในชั้นเรียนจัดให้มีไว้อย่างเพียงพอ พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา ประกอบด้วย โต๊ะ เก้าอี้ ของผู้เรียนและผู้สอน กระดานดำ บอร์ดสำหรับจัดนิทรรศการ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การจัดเตรียมการในด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นไว้อย่างครบถ้วน และมีคุณภาพดีพร้อมใช้งานตลอดเวลา

2. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ทางสังคม หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่าง ๆ ตามกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา ผู้สอนกับผู้เรียนได้ช่วยกันทำงาน ผู้เรียนทำงานกันเป็นกลุ่ม ผู้สอนสาธิตให้ผู้เรียนได้ศึกษาสังเกต

3. องค์ประกอบในด้านการจัดการศึกษา หมายถึง การจัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน พร้อมทั้งให้ผู้เรียนมีโอกาสวางแผนการเรียนร่วมกับผู้สอนและให้ผู้เรียนได้ตระหนักในคุณค่าของความรู้ ความสามารถที่ได้รับจากผู้สอน หรือการศึกษาค้นคว้าตามที่ได้รับมอบหมายให้เต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้ เนื่องด้วยการจัดการศึกษาในส่วนของจัดการชั้นเรียน เป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียนรู้ คือ ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ให้เป็นที่ตามศักยภาพและผู้เรียนสามารถพัฒนาได้โดยให้ความสำคัญไปที่การบริหารจัดการชั้นเรียน เนื่องจากชั้นเรียนเป็นสถานที่อยู่ของผู้เรียนตลอดระยะเวลาของการมาเรียนที่โรงเรียน สำหรับองค์ประกอบด้านกายภาพและด้านสังคม เป็นส่วนส่งเสริม สนับสนุนให้องค์ประกอบด้านการศึกษาของผู้เรียนได้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 แสดงองค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน

ที่มา : สันติ บุญภิรมย์ (2557 : 115)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน แบ่งออกได้ 3 ส่วน ได้แก่ 1) องค์ประกอบทางกายภาพ คือ สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนของนักเรียนและครูซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่รอบ ๆ ชั้นเรียน 2) องค์ประกอบทางสังคม คือ สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากที่ครูและนักเรียนได้อยู่รวมกัน ทำงานร่วมกัน 3) องค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ หลักสูตรที่โรงเรียนนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะต่าง ๆ กับผู้เรียน รวมทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ครูผู้สอนเห็นว่าสอดคล้องกับหลักสูตรและเลือกนำมาสอนในชั้นเรียน

1.3 หลักการจัดการชั้นเรียน

หลักการจัดการชั้นเรียน มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

พวงรัตน์ เกสรแพทย์ (2553 : 436) ได้กล่าวถึง หลักการจัดการชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยรักษาสภาพแวดล้อมในการเรียนให้เป็นไปในทางบวกและเสริมสร้างในการบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้มีเวลาในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น คือการขยายเวลาแต่ละสัปดาห์เพื่อให้มีสำหรับการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ควรหลีกเลี่ยงการเข้าสายและออกก่อนเวลา ขจัดการขัดจังหวะการรบกวนขณะที่มีครูสอน ครูควรจัดการสอนให้มีลำดับต่อเนื่องกัน ให้เด็กทำกิจกรรมที่มีความหมาย ให้เด็กมีความตื่นตัวทำกิจกรรมที่เหมาะสมและคุ้มค่า

2. วิธีการในการเรียนรู้ การจะให้กิจกรรมทุกอย่างดำเนินไปโดยราบรื่น ครูต้องแน่ใจว่าเด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมเฉพาะอย่างไร ครูมีเกณฑ์และความคาดหวังอย่างไร ที่เป็นที่ยอมรับ การให้สัญญาณเพื่อให้เด็กมีส่วนร่วม มีความชัดเจนสม่ำเสมอ หรือไม่ครูควรวางกฎเกณฑ์ไว้ชัดเจนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา

3. การบริหารเพื่อให้นักเรียนสามารถบริหารตนเองได้ดีขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้ กระตุ้นให้เด็กมีการจัดการกับตัวเอง ครูจะต้องใช้เวลาเป็นพิเศษเพื่อสอนให้เกิดสิ่งเหล่านี้ เป็นการสอนให้เกิดจิตสำนึกและความรับผิดชอบ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 239-240) กล่าวไว้ว่า การจัดการชั้นเรียนที่ดีควรยึดหลักการ ดังนี้

1. การจัดชั้นเรียนควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ชั้นเรียนควรเป็นห้องใหญ่หรือกว้างเพื่อสะดวกในการโยกย้ายเก้าอี้ ปรับการจัดรูปแบบต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ได้ สามารถจัดหรือตัดแปลงชั้นเรียนให้มีลักษณะเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน

2. การจัดชั้นเรียนควรเสริมสร้างความรู้ทุกด้าน โดยจัดอุปกรณ์ที่จะใช้ในการทำกิจกรรมหรือฝึกทักษะต่าง ๆ เช่น มุมหนังสืออ่านประกอบที่น่าสนใจ ป้ายนิเทศ รูปภาพ ผลงานของผู้เรียน และสื่อการสอนบางประเภท เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าและใช้ประโยชน์ในการทำกิจกรรมสนับสนุน การเรียนรู้

3. การจัดชั้นเรียนควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น ชั้นเรียนควรมีสีสันที่น่าดู สบายตา มีอากาศถ่ายเทได้ดี แสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน อากาศไม่เป็นพิษ ไม่ร้อนจนเกินไปเพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของผู้เรียน

4. การจัดชั้นเรียนควรเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีงาม วินัยในการดูแลตนเองและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นซึ่งชั้นเรียนจะนำอยู่ก็ตรงที่นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาด ถูกสุขลักษณะ เป็นระเบียบเรียบร้อย มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับครู

5. การจัดชั้นเรียนควรเสริมสร้างประชาธิปไตย โดยอาจจัดได้ดังนี้

5.1 จัดให้นักเรียนเข้ากลุ่มทำงาน โดยให้มีการหมุนเวียนกลุ่มกันไป เพื่อให้ได้ฝึกการทำงานกับผู้อื่น

5.2 จัดที่นั่งของนักเรียนให้สลับที่กันเสมอ เพื่อให้ทุกคนได้มีสิทธิที่จะนั่งในจุดต่าง ๆ ของชั้นเรียน

6. การจัดชั้นเรียนควรเอื้อต่อหลักสูตร ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ดังนั้น การจัดการชั้นเรียนที่ดีจึงไม่จำกัดเฉพาะในชั้นเรียนสี่เหลี่ยมที่กำหนดให้เท่านั้น แต่ยังมีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ นอกชั้นเรียนที่นักเรียนมีความต้องการและสนใจ อีกทั้งควรมีการเปลี่ยนแปลงป้ายนิเทศ รูปภาพ ผลงานของผู้เรียนและสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม เนื้อหาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ที่มีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอในหลักการบริหารจัดการชั้นเรียน สามารถส่งผลการบริหารจัดการชั้นเรียน (Importance of Classroom Management) โดยเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง คือ

1. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความอบอุ่นในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน และมีความสุขในขณะที่มีการเรียนการสอน

2. ช่วยให้ผู้ส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในเวลาเรียนปกติและนอกเวลาเรียน

3. ช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตามธรรมชาติของรายวิชานั้น ๆ

4. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักในเรื่องของวินัยในชั้นเรียน

5. ช่วยป้องกันสิ่งรบกวนที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีต่อการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน

นอกจากหลักการชั้นเรียนดังกล่าวข้างต้น เมื่อศึกษาจากนัยยะการจัดการชั้นเรียนในลักษณะของสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการจัดสภาพแหล่งเรียนรู้ซึ่ง ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2558 : 13) ได้กล่าวไว้ว่า การดำเนินการของครูในการจัดสภาพแวดล้อมทั้งในเชิงกายภาพและจิตวิทยา เพื่อสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับผู้สอนและเพื่อนอย่างมีความสุข โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดวินัย ควบคุมตนเองได้มีสมาธิ มีความรับผิดชอบ เพื่อพัฒนาไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยการจัดการชั้นเรียน ควรคำนึงถึงความเหมาะสมต่อหลักสูตร ความยืดหยุ่นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทางกายภาพ องค์ประกอบทางสังคม และองค์ประกอบทางการศึกษาควบคู่กันไป การจัดการชั้นเรียนสามารถจัดได้หลายลักษณะ โดยจัดให้เหมาะสมกับบทเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน จำนวนนักเรียน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ขนาดของชั้นเรียน เป็นต้น ครูควรได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบของการจัดโต๊ะ เก้าอี้ มุมวิชาการและมุมต่าง ๆ ในชั้นเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศของชั้นเรียนที่น่าสนใจไม่ซ้ำซากจำเจ ไม่น่าเบื่อหน่าย นักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้นและกระฉับกระเฉงในการเรียนดีขึ้น โดย สันติ บุญภิรมย์ (2557 : 115 - 116) ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อว่า “การบริหารจัดการในชั้นเรียน” โดยสามารถแบ่งการบริหารจัดการชั้นเรียนตามวิธีการสอนได้ 2 ลักษณะ คือ ชั้นเรียนธรรมดาและชั้นเรียนนวัตกรรม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ชั้นเรียนธรรมดา เป็นชั้นเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้นำการเรียนรู้อยู่ โดยมีผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้จากครู การจัดชั้นเรียนแบบนี้จะมีโต๊ะครูอยู่หน้าชั้นเรียน และมีโต๊ะเรียนวางเรียงกันเป็นแถว โดยหันหน้าเข้าหาครู

1.1 ลักษณะการจัดชั้นเรียน การจัดชั้นเรียนแบบธรรมดานี้ โต๊ะเรียนของนักเรียนอาจเป็นโต๊ะเดี่ยวหรือโต๊ะคู่ก็ได้ ผนังชั้นเรียนอาจจะมีกระดานป้ายนิเทศหรือสื่อการสอน เช่น แผนภูมิ รูปภาพ

แผนที่ดีไว้ ซึ่งสื่อการสอนเหล่านี้จะไม่เปลี่ยนแปลง การตกแต่งผนังชั้นเรียนจะแตกต่างกันออกไปตามแต่ละสถานที่ตั้งของโรงเรียน โรงเรียนที่อยู่ในตัวเมืองอาจจะมีการตกแต่ง มากกว่าโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลออกไปตามชนบท เพราะหาสื่อการสอนได้ง่ายกว่าบางชั้นเรียนอาจจะมีมุมความสนใจ แต่ก็ไม่ได้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน

1.2 บทบาทของครูและนักเรียน บทบาทของครูและนักเรียนในชั้นเรียนแบบธรรมดานี้ ครูจะเป็นผู้รอบรู้ในด้านต่าง ๆ ใช้วิธีการสอนแบบป้อนความรู้ให้แก่ นักเรียนโดยการบรรยายและอธิบายให้นักเรียนฟังอยู่ตลอดเวลา ครูจะเป็นผู้แสดงกิจกรรมต่าง ๆ เอง แม้กระทั่งการทดลองอย่างง่าย ๆ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้หยิบจับ หรือแต่ต้องสื่อการสอนที่ครูนำมาแสดง นักเรียนจึงต้องฟังครู มีโอกาสได้พูด หรือทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อค้นหาคำตอบใด ๆ สื่อการสอนที่ใช้ส่วนมาก ได้แก่ ชอล์ก กระดานดำ และแบบเรียน

2. ชั้นเรียนนวัตกรรม ชั้นเรียนลักษณะนี้ เป็นชั้นเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการแบบสอนใหม่ ๆ เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบโพร์แมท แบบสตอรี่ไลน์ แบบโครงงาน เป็นต้น ซึ่งทำให้นักเรียนจะมีอิสระในการเรียน อาจเรียนเป็นกลุ่ม หรือเป็นรายบุคคล โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา การจัดชั้นเรียนจึงมีรูปแบบการจัดโต๊ะเก้าอี้ในลักษณะต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเรียงแถวหันหน้าเข้าหาครู เช่น จัดเป็นรูปตัวที ตัวยู วงกลม หรือจัดเป็นกลุ่ม

2.1 ลักษณะการจัดชั้นเรียน การจัดชั้นเรียนแบบนวัตกรรมนี้ โต๊ะครูไม่จำเป็นต้องอยู่หน้าชั้น อาจเคลื่อนย้ายไปตามมุมต่าง ๆ การจัดโต๊ะนักเรียนจะเปลี่ยนรูปแบบไปตามลักษณะ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ส่วนใหญ่นิยมจัดโต๊ะเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน มีการจัดศูนย์สนใจ มีสื่อการสอนในรูปของชุดการสอน หรือเครื่องช่วยสอนต่าง ๆ ไว้ให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง หรือศึกษาร่วมกับเพื่อน มีการตกแต่งผนังห้องและเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเรื่องที่นักเรียนกำลังเรียน

2.2 บทบาทของครูและนักเรียน การจัดชั้นเรียนแบบนี้ครูจะเป็นผู้กำกับและแนะแนว นักเรียนเป็นผู้แสดงบทบาท ครูจะพูดน้อยลง ให้นักเรียนได้คิด ได้ถาม ได้แก้ปัญหาและได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง นักเรียนอาจจะเรียนด้วยตนเองจากสื่อประสม เช่น บทเรียนแบบโปรแกรมชุดการสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือเมื่อจำเป็น ดังนั้น การจัดชั้นเรียนแบบนี้จึงเป็นการจัดชั้นเรียนที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้า วิเคราะห์วิจารณ์ และลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน จนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า หลักการจัดการชั้นเรียนสามารถดำเนินการ ผ่านกิจกรรม 3 ประเภท ได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมทางกายภาพ เป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้นักเรียน ผ่านการสร้างและจัดสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพในชั้นเรียน การเตรียมอุปกรณ์การเรียน และสื่อการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมทางสังคม เป็นกิจกรรมสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียน กำหนดแนวปฏิบัติในชั้นเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้และการตอบสนองของครูต่อพฤติกรรมนักเรียน 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่สร้างกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการทางวิชาการ และดูแลแก้ไขปัญหาการเรียนของนักเรียน

1.4 รูปแบบการจัดการชั้นเรียน

รูปแบบการจัดการชั้นเรียน ตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ ได้นำเสนอไว้ 3 รูปแบบ คือ รูปแบบพฤติกรรม (Behaviorist model) รูปแบบจิตวิทยา (Psychological model) และรูปแบบการจัดการแบบกลุ่ม (Group management model) โดย สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2549 : 9 - 10) นำมาอธิบายได้ ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบพฤติกรรม

การจัดการชั้นเรียนโดยใช้ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า ครูสามารถควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้นทุก ๆ อย่างในชั้นเรียนด้วยการใช้วิธีการเสริมแรง ครูมีแนวคิดที่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียนเป็นผลจากการกระทำของเด็ก แทนที่จะค้นหาสาเหตุว่าอาจเป็นผลจากที่บ้าน หรือชุมชน ครูจะดูเฉพาะพฤติกรรมเด็กที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเท่านั้น แล้วแยกแยะว่ามีพฤติกรรมของเด็กพฤติกรรมใดที่ครูต้องการให้เด็กปรับพฤติกรรม ซึ่งแนวการปรับพฤติกรรมที่ครูควรคำนึงถึงมีดังนี้

1.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นจะต้องสังเกตเห็นได้และวัดได้ตรงกัน

1.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา เช่น ก้าวร้าว ฉลาด โง่ ขี้เกียจ เพราะคำเหล่านี้มักจะเป็นคำที่มีความหมายกว้าง ๆ ที่รวมพฤติกรรมหลาย ๆ ลักษณะด้วยกัน จึงทำให้ไม่ชัดเจนยากแก่การสังเกตให้ตรงกัน นอกจากนี้ บุคคลที่ถูกตีตราอาจพยายามทำให้ตนมีลักษณะเหมือนกับที่ถูกตีตราหรือทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความอับอายได้

1.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมปกติหรือไม่ปกติก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้

1.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นที่สภาพและเวลาในสภาพปัจจุบันเท่านั้น แม้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นในอดีตก็ตาม แต่เงื่อนไข สิ่งเร้าและผลกระทำในสภาพปัจจุบันเป็นตัวกำหนดว่า พฤติกรรมที่เรียนรู้ในอดีตนั้น จะมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นบ่อยหรือลดลง ดังนั้นถ้าสามารถวิเคราะห์ สิ่งเร้าและผลกระทำได้ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกระทำได้ เพื่อจะทำให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นที่วิธีการทางบวกมากกว่าจะใช้วิธีการลงโทษเนื่องจาก เป้าหมายของการปรับพฤติกรรม จะสนับสนุนให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้วย

1.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้เหมาะสมตามลักษณะปัญหาของแต่ละบุคคล เนื่องจากเชื่อว่าบุคคลแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน ตัวเสริมแรงตัวหนึ่งอาจมีประสิทธิภาพสูงมากเมื่อใช้กับคนบางคน แต่อาจจะไม่มีประสิทธิภาพเลยถ้าใช้กับคนอีกกลุ่มอีกประเภท ดังนั้น ในการดำเนินการปรับพฤติกรรมต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

1.7 วิธีการปรับพฤติกรรม เป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่ามีประสิทธิภาพและได้ผล โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

แนวทางของครูที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมตนเองได้นั้น Ames ได้กล่าวถึงปัจจัย 7 อย่าง ที่ผู้สอนหลายท่านเชื่อว่าจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาของผู้เรียนให้สามารถควบคุมตนเองได้ ประกอบด้วย ธรรมชาติของงานที่ได้รับมอบหมาย ความเป็นอิสระในการทำงาน การได้รับการยอมรับ ความสามารถได้รับการฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม วิธีการประเมินผล การกำหนดเวลาในชั้นเรียนและความคาดหวังของผู้สอน (Teacher expectation)

2. รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบจิตวิทยา

แนวความคิดการจัดการชั้นเรียนตามรูปแบบจิตวิทยาตั้งอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อครูเข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรมเด็ก เข้าใจว่าอะไรเป็นแรงจูงใจ ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเช่นนั้น เข้าใจถึงความคิด ความต้องการ ความพร้อมและเจตคติของเด็ก การแก้ปัญหาพฤติกรรมในชั้นเรียนต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างครูและนักเรียน พื้นฐานทางด้านจิตวิทยา ความรักและความรู้สึกของครูที่จะช่วยขจัดปัญหาทางอารมณ์ของเด็กอันจะส่งผลต่อความประพฤติของเด็ก กล่าวคือ ทำให้เด็กมีความรับผิดชอบและสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น ครูหรือ นักการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับแนวคิดด้านจิตวิทยา เนื่องจากครูหรือนักการศึกษาต้องปฏิบัติงานอยู่กับผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีความคิด ประสบการณ์ ความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนั้น หากครูหรือนักการศึกษาเข้าใจถึงความแตกต่างนั้น จะช่วยให้การจัดการศึกษาเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดการชั้นเรียนของครูประสบความสำเร็จ อีกทั้งผู้เรียนก็สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สำหรับจิตวิทยาการศึกษากับการจัดการชั้นเรียนของครู แนวคิดทางจิตวิทยาตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อเรื่องมนุษย์มีความแตกต่างกันนั้น สอดคล้องกับความเป็นจริงในชั้นเรียน ซึ่งมีผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันทั้งด้านพื้นฐานครอบครัว วิถีชีวิต ความเชื่อทางศาสนา พฤติกรรมและสติปัญญา ฯลฯ ทั้งนี้ สურรงค์ โคว์ตระกูล (2556 : 478 - 479) กล่าวถึงความสามารถของครูจะสามารถจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยา ซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาจะช่วยครูในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ช่วยครูให้รู้จักลักษณะนิสัย (Characteristics) ของนักเรียนที่ครูต้องสอน
- 2) ช่วยให้ครูมีความเข้าใจพัฒนาการทางบุคลิกภาพบางประการของนักเรียน
- 3) ช่วยให้ครูมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 4) ช่วยให้ครูรู้จักจัดสภาพแวดล้อมของชั้นเรียนให้เหมาะสมแก่วัยและขั้นพัฒนาการของนักเรียน
- 5) ช่วยให้ครูทราบถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
- 6) ช่วยครูในการเตรียมการสอนวางแผนการเรียน
- 7) ช่วยครูให้ทราบหลักการและทฤษฎีของการเรียนรู้
- 8) ช่วยครูให้ทราบถึงหลักการสอนและวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ
- 9) ช่วยครูให้ทราบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดีไม่ได้เป็นเพราะระดับเชาวน์ปัญญาเพียงอย่างเดียว

- 10) ช่วยครูในการปกครองชั้นเรียนและสร้างบรรยากาศของชั้นเรียน

ดังนั้น เพื่อให้ครูเข้าใจและยอมรับได้ว่าผู้เรียนในชั้นเรียนมีความแตกต่างกัน ความแตกต่างนั้นมีสาเหตุและการที่ครูจะทำให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันนั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในชั้นเรียนเดียวกันทำกิจกรรมร่วมกันเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ไปพร้อมกัน ครูจะต้องค้นหาทำความเข้าใจว่าทำไมผู้เรียนจึงแตกต่างกันและเตรียมการว่าจะใช้ยุทธวิธีใดในการจัดการความแตกต่างนั้น

3. รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบกลุ่ม

ชั้นเรียนคือกลุ่มเฉพาะกลุ่มหนึ่งที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของชีวิตคนในชั้นเรียน คำว่า “กลุ่ม” หมายถึง บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปรวมกันอยู่ใน

ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีความสัมพันธ์มีการทั้งใช้และไม่ใช้ภาษา มีการทำงานร่วมกันมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีผลประโยชน์ร่วมกัน มีการยอมรับและเคารพในความคิดเห็นของกันและกัน อีกทั้งบุคคลที่อยู่ในกลุ่มมีความรู้สึกปลอดภัยและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม โดยในที่นี้ คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2556 : 20-25) ได้สรุปการจำแนกกลุ่มต่าง ๆ โดยยึดหลัก ดังนี้

1) กลุ่มปฐมภูมิหรือกลุ่มทุติยภูมิ กล่าวคือ กลุ่มปฐมภูมิคือ กลุ่มที่มีการพบปะสังสรรค์อย่างเป็นกันเอง เช่น กลุ่มเพื่อน กลุ่มครอบครัว ส่วนกลุ่มทุติยภูมิ คือ กลุ่มที่รวมตัวกันด้วยความสนใจสิ่งหนึ่งเป็นพิเศษเช่นกลุ่มวิชาชีพ กลุ่มศาสนา ฯลฯ

2) กลุ่มทางสังคมและกลุ่มทางด้านจิตวิทยา กล่าวคือ กลุ่มทางสังคมคือกลุ่มที่รวมตัวกันเพื่อทำงานหรือแก้ไขอะไรบางอย่างร่วมกัน เช่น กลุ่มรณรงค์แก้ไขปัญหายยะในโรงเรียนกลุ่มประชาสัมพันธ์โรงเรียน ฯลฯ ส่วนกลุ่ทางด้านจิตวิทยา คือ กลุ่มที่มีการรวมตัวกันเพื่อมีจุดมุ่งหมายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรัชษาหารือกัน เช่น กลุ่มผู้สนใจธรรมะ กลุ่มเครือข่ายผู้ปกครองเดียวกัน

3) กลุ่มที่เป็นระเบียบและกลุ่มที่ไม่เป็นระเบียบ กล่าวคือ กลุ่มที่เป็นระเบียบบุคคลที่มา รวมตัวกันจะกำหนดบทบาทหน้าที่ กฎเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจน เช่นกลุ่มบุคลากรในองค์กร สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯลฯ ส่วนกลุ่มที่ไม่เป็นระเบียบ เป็นการรวมตัวกันของบุคคลตามสถานการณ์โดยรู้ว่าตัวเองมีหน้าที่เฉพาะอย่าง แต่ไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นระเบียบแบบแผน เช่น กลุ่มอาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม

4) กลุ่มที่สมาชิกรู้ว่าตนเองอยู่ในกลุ่ม และกลุ่มที่รู้ว่าตนเองอยู่นอกกลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มที่รู้ว่าตนเองอยู่ในกลุ่ม คือ การรวมตัวกันของบุคคลที่ภาคภูมิใจ มีความสุขในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่วนกลุ่มที่รู้ว่าสมาชิกของตนเองอยู่นอกกลุ่มคือการรวมตัวกันของบุคคลที่ไม่รู้สึกภาคภูมิใจ ไม่อยากเป็นสมาชิก ไม่มีความสุขในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

ทั้งนี้ ความสามารถของครูในการจัดการชั้นเรียนแบบกลุ่มของ พรพนธ์ ช. เจนจิต (2550 : 35) ได้จำแนกโดยยึดตามความสามารถ 4 แบบ เพื่อใช้ในการมองระบบสังคมในชั้นเรียนเพื่อจะได้จัดการชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1) ความรู้รอบ (Wittiness) ครูจะมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียนตลอดเวลา ใครจะทำอะไร เมื่อไร กับใคร ที่ไหน ครูรู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น เพื่อให้นักเรียนตระหนักว่าไม่มีอะไรจะรอดสายตาของครูได้

2) ความคาบเกี่ยว (Overlapping) คือ ความสามารถของครูที่จะให้ความสนใจต่อเหตุการณ์มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน คุณสมบัติของการกระทำพฤติกรรมสองสิ่งในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะครูสามารถมองเห็นหรือรับรู้ ถ้าหากมีการประพตติพิตเกิดขึ้นในส่วนใดส่วนหนึ่งของชั้นเรียน

3) ความราบรื่น (Transition smoothness) คือ การเปลี่ยนกิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีความสำคัญมาก ในกระบวนการจัดชั้นเรียน ความราบรื่น หมายถึง ประสิทธิภาพในการเริ่มต้นและการดำรงสภาพการทำกิจกรรม จนกระทั่งเสร็จสิ้น

4) ความหลากหลาย (Learning-related variety) คือ ข้อคิดในการจัดเตรียมกิจกรรมมาให้เด็กทำ ประการแรกกิจกรรมเหล่านั้นต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถทางสติปัญญาของเด็กหรือไม่ ประการที่สองรูปแบบการสอนของครูมีการอนุญาตให้เด็กทำกิจกรรมมีระดับความสนใจหรือ

เปลารวมทั้งเด็กได้มีโอกาสเลือกทำกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมหรือมีวัสดุอุปกรณ์ที่เขาสามารถสัมผัสได้หรือไม่

สำหรับเทคนิคการจัดการชั้นเรียนแบบกลุ่ม ในชั้นเรียนมีครูเป็นผู้นำ บทบาทของครูในการจัดการชั้นเรียนมีความสำคัญมาก นอกจากครูจะต้องทำความเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคลแล้ว ครูยังต้องเข้าใจพฤติกรรมหรือการกระทำของกลุ่มผู้เรียนอีกด้วย หากครูสามารถใช้เทคนิควิธีการจัดการชั้นเรียนแบบกลุ่ม จะช่วยลดระยะเวลาทำงานของครูในการปรับพฤติกรรมของกลุ่มผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอน การดำรงชีวิตร่วมกันในชั้นเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น เทคนิคการจัดการชั้นเรียนแบบกลุ่มที่สรุปจากแนวคิดของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2556 : 181-183) มีดังนี้

1) สร้างบรรยากาศชั้นเรียนให้อยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย โดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ต้องทำ ส่งเสริมให้นักเรียนเสนอความคิดเห็นใหม่ ๆ และลองทำ โดยให้นักเรียนได้ตรวจและประเมินผลงานที่นักเรียนทำ อีกทั้งสนับสนุนให้กล้าแสดงออกโดยเคารพในสิทธิของผู้อื่น

2) ใ้รางวัลพิเศษแก่นักเรียนทั้งชั้น กล่าวคือ ครูทำสัญญาหรือข้อตกลงกับนักเรียนทั้งชั้นว่าหากนักเรียนร่วมมือกันรักษาระเบียบในเวลาเรียน ครูจะให้รางวัลพิเศษ เช่น แต้มคะแนน การพาไปทัศนศึกษา

3) ให้นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหา โดยครูและนักเรียนร่วมกันค้นหาประเด็นปัญหาในชั้นเรียนร่วมกัน แล้วให้ระดมความคิดเพื่อเสนอวิธีแก้ปัญหานั้นร่วมกัน เมื่อได้วิธีแก้ปัญหา แล้วครูและนักเรียนทำข้อตกลงร่วมกันในการแก้ไขปัญหา วิธีการแก้ไขปัญหามาจากความคิดของนักเรียนมักจะได้ผลเพราะนักเรียนจะเสนอวิธีการที่เชื่อว่าตนทำได้

สำหรับรูปแบบการจัดการชั้นเรียนทั้ง 3 รูปแบบนั้น ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2558 : 98) ได้กล่าวว่า รูปแบบพฤติกรรม (Behaviorist model) รูปแบบจิตวิทยา (Psychological model) และรูปแบบการจัดการแบบกลุ่ม (Group management model) ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นรูปแบบทั้งเชิงรุกและเชิงรับ แต่จากแนวคิดทั้งหมด เพียงใจ ผลโภค (2545 : 75-76) ได้ให้ความเห็นว่า การจัดการชั้นเรียนส่วนใหญ่ไม่สนับสนุนการลงโทษผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษทางกาย ทางวาจาหรือทางใจ เพราะการลงโทษเป็นการทำลายศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การที่ผู้เรียนจะเรียนรู้อย่างมีความสุขได้นั้น ข้อพึงตระหนักที่สำคัญ คือ “เด็กแต่ละคนต้องได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่มีหัวใจและสมอง”

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการชั้นเรียนที่ดีควรเป็นการจัดการเชิงรุกที่ครูพยายามทำความเข้าใจถึงสาเหตุแห่งพฤติกรรมเหล่านั้น พยายามหาแนวทางส่งเสริมให้ผู้เรียนปรับพฤติกรรมและควบคุมพฤติกรรมตัวเอง อีกทั้งจัดบรรยากาศในชั้นเรียน ทั้งวิธีการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างของช่วงวัยตามพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียนแต่ละคน

1.5 การจัดการชั้นเรียนด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

การจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นรูปแบบหนึ่งในการจัดการชั้นเรียนซึ่ง ไชยยศ เรืองสุวรรณและปรีชา วิหคโต (2547 : 9-10) กล่าวว่า เป็นการจัดวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะตกแต่งเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้ดูดี รวมตลอดไปถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เสริมความรู้ เช่น ป้ายนิเทศ มุมวิชาการ ชั้นวางหนังสือ โต๊ะวางสื่อ การสอน เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึก ฯลฯ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้เกิดความสบายตา สบายใจแก่ผู้พบเห็น โดยการจัดสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดย ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2558 : 36) ได้จัดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชั้นเรียนปกติ

1.1 การจัดโต๊ะเรียนและเก้าอี้ของนักเรียน มีลักษณะสำคัญ คือ

1.1.1 ให้มีขนาดเหมาะสมกับรูปร่างและวัยของนักเรียน

1.1.2 ให้มีช่องว่างระหว่างแถวที่นักเรียนจะลุกนั่งได้สะดวกและทำกิจกรรมได้

คล่องตัว

1.1.3 ให้มีความสะดวกต่อการทำความสะอาด เคลื่อนย้ายเปลี่ยนรูปแบบที่นั่งเรียน

ได้ง่าย

1.1.4 ให้มีรูปแบบที่ไม่จำเจ เช่น อาจเปลี่ยนเป็นรูปตัวที ตัวยู รูปครึ่งวงกลมหรือเข้ากลุ่มเป็นวงกลม ได้อย่างเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1.5 ให้นักเรียนที่นั่งทุกจุดอ่านกระดานดำได้ชัดเจน

1.1.6 แถวหน้าของโต๊ะเรียนควรอยู่ห่างจากกระดานดำพอสมควร ไม่น้อยกว่า 3 เมตร ไม่ควรจัดโต๊ะติดกระดานดำมากเกินไป ทำให้นักเรียนต้องแหงนมองกระดานดำและหายใจเอาฝุ่นซอล์กหรือสารระเหยจากหมึกของปากกาเขียนกระดานเข้าไปมาก ทำให้เสียสุขภาพ

1.2 การจัดการสภาพชั้นเรียนให้ถูกสุขลักษณะ มีลักษณะสำคัญ คือ

1.2.1 มีอากาศถ่ายเทได้ดี มีหน้าต่างพอเพียงและมีประตูเข้าออกได้สะดวก

1.2.2 มีแสงสว่างพอเหมาะเพื่อช่วยให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้ชัดเจน เพื่อเป็นการถนอมสายตา ควรใช้ไฟฟ้าช่วยถ้ามีแสงสว่างน้อยเกินไป

1.2.3 ปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น เสียง กลิ่น คิวิน ฝุ่น ฯลฯ

1.2.4 มีความสะอาด โดยฝึกให้นักเรียนรับผิดชอบช่วยกันเก็บกวาด เช็ดถู เป็นการปลูกฝังนิสัยรักความสะอาดและฝึกการทำงานร่วมกัน

1.3 การจัดมุมต่าง ๆ ในชั้นเรียน มีลักษณะสำคัญ คือ

1.3.1 มุมหนังสือ ควรมีไว้เพื่อฝึกนิสัยรักการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านคล่อง ส่งเสริมการค้นคว้าหาความรู้และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ครูควรหาหนังสือหลาย ๆ ประเภทที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับวัยของนักเรียนมาให้อ่าน และควรหาหนังสือชุดใหม่มาเปลี่ยนบ่อย ๆ การจัดมุมหนังสือควรจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อสะดวกต่อการหยิบอ่าน

1.3.2 มุมเสริมความรู้กลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ควรจัดไว้ที่น่าสนใจ ช่วยเสริมความรู้ ทบทวนความรู้ เช่น มุมภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มุมความรู้ข่าว เหตุการณ์ ฯลฯ

1.3.3 มุมแสดงผลงานของนักเรียน ครูควรติดบนป้ายนิเทศ แขนงหรือจัดวางไว้บนโต๊ะ เพื่อให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในความสำเร็จ และมีกำลังใจในการเรียนต่อไป อีกทั้งยังสามารถแก้ไขพัฒนาผลงานของนักเรียนให้ดีขึ้นโดยลำดับได้อีกด้วย

1.3.4 ตู้เก็บสื่อการเรียนการสอน เช่น บัตรคำ แผนภูมิ ภาพพลิกกระดาษ สี กาว ควรจัดไว้ให้เป็นระเบียบ สะดวกต่อการหยิบใช้ อุปกรณ์ใดที่เก่าหรือไม่ใช่แล้วไม่ควรเก็บไว้ในตู้

1.3.5 การประดับตกแต่งชั้นเรียน ครูส่วนใหญ่มักนิยมประดับตกแต่งชั้นเรียนด้วยสิ่งต่าง ๆ เช่น ม่านมู่ลี่ ภาพ ดอกไม้ คำขวัญ สุภาพচিত ควรตกแต่งพอเหมาะไม่ให้อึดอัดรุงรัง สีสนที่ใช้อย่างไรก็ตาม ควรดูขนาด หรือใช้สีสะท้อนแสง อาจทำให้นักเรียนเสียสายตาได้ การประดับตกแต่งชั้นเรียนควรคำนึงถึงหลัก ความเรียบง่าย เป็นระเบียบ ประหยัด มุ่งประโยชน์และสวยงาม

1.3.6 มุมเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด ตลอดจนชั้นวางเครื่องมือเครื่องใช้ของนักเรียน เช่น ควรจัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบและหมั่นเช็ดถูให้สะอาดเสมอ

สำหรับในเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนที่เสริมในเรื่องของการใช้เทคโนโลยี ประกอบ เช่น การมีจอแอลซีดี เอลอีดี ประกอบ ควรมีการติดตั้งโดยชนาบข้างไว้ของกระดาน ส่วนกระดานไวท์บอร์ด อยู่ตรงกลางของจอ เพื่อให้ครูผู้สอนที่มีความจำเป็นต้องใช้กระดานเขียนอธิบายเพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 แสดงการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชั้นเรียนปกติ
ที่มา : ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2558 : 37)

2. การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของห้องปฏิบัติการ

ในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ใช้กับนักเรียนห้องในบางรายวิชา ต้องใช้ชั้นเรียนปฏิบัติการ เช่น ห้องปฏิบัติการเคมี ห้องปฏิบัติการชีววิทยา ห้องปฏิบัติการฟิสิกส์ เปรื่อง กิจรัตน์ภร (2553: 72) เสนอไว้ดังนี้

2.1 สภาพของห้องปฏิบัติการ

ควรให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก ไม่อับชื้น ในห้องปฏิบัติการ 1 ห้อง อาจแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ พื้นที่สำหรับการบรรยาย อภิปราย ประชุมกลุ่มทบทวนเนื้อหา หรือสาธิตก่อนการฝึกปฏิบัติ และพื้นที่สำหรับการปฏิบัติ ดังนั้น การจัดโต๊ะ เก้าอี้และโต๊ะปฏิบัติการ ควรจัดให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนและการฝึกปฏิบัติของรายวิชาหรือเนื้อหาสาระนั้น ๆ และรูปแบบการจัดโต๊ะ เก้าอี้และโต๊ะปฏิบัติการ จึงควรจัดให้ผู้เรียนสามารถดูการสาธิตของผู้สอนได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ที่กล่าวข้างต้นแล้วสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดสภาพห้องปฏิบัติการ คือ ความสะอาดของพื้นที่ห้อง โต๊ะ เก้าอี้ โต๊ะปฏิบัติการ เครื่องจักร ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติ โดยต้องดูแลให้สะอาด ไม่ควรมีอุปกรณ์เก่าชำรุด กองสมูอยู่ตามซอกตามมุมของห้อง อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้เรียนอย่างคาดไม่ถึง

2.2 เครื่องมือ เครื่องใช้และเครื่องจักร

ต้องตรวจสอบให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตลอดเวลา ควรจัดวางไว้ใกล้บริเวณที่ใช้เพื่อฝึกปฏิบัติหรือในตู้ ในชั้นที่สามารถหยิบออกมาใช้งานได้โดยง่าย ควรมีการจัดทำบัญชีเครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องจักร เพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบ ป้องกันการสูญหายและผู้สอนควรสร้างระเบียบการจัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้และเครื่องจักร ชี้แจงให้ผู้เรียนได้ทราบ จัดเก็บหลังการฝึกปฏิบัติทุกครั้ง เป็นการปลูกฝังวินัยให้แก่ผู้เรียน เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการก้าวเข้าสู่โลกของงาน

2.3 เสียงและการรบกวน

เสียงที่เกิดจากการทำงานของเครื่องจักรในขณะฝึกปฏิบัติ และเสียงของผู้เรียนที่อภิปราย ปรีกษาหารือกัน ไม่นับว่าเป็นเสียงรบกวน แต่เสียงเอะอะที่มาจากนอกชั้นเรียน ซึ่งอาจจะดึงความสนใจหรือขัดจังหวะผู้เรียนจากการฝึกปฏิบัติได้ นับว่าเป็นเสียงรบกวนที่ผู้สอนต้องมีการควบคุมชั้นเรียนให้ใกล้ชิดขึ้น โดยอาจปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อดึงความสนใจของผู้เรียนกลับมายังบทเรียน แต่เสียงที่เกิดจากการทำงานของเครื่องจักรและเสียงของผู้เรียนที่อภิปราย ปรีกษาหารือกันในขณะฝึกปฏิบัติ อาจจะเป็นเสียงรบกวน สำหรับผู้เรียนในชั้นเรียนข้างเคียงได้ ดังนั้น การกำหนดที่ตั้งของห้องปฏิบัติการจึงควรอยู่ห่างจากชั้นเรียนปกติหรือจัดเป็นห้องเก็บเสียงโดยติดเครื่องปรับอากาศ เพื่อไม่ให้เสียงที่เกิดจากการฝึกปฏิบัติไปดึงความสนใจหรือขัดจังหวะผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ

2.4 สีและแสงสว่าง

การใช้สีของผนังห้องปฏิบัติการ สีของเครื่องจักรอุปกรณ์ต่าง ๆ จะมีผลต่อสายตาของผู้เรียน สีของผนังห้องปฏิบัติการควรเป็นสีอ่อนเพื่อเพิ่มแสงสว่างให้แก่ห้อง สีของเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ ควรเป็นสีที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกับเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้อยู่ในโรงงานหรือสถานประกอบการ หากห้องปฏิบัติการมีท่อก๊าซ หรือท่อของเหลวต่าง ๆ หรือมีบริเวณที่อาจเป็นอันตราย ก็ควรจะใช้สีที่เป็นมาตรฐานสากล ทาในส่วนนั้น ๆ เพื่อให้เห็นเด่นชัด อีกทั้งยังเป็นการช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุจากการฝึกปฏิบัติของผู้เรียน แสงสว่างก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ควรคำนึงถึงใน

การจัดบรรยากาศด้านกายภาพ หากแสงสว่างจากธรรมชาติไม่เพียงพอก็ต้องจัดหาแสงสว่างเพิ่มเติมให้เพียงพอในห้องปฏิบัติการที่มีรายละเอียดมาก ๆ เช่น ห้องเขียนแบบ ห้องวิเคราะห์วัสดุ หรือห้องปฏิบัติงานไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ อาจต้องจัดหาแสงสว่างเฉพาะที่เป็นพิเศษ เพื่อให้เหมาะกับกิจกรรมการเรียนการสอน

2.5 ตู้เก็บเครื่องมือ

ในห้องปฏิบัติการควรมีตู้เก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการสาธิตหรือฝึกปฏิบัติและใช้เพื่อเก็บผลงานของผู้เรียนที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ แต่หากเป็นเครื่องจักรกลขนาดใหญ่ เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องยนต์ เก็บให้เข้าที่และหาวัสดุคลุมให้เรียบร้อยทุกครั้งหลังการฝึกปฏิบัติ

2.6 เครื่องมือปฐมพยาบาล

การฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้น ผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจว่าให้การรักษาความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญและในห้องปฏิบัติการควรเตรียมเครื่องมือปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ด้วย

สรุปได้ว่า การจัดการชั้นเรียนด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ คือ การจัดวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะการตกแต่งที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภายในชั้นเรียน รวมถึงไปถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เสริมความรู้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชั้นเรียนปกติ 2) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของห้องปฏิบัติการ

1.6 การจัดการชั้นเรียนด้านสังคม

การจัดการชั้นเรียนด้านสังคม เป็นการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างบุคคลซึ่งจำเป็นต้องเข้าใจในเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อื่น ในที่นี้ คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน ดังนั้นปฏิสัมพันธ์ จึงหมายถึง ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคล 2 คน หรือบุคคล 2 ฝ่าย โดยต่างฝ่ายต่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ในการนี้ ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2558 : 49) ได้ให้ข้อสรุปด้านปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนไว้มี 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนและครูเป็นประเด็นสำคัญ ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม ครูให้ความเป็นกันเองแก่นักเรียนให้นักเรียนมีอิสระ และมีความสบายใจในการทำกิจกรรม บรรยากาศภายในชั้นเรียนก็จะไม่ตึงเครียดเป็นบรรยากาศที่รื่นรมย์ น่าเรียน น่าสอน ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี อันจะนำไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์ต่อกันทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคุ้นเคย สนุกสนมเป็นกันเองระหว่างครูและนักเรียนได้ดี ครูสามารถปฏิบัติโดยให้ความสำคัญกับนักเรียน เข้าใจความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ทำตนเป็นกันเองกับเด็ก ไม่เข้มงวดหรือปล่อยปละละเลยนักเรียนจนเกินไป ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลของนักเรียน และแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน ในที่นี้ลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็น การแบ่งรูปแบบความสัมพันธ์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- 1) ความสัมพันธ์แบบอิตาเลียนเป็นพฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียนในลักษณะที่ครูชอบตั้งกฎเกณฑ์ บังคับให้นักเรียนปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของนักเรียน
- 2) ความสัมพันธ์แบบปล่อยปละละเลย เป็นพฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียนโดยครูไม่เอาใจใส่ ไม่สนใจนักเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งการเรียนการสอน กิจกรรมและปัญหาของนักเรียนปล่อยให้ นักเรียนทำอะไรตามความคิดของนักเรียนเอง ไม่มีการแนะนำ ตักเตือนใด ๆ จากครู
- 3) ความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย เป็นพฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียนอย่างยุติธรรม ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ในการตัดสินใจ มีการวางแผนการเรียนร่วมกัน ให้ความเป็นกันเองต่อเด็ก ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ มีการให้รางวัลเมื่อเด็กทำพฤติกรรมที่ถูกต้อง และการลงโทษจะต้องมีการอธิบายเหตุผลทุกครั้ง การปฏิบัติของครูตามลักษณะเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ นักเรียนที่รับรู้ว่าคุณปฏิบัติกับตนด้วยความจริงใจให้ ความรักเอาใจใส่ตนด้วยความจริงใจ จะเป็นนักเรียนที่มีความรู้สึกที่ดีกับครู เข้าใจและยอมรับในคำสอนของครูว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เป็นประโยชน์แก่การนำไปปฏิบัติ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและยอมรับการปฏิบัติของครูนั้นเป็นการเสริมสร้างลักษณะทางจิต พฤติกรรมที่พึงปรารถนาของนักเรียน และพฤติกรรมเอื้อต่อสังคม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ติงามพฤติกรรมหนึ่ง

ลักษณะที่ 2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสำคัญในเชิงจิตวิทยา กล่าวคือกลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มบุคคลซึ่งคนแต่ละคนให้ความสำคัญและมีความรู้สึกผูกพันกัน (Identify and affiliates) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เป็นกลุ่มบุคคลที่แต่ละคนปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับ (Acceptance or approval) และการยอมรับนั้นนับเป็นเงื่อนไขจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่ม เด็กเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียนจนสู่วัยผู้ใหญ่ ประสบการณ์การเข้าสังคมย่อมกว้างขวางออกไป ตามลำดับ หากทุกสิ่งทุกอย่างได้พัฒนาไปตามปกติ กล่าวคือ เมื่อถึงวัยเข้าเรียนเด็กมีโอกาสร่วมความสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกัน ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน เด็กจะได้รับบทบาทของตนว่า ควรปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อต้องการอยู่กับเพื่อน การที่เด็กอยู่ร่วมกับเพื่อนได้ จะทำให้รู้สึกอบอุ่นใจเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง การปฏิบัติตนกับเพื่อนกันนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างเหมาะสมจะทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดี กล่าวคือเมื่อมีพฤติกรรมที่ดีที่พึงปรารถนาต่อกันและกัน ก็จะเกิดความสมัคสมานสามัคคี รักใคร่กลมเกลียวกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ความเห็นอกเห็นใจกันและกัน และแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามที่กลุ่มให้การยอมรับ ทำให้เข้ากันได้ดีและดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข เมื่อสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข ย่อมปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพิ่มขึ้นและมีทัศนคติที่ดีต่อคนทั่วไป ประสบการณ์ในการเข้าสังคมจะเพิ่มขึ้นทุกวัน เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ชีวิตในสังคมจะมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี

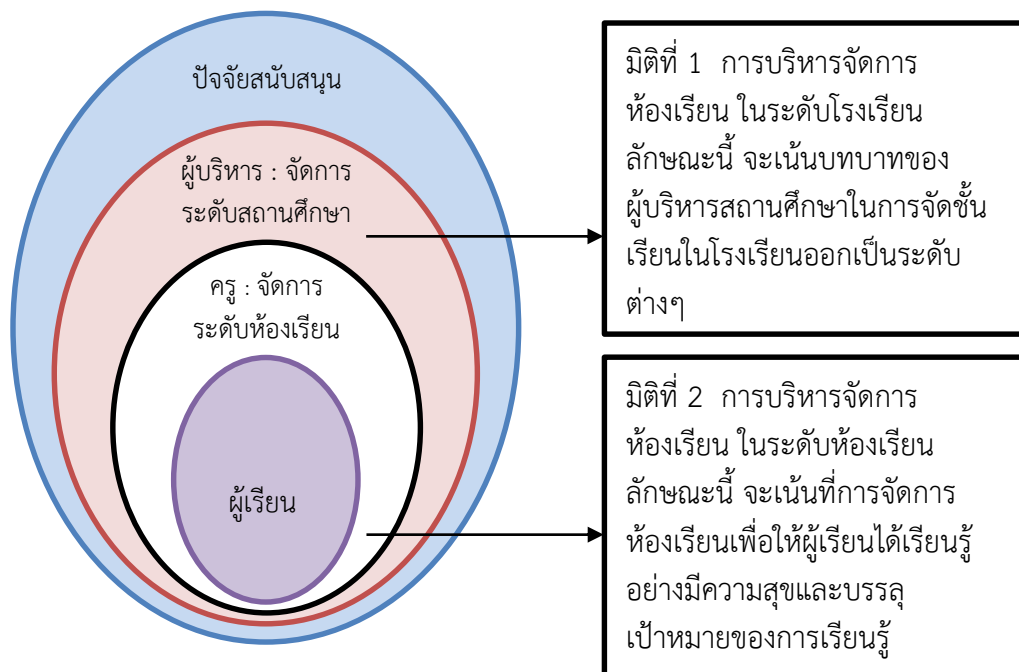
ดังนั้น ชั้นเรียนถือได้ว่าเป็นหน่วยย่อยของสังคมโรงเรียนที่มีขนาดพอเหมาะกับการจัดทำกระบวนการแสวงหาความคิดข้อตกลงร่วมกันในเบื้องต้น สังคมชั้นเรียนมีความใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์กันระดับสูง ในอีกด้านหนึ่งชั้นเรียนก็เป็นพื้นที่ที่พบปัญหาความรุนแรงมากที่สุดเช่นกัน ดังนั้น การเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนทุกคนได้ร่วมกันออกแบบสังคมชั้นเรียน จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมโรงเรียน การเปิดพื้นที่ให้นักเรียนและครูร่วมกันออกแบบชั้นเรียนและสังคมโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ การทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันและการสร้าง

บรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความสุขโดยการจัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมภายในโรงเรียน บุคคลที่มีบทบาทในการจัดการชั้นเรียนก็คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอน ซึ่ง ฆนัท ธาตุทอง (2552 : 25) กล่าวถึงขอบข่ายการบริหารจัดการชั้นเรียน มีนัยที่ซ่อนอยู่ 2 มิติ คือ มิติที่ 1 การจัดการชั้นเรียนในระดับโรงเรียนและมิติที่ 2 การจัดการชั้นเรียนในระดับชั้นเรียน ดังนี้

มิติที่ 1 การบริหารจัดการในระดับโรงเรียน ในระดับนี้จะเน้นบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการบริหารส่วนนี้จะแบ่งออกเป็นระดับต่าง ๆ ได้แก่ การจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย การจัดการชั้นเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการจัดการชั้นเรียนในระดับอุดมศึกษา หากเป็นมุมมองในมิตินี้ นับได้ว่าเป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการชั้นเรียน ซึ่งเป็นภาพรวมของโรงเรียนนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดประเภท ลักษณะ สถานที่ จำนวนชั้นเรียน รวมทั้งการจัดนักเรียนและการจัดครูเข้าสอนอีกด้วย

มิติที่ 2 การบริหารจัดการในระดับชั้นเรียน ในลักษณะนี้จะเน้นบทบาทของครูในการจัดการชั้นเรียนทั้งด้านธุรการ ด้านวิชาการ ด้านการปกครอง และอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้

จากมุมมองของการบริหารจัดการทั้ง 2 มิติ ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อให้การบริหารจัดการชั้นเรียนประสบความสำเร็จ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการและปัจจัยสนับสนุนเข้าด้วยกัน ดังปรากฏในแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 แสดงมิติของการบริหารจัดการชั้นเรียน
ที่มา : ฆนัท ธาตุทอง (2552 : 26)

นอกจากนี้ ฆนัท ธาตุทอง (2550 : 26) ได้กล่าวถึง การบริหารจัดการชั้นเรียนจะต้องเป็นการประสานพลังจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เมื่อศึกษาเฉพาะการศึกษาในขอบข่ายโรงเรียน จะพบว่าผู้ที่มีบทบาทและมีความสำคัญในการบริหารจัดการชั้นเรียน จะมีทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการสถานศึกษา โดยมีบทบาทดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้ที่มีบทบาทหลักและเป็นผู้นำในการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดนโยบาย กำหนดแนวทางและรูปแบบการบริหารจัดการ ชั้นเรียน การจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อม บริเวณโรงเรียนและอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมทั้งการจัดแหล่งการเรียนรู้ภายในสถานศึกษา รวมทั้งเป็นผู้ประสานงานร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อจัดการเรียนรู้และพัฒนานักเรียน รวมทั้งการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน การจัดชั้นเรียนสำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเครือข่าย e-learning (ในกรณีที่โรงเรียนมีความพร้อม) อีกทั้งการพัฒนาผู้นำและทีมงาน

2. ครู เป็นผู้ที่มีบทบาทหลัก เป็นผู้นำ และเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นผู้ให้การช่วยเหลือและจัดการกับปัญหาของนักเรียน จัดและนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมรวมทั้งรวบรวมข้อมูลสารสนเทศในด้านต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ดังนี้

2.1 ด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนาโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน การทำโครงการทางวิชาการและวิชาชีพ

2.2 ด้านธุรการ ได้แก่ การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ

2.3 ด้านการปกครอง ได้แก่ การพัฒนาวินัยและพฤติกรรมในชั้นเรียน

2.4 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ การจัดกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมชุมนุม กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

3. คณะกรรมการสถานศึกษา เป็นผู้ที่มีบทบาทหลักและเป็นผู้นำในการสร้างความร่วมมือและความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การประสานงาน ขอความร่วมมือกับชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการจัดแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การจัดการชั้นเรียนด้านสังคม เป็นกิจกรรมสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียน กำหนดแนวปฏิบัติในชั้นเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้ และการตอบสนองของครูต่อพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน บุคคลที่มีบทบาทในการบริหารจัดการชั้นเรียน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ซึ่งการบริหารจัดการชั้นเรียนมี 2 มิติ คือ มิติที่ 1 การจัดการชั้นเรียนในระดับโรงเรียน และมิติที่ 2 การจัดการชั้นเรียนในระดับชั้นเรียน ในการนี้ การบริหารจัดการชั้นเรียนจะต้องมีการประสานพลังจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ผู้ที่มีบทบาทและมีความสำคัญในการบริหารจัดการชั้นเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และ คณะกรรมการสถานศึกษา

1.7 การจัดการชั้นเรียนด้านการเรียนการสอน

การจัดการชั้นเรียนด้านการเรียนการสอน จะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหากครูเข้าใจหลักการสอนและเลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน ซึ่ง วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551 : 72) ได้กล่าวถึง สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้ไว้ว่า การเลือกสื่อการสอนจะทำได้ไม่ดี ถ้าไม่เข้าใจหลักการใช้สื่อในประเด็นนี้ต้องพิจารณาว่า จะใช้สื่อนั้นกับการสอนจริงได้อย่างไร ซึ่งมีหลักการดังนี้คือ

1. ในการถ่ายโอนความรู้จากสภาพการณ์เรียนนำมาใช้ปฏิบัติจริง จะเกิดผลดีได้ถ้าเนื้อหาและกระบวนการของสื่อได้เสนอสิ่งเร้าตรงกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น ถ้ากำหนดวัตถุประสงค์การสอนไว้ว่า ผู้เรียนสามารถต่อฟิล์มภาพยนตร์จนสามารถใช้งานได้ถ้าครูใช้ภาพยนตร์เรื่องการตัดต่อฟิล์มภาพยนตร์ เรื่องนี้จะใช้ได้เหมาะสมเพราะภาพยนตร์เรื่องนี้สาธิตให้เห็นกระบวนการตัดต่อฟิล์มเป็นขั้นตอน แล้วให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตาม การสาธิตที่ทำให้ผู้เรียนได้เห็นกระบวนการที่ละขั้นตอนนี้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถนำความรู้และสามารถถ่ายโอนมาฝึกปฏิบัติต่อฟิล์มภาพยนตร์ได้ด้วยตนเอง อนึ่งในการทำงานบางอย่าง ผู้เรียนจำต้องได้เห็นวัตถุสิ่งของหรือเหตุการณ์จึงจะทำให้ผู้เรียนกระทำพฤติกรรมได้ผลดี ตัวอย่างเช่น นักเรียนจะสามารถใช้เครื่องบันทึกเสียงได้ นักเรียนจะต้องได้เห็นเครื่องบันทึกเสียง

2. การเรียนรู้เกี่ยวกับความจริงหรือความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมจะเรียนได้ผลดี ถ้าใช้สื่อที่เหมาะสมกับความจริงหรือความคิดรวบยอดนั้น การใช้สื่อ อุปกรณ์ ที่มีรูปแบบเป็นรูปธรรม มีลักษณะเฉพาะ มีโครงสร้างที่ดี จะใช้ได้ผลดีกว่าสื่อที่เป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เช่น การสอนภาษาต่างประเทศ ถ้าใช้ภาพบ้าน สุนัข ต้นไม้ จะทำให้เรียนคำนามเหล่านี้ได้ดีกว่าภาษาเขียน

3. สื่อที่ใช้เป็นตัวอย่างของความคิดรวบยอดที่จะเรียนนั้น ควรจะเป็นสื่อที่ช่วยในกระบวนการเรียนด้วย เช่น ครูต้องการสอนความคิดรวบยอดเกี่ยวกับส่วนรวมทั้งหมดเท่ากับผลบวกของส่วนย่อย ถ้าครูใช้ฝรั่งผ่าเป็นชิ้น ๆ ประมาณ 4 ชิ้น หรือใช้กระดาษตัดเป็นแผ่น 2-3 แผ่นก็จะเหมาะกับวัตถุประสงค์การสอนและกระบวนการสอนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังช่วยในกระบวนการสอนให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น

4. สื่อที่นำเสนอเนื้อหาที่มีหลายความคิดรวบยอด มีข้อเท็จจริง ข้อสนเทศมาก ควรจะมีเครื่องชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับข้อความ ส่วนมากจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งมีข้อความบรรยายและมีภาพประกอบ ถ้าหากจะเลือกภาพมาช่วยประกอบข้อความด้วยจะทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้นหรือถ้าต้องการใช้การเรียนการสอนแบบการอภิปรายแก้ปัญหา ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ภาพประกอบแต่ต้องแนะนำแหล่งที่สามารถหาคำตอบไว้ให้ด้วย

5. ในการสอนเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่เป็นคำพูดหรือคำศัพท์หรือความคิดรวบยอดซึ่งเป็นนามธรรมนั้น ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อที่สามารถนำเสนอข้อเท็จจริงหรือความคิดรวบยอดอันเป็นนามธรรมในรูปแบบสิ่งชี้หน้าที่มีประสิทธิภาพ เช่น ใช้แผนที่ภูมิศาสตร์กายภาพ โดยพิจารณาจากสีที่ใช้แทนพื้นที่ต่าง ๆ ถูกต้องตามหลักการหรือไม่ เช่น ใช้สีน้ำตาสแทนพื้นที่ภูเขาหรือสีเขียวแทนพื้นที่ราบ เป็นต้น

6. หลักการเลือกใช้สื่อที่ช่วยสร้างความสนใจตลอดเวลาโดยเลือกใช้สื่อหลายชนิดในเรื่องเดียวกันหรือตัวอย่างเดียวกัน เช่น ให้ดูภาพกับสไลด์ หรือสไลด์กับวีดิทัศน์ หรือต้องการเน้นความคิด

รวบยอดและทัศนคติบางอย่างควรทำบ่อย ๆ ฉายซ้ำ ๆ แต่เปลี่ยนตัวอย่าง หรือรูปแบบของสื่อ หรือเทคนิคการนำเสนอสื่อและเทคนิคการถ่ายทำ เช่น ให้ดูตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่าง โดยที่ในแต่ละตัวอย่างอาจนำเสนอในรูปแบบภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ภาพซ้ำ ภาพวาดหรือตัดฉากเร็วจากฉากหนึ่งไปยังฉากหนึ่งเพื่อไม่ให้คนดูเบื่อ หรืออาจจะเปลี่ยนบรรยากาศภายในเนื้อหาของสื่อและเทคนิคการนำเสนอ เช่น จากช้าเป็นเร็ว เนื้อหาใดที่ผู้เรียนเข้าใจแล้วตัดออกไปบ้าง สร้างบรรยากาศชักชวนให้ผู้เรียนอยากร่วมลงมือปฏิบัติด้วย เป็นต้น

กิดานันท์ มลิทอง (2551 : 76) กล่าวว่า รูปแบบการศึกษาในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จากการเรียนนี้จึงต้องพัฒนาในห้องเรียนไปสู่การเรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่และการศึกษาทางไกล ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการพัฒนาสื่อการสอนโดยการนำสื่อเทคโนโลยีระดับสูงมาใช้เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น

1. การใช้กล้องโทรทัศน์ถ่ายทอดการสอนจากครูคนเดียวไปยังนักเรียนจำนวนมากที่อยู่ในห้องเรียนต่าง ๆ
2. การใช้เครื่องวีซอลไลเซอร์และเครื่องแอลซีดีถ่ายทอดเนื้อหาและภาพจากวัสดุขนาดเล็กให้ฉายขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อให้ชมได้อย่างชัดเจนทั่วถึง
3. การใช้เครื่องแอลซีดีถ่ายทอดข้อมูลจากคอมพิวเตอร์บนจอภาพ
4. การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนและฝึกอบรมในรูปแบบเว็บเพื่อการศึกษา
5. การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนและฝึกอบรม รวมถึงการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วโลก
6. การใช้ดาวเทียมถ่ายทอดการสอนจากสถาบันการศึกษาหนึ่งไปยังสถาบันส่วนต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกล
7. การวางระบบแลน (local area network) เพื่อสร้างเครือข่ายภายในสถาบันการศึกษาในการติดต่อและใช้ทรัพยากรร่วมกัน
8. การพัฒนาระบบเครือข่ายและซอฟต์แวร์ทั้งนี้เพื่อการศึกษาทางไกลทั้งในรูปแบบการสื่อสาร 2 ทางในลักษณะการประชุมทางไกล (teleconference)

สรุปได้ว่า การจัดการชั้นเรียนด้านการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่เข้าใจหลักการสอนและเลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการทางวิชาการ และดูแลแก้ไขปัญหาการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลทำให้การจัดการชั้นเรียนด้านการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างสูงสุด

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจาก จะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ เกิดกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ปัญหา เศรษฐกิจ ปัญหา การระบาดของสารเสพติด ปัญหา

ครอบครัว ปัญหาการแข่งขันทุกรูปแบบ ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด ซึ่งล้วนแต่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคน จนนำไปสู่การเกิดปัญหาและสภาวะวิกฤติทางสังคม ดังนั้น ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์พร้อมอย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้าน ร่างกาย สติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต จึงจำเป็นที่ทุกโรงเรียน ในฐานะหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤติสังคม จึงควรรำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน

2.1 ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่เน้นกระบวนการ วิธีการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีวิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพและมาตรฐาน บันทึกหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ดำเนินงานโดยครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลัก โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาโดยมีฝ่ายกิจการนักเรียน งานแนะแนว งานส่งเสริมสุขภาพ งานระเบียบวินัย งานป้องกันยาเสพติด งานระดับชั้นและคณะครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการส่งเสริม ดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและองค์กรภายนอก โดยหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

กรมสุขภาพจิต (2547 : 4) ให้ความหมายไว้ว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่ดำเนินงานเป็นขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน ดังนั้น การดูแลช่วยเหลือจึงมีความหมายถึง การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ด้วยวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติดในโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 6) กล่าวว่าไว้ว่า เป็นการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมการป้องกันและการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา โดยวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานพัฒนานักเรียน โดยเน้นให้ นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง ปลอดภัยจากสารเสพติด และมีความสุขในการดำรงชีวิตเกณฑ์การคัดกรอง เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มากำหนด ร่วมกันเพื่อการตัดสินใจการส่งเสริม หรือให้การช่วยเหลือ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : ก) ได้กล่าวถึงความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สถานศึกษาดำเนินการป้องกัน แก้ไขปัญหาได้เป็นระบบมากขึ้น โดยอาศัยการผนึกพลังมีส่วนร่วมรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ใกล้ชิด เข้าถึง และเข้าใจนักเรียนมากที่สุดพวกหนึ่งคือเพื่อนนักเรียนด้วยกันเอง ซึ่งหากนักเรียน

ได้รับการปลูกฝังให้มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน ๆ และได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทางจิตวิทยาให้คำปรึกษาเบื้องต้นจะเป็นพลังสำคัญในการช่วยป้องกัน ลดความเสี่ยงและแก้ปัญหาที่นักเรียนเผชิญอยู่

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 ก : 8) ให้ความหมายว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มุ่งให้ความคุ้มครอง ป้องกัน ดูแล แก้ไข เพื่อให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียนอย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและนอกสถานศึกษา เพื่อให้ นักเรียนได้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข มีสมรรถนะการทำงาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันเหมาะสมเพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยจากสภาวะวิกฤติต่าง ๆ ได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563 : 1) ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการ การศึกษาของโรงเรียนที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือ การทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน อาทิ คณะกรรมการ โรงเรียนชั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน ฯลฯ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน (สพฐ.) จึงกำหนดนโยบายสำคัญให้โรงเรียนในสังกัดทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน นักเรียนทุกคนต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครองอย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันสมัย ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข และปลอดภัยในสภาพสังคม ปัจจุบัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น โดยสามารถสรุป ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและ ช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน

2.2 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563 : 10) ได้กำหนดหลักเกณฑ์สำคัญที่เป็น ประโยชน์ต่อโรงเรียนในคู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในโรงเรียนมาใช้เป็นระบบ โดยกำหนดหลักเกณฑ์สำคัญไว้ ประกอบด้วย

1. การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยของโรงเรียน ที่ สะท้อนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้เห็นถึงแนวคิดและวิธีการที่สอดคล้อง กับสภาพปัญหา และบริบทของโรงเรียน โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

1.1 นโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับการ เสริมสร้าง ทักษะชีวิต และการคุ้มครองนักเรียนอย่างปลอดภัย

1.2 แนวทาง/รูปแบบการบริหารจัดการของโรงเรียนสะท้อนแนวคิดที่สอดคล้องกับ สภาพ ปัญหาและบริบทของโรงเรียน

1.3 ข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.4 ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความปลอดภัยในโรงเรียน เช่น ข้อมูลอุบัติเหตุ ข้อมูลความเสี่ยง

2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีประเด็นสำคัญดังนี้

2.1 วิธีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนครบทั้ง 5 ขั้นตอน โดยดำเนินงานสอดคล้องอย่างเป็นระบบ

2.2 การดำเนินการเสริมสร้างทักษะชีวิตอย่างเป็นรูปธรรม

2.3 การดำเนินงานความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ

2.4 การดำเนินการคุ้มครองนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

3. การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยของโรงเรียน มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

3.1 ข้อมูลภาคีเครือข่าย และวิธีการสร้างเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการส่งเสริม สนับสนุน ป้องกันช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนร่วมกับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการส่งเสริม สนับสนุนความปลอดภัยในโรงเรียน

4. การส่งเสริม สนับสนุน นิเทศ ติดตาม รวมไปถึงประเมินผลการดำเนินงานส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในโรงเรียน มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

4.1 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความตระหนักรู้ความเข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต การเสริมสร้างความปลอดภัย และการคุ้มครองนักเรียน

4.2 การนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุนและให้ขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต การเสริมสร้างความปลอดภัย และการคุ้มครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

4.3 การประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต การเสริมสร้างความปลอดภัย และการคุ้มครองนักเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

5. ความสำเร็จของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัย ในโรงเรียน มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

5.1 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและคุ้มครองนักเรียน มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน

5.2 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน ส่งผลต่อโรงเรียน และชุมชนท้องถิ่น

5.3 นักเรียนสามารถดูแลช่วยเหลือตนเองได้ตามวัย

5.4 นักเรียนมีความปลอดภัยครอบคลุมทุกด้าน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือ คือ การเสริมสร้างทักษะชีวิตและคุ้มครองนักเรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน นักเรียนสามารถดูแลช่วยเหลือตนเองได้ตามวัย นักเรียนมีความปลอดภัยครอบคลุมทุกด้าน

2.3 ประโยชน์และคุณค่าของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต และสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างทั่วถึง ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน แก้ไขปัญหา ทั้งด้านการเรียนรู้และความสามารถพิเศษ ได้รู้จักตนเอง สามารถปรับตัว มีทักษะทางสังคม อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข และมีทักษะชีวิตและสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ครู และผู้ปกครอง

2. ครูตระหนักและเห็นความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู

3. ผู้บริหารรู้จักศักยภาพของครูในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ ได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนานักเรียน หลักสูตร และคุณภาพการจัดการศึกษา มีรูปแบบกระบวนการพัฒนาและการพัฒนาเชิงระบบภายใต้การมีส่วนร่วม

4. โรงเรียนมีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาได้รับการยอมรับการสนับสนุน และความร่วมมือจากชุมชน บุคลากร องค์กรที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทร

5. ผู้ปกครอง ชุมชนตระหนักในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลานและบุคคลในชุมชน มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน เป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง

6. เขตพื้นที่การศึกษาพัฒนานวัตกรรมในการพัฒนานักเรียน พัฒนางค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน การนิเทศติดตามผล ประเมินผลและการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีระบบข้อมูลสารสนเทศทั้งข้อมูลระดับบุคคล และระดับโรงเรียน เพื่อพัฒนางานต่อไป

7. ประเทศชาติมีนักเรียนที่มีคุณภาพดี มีปัญญา และมีความสุขมีการเชื่อมโยงข้อมูลของเยาวชนทุกระดับลดปัญหาที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน ลดค่าใช้จ่ายของหน่วยงานต่าง ๆ ประชาชนมีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 ก : 10) กล่าวถึงคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา

2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น

3. นักเรียนรู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)

อันเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง (IQ) คุณธรรมจริยธรรม (MQ) และมีความมุ่งมั่นที่จะชนะอุปสรรค (AQ)

4. นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขและได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพโดยรอบด้าน

5. ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มข้นด้วยความเอื้ออาทร

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ประโยชน์และคุณค่าของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและตรงตามปัญหา นักเรียนสามารถรู้จักตนเองและควบคุมตนเองได้ เรียนรู้มีความสุขและมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ส่วนครูตระหนักและเห็นความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา ส่วนผู้บริหารสถานศึกษารู้ศักยภาพของครู ได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน มีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา มีการนิเทศติดตามและประเมินผล และการวิจัยเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และจัดระบบข้อมูลสารสนเทศทั้งข้อมูลระดับบุคคลและระดับโรงเรียนเพื่อพัฒนางานต่อไป

2.4 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมี

ประสิทธิภาพ

ได้มีผู้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังต่อไปนี้

กรมสุขภาพจิต (2547 : 3) กล่าวถึง ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย ตระหนักถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินงาน หรือเข้าร่วมกิจกรรมไปตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

2. ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนัก ให้ความสำคัญของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน

3. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะต้องมีการประสานกันอย่างใกล้ชิดและมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด

4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงานโดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน

5. การอบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะเรื่อง ทักษะการปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน โรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 7) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

1. ทีมนำและทีมประสาน อันได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย กรรมการสถานศึกษา รวมทั้งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้างานต่าง ๆ ตระหนักถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนในส่วนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมไปตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

2. ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนักในความสำคัญของระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน

3. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะต้องมีการประสานกันอย่างใกล้ชิดและมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด

4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญ ในการดำเนินงานโดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน การอบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเรื่องทักษะการปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน โรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

5. ผู้ปกครองและเครือข่ายการร่วมพัฒนาในทุกส่วนของสังคม มีความมุ่งมั่นในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเยาวชนในเชิงบูรณาการอย่างเข้มแข็งจริงจัง

ในขณะที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563 : 10) ได้กำหนดรายละเอียดเกณฑ์การพิจารณาโรงเรียนเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสะท้อนปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามรายการพิจารณา มีประเด็นสำคัญ คือ

1. การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยของโรงเรียนที่สะท้อนการดำเนินงานอย่าง ต่อเนื่อง 3 ปี ให้เห็นถึงแนวคิดและวิธีการที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและบริบทของโรงเรียน เกิดจากปัจจัยสำคัญ คือ

1.1 นโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต และการคุ้มครองนักเรียนอย่างปลอดภัย

1.1.1 วิสัยทัศน์ของโรงเรียนสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการกำหนดแนวทางตามนโยบายที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้าง ทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนอย่างชัดเจน

1.1.2 มีแผนกลยุทธ์ที่ระบุการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต และการคุ้มครองนักเรียน

1.1.3 มีแผนปฏิบัติการที่ระบุโครงการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน การเสริมสร้าง ทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน

1.1.4 มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนที่ชัดเจน

1.1.5 มีระเบียบแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนมาใช้อย่างเหมาะสม

1.2 แนวทาง/รูปแบบ การบริหารจัดการของโรงเรียนสะท้อนแนวคิดที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและบริบทของโรงเรียน

1.2.1 มีการวิเคราะห์สภาพปัญหา นำผลการดำเนินงาน มาปรับปรุงและพัฒนาในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้าง ทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน

- 1.2.2 มีการบริหารและดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 1.2.3 มีแนวทาง/รูปแบบการดำเนินงานที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและบริบทของโรงเรียน
- 1.3 ข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.3.1 มีข้อมูลนักเรียนรายบุคคลที่เป็นปัจจุบันและพร้อมนำไปใช้
 - 1.3.2 มีสารสนเทศเกี่ยวกับผลการคัดกรองนักเรียน การศึกษาย้อนหลังต่อเนื้ออย่างเป็นระบบ
 - 1.3.3 มีสารสนเทศผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนทุกคนได้รับการดูแล
 - 1.3.4 มีการสรุปข้อมูลพร้อมทั้งรายงานผลการพัฒนา ป้องกัน แก้ไขปัญหาและส่งต่อตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.3.5 มีการนำสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- 1.4 ข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับความปลอดภัยใน โรงเรียน เช่น ข้อมูลอุบัติเหตุ ความเสี่ยง
 - 1.4.1 มีข้อมูลกิจกรรม/โครงการพัฒนาให้นักเรียน รู้เท่าทันอันตรายหรือความไม่ปลอดภัยจากบุคคล อุบัติภัยและความเสี่ยงต่อชีวิต
 - 1.4.2 มีสารสนเทศผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาให้รู้เท่าทันและป้องกันความไม่ปลอดภัย
 - 1.4.3 มีข้อมูลสารสนเทศผู้เกี่ยวข้องที่อาจเสี่ยงต่อการเกิดความไม่ปลอดภัยต่อนักเรียนในโรงเรียน
- 2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดจากปัจจัยสำคัญ คือ
 - 2.1 วิธีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ครบทั้ง 5 ขั้นตอน โดยดำเนินงานสอดคล้อง อย่างเป็นระบบ
 - 2.1.1 มีวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 2.1.2 มีวิธีการคัดกรองนักเรียน
 - 2.1.3 มีวิธีส่งเสริม พัฒนานักเรียนทุกกลุ่ม
 - 2.1.4 มีวิธีป้องกันและแก้ไข้ปัญหา
 - 2.1.5 มีวิธีการส่งต่อ
 - 2.1.6 มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างร้อยรัดทั้ง 5 ขั้นตอน
 - 2.1.7 มีการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบ
 - 2.1.8 มีการใช้นวัตกรรมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2 การดำเนินการเสริมสร้างทักษะชีวิตอย่างเป็นรูปธรรม
 - 2.2.1 มีการบูรณาการทักษะชีวิตการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้
 - 2.2.2 จัดกิจกรรม/โครงการที่เสริมสร้างทักษะชีวิต

- 2.2.3 นักเรียนทุกกลุ่มได้รับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและนักเรียนมีปัญหาด้านพฤติกรรมลดลง
- 2.2.4 การใช้พฤติกรรมเชิงบวกในการจัดการชั้นเรียนและพฤติกรรมนักเรียน
- 2.3 การดำเนินงานความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ
- 2.3.1 มีการวิเคราะห์สถานการณ์ที่อาจเกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน
- 2.3.2 มีวิธีการที่เสริมสร้างความปลอดภัยให้นักเรียน
- 2.3.3 มีวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหามความปลอดภัยในโรงเรียน
- 2.3.4 มีวิธีการรู้จักนักเรียนที่มีแนวโน้มอาจเผชิญต่อความปลอดภัย
- 2.4 การดำเนินการคุ้มครองนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม
- 2.4.1 มีการติดตาม เฝ้าระวังและคุ้มครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
- 2.4.2 มีกิจกรรม/โครงการที่คุ้มครองนักเรียนในโรงเรียน
- 2.4.3 นักเรียนทุกคนได้รับการคุ้มครองด้วยรูปแบบ/วิธีการ ที่เหมาะสม
3. การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในโรงเรียนเกิดจากปัจจัยสำคัญ คือ
- 3.1 ข้อมูลภาคีเครือข่าย และ วิธีการสร้างเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.1.1 มีภาคีเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและเขตพื้นที่การศึกษา หรือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (แล้วแต่กรณี)
- 3.1.2 มีสารสนเทศเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน ภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 3.1.3 มีวิธีการสร้างและการทำงานร่วมกับเครือข่ายที่สนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 3.1.4 ภาคีเครือข่ายให้การสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
- 3.2 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน ช่วยเหลือ และคุ้มครอง นักเรียนร่วมกับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.2.1 ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลและวางแผนการส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน ช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน
- 3.2.2 ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและคุ้มครองนักเรียน
- 3.2.3 ภาคีเครือข่ายมีการดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและคุ้มครองนักเรียน
- 3.2.4 ภาคีเครือข่ายร่วมประเมิน/ชื่นชม ให้ขวัญกำลังใจ การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการส่งเสริม สนับสนุนความปลอดภัยในโรงเรียน
- 3.3.1 ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลและวางแผนการส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน ความปลอดภัยในโรงเรียน

3.3.2 ภาควิชาช่วยมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานความปลอดภัยในโรงเรียน

3.3.3 ภาควิชาช่วยมี การดำเนินงานความปลอดภัยในโรงเรียน

3.3.4 ภาควิชาช่วยร่วมประเมิน/ชื่นชม ให้ขวัญกำลังใจ การดำเนินงานความปลอดภัยในโรงเรียน

4. การส่งเสริมสนับสนุน นิเทศ ติดตามและประเมินผลดำเนินงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในโรงเรียนเกิดจากปัจจัยสำคัญ คือ

4.1 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความตระหนักรู้ มีความรู้ ความเข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน การเสริมสร้าง ทักษะชีวิต การเสริมสร้าง ความปลอดภัย และการคุ้มครองนักเรียน

4.1.1 ครูทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้าง ทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง

4.1.2 ครูทุกคนมีความเข้าใจในวิธีการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและทำหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษา

4.1.3 ครูมีความเข้าใจในกระบวนการเสริมสร้างทักษะชีวิต แบบบูรณาการและทักษะชีวิตเฉพาะปัญหา

4.1.4 ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

4.1.5 ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดกิจกรรม/โครงการการคุ้มครองนักเรียนและ การดูแลความปลอดภัยในโรงเรียน

4.2 การนิเทศติดตามส่งเสริม สนับสนุนและให้ ขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต การเสริมสร้างความปลอดภัยและการคุ้มครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

4.2.1 มีการนิเทศติดตามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเสริมสร้างทักษะชีวิต ความปลอดภัย และการคุ้มครองนักเรียนภายในโรงเรียน

4.2.2 มีการนิเทศ ติดตามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต ความปลอดภัย และการคุ้มครองนักเรียนจากภายนอก

4.2.3 มีรูปแบบและกระบวนการนิเทศที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

4.2.4 ผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจและนำผลการนิเทศพัฒนางานต่อเนื่อง

4.2.5 ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและได้รับขวัญกำลังใจจากการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

4.3 การประเมินผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต การเสริมสร้างความปลอดภัยและการคุ้มครอง นักเรียนเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

4.3.1 มีวิธีการและเครื่องมือประเมินผลอย่างเหมาะสม

4.3.2 ใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินผลเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

4.3.3 นำผลการประเมินไปพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้าง

ทักษะชีวิต ความปลอดภัยและการคุ้มครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

4.3.4 มีการปรับปรุง พัฒนา วิธีการและเครื่องมืออย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์
ของงาน

5. ความสำเร็จการดำเนินงานระบบดูแลและความปลอดภัยในโรงเรียนเกิดจากปัจจัย คือ

5.1 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้าง ทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน มี
ผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน

5.1.1 นักเรียนมีจำนวนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มปัญหาลดลงสอดคล้องกับเป้าหมายโรงเรียน

5.1.2 อัตราการนักเรียนไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนดลดลงต่อเนื่อง

5.1.3 อัตราการออกกลางคันของนักเรียนลดลงกว่าปีที่ ผ่านมาอย่างต่อเนื่อง

5.1.4 นักเรียนมีทักษะชีวิตตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด

5.1.5 นักเรียนทุกกลุ่มได้รับการดูแลช่วยเหลือ ปกป้อง คุ้มครอง ความปลอดภัย
แก้ไขและพัฒนาตามศักยภาพ

5.1.6 นักเรียนประสบความสำเร็จได้รับการยอมรับในระดับต่าง ๆ

5.2 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครอง
นักเรียน ส่งผลต่อโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่น

5.2.1 โรงเรียนได้รับการยอมรับ ยกย่อง เชิดชูเกียรติ ในด้านการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต ความปลอดภัยและการคุ้มครองนักเรียน

5.2.2 มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต
ความปลอดภัย และการคุ้มครองนักเรียนอย่างยั่งยืน

5.3 นักเรียนสามารถดูแลช่วยเหลือตนเองได้ตามวัย

5.3.1 นักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการ
กับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้

5.3.2 นักเรียนมีสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร

5.3.3 นักเรียนอยู่รอดปลอดภัยและเรียนจบหลักสูตร

5.4 นักเรียนมีความปลอดภัย ครอบคลุมทุกด้าน

5.4.1 นักเรียนมีความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

5.4.2 นักเรียนมีความปลอดภัยในการเดินทาง

5.4.3 นักเรียนมีความปลอดภัยจากบุคคล

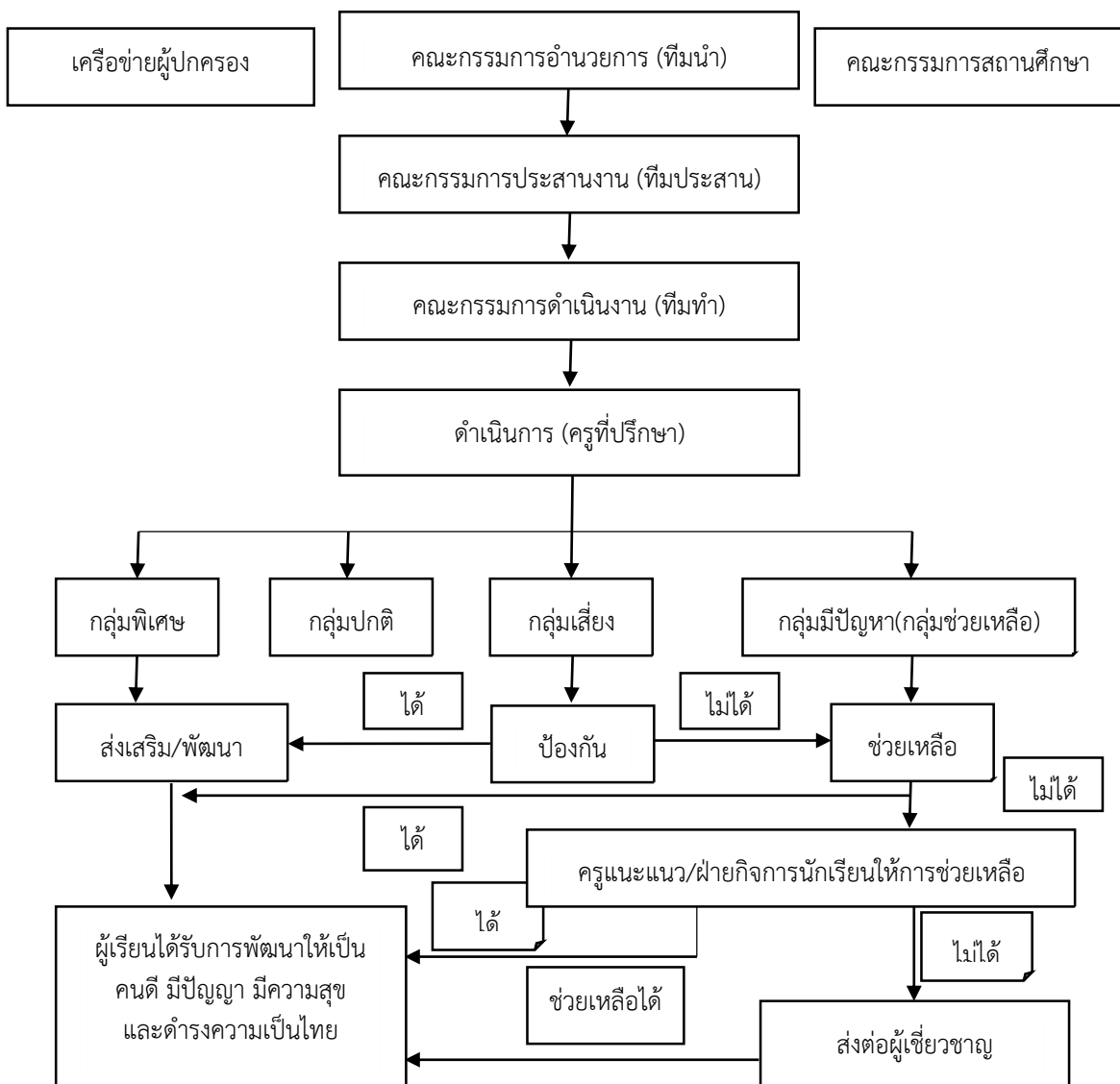
5.4.4 นักเรียนได้รับการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้บริหารโรงเรียนต้องตระหนักถึงความสำคัญและให้การสนับสนุน
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ครูและผู้เกี่ยวข้องต้องตระหนักถึง
ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนา
นักเรียนในทุกด้าน คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคนจะต้องประสานงานกันอย่างใกล้ชิดและมี
การประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอ ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงาน
โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน มีการอบรม

ให้ความรู้และทักษะ เผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะเรื่องจิตวิทยาแนะแนวและการให้คำปรึกษาเบื้องต้น และแนวแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2.5 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 30) กล่าวถึงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังแผนภาพที่ 5

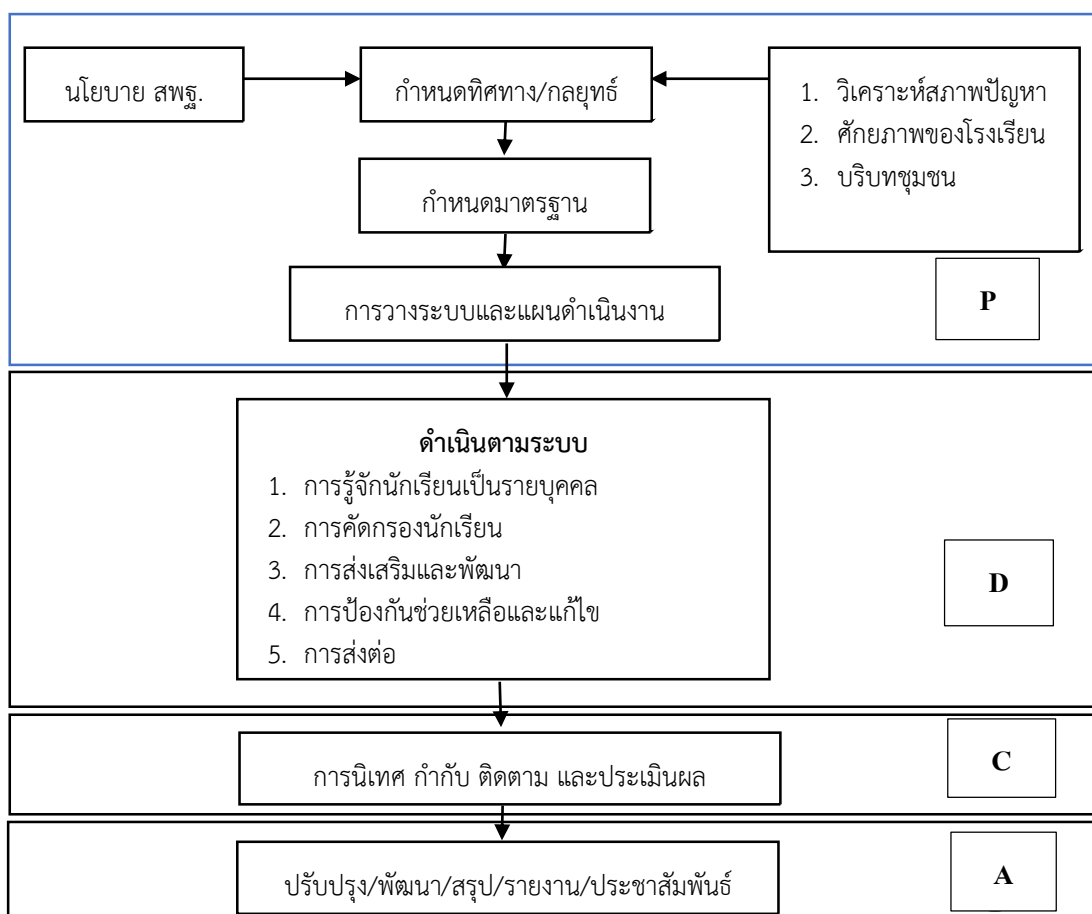
แผนภาพที่ 5 แสดงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 30)

จากการที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีคณะกรรมการจำนวน 3 ชุด คือ 1) คณะกรรมการอำนวยการ 2) คณะกรรมการประสานงานและ 3) คณะกรรมการดำเนินงาน โดยครูที่ปรึกษาทำหน้าที่ดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษ ป้องกันนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา หากครูที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ปัญหาได้ให้ส่งต่อฝ่ายแนะแนวหรือฝ่ายกิจการนักเรียน หากยังแก้ปัญหาไม่ได้ให้ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาเป็นคนดี มีปัญหา มีความสุขและดำรงความเป็นไทย

2.6 กระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 4) ได้แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยใช้หลักการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ PDCA ดังแผนภาพที่ 6 การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยใช้หลักการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

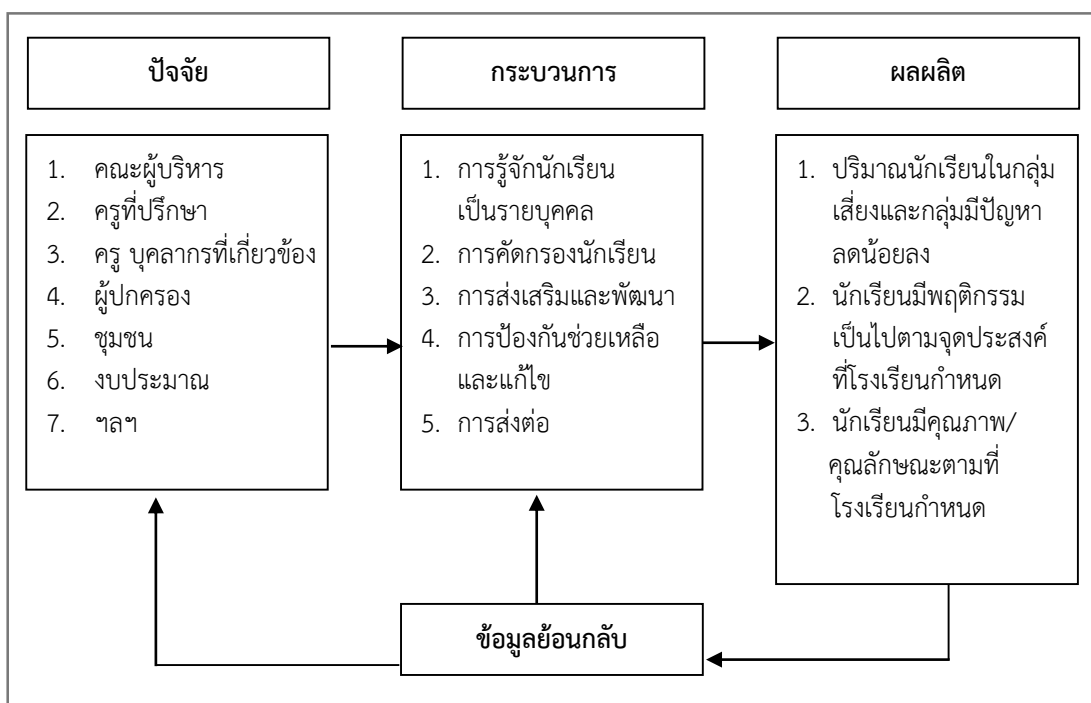

แผนภาพที่ 6 แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยใช้หลักการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ PDCA

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 4)

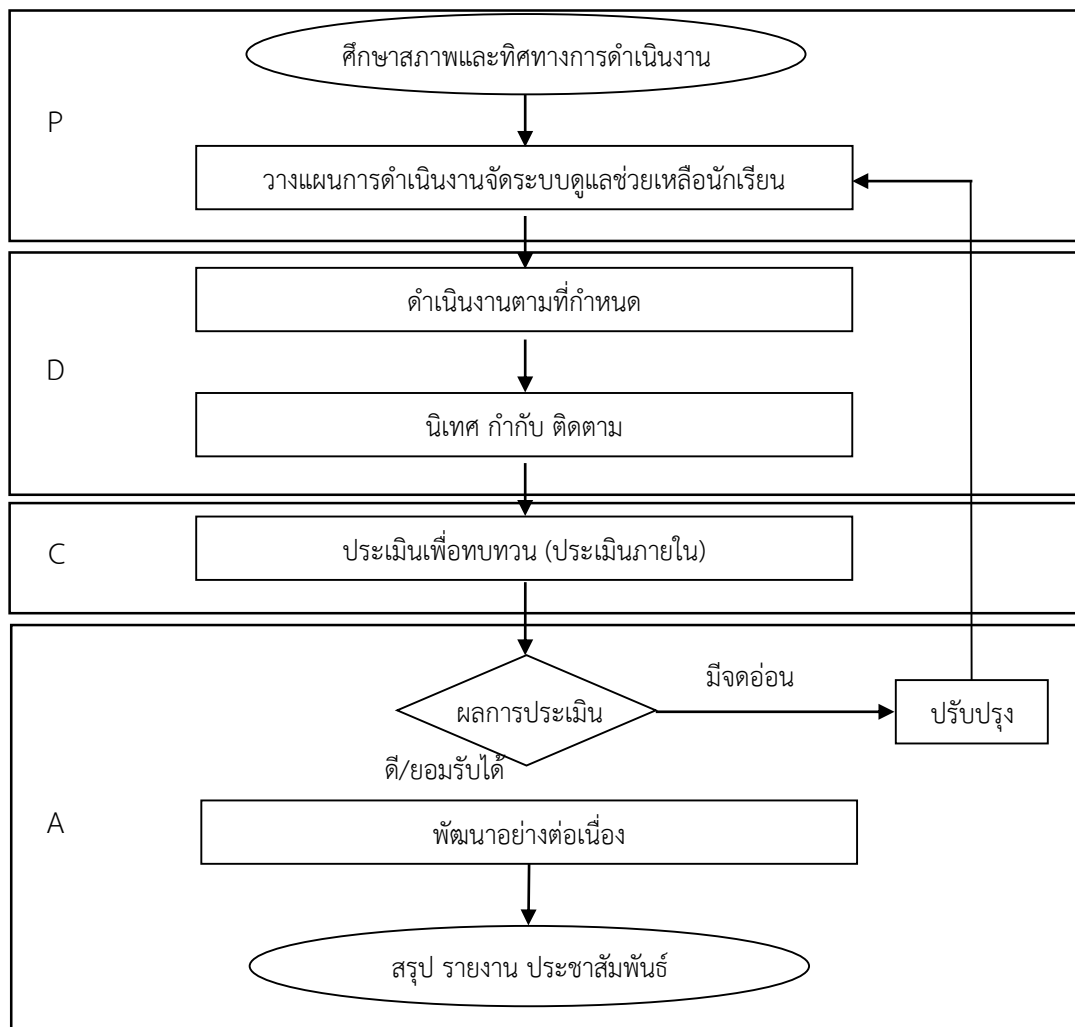
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 34 - 37) กล่าวถึง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดทำขึ้นตามแนวคิดการบริหารเชิงระบบที่มีโครงสร้างสำคัญ 3 องค์ประกอบ คือ ปัจจัย (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) โดยแต่ละองค์ประกอบจะมีรายละเอียดและปฏิสัมพันธ์กัน สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพ ดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 แสดงรายละเอียดและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 35)

2. แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการที่กำหนด โดยครูหรือบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูประจำวิชา ครูอนามัย ครูแนะแนว เป็นต้น ร่วมกันในการช่วยเหลือดูแลนักเรียน และมีคณะผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนและเอื้ออำนวยในการปฏิบัติหน้าที่ของครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่ใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 37)

จากแผนภาพที่ 8 การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีแนวดำเนินงานดังนี้

1) ศึกษาสภาพและทิศทางการดำเนินงาน ศึกษาทำความเข้าใจนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาและศักยภาพของสถานศึกษาในการจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและศึกษาและวิเคราะห์บริบทชุมชน

2) วางแผนดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดสร้างทีมงานและสร้างความตระหนักเจตคติที่ดีในการทำงานแก่ทีมงาน กำหนดกลยุทธ์ การดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดมาตรฐาน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำแผนงานหรือปฏิทินปฏิบัติงานตลอดปีการศึกษา ให้ครอบคลุมทั้งด้านการบริหารจัดการและด้านกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ทั้ง 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) วางแผนดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา

นักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน และจัดทำสื่อ นวัตกรรม สนับสนุนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3) ดำเนินการตามแผนที่กำหนด ให้ครอบคลุมกิจกรรมต่อไป นี้ พัฒนาบุคลากรให้มีเจตคติ ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการดำเนินงานตามกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สนับสนุนให้ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครอบคลุมทั้ง 5 กระบวนการ และผลิตหรือจัดหาสื่อหรือนวัตกรรม ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

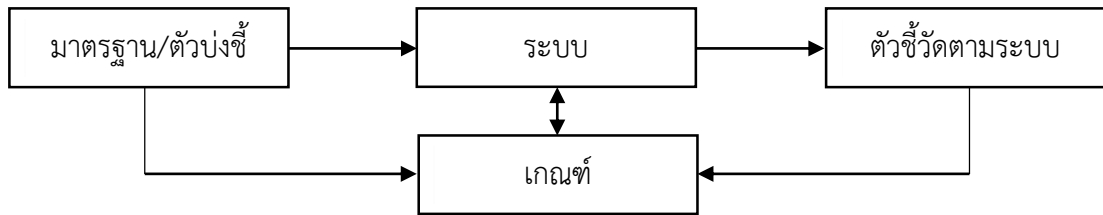
4) นิเทศ กำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามระยะเวลาที่เหมาะสมและครอบคลุม กิจกรรมต่อไป นี้ ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และประสานความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นำเสนอข้อมูล ความรู้ และเทคนิควิธีที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ติดตามผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นหรือ ครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ประเมินเพื่อทบทวน (ประเมิน ภายใน)

5) จัดประเมินการดำเนินงานตามกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างน้อยปีละครั้ง เน้นการประเมิน เพื่อการพัฒนาไม่ใช่การจับผิดตัวบุคคล เน้นการประเมินด้วยบรรยากาศแบบกัลยาณมิตร นำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงส่วนที่เป็นจุดอ่อน และพัฒนาในส่วนที่ดีเป็นที่ยอมรับให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพื่อให้มีความเข้มแข็งมั่นคงตลอดไป

6) สรุปรายงาน ประชาสัมพันธ์ ที่ครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้ จุดประสงค์ เป้าหมาย วิธีดำเนินงาน ผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ/แนวทางการพัฒนาการรายงาน เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ในรูปแบบของผลงานดีเด่น (Best Practice) ครูหรือบุคลากรดีเด่น นักเรียนที่มีส่วนร่วม YC ดีเด่น ผู้ปกครองและชุมชน ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนดีเด่น

3. การประเมินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประเมินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการประเมินเพื่อทบทวนมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

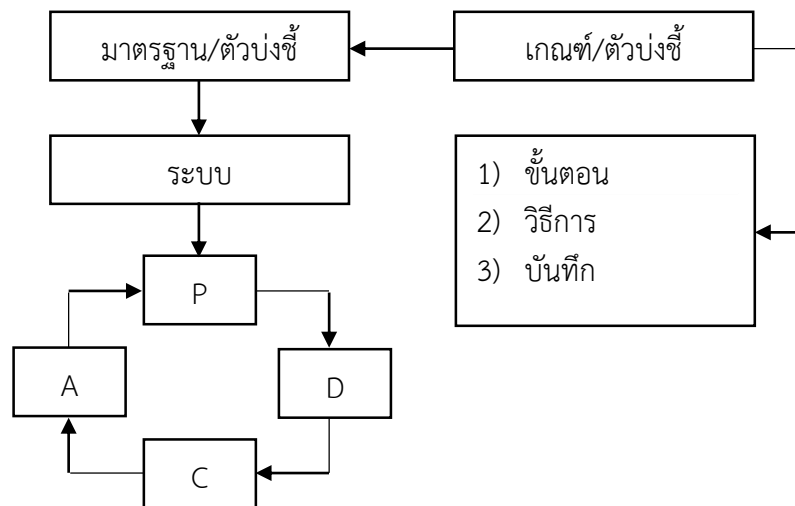
1) เป็นการประเมินผลภายในโรงเรียน (Internal Evaluation) การประเมินเพื่อทบทวน ถือเป็น การประเมินภายใน ซึ่งเป็นระบบการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยในการปรับปรุง พัฒนา การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบการทำงานของตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ตามยุทธศาสตร์ และจุดเน้นที่กำหนดไว้ เช่น ประเมินทุกภาคเรียน และนำผลไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานในภาคเรียนต่อไป การประเมินภายในตามกระบวนการทศน์ เป็นการประเมินระบบ คือ การใช้ระบบเป็นตัวตั้ง โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ตามตัวชี้วัดที่สำคัญ ซึ่งสัมพันธ์กับมาตรฐานหรือตัวบ่งชี้ ดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 แสดงการประเมินภายในตามกระบวนการทศน์
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 14)

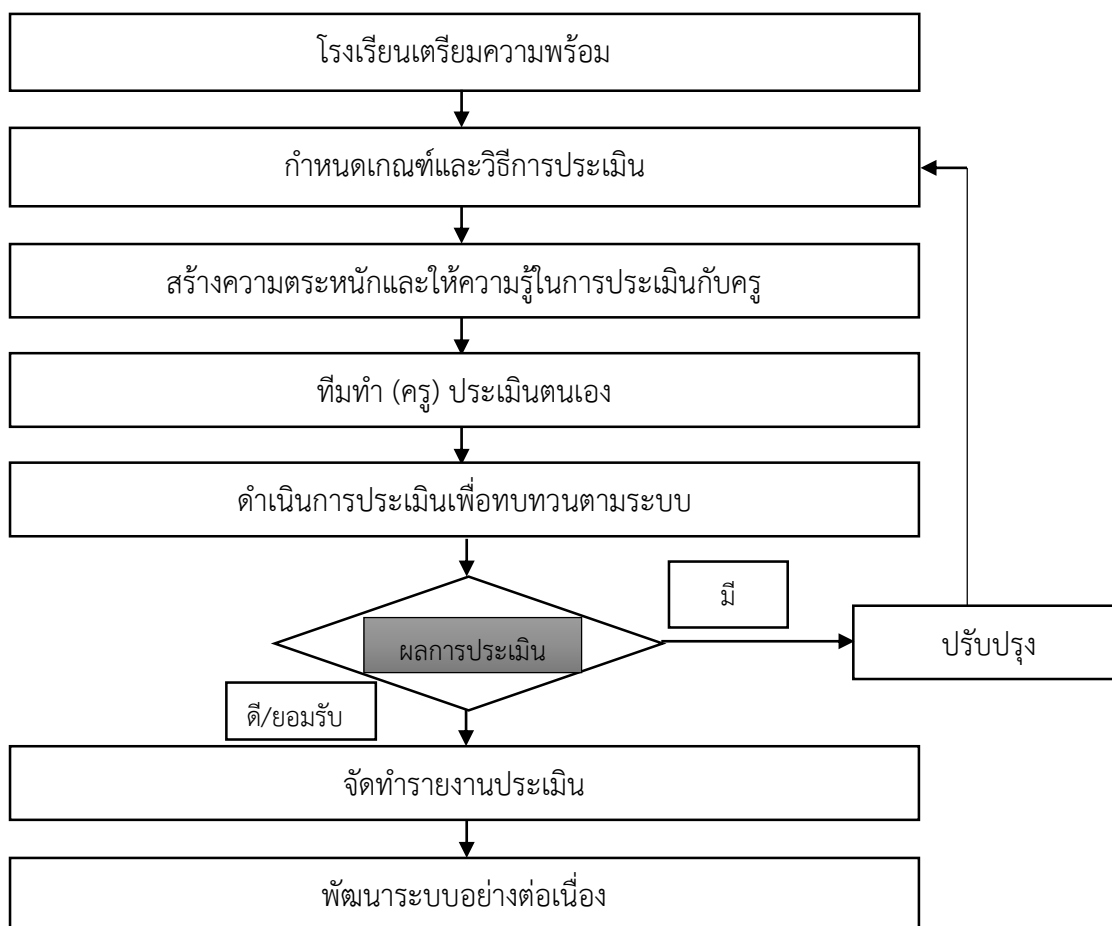
การประเมินเพื่อทบทวนเป็นการรับทราบหลักฐานและข้อมูลจริงว่าหน่วยงานได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานโรงเรียนตามสิ่งที่ระบุไว้ในนโยบาย คู่มือการปฏิบัติงาน คำแนะนำ ของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและข้อเสนอเพื่อการปรับปรุงจากการประเมินความพร้อมหรือไม่

2) เป็นขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) ในระบบกระบวนการบริหารคุณภาพ (PDCA) ระบบวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) การประเมินจะอยู่ในขั้น C (Check) เป็นการประเมินผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดจากระบบ และตรวจสอบว่าระบบที่ออกแบบไว้มีจุดบกพร่องอะไรบ้าง ข้อมูลที่ได้จากขั้นตอน C จะนำไปปรับปรุงพัฒนาในขั้น A (Act) ดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 แสดงการประเมินระบบคุณภาพตามวงจร PDCA
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 15)

3) มุ่งเน้นการประเมินระบบคุณภาพและผลลัพธ์ของระบบโรงเรียน กระบวนการประเมินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อทบทวนการดำเนินงานภายในโรงเรียน ดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 แสดงกระบวนการประเมินผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อทบทวนการดำเนินงานภายในโรงเรียน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 16)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใช้วงจรเดมมิง (PDCA) มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้ 1) ศึกษาสภาพและทิศทางการดำเนินงานและวางแผนการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการที่กำหนด 2) การดำเนินงานตามแผนที่กำหนด และนิเทศ กำกับติดตาม 3) ประเมินผลการดำเนินงาน 4) สรุปรายงานผลการดำเนินงาน หาแนวทางแก้ไขในการปรับปรุงและพัฒนาในปีต่อไป และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

2.7 องค์ประกอบและกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 9 - 39) และกรมสุขภาพจิต (2547 : 8 - 29) กล่าวถึง องค์ประกอบและกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ แต่ละองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญ มีวิธีการและเครื่องมือ ที่แตกต่างกันไป แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งเอื้อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายให้ครูที่ปรึกษาศึกษาข้อมูลนักเรียนจากการใช้แบบบันทึกประวัติข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ใช้แบบบันทึกการเยี่ยมบ้านนักเรียน แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตพฤติกรรม และรายงานผลการดำเนินงานทั้งหมดให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.1 ความสำคัญ ด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำเอาข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนอันเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายตามหลักวิชาการ มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาที่นักเรียนซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดในการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

1.2 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น ควรมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้าน คือ

1.2.1 ด้านความสามารถ

1) ด้านการเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชา ผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละภาคเรียนและพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนที่มีผลการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน เป็นต้น

2) ด้านความสามารถอื่น ได้แก่ บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียนการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เป็นต้น

1.2.2 ด้านสุขภาพ

1) ด้านร่างกาย ได้แก่ ส่วนสูง น้ำหนัก โรคประจำตัว และความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การได้ยิน การมองเห็น เป็นต้น

2) ด้านจิตใจหรือพฤติกรรม ได้แก่ มีอารมณ์ซึมเศร้า วิตกกังวลหรือ มีพฤติกรรมไม่ปกติ เช่น พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง สมาธิสั้น บุคลิกภาพเก็บตัว ซ้ำอายเป็นต้น

1.2.3 ด้านครอบครัว

1) ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน

2) ด้านการคุ้มครองนักเรียน ได้แก่ จำนวนพี่น้องหรือว่าบุคคลในครอบครัว สถานภาพบิดา มารดา บุคคลที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียน ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ลักษณะ

ที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัวหรือการใช้ สารเสพติด การติดสุรา เป็นต้น

1.3 วิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ที่สำคัญคือ

1.3.1 ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูลและครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้น มาศึกษาพิจารณา ทำความรู้จักนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีข้อสังเกตบางประการ ก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่น ๆ หรือเพื่อน ๆ ของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้ รูปแบบรายละเอียดของระเบียบสะสมของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งทางการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ระเบียบสะสม เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนจึงต้องเก็บเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดีมิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้กับครูที่ปรึกษาหรือตู้เก็บระเบียบสะสมไว้เรียบร้อย ระเบียบสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษา และส่งต่อระเบียบสะสมไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจะจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องจนจบการศึกษาในแต่ละระดับ

1.3.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก ไม่ได้เป็นแบบทดสอบแต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัวที่มีผลเกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมเด็กเป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้นโดยพัฒนามาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaires (SDQ) ประเทศเยอรมัน ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายในแถบยุโรป เพราะมีความเที่ยงและความตรงแบบประเมินพฤติกรรมเด็กมี 3 ชุด คือ 1) ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมิน 2) ชุดที่พ่อ แม่ ผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมิน และ 3) เป็นชุดที่เด็กเป็นผู้ประเมิน ทางโรงเรียนอาจจะเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเอง 1 เดือน หรือเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุด พร้อมกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

1.3.3 วิธีการหรือเครื่องมืออื่น ๆ ในกรณีที่ข้อมูลของนักเรียนจากระเบียบสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมเด็กไม่เพียงพอหรือเกิดกรณีที่ต้องมีข้อมูลเพิ่มเติม ครูที่ปรึกษาอาจใช้วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เช่น การสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น

2. การคัดกรองนักเรียน

โรงเรียนมีการคัดกรองเบื้องต้น วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตนเอง (SDQ) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ EQ และมีดำเนินการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับกลุ่มนักเรียนทั้งเด็กมีความสามารถพิเศษ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ/ป้องกัน ส่วนเด็กปกติ ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมและป้องกัน และเด็กเสี่ยง/มีปัญหา ดำเนินการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหในระดับบุคคล

และระดับห้องเรียน หากดำเนินการแล้วไม่ดีขึ้น จะส่งต่อภายในไปยังฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยการคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่ม

2.2 กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งทางโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขปัญหามาตรกณี

การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในหลายด้าน ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่คัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยงแล้ว เพื่อให้ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อการแก้ปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลง มีผลต่อความรวดเร็วสำหรับการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ผลการคัดกรองนักเรียนครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนถูกมองว่ามีปัญหา

3. การป้องกันและแก้ไข

โรงเรียนได้ดำเนินการให้คำปรึกษาเบื้องต้น มีครูที่ปรึกษา/ประจำชั้นจัดกิจกรรมในห้องเรียน เช่น กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง กิจกรรมเสริมหลักสูตร ฯลฯ มีการประชุมเพื่อปรึกษาปัญหารายกรณี และร่วมกันหาทางป้องกันและแก้ไข ปัญหา ประสานงานกับครูผู้เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนและมีการติดตามผลโดยใช้แบบบันทึกการติดตามดูแลนักเรียน แบบบันทึกการติดต่อผู้ปกครอง แบบบันทึกพฤติกรรมและการเฝ้าระวังดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบบบันทึกการให้คำปรึกษา แบบบันทึกการประชุมให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหานักเรียน มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ความสำคัญ การส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษา ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ และมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

3.2 วิธีการและเครื่องมือเพื่อส่งเสริมนักเรียน การส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่กิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนดำเนินการ คือ

3.2.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ ซึ่งสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมอาจเป็นในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนให้มีบรรยากาศเสมือนบ้านที่มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดั่งสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน มีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมโฮมรูม จะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้น สามารถส่งเสริมความสามารถและป้องกันปัญหาของนักเรียนได้ด้วย

3.2.2 การจัดประชุมผู้ปกครองเป็นการพบปะระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครอง

4. การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน

โรงเรียนมีการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์การอ่านการเขียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การแข่งขันทักษะวิชาการต่าง ๆ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมประชุมผู้ปกครอง กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมชุมนุม กิจกรรมโครงการโรงเรียนที่พิจารณาว่าเหมาะสมเพื่อส่งเสริมนักเรียน มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ความสำคัญ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความใส่ใจ กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา จำเป็นอย่างมากที่จะต้องให้ความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนานักเรียนให้เติบโตและเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม

4.2 วิธีการและเครื่องมือเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญห การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนั้นมีหลากหลายเทคนิค วิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการ คือ

4.2.1 การให้การปรึกษาเบื้องต้น เป็นการช่วยเหลือผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลงทั้งด้านความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนในทางที่ไม่ถูกต้อง โดยมุ่งหวัง ให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์

4.2.2 การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหของนักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาแล้ว การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะจะทำให้การช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิด ความร่วมมือร่วมใจของครูและผู้ปกครอง

5. การส่งต่อ

โรงเรียนมีการดำเนินการส่งต่อภายในและภายนอก ครูที่ปรึกษานับที่การส่งต่อไปยังครูผู้เกี่ยวข้อง คือ ครูแนะแนว ครูอนามัย ครูปกครอง ครูผู้สอนนักเรียนเรียนร่วมหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการส่งต่อภายในโดยใช้แบบบันทึกการส่งต่อนักเรียน (ภายใน) แบบรายงานแจ้งผลการช่วยเหลือนักเรียน ในกรณีที่ไม่มีดีขึ้นจะมีการประชุมหารือ โดยครูที่ปรึกษาของนักเรียน ครูแนะแนว ครูอนามัย และครูปกครอง เพื่อส่งต่อภายนอก มีขั้นตอนดังนี้

5.1 ความสำคัญ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหของนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ 4 นั้น อาจมีบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โต

5.1.1 การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น

สำหรับการส่งต่อภายในหากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและประสานการทำงานกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีกก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

5.1.2 การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก

5.2 แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษา การส่งนักเรียนไปพบครูอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้นมีแนวทางการพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษา ดังนี้

5.2.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมคงเดิมแม้ว่าครูที่ปรึกษาจะดำเนินการช่วยเหลือหรือด้วยวิธีการใด ๆ

5.2.2 นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดเสมอ ให้ทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใด ๆ เป็นต้น

5.2.3 ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวกับความรู้สึก ความซับซ้อนของจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและได้รับการบำบัดทางจิตวิทยา ควรพิจารณาส่งต่อให้ผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อการดำเนินการช่วยเหลือต่อไป

5.3 แนวทางการดำเนินการส่งต่อนักเรียน

5.3.1 ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้า

5.3.2 สรุปรายชื่อข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการ ที่ผ่านมา รวมทั้งผลที่เกิดจากการช่วยเหลือนั้นให้ผู้ได้รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบ โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

5.3.3 ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นของการส่งต่อโดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ระมัดระวังมิให้นักเรียนเกิดความรู้สึกผิด กังวล หรือโกรธ เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีขึ้นจากการส่งต่อและยินดีไปพบครูที่ช่วยเหลือตามแต่กรณีครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าเหมาะสม

5.3.4 ครูที่ปรึกษานัดแนะ วัน เวลา สถานที่นัดพบกับครูที่ให้การช่วยเหลือและส่งต่อให้เรียบร้อย

5.3.5 ติดตามนัดแนะวัน เวลา สถานที่นัดพบกับครูที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อ ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบของ

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญ วิธีการและเครื่องมือที่แตกต่างกันออกไปแต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน

2.8 วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 40) และกรมสุขภาพจิต (2547 : 9) กล่าวถึงตัวอย่างวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 กระบวนการ วิธีการ เครื่องมือ ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กระบวนการดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
1. รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 1.1 ความสามารถ 1.1.1 การเรียน 1.1.2 ความสามารถ 1.2 สุขภาพ 1.2.1 ร่างกาย 1.2.2 จิตใจ 1.3 พฤติกรรม 1.4 ครอบครัว 1.4.1 เศรษฐกิจ 1.4.2 การคุ้มครอง 1.5 สารเสพติด 1.6 ความปลอดภัย 2. อื่น ๆ เช่น ด้านเพศ	ศึกษาข้อมูลจากการใช้ 1. ระเบียบสะสม 2. แบบประเมินพฤติกรรม 3. แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ 4. แบบสังเกตพฤติกรรม 5. การสัมภาษณ์นักเรียน การเยี่ยมบ้าน 6. ตรวจสอบสารเสพติด	1. ระเบียบสะสม 2. แบบประเมินพฤติกรรม 3. แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ 4. แบบสังเกตพฤติกรรม 5. แบบสัมภาษณ์นักเรียน 6. แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและการเยี่ยมบ้านนักเรียน 7. แบบบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตนเอง
2.การคัดกรองนักเรียน 2.1 กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	ดำเนินการต่อไปนี้ 1. วิเคราะห์ข้อมูลจาก 1.1 ระเบียบสะสม 1.2 แบบประเมินพฤติกรรม 2. คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน แหล่งข้อมูลอื่น ๆ	1. เกณฑ์การคัดกรองนักเรียน 2. แบบสรุปผลการคัดกรองนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคล 3. แบบสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นชั้นเรียน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กระบวนการดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
3. การส่งเสริมนักเรียน (สำหรับนักเรียนทุกกลุ่ม)	ดำเนินการดังต่อไปนี้ 1. จัดกิจกรรมโฮมรูม 2. จัดประชุมผู้ปกครอง ชั้นเรียน 3. จัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครู พิจารณาว่าเหมาะสม ในการส่งเสริมนักเรียน ให้มีคุณภาพมากขึ้น	1. แนวทางการจัดกิจกรรม โฮมรูม ของนักเรียน 2. แนวทางการจัดประชุม ผู้ปกครองชั้นเรียน 3. แบบบันทึก/สรุป ประเมินผลการดำเนิน กิจกรรมโฮมรูม
4. การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา	ดำเนินการดังต่อไปนี้ 1. ให้การปรึกษาเบื้องต้น 2. ประสานงานกับครูและ ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อจัด กิจกรรมสำหรับป้องกัน และช่วยเหลือแก้ไข้ ปัญหาของนักเรียน คือ 2.1 กิจกรรมในชั้นเรียน 2.2 กิจกรรมเสริมหลัก สูตรเพื่อนช่วยเพื่อน 2.3 กิจกรรมซ่อมเสริม 2.4 กิจกรรมสื่อสารกับ ผู้ปกครอง 2.5 กิจกรรมเข้าค่าย	1. แนวทางการจัดกิจกรรม เพื่อการแก้ไข้ปัญหาของ นักเรียน 5 กิจกรรม 2. แบบบันทึกสรุปผลการ คัดกรองและช่วยเหลือ นักเรียนเป็นรายบุคคล 3. แบบบันทึกรายงานผล การดูแลช่วยเหลือนักเรียน
5. การส่งต่อ 5.1 การส่งต่อภายใน 5.2 การส่งต่อภายนอก	ดำเนินการดังต่อไปนี้ 1. บันทึกการส่งนักเรียน ไปยังครูที่เกี่ยวข้อง ในการช่วยเหลือนักเรียน ต่อไป เช่น ครูแนะแนว ครูปกครอง ครูประจำวิชา ครูอนามัย เป็นต้น 2. บันทึกการส่งนักเรียน ไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก โดยครู แนะแนว/ ฝ่ายปกครอง	1. แบบบันทึกการส่งต่อของ โรงเรียน 2. แบบรายงานแจ้งผล การช่วยเหลือนักเรียน

สรุปได้ว่า วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีหลากหลาย ดังนั้นโรงเรียนจะต้องเลือกใช้วิธีการช่วยเหลือนักเรียนให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และมีเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกัน

2.9 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคม การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่มีกระบวนการดำเนินงานที่ชัดเจน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 40-5) กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

1. บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และแนวทางการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
1. กำหนดนโยบายและหน่วยงานที่รับผิดชอบใน สพฐ. ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และจุดเน้นด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. มอบหมายหน่วยงานที่รับผิดชอบใน สพฐ. อย่างชัดเจน
2. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นเครือข่ายการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน	เชิญประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุข สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงกลาโหมฯลฯ เพื่อวางแผนปฏิบัติร่วมมือ
3. ส่งเสริมสนับสนุนให้ เขตพื้นที่เกิดการพัฒนาองค์ความรู้สู่การปฏิบัติ ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. พัฒนาบุคลากรในเขตพื้นที่ ให้มีความเข้มแข็งด้านองค์ความรู้และการปฏิบัติ ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย 2. ส่งเสริมเขตพื้นที่ให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อการพัฒนาด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 3 ต่อ

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
4. สนับสนุนช่วยเหลือให้ เขตพื้นที่น่านโยบายสู่สถานศึกษาสามารถดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาอุปสรรคของเขตพื้นที่และสถานศึกษา อันเป็นเหตุให้การปฏิบัติงานไม่ประสบความสำเร็จ
5. ส่งเสริมให้ เขตพื้นที่มีระบบติดตามประเมินผลและรายงานความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง	กำกับ ติดตาม และตรวจสอบการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของเขตพื้นที่

2. บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและแนวทางการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
1. นำนโยบายการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สู่การปฏิบัติในสถานศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือและปัญหาพฤติกรรมนักเรียนของสถานศึกษา 2. จัดทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้เป็นเครือข่ายให้คำปรึกษาตามสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนและบริการแก่ผู้สนใจ 3. จัดให้มีแผนงาน โครงการ และกิจกรรม การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับพื้นที่ 4. นิเทศ ติดตามผล รายงานความก้าวหน้า การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนาคณะกรรมการและความสามารถในการปฏิบัติด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ เทคนิค และทักษะในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ 2. จัดทำมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา 3. สนับสนุนให้สถานศึกษา ศึกษาวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำผลมาพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 4. จัดให้มีเครือข่ายประสานงานและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 4 ต่อ

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
3. สนับสนุน ช่วยเหลือให้สถานศึกษา สามารถดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพ	1. ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา อุปสรรค ของสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ 2. จัดกลุ่มสถานศึกษาให้เป็นเครือข่ายพัฒนาคุณภาพ ช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกันจนสามารถดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้
4. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมมือกันดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. เป็นหน่วยงานกลางในการประสาน การดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ๆ 2. จัดประชุมสัมมนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ร่วมกับสถานศึกษา ให้รับรู้บทบาทการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3. ร่วมเป็นคณะทำงาน คณะกรรมการดำเนินงาน 4. ขอรับความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน
5. ติดตามประเมินผลและรายงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา	1. ชี้แจงทำความเข้าใจกับสถานศึกษาด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและนำไปปฏิบัติได้จริง 2. สร้างขวัญ กำลังใจ และประชาสัมพันธ์ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบอย่างต่อเนื่อง 3. ติดตาม ประเมินผล และรายงาน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

3. บทบาทหน้าที่ของสถานศึกษา

บทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาและแนวทางการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

- 1.1) ส่งเสริม สนับสนุน การขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.2) สร้างขวัญกำลังใจและพัฒนาบุคลากร
- 1.3) เป็นผู้นำในการฝึก ผสาน บูรณาการภารกิจโดยรวมของสถานศึกษา
- 1.4) ประสานสัมพันธ์และสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่าย
- 1.5) นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล

โดยกำหนดบทบาทของสถานศึกษาและแนวทางการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 บทบาทหน้าที่ของสถานศึกษา

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
1. บริหารจัดการให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาให้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ	<ol style="list-style-type: none"> กำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สร้างความตระหนักให้ครูทุกคนและบุคคลที่เกี่ยวข้องเห็นคุณค่าและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดโครงสร้างการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เหมาะสมกับสถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานตามความเหมาะสม ประชุมคณะกรรมการและกำหนดเกณฑ์จำแนกกลุ่มนักเรียน ส่งเสริมให้ครูทุกคนและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้เพิ่มเติม <p>มีทักษะเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง</p>
2. ประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานและบุคคลภายนอก เช่น ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ สาธารณสุข โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ฯลฯ	<ol style="list-style-type: none"> เชิญร่วมเป็นกรรมการและเครือข่ายในการช่วยเหลือนักเรียน ประชุมปรึกษาหารือและขอความร่วมมือ
3. ดูแล กำกับ ติดตาม ประเมินผลสนับสนุนและให้ขวัญกำลังใจในการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> กำหนดปฏิทินการดำเนินงาน นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล ยกย่องให้รางวัลเผยแพร่ผลงานการดำเนินงานในโอกาสต่าง ๆ

4. บทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา

กรมสุขภาพจิต (2547 : 24) กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาและแนวทางการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 บทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
1. รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล 2. หาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูลและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน 3. เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบและนำไปวิเคราะห์ข้อมูล
2. คัดกรอง จำแนกกลุ่มนักเรียน	1. ดำเนินการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. สรุปผลการจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่ม
3. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนา	1. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมโดยเยี่ยมบ้าน จัดกิจกรรมโฮมรูม สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ประชุมผู้ปกครอง/จดหมายข่าว /อื่น ๆ 2. จัดกิจกรรมพัฒนาให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียน
4. จัดกิจกรรมป้องกันแก้ไข ช่วยเหลือ	1. ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือเบื้องต้น 2. ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือแก้ไข
5. ส่งต่อ	1. ดำเนินการส่งต่อภายในไปยังบุคคลหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
6. รายงานผล	1. รายงานผลระหว่างดำเนินการ 2. รายงานผลเมื่อสิ้นสุด

หมายเหตุ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกขั้นตอน ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ควรรายงานผลการปฏิบัติงานทุกขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อการตรวจสอบปรับปรุงพัฒนา

5. บทบาทหน้าที่ของครูประจำวิชา/ครูทั่วไป

บทบาทหน้าที่ของครูประจำวิชา/ครูทั่วไปและแนวทางดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 บทบาทหน้าที่ของครูประจำวิชา/ครูทั่วไป

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
ดูแลนักเรียนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	1. ศึกษา สังเกต ดูแล รวบรวมข้อมูล 2. ประสานงานกับครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา เพื่อส่งเสริมป้องกัน แก้ไขพฤติกรรมนักเรียน 3. จัดกิจกรรมส่งเสริม ป้องกัน แก้ไขเพื่อพัฒนานักเรียน

6. บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว

ครูแนะแนว เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อการจัดระบบงานแนะแนว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางดำเนินงาน ดังนี้

1) นิเทศ สนับสนุนและเป็นแกนหลักแก่ครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน

1.1) เทคนิค วิธีการและกระบวนการตามหลักจิตวิทยาและการแนะแนวเพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในประเด็นสำคัญต่อไปนี้ เทคนิควิธีการและเครื่องมือเพื่อการรู้จัก และเข้าใจนักเรียน รวมทั้งคัดกรองกลุ่มนักเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เช่น การใช้ระเบียบสะสม แบบทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์

1.2) เสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมชั้นเรียนและกิจกรรมสำหรับนักเรียนทุกกลุ่มคัดกรอง

1.3) ให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับธรรมชาติและลักษณะของนักเรียน กลุ่มพิเศษต่าง ๆ และเสนอแนะแนวทางในการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนา

2) ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน (ในกรณีที่ครูที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ไขหรือยากต่อการช่วยเหลือ) ผู้ปกครอง และผู้ขอรับบริการทั่วไป

3) ประสานกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาเป็นระบบเครือข่ายในการดำเนินงาน และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4) จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในคาบแนะแนว

5) ให้บริการต่าง ๆ หรือจัดทำโครงการ กิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ให้กับนักเรียนซึ่งเป็นการสนับสนุนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

6) ร่วมประชุมปรึกษาหารือเมื่อมีปัญหากรณีในกรณีที่นักเรียนมีปัญหายากต่อการช่วยเหลือของครูแนะแนวให้ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกและติดตามผลการช่วยเหลือ โดยสามารถสรุปเป็นแนวทาง ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
1. สนับสนุนครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. ให้คำปรึกษาช่วยเหลือแก่ครูประจำชั้นครูที่ปรึกษา 2. ให้ความมั่นใจ กำลังใจกับผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงาน 3. ให้คำปรึกษาครอบคลุมทั้งด้านการเรียน อาชีพ ชีวิต และสังคมทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล 4. จัดทำการศึกษากรณี (Case Study) 5. เตรียมเครื่องมือสนับสนุนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครอบคลุมต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน 6. ให้คำปรึกษาในการจัดทำข้อมูลนักเรียน ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกรณีนักเรียนย้ายที่เรียน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา	1. จัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน 2. ให้นักเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล
3. จัดกิจกรรมป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ	1. ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือ 2. ประสานความร่วมมือกับครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง
4. ส่งต่อ	1. ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

หมายเหตุ โรงเรียนใดที่ไม่มีครูแนะแนว ให้ครูที่ทำหน้าที่ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว

7. บทบาทหน้าที่ของครูหัวหน้าระดับชั้น

ครูหัวหน้าระดับชั้น เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อการจัดนักเรียนเพื่อทำกิจกรรมเป็นระดับชั้น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

- 1) ติดตาม กำกับ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา
- 2) ประสานงานของผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 3) จัดประชุมครูในระดับเพื่อประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 4) จัดประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาเป็นรายกรณี
- 5) บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและจัดทำรายงานประเมินระดับส่งผู้บริหารโดยผ่านทีมงาน และอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 บทบาทหน้าที่ของครูหัวหน้าระดับชั้น

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
1. ติดตาม กำกับ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา	1. วางแผนการกำกับ ติดตาม การทำงานของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ให้ชัดเจนและรับรู้โดยทั่วกัน 2. อำนวยความสะดวกแก่ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3. บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานรายงานประเมินผล ส่งผู้บริหาร
2. ประสานงานผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. จัดประชุมครูในระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหารายกรณี 3. ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา 4. ติดต่อประสานงานกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

8. บทบาทหน้าที่ของนักเรียน

นักเรียน เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งเป็นผู้รับการช่วยเหลือ และให้ความช่วยเหลือแก่สถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีบทบาทหน้าที่และแนวทางดำเนินงาน โดยสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 บทบาทหน้าที่ของนักเรียนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
มีบทบาทหน้าที่ของนักเรียน และสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการนักเรียน 2. ให้ความร่วมมือในการสอดส่องพฤติกรรมของนักเรียนในสถานศึกษา 3. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี 4. สร้างเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง 5. เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา 6. ประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับบ้าน

9. บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นองค์คณะบุคคลประกอบด้วยตัวแทนหน่วยงานซึ่งมีส่วนในการพัฒนาการศึกษา จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางดำเนินงานดังนี้โดยสามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
ให้การสนับสนุนด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คำปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. เสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมพัฒนา แก่ไข่นักเรียน 3. ติดต่อขอความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ในการส่งเสริม พัฒนา แก่ไข 4. อำนวยความสะดวกในการประสานงาน เมื่อสถานศึกษา ต้องการช่วยเหลือ

10. บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง

ผู้ปกครอง เป็นบุคคลและกลุ่มบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดนักเรียนในพื้นที่มากที่สุดที่จะทำให้การเอาใจใส่ดูแลนักเรียนได้อย่างดี ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง/ชมรม/สมาคมผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนผู้ปกครอง/ เครือข่ายผู้ปกครอง เป็นบุคคลและคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางดำเนินงานได้ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
1. อบรมดูแลและเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต ครอบครัว มีความรักความเข้าใจและให้ความอบอุ่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดสภาพแวดล้อม ประสพการณ์ ให้นักเรียนได้สัมผัสกับตัวอย่างที่ดี 2. สนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจนักเรียน ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจ และศักยภาพของตนเอง 3. ใช้หลักจิตวิทยาในการเลี้ยงดูบุตรหลาน
2. สนับสนุนให้ความร่วมมือวางแผน ร่วมกับสถานศึกษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าร่วมประชุม วางแผน หาแนวทาง การดำเนินงาน 2. ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน
3. เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีแก่นักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่ดีแก่นักเรียน 2. เสนอแนะแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีให้นักเรียน

11. บทบาทหน้าที่ของชุมชน

ชุมชน เป็นสังคมที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมของเด็ก บุคคลทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตนในแนวทางที่เหมาะสม จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงาน ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 บทบาทหน้าที่ของชุมชน

บทบาทหน้าที่	แนวทางดำเนินงาน
สนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดสภาพแวดล้อมของชุมชนที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียน 2. ช่วยสอดส่องดูแลนักเรียน 3. เป็นแหล่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียน 4. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน 5. ให้ข้อมูลข่าวสารพฤติกรรมของนักเรียนกับสถานศึกษา 6. เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา

12. บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายและบรรลุผล จำเป็นยิ่งที่จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกคนในสังคมและเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีคุณภาพ การประสานงานและการสร้างความร่วมมือร่วมใจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นสิ่งสำคัญซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานสถานศึกษา ควรประสานความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น กรมสุขภาพจิต ศูนย์อนามัยเขต สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น การปกครองพิเศษ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สื่อมวลชนสังคม สำนักงานตำรวจแห่งชาติองค์กรเอกชน องค์กรอิสระ ซึ่งมีความสามารถให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือได้ ดังนี้

- 1) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมและพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ
- 2) สอดส่องดูแลให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนทั้งด้านความปลอดภัยและการแก้ปัญหาพฤติกรรม
- 3) ร่วมมือกับสถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคลเป็นแหล่งการเรียนรู้ ฝึกงาน และเพิ่มพูนประสบการณ์แก่นักเรียนตามความรู้ความสามารถ ความสนใจ และความถนัด
- 4) ติดตามผล สะท้อนปัญหา และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 5) ให้ความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ
- 6) ให้การสนับสนุนและเป็นเครือข่ายในการพัฒนาและขยายผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่และแนวทางดำเนินงานที่สอดคล้องเป็นลำดับจากหน่วยงาน ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ครูประจำวิชา/ครูทั่วไป ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูหัวหน้าระดับชั้น นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากการศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีระบบชัดเจน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ ดำเนินงานโดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกดูแลโรงเรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ดังนั้น จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียน และแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบช่วยเหลือนักเรียน สามารถสรุปได้ว่า **การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา** หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน จากการจัดกิจกรรมของครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และครูที่ปรึกษา โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผ่านกิจกรรม 3 อย่าง ได้แก่

1. การจัดกิจกรรมทางกายภาพ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่านการสร้างและจัดสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพในชั้นเรียน การเตรียมอุปกรณ์การเรียน และสื่อการเรียนรู้
2. การจัดกิจกรรมทางสังคม เป็นกิจกรรมสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียน กำหนดแนวปฏิบัติในชั้นเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้ และการตอบสนองของครูต่อพฤติกรรมนักเรียน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่สร้างกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการทางวิชาการ และดูแลแก้ไขปัญหาการเรียนของนักเรียน

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการจึงเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานและ เป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ผลที่ได้จากการประเมินโครงการจะถูกนำไปใช้ ในการปรับปรุงแก้ไข การขยายขอบเขตหรือยุติโครงการ อาจทำเพื่อกรณีใดกรณีหนึ่งหรือทุกกรณีก็ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ การประเมินนั้นเพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งที่กำลังดำเนินการหรือได้ดำเนินการไปแล้ว ในรายงานเล่มนี้จะกล่าวถึงการประเมินโครงการ 4 ด้าน ประกอบด้วย ความหมายการประเมินโครงการ ประเภทของการประเมินโครงการ รูปแบบของการประเมินโครงการ ขั้นตอนการประเมินโครงการ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

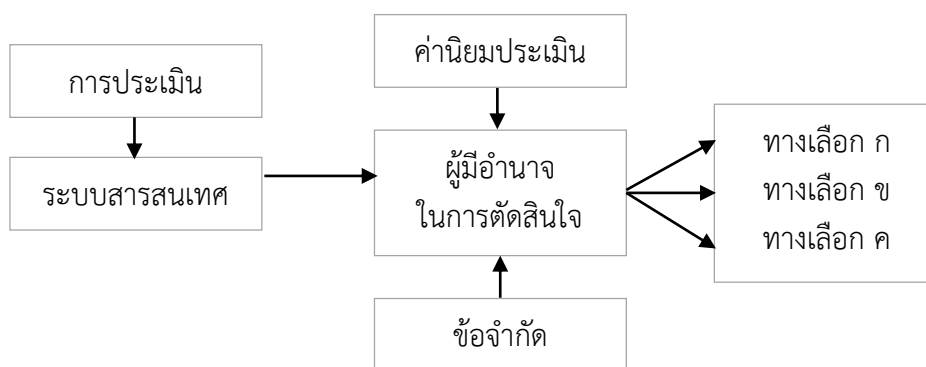
3.1 ความหมายการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการเป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านต่าง ๆ ของโครงการ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553 : 20 - 21) ให้ความหมายว่า การประเมิน หมายถึง กระบวนการใช้ดุลยพินิจและหรือค่านิยมและข้อจำกัดต่าง ๆ ในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการเปรียบเทียบผลที่วัดได้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสรุปเป็นสมการได้ ดังนี้

$$\text{การประเมิน} = \text{การวัด} + \text{ดุลยพินิจ}$$

การประเมินจึงเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศ (เชิงคุณค่า) เพื่อช่วยให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจได้ตัดสินใจเลือกทางเลือกช่องที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังแสดงในแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 นิยามของการประเมินเพื่อการตัดสินใจ

ที่มา : สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553 : 21)

พิสนุ พงศ์ศรี (2557 : 68) กล่าวถึงความหมายของการประเมินโครงการโดยรายละเอียดตามช่วงเวลาของการดำเนินการ ดังนี้

การประเมินก่อนการดำเนินโครงการ หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยนำสารสนเทศ หรือผลของการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อตัดสินใจทำโครงการทดลองหรือนำร่อง ปรับเปลี่ยน หรือระงับโครงการ

การประเมินระหว่างดำเนินโครงการ หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยนำสารสนเทศ หรือผลของการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อปรับปรุงโครงการให้ประสบความสำเร็จ

การประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยนำสารสนเทศ หรือผลของการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อขยายผลปรับเปลี่ยนก่อนจะดำเนินการต่อไปหรือยกเลิกโครงการ

สตฟเฟิลบีม และ ชิงค์ฟิลด์ (Stufflebeam and Shinkfield, 1990 : 159) ให้ความหมายว่าการประเมินโครงการเป็นกระบวนการของการแสวงหา การพรรณนา การได้มาซึ่งข้อมูล ตลอดจนการเตรียมข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจและแสวงหาทางเลือกที่เหมาะสมในการดำเนินโครงการ

เมรินส์ และ เลแมนน์ (Mehrens and Lehmann, 1978 : 16) ให้นิยามการประเมินว่า เป็นการวางแผน การรวบรวมข้อมูล และการใช้ข้อมูลสำหรับเป็นทางเลือกในการตัดสินใจ

สมคิด พรหมจ้อย (2550 : 37) ให้ความหมายที่สะท้อนถึงทั้งวัตถุประสงค์และประเภทของการประเมินว่า การประเมินโครงการเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือแผนงานนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด การประเมินผลเป็นกระบวนการบ่งชี้ถึงคุณค่าของโครงการ กล่าวคือ โครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ได้ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ เพียงใด สามารถทำได้ทั้งการประเมินก่อนเริ่มโครงการ การประเมินขณะที่โครงการกำลังดำเนินการอยู่ และการประเมินผลโครงการหลังจากการดำเนินงานได้สิ้นสุดแล้ว

รอสซี และ ฟรีแมน (Rossi and Freeman, 2004 : 16) ให้ความหมายโดยอิงกับแนวคิดของการวิจัยทางสังคมศาสตร์ว่า การประเมินโครงการเป็นการวิจัยเชิงประยุกต์ที่มีการประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยทางสังคมศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการสาธารณะที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมขององค์การและการให้บริการสังคม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการเชิงระบบเพื่อการตรวจสอบ หรือชี้บ่งถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ปรับปรุง และพัฒนาโครงการ จากความหมายดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นลักษณะของการประเมินโครงการ ดังนี้

1. การประเมินโครงการเป็นกระบวนการที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เชื่อถือได้และเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบโครงการ
2. การประเมินโครงการเป็นกระบวนการในการจัดเตรียมสารสนเทศ เพื่อใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ปรับปรุงและพัฒนาโครงการ
3. จุดเน้นที่สำคัญของการประเมินโครงการ อยู่ที่การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินโครงการ

3.2 ประเภทของการประเมินโครงการ

ในการประเมินโครงการใด ๆ ผู้ที่ทำหน้าที่ประเมิน จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในการประเมินอย่างลึกซึ้ง เพื่อจะสามารถนำแนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในงานอย่างเหมาะสม สำหรับเนื้อหาของโครงการประเมินโครงการ จะเริ่มจากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของการประเมินโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ความหมายและความสำคัญของการประเมิน จากนั้นจะเป็นประเภทของการประเมินและขั้นตอนของการประเมิน โดยมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

การประเมินมีอยู่ด้วยกันหลายลักษณะ พิทูล เอกวารงกูร (2558 : 39-40) ได้พิจารณาจัดประเภทของการประเมินแล้ว สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์การประเมิน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินระหว่างการดำเนินโครงการเพื่อพิจารณาความก้าวหน้าของโครงการ ว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนใด เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานมากขึ้น

1.2 การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการเพื่อตัดสินความสำเร็จของโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใดหรือบรรลุเป้าหมายที่ควรจะเป็นเพียงใด

2. แบ่งตามช่วงเวลาของการประเมิน แบ่งได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

2.1 การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) นับว่าเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นของโครงการในเบื้องต้นก่อนที่จะจัดทำโครงการใด ๆ เป็นการประเมินที่มีประโยชน์ ต่อการวางนโยบายและการวางแผน เพื่อให้ได้แนวคิดของการจัดโครงการที่สามารถสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้

2.2 การประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของโครงการที่จะดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัย/เงื่อนไขที่จำเป็นต่อความสำเร็จของ โครงการมักจะประเมินในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการบริหาร

2.3 การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินสิ่งที่ป้อนเข้าสู่โครงการว่ามีความเหมาะสมเพียงใดก่อนที่จะเริ่มโครงการ สิ่งที่ป้อนเข้า เช่น คน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ งบประมาณ เป็นต้น

2.4 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการดำเนินการตามที่กำหนดทำการประเมินในขณะที่โครงการกำลังดำเนินการอยู่ เพื่อใช้ผลการ ปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ซึ่งมีลักษณะครอบคลุม การประเมิน ความก้าวหน้า (Formative Evaluation) ของโครงการ

2.5 การประเมินผลผลิต (Output / Product Evaluation) เป็นการประเมินผลที่ได้จากโครงการโดยตรง และเป็นผลที่คาดหวังจากโครงการ ว่าผลที่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของโครงการมากน้อยเพียงใด

2.6 การประเมินผลกระทบ (Outcome / Impact Evaluation) เป็นการประเมินผลที่ได้ จากผลของโครงการทั้งที่คาดหวังและไม่ได้คาดหวัง ซึ่งเป็นผลทางบวกและทางลบ เพื่อนำผลไปประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ เช่น การยกเลิก หรือดำเนินโครงการดังกล่าวต่อไป

2.7 การประเมินงานประเมิน (Meta Evaluation) นับว่าเป็นการประเมินผลแบบหนึ่งของการประเมิน อีกครั้งหนึ่งเพื่อศึกษาความถูกต้องและความเหมาะสมของการประเมินและผลการประเมิน วิธีการนี้ยังไม่แพร่หลายมากนัก

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2555 : 72) กล่าวถึง ประเภทของการประเมินโครงการว่า การประเมินโครงการแบ่งออกได้เป็นหลายประเภทแล้วแต่เกณฑ์ที่ใช้แบ่ง สรุปได้ ดังนี้

1. แบ่งตามลำดับเวลาการบริหารโครงการ ได้การประเมินเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 การประเมินก่อนเริ่มโครงการหรือก่อนนำโครงการไปปฏิบัติ เป็นการประเมินที่อยู่ในขั้นตอนของการวางแผนโครงการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการ วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ก่อนลงมือดำเนินการจัดทำโครงการ ซึ่งอาจทำได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1.1.1 การศึกษาความเหมาะสมของโครงการ โดยการพิจารณาปัญหาและความต้องการเป็นในการจัดทำโครงการ อาจใช้เทคนิคของการสำรวจความต้องการหรืออาจจะใช้เทคนิคของการศึกษาความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นการพิจารณาสภาพความพร้อมของการจัดทำโครงการ ในด้านต่าง ๆ ที่จะทำให้มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง

1.1.2 การวิเคราะห์โครงการหรือการประเมินร่างโครงการ เป็นการพิจารณาเอกสารโครงการเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของสิ่งที่กำหนดความสอดคล้องระหว่างหัวข้อต่าง ๆ ตั้งแต่หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีดำเนินการ เป็นต้น เพื่อให้โครงการที่เสนอมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1.2 การประเมินขณะดำเนินงาน เป็นการประเมินที่จัดทำในระหว่างการดำเนินโครงการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความก้าวหน้าของโครงการเป็นช่วง ๆ และเพื่อจะดูว่าการดำเนินโครงการได้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรในแต่ละช่วงของการดำเนินงาน ข้อมูลสารสนเทศที่จะได้นำมาใช้เพื่อการปรับปรุงการดำเนินโครงการเพื่อให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นในช่วงระยะต่อไป การประเมินขณะดำเนินงานนี้ต้องอาศัยกลไกของระบบการกำกับติดตามงานมาช่วย จึงจะทำให้การประเมินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การประเมินหลังการดำเนินงาน เป็นการประเมินที่จัดทำขึ้นเมื่อการดำเนินโครงการเสร็จสิ้นลงแล้ว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบดูว่า เมื่อได้ดำเนินโครงการจนสิ้นสุดแล้วได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ตลอดจนการติดตามตรวจสอบผลกระทบหรือผลข้างเคียงว่ามีอะไรเกิดขึ้นตามมาอีกบ้าง ถ้ากล่าวโดยสรุป การประเมินหลังการดำเนินงานมีจุดเน้น ดังนี้

1.3.1 เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นและผลกระทบของโครงการ

1.3.2 เป็นการประเมินผลรวมสรุปของโครงการทั้งหมด คือการประเมินตั้งแต่การวางแผนปฏิบัติงาน ค่าใช้จ่าย และผลผลิตของโครงการ

2. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน ได้การประเมินเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การประเมินความก้าวหน้าของโครงการ เป็นการประเมินขณะที่โครงการกำลังดำเนินการอยู่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบควบคุม กำกับดูแลการดำเนินงาน ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าปัญหา อุปสรรคและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในระหว่างการดำเนินโครงการ เพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความราบรื่น บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ

2.2 การประเมินผลรวมสรุป เป็นการประเมินหลังจากเสร็จสิ้นโครงการแล้วเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการเพื่อมุ่งตรวจสอบว่าโครงการประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายตามที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด ผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจว่าควรยุติโครงการดำเนินโครงการต่อไป หรือปรับขยายโครงการในช่วงระยะต่อไป

3. แบ่งตามสิ่งที่ถูกประเมิน ได้การประเมินเป็น 4 ประเภท คือ

3.1 การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม เป็นการประเมินเกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมาย สภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาและความต้องการของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ว่ามีความสอดคล้องเอื้อต่อการจัดทำโครงการหรือไม่ ตลอดจนทรัพยากรและข้อจำกัดต่างๆ ในการดำเนินโครงการ สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานระดับสูงกว่าและบริบทหรือสภาพขององค์กรที่จะจัดทำโครงการ

3.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น เป็นการประเมินความพร้อมทั้งในเชิงคุณภาพ และความพอเพียงของทรัพยากรต่าง ๆ ก่อนเริ่มโครงการว่ามีทรัพยากรพร้อมที่จะดำเนินโครงการได้หรือไม่ สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการของการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินโครงการสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3.3 การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินขณะดำเนินงานหรือประเมินความก้าวหน้าของโครงการ สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจเพื่อการปรับปรุงการดำเนินโครงการ

3.4 การประเมินผลผลิตหรือผลงาน เป็นการประเมินหลังจากการดำเนินโครงการสิ้นสุดแล้ว ประกอบด้วย การประเมินผลลัพธ์ โดยพิจารณาจากปริมาณและคุณภาพของผลผลิตเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการและการประเมินผลกระทบ โดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของแผนงานหรือองค์การ สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจคุณค่าของผลผลิตของโครงการทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อการตัดสินใจว่า ควรจะคงโครงการไว้ ปรับขยายหรือยกเลิกโครงการ

4. แบ่งตามหลักที่ยึดในการประเมิน ได้การประเมินเป็น 2 ประเภท คือ

4.1 การประเมินที่อิงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของโครงการหรืองานเป็นเกณฑ์ เป็นการประเมินที่ตัดสินคุณค่าของโครงการจากการเปรียบเทียบผลของโครงการกับผลที่คาดหวังตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของโครงการ

4.2 การประเมินที่ไม่อิงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของโครงการ เป็นการประเมินที่ไม่จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการประเมินให้สอดคล้องกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการ กล่าวคือ การตัดสินคุณค่าของโครงการควรเน้นที่การตีค่าของผลทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากโครงการ ซึ่งประกอบด้วย การประเมินผลที่คาดหวังตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการและผลที่มีได้คาดหวัง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินโครงการแบ่งออกได้เป็นหลายประเภทตามเกณฑ์ที่ใช้จำแนก เช่น แบ่งตามลำดับเวลาการบริหารโครงการ แบ่งตามวัตถุประสงค์ของโครงการ แบ่งตามสิ่งที่ถูกประเมิน และแบ่งตามหลักที่ยึดในการประเมิน เพื่อจะสามารถนำแนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในงานได้อย่างเหมาะสม สำหรับเนื้อหาของ การประเมินโครงการ จะเริ่มจากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของการประเมินโครงการ ในการประเมินโครงการใด ๆ ผู้ที่ทำหน้าที่ประเมิน จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในการ ประเมินอย่างลึกซึ้งต่อไป

3.3 รูปแบบการประเมินโครงการ

นักวิชาการด้านการประเมินส่วนใหญ่นิยมจัดรูปแบบการประเมินโครงการออกเป็น 3 รูปแบบ (เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2542 : 64) ; สุวิมล ตรีภานนท์ (2543 : 39) ; สำราญ มีแจ่ม (2544 : 111 – 112) ; สมคิด พรหมจ้อย (2550 : 50) ; สุภมาส อังศุโชติ (2555 : 6 – 7)) ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นวัตถุประสงค์ เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการตรวจสอบว่าผลที่เกิดขึ้นจากโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการนั้นหรือไม่ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler, 1943) ครอนบาค (Cronbach, 1973) และเคิร์กแพททริก (Kirkpatrick, 1998) ตามแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินของรูปแบบที่เน้นวัตถุประสงค์การประเมิน เป็นกระบวนการตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ดังนั้น นักประเมินจึงมีบทบาทสำคัญในการตัดสินคุณค่าของโครงการที่มุ่งประเมินโดยยึดวัตถุประสงค์ของโครงการเป็นหลัก

2. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมสารสนเทศสำหรับกำหนดและวินิจฉัยคุณค่าของโครงการที่มุ่งประเมิน เป็นรูปแบบการประเมินของสแตค (Stake, 1967) สคริฟเวน (Scriven, 1967) และโพรวัส (Provos, 1971) ตามแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินของรูปแบบที่เน้นการตัดสินคุณค่า การประเมินเป็นกระบวนการที่นักประเมินต้องตัดสินคุณค่าของโครงการที่มุ่งประเมิน บทบาทที่สำคัญที่สุดของ นักประเมินก็คือ การตัดสินคุณค่า ถ้านักประเมินไม่ได้มีส่วนในกระบวนการตัดสินคุณค่าของโครงการที่มุ่งประเมิน ถือว่ายังไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างสมบูรณ์

3. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดหาสารสนเทศเกี่ยวกับโครงการเพื่อช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกทางเลือกต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล ได้แก่ รูปแบบประเมินชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2007) และรูปแบบประเมินของอัลคิน (Alkin, 1969) และรูปแบบการประเมินเชิงระบบ ตามแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินของรูปแบบที่เน้นการตัดสินใจ การประเมินเป็นกระบวนการจัดหาสารสนเทศสำหรับการตัดสินใจของผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการที่มุ่งประเมิน นักประเมินจึงมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองความต้องการสารสนเทศของผู้บริหารที่จะใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการที่มุ่งประเมิน โดยผู้บริหารเป็นผู้กำหนดบริบทของการตัดสินใจและเกณฑ์การตัดสินความสำเร็จของโครงการ นักประเมินไม่ควรเข้าไปมีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจของผู้บริหาร เพราะจะทำให้เกิดความลำเอียงในการประเมิน นักประเมินจึงควรมีบทบาทเฉพาะการแสวงหาและเสนอสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่มุ่งประเมินเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหาร

สำหรับเกณฑ์หรือแนวทางการเลือกใช้รูปแบบการประเมินอาจพิจารณาได้จากความสอดคล้องระหว่างแนวคิดของรูปแบบการประเมินกับประเด็นที่ต้องการประเมินของโครงการและวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการประเมินว่าต้องการประเมินเพื่ออะไร เป็นการประเมินเพื่อตัดสินคุณค่าของโครงการ หรือประเมินเพื่อสรุปผลเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการของผู้บริหาร ซึ่ง ศิริชัย กาญจนวาสี (2552 : 128 - 129) ได้ให้แนวคิดในการเลือกใช้รูปแบบการประเมินโดยมีสมมุติฐานในการเลือกรูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจน่าจะสนับสนุนหลักการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ได้ดีกว่ารูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า

2. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจน่าจะเหมาะสมสำหรับผู้บริหารหรือผู้ใช้ผลการประเมินที่มีความสามารถในเชิงวิชาการสูง เนื่องจากผู้ใช้ผลการประเมินจะต้องเป็นผู้วินิจฉัยคุณค่าด้วยตนเองอย่างถูกต้องเสียก่อนจึงจะนำผลการประเมินไปใช้อย่างถูกต้อง

3. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่านั้นจะเหมาะสมสำหรับใช้กับนักประเมินที่มีความสามารถในเชิงวิชาการสูงและเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพราะสามารถวินิจฉัยคุณค่าได้อย่างถูกต้องกว่าผู้ใช้ผลการประเมิน แต่อาจมีปัญหาเรื่องการยอมรับและการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์จากผู้ใช้ผลการประเมินหรือผู้บริหาร

4. สถานการณ์ของการประเมินจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบการประเมินที่เหมาะสมโดยจะต้องพิจารณาองค์ประกอบด้านผู้ใช้ผลการประเมิน ผู้ประเมิน สิ่งที่ต้องการประเมินและสิ่งแวดล้อม

ส.วาสนา ประवालพุกษ์ (2544 : 122 – 125) ได้เสนอรูปแบบการประเมินที่ควรใช้ในการประเมินโครงการ ไว้ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler, 1943) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่คาดหวังกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ล่วงหน้า จากนิยามนี้ชี้ให้เห็นว่าไทเลอร์ได้ยึดเอาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหลักในการประเมิน เพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรที่จัดทำนั้น สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด บางครั้งจึงเรียกรูปแบบการประเมินนี้ว่า รูปแบบการประเมินที่ยึดวัตถุประสงค์หรือความสำเร็จของเป้าหมายเป็นหลัก

2. รูปแบบการประเมินของครอนบาค (Cronbach, 1973) ได้เสนอแนวคิดการประเมินซึ่งเรียกว่า การประเมินยุทธศาสตร์ของการตัดสินใจ การประเมินตามแนวคิดของครอนบาค คือ การรวบรวมข้อมูลและใช้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการทางการศึกษา โดยที่โครงการทางการศึกษาจะมีขอบเขตครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นสื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรหรือประสบการณ์การเรียนที่สถานศึกษาจัดให้กับผู้เรียน การประเมินจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหลายเรื่องด้วยกัน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลหลาย ๆ ด้านการประเมินจึงประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ หลายขั้นตอน และใช้เทคนิควิธีที่แตกต่างกัน ไม่มีการประเมินแบบใดแบบหนึ่งที่จะนำไปใช้ได้ในทุกสถานการณ์หรือทุกเหตุการณ์ เช่น กรณีการประเมินหลักสูตรหรือการประเมินโครงการใดโครงการหนึ่งจึงไม่ควรใช้การสอบวัดผลการเรียนของผู้เรียนหรือเข้ารับการฝึกอบรมแต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรใช้เทคนิควิธีและเครื่องมือวัดหลายชนิด วิธีการประเมินของครอนบาค ได้เสนอให้ทำการประเมิน 4 ด้าน คือ การศึกษากระบวนการ การวัดความสามารถทั่วไป การวัดเจตคติ และการติดตามผล

3. รูปแบบการประเมินของเคิร์กแพทริก (Kirkpatrick, 1998) เคิร์กแพทริกเป็นผู้นำเสนอแนวคิดและรูปแบบการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม โดยได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม 4 ระดับ ได้แก่ การประเมินปฏิกิริยา การประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินพฤติกรรม และการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อองค์กร กล่าวคือ ในระหว่างดำเนินการฝึกอบรมจะมีการประเมิน

ปฏิบัติการและประเมินผลการเรียนรู้ หลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรมจึงประเมินพฤติกรรมการทำงานและประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อองค์กร

4. รูปแบบการประเมินของสคริฟเวน (Scriven, 1967) สคริฟเวน เป็นนักคิดนักปรัชญาที่สำคัญคนหนึ่งของวงการประเมินที่ให้ความสำคัญกับการตัดสินคุณค่า ซึ่งได้เสนอแนวความคิดว่าสิ่งที่นักประเมินต้องทำ คือ ให้ข้อสรุปเชิงประเมินและนักประเมินต้องมีบทบาท 3 ประการ คือ การเป็นผู้ตัดสินคุณค่า การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการทำการประเมิน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงการ ซึ่งจุดเน้นของการประเมินของสคริฟเวน คือ กระบวนการตัดสินคุณค่าหรือคุณประโยชน์ของสิ่งที่มุ่งประเมิน โดยมีจุดเน้นการประเมินหลัก 4 ลักษณะ คือ 1) การประเมินความก้าวหน้า เป็นการประเมินที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานโครงการจะมีบทบาทของการตัดสินคุณค่าของกระบวนการดำเนินงานโครงการ เพื่อเสนอสารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการ และเพื่อเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินโครงการให้มีความเหมาะสมมากขึ้น 2) การประเมินผลสรุปรวม เป็นการประเมินสรุปผลของโครงการ ซึ่งจะประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการแล้วจะมีบทบาทของการตัดสินคุณค่าของผลที่ได้รับจากโครงการเพื่อเสนอสารสนเทศเกี่ยวกับคุณค่าของโครงการและหาจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของโครงการ เพื่อเป็นแนวทางสู่การตัดสินใจการดำเนินโครงการในรอบต่อไปหรือยุติ ปรับเปลี่ยน หรือพัฒนาโครงการให้มีความเหมาะสมมากขึ้น 3) การประเมินคุณค่าภายใน (intrinsic Evaluation) เป็นการประเมินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ภายในตัวโครงการ ยกเว้นผลผลิตหรือผลกระทบของโครงการ เช่น การประเมินจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย เนื้อหา กระบวนการและกิจกรรมของโครงการ คุณภาพของเครื่องมือตลอดจนเจตคติของบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประเมินเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เป็นต้น และ 4) การประเมินผลสำเร็จ เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย หรือผู้รับผลจากโครงการหลังจากการดำเนินโครงการแล้ว เป็นการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยอิงเกณฑ์ภายนอก เช่น การประเมินผลที่เกิดจากการสอนของครูที่มีต่อนักเรียน หรือผลที่เกิดขึ้นกับครู ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ผลที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครอง เป็นต้น

5. รูปแบบการประเมินของสเตค (Stake) สเตคได้เสนอแนวคิดในการประเมินหลักสูตรหรือโครงการในรูปแบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง โดยให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า เป็นการบรรยายและตัดสินคุณค่าของหลักสูตรหรือโครงการทางการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีข้อมูล 2 ประเภท คือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบรรยายและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบรรยาย ประกอบด้วยข้อมูล 2 ประเภท คือ 1) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพที่คาดหวังหรือเป้าหมาย เป็นส่วนที่กล่าวถึงความคาดหวังหรือความต้องการของโครงการว่าต้องการให้เกิดอะไรขึ้นบ้าง 2) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริง การเก็บรวบรวมข้อมูลก็จะต้องเก็บรวม 3 ด้าน เช่นเดียวกับสภาพที่คาดหวังคือ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้านสิ่งที่มีมาก่อน ด้านกระบวนการหรือการปฏิบัติ และด้านผลลัพธ์

5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจ เนื่องจากการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริงนั้น มิได้บ่งบอกถึงความน่าเชื่อถือและความตรง เพียงแต่ทำให้เราทราบว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริงหรือไม่เท่านั้น จึงจำเป็นต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจมาช่วยในการตัดสินใจว่าโครงการประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด โดยอาศัยเกณฑ์ 2 ชนิด 1) เกณฑ์สัมบูรณ์ เป็นเกณฑ์ที่นัก

ประเมินตั้งไว้ โดยอาจกำหนดมาจากทฤษฎี หลักการหรือการวิจัย และเอกสารอ้างอิง 2) เกณฑ์สัมพัทธ์ เป็นเกณฑ์ที่ได้มาจากพฤติกรรมกลุ่ม หรือยึดเอาลักษณะของโครงการใดโครงการหนึ่งมาเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบ

6. รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2007) สตัฟเฟิลบีม ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินที่เรียกว่า ชิปปี้โมเดล (CIPP Model) ซึ่งเป็นรูปแบบการประเมินที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย เป็นรูปแบบการประเมินที่มีระบบแผนอย่างชัดเจนและสามารถนำไปใช้ในการประเมินโครงการต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง คำว่า CIPP ย่อมาจากคำว่า Context (บริบทหรือสภาวะแวดล้อม) Input (ปัจจัยเบื้องต้น) Process (กระบวนการ) และ Product (ผลผลิต) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่าแนวคิดการประเมินของสตัฟเฟิลบีมนี้ ได้ยึดหลักของการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) หรือวิธีการเชิงระบบ (Systems Approach) วิธีการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ วิธีการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ จะเกี่ยวข้องกับลักษณะของการตัดสินใจ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาช่วยในการตัดสินใจ 4 ลักษณะ คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้าง การตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน และการตัดสินใจเกี่ยวกับการทบทวนการดำเนินโครงการเมื่อสิ้นสุดโครงการ มโนทัศน์เบื้องต้นของรูปแบบ CIPP ก็คือ ประเภทของการตัดสินใจที่แตกต่างกัน จำเป็น ต้องใช้สารสนเทศในการตัดสินใจที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งสตัฟเฟิลบีมและคณะได้จำแนกการตัดสินใจและการประเมินเพื่อการบริหารและการวางแผนไว้ 4 ประเภท ดังนี้

6.1 การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจในการวางแผนกำหนดเป็นผลลัพธ์ที่คาดหวังของโครงการหรือวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ การประเมินบริบทเป็นการประเมินเกี่ยวกับนโยบาย ปรัชญา เป้าหมาย แรงกดดันทางเศรษฐกิจและสังคม ความต้องการของบุคคลและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแรงกดดันทางการเมือง ซึ่งสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553 : 169) อธิบายว่าการประเมินบริบทของโครงการเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดโครงการ เป็นการประเมินสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ อันนำไปสู่ทิศทางและวัตถุประสงค์ของโครงการ

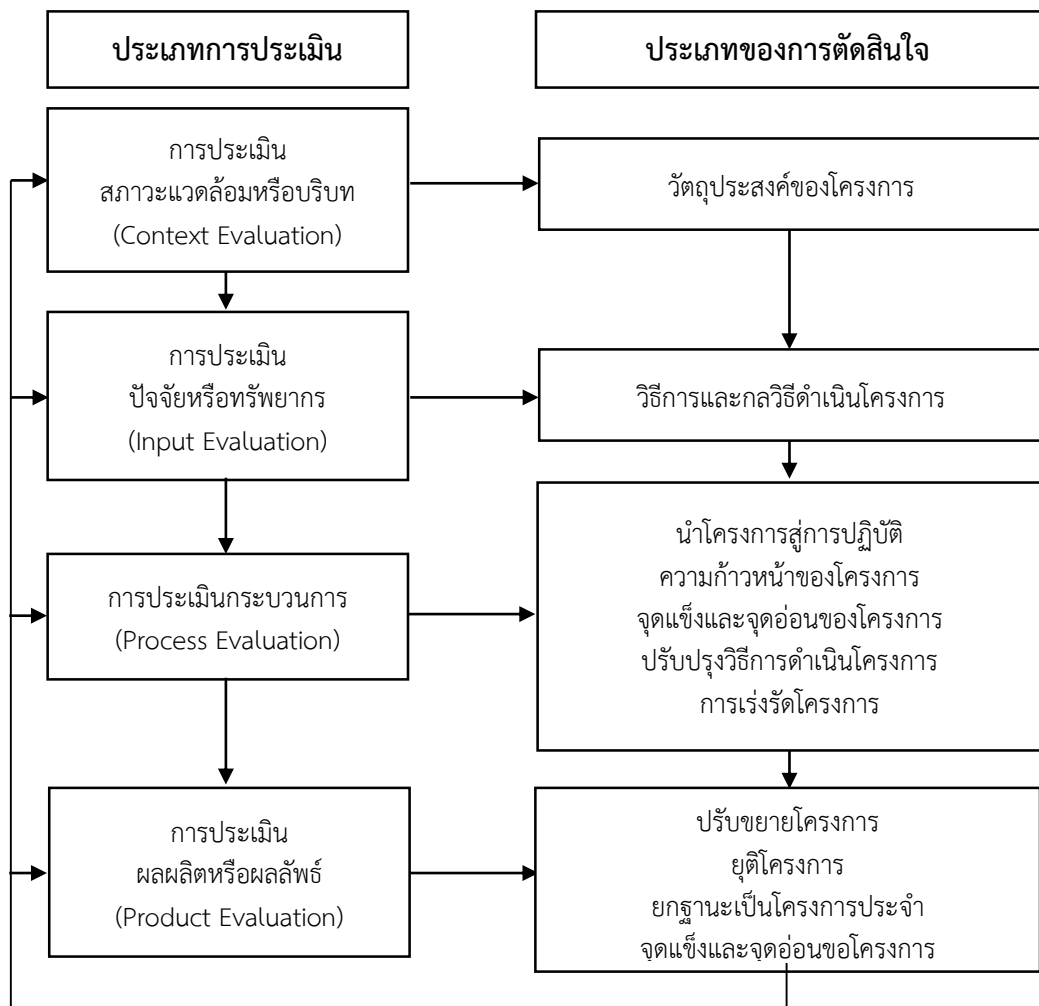
6.2. การประเมินปัจจัย หรือทรัพยากร (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการและกลวิธีดำเนินโครงการเป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นต่าง ๆ เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เป็นต้น เป็นการประเมินเพื่อบ่งชี้ว่ามีปัจจัยพร้อมมูลที่จะดำเนินการหรือไม่ แผนหรือโครงการที่เสนอเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงส่วนใด สารสนเทศที่ได้ใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อเลือกแผนการจัดโครงการหรือแผนการดำเนินงานที่เหมาะสมที่สุดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553 : 169) กล่าวว่า การประเมินปัจจัยหรือทรัพยากรเป็นการตรวจสอบความพร้อมด้านทรัพยากรทั้งปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนระบบการบริหารจัดการเพื่อวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

6.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำโครงการไปปฏิบัติเพื่อให้บังเกิดผลสำเร็จซึ่งเป็นการประเมินขณะดำเนินงาน หรือประเมินในเชิงความก้าวหน้าเพื่อปรับปรุงกระบวนการบริหารหรือการ

ดำเนินโครงการ รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรค จุดเด่น จุดด้อย ซึ่ง สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553 : 169 - 170) ให้แนวคิดว่าการประเมินกระบวนการเป็นการประเมินการดำเนินงานเมื่อนำโครงการที่วางแผนไว้ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อน ตลอดจนปัญหา อุปสรรคของการดำเนินโครงการ จึงเป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงการดำเนินโครงการได้อย่างทันท่วงที สารสนเทศที่ได้จะนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ การควบคุม หรือปรับปรุงแก้ไขวิธีการต่าง ๆ ให้เหมาะสมทันท่วงทีในขณะที่กำลังดำเนินโครงการอยู่

6.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินผลหลังจากการดำเนินงานโครงการสิ้นสุดลง เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพประสิทธิผลของโครงการซึ่งในทัศนะของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553 : 170) เห็นว่าเป็นการประเมินที่มุ่งตอบคำถามว่า โครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลผลิตของโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ผลการดำเนินงานคุ้มค่าเพียงใด ประกอบด้วย การประเมินผลผลิต โดยพิจารณาจากปริมาณและคุณภาพของผลผลิตเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจนการนำเอาความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน อีกส่วนหนึ่งคือผลกระทบ สารสนเทศที่ได้จะนำมาใช้ในการตัดสินใจคุณค่าผลผลิตของโครงการทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อที่จะตัดสินใจว่าจะควรจะทำต่อไป หรือยุติลี้มเลิก หรือยกฐานะเป็นงานประจำ

มโนทัศน์สำคัญของรูปแบบการประเมินชิป ก็คือจะต้องเป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจตามช่วงระยะเวลาของการบริหารโครงการ กล่าวคือการประเมินสถานะแวดล้อมเพื่อการตัดสินใจก่อนริเริ่มจัดทำโครงการ การประเมินปัจจัยเบื้องต้นเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนดำเนินโครงการ การประเมินกระบวนการเป็นการประเมินเพื่อตัดสินใจปรับปรุงกิจกรรมและวิธีดำเนินโครงการ และเมื่อโครงการสิ้นสุดลง จึงประเมินผลผลิตของโครงการเพื่อตัดสินใจคุณค่าและอนาคตของโครงการว่าจะดำเนินงานต่อไปหรือยุติโครงการ ดังนั้น ในการประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินชิป ผู้บริหารหรือผู้ประเมินจึงควรทำการประเมินและใช้สารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการหรือสิ่งที่มุ่งประเมินเป็นระยะ ๆ ตามช่วงระยะเวลาของการบริหารจัดการโครงการ มิใช่ไปประเมินรวบยอดเมื่อโครงการสิ้นสุดลงแล้ว จากแนวคิดในการประเมินองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านดังกล่าว จึงเรียกแนวคิด ในการประเมินนี้ว่า รูปแบบการประเมินชิป ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการประเมินเขียนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินและประเภทของการตัดสินใจได้ดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจตามรูปแบบของสต๊อฟเฟิลบีม

ที่มา : สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553 : 168)

7. รูปแบบการประเมินของอัลคิน (Alkin, 1969) อัลคินได้พัฒนากรอบการประเมินที่มีลักษณะใกล้เคียงกับรูปแบบการประเมินชิป เรียกว่า รูปแบบการประเมิน UCLA ซึ่งมีจุดเน้นเป็นการประเมินเพื่อการตัดสินใจ อัลคินได้ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นกระบวนการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การเลือกข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การจัดทำรายงานสรุปให้กับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในการเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับการดำเนินโครงการ ขอบข่ายของการประเมินตามแนวคิดของอัลคินนั้น จะประกอบด้วยการจัดหาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจ 5 ด้าน ดังนี้

7.1 การประเมินระบบ เป็นการอธิบายหรือพรรณนาสภาพของระบบเพื่อเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังที่จะเกิดขึ้น การประเมินระบบจะช่วยให้เราสามารถกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสิ่งที่จะต้องศึกษา ได้แก่ ความต้องการของประชาชน ชุมชนและ

สังคมที่มีต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน สำหรับการประเมินระบบแต่ละส่วนจำเป็นต้องใช้เทคนิค วิธีการต่าง ๆ กัน

7.2 การประเมินการวางแผนโครงการเป็นการประเมินก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการ เพื่อหาสารสนเทศมาใช้ในการตัดสินใจพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมของโครงการ นักประเมินต้องหาสารสนเทศที่แสดงความคาดหวังที่จะบรรลุเป้าหมายพร้อมกับประเมินผลที่จะได้รับจากการใช้วิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ด้วย เพื่อให้สามารถเห็นข้อเปรียบเทียบในการหาทางเลือกที่เหมาะสม โดยใช้วิธีการที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของปัญหาโดยทั่วไปจะใช้การประเมินจากเกณฑ์ภายนอกและจากเกณฑ์ภายใน

7.3 การประเมินการนำไปใช้เพื่อการดำเนินโครงการ เป็นการประเมินขณะที่โครงการกำลังดำเนินงานเพื่อตรวจสอบดูว่าการดำเนินโครงการนั้นเป็นไปตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ได้วางแผนไว้หรือไม่ ผลที่เกิดขึ้นมีความสอดคล้องกับสิ่งที่วางแผนไว้หรือคาดหวังไว้เพียงไร

7.4 การประเมินเพื่อปรับปรุงโครงการ เป็นการประเมินเพื่อหาข้อมูลที่น่ามาใช้ในการดำเนินโครงการให้บรรลุจุดมุ่งหมายและมีผลที่ไม่คาดคิดมาก่อนเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ ดังนั้น นักประเมินจึงมีบทบาทสำคัญในการที่จะหาข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในทุก ๆ ด้านของโครงการ ตลอดจนผลกระทบของโครงการที่มีต่อโครงการอื่นเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงโครงการต่อไป

7.5 การประเมินเพื่อการยอมรับโครงการ ขั้นตอนนี้นักประเมินต้องหาข้อมูลสารสนเทศรายงานต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจ เพื่อใช้ข้อมูลในการพิจารณาตัดสินใจคุณค่าของโครงการและศักยภาพในการสรุปร่างไปสู่อำนาจการอื่น ๆ หรือนำไปใช้กับโครงการในสถานการณ์อื่น ๆ ได้กว้างขวางเพียงใด ในขั้นนี้ข้อมูลที่ได้นักประเมินจะทำให้ผู้บริหารได้ตัดสินใจว่า ควรจะดำเนินกับโครงการในลักษณะใด อาจจะยกเลิก ปรับปรุงใหม่ หรืออาจจะขยายโครงการต่อไปอีก เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินโครงการมีหลากหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ รูปแบบการประเมินของครอนบาค รูปแบบการประเมินของเคิร์ก แพททริก รูปแบบการประเมินของสคริฟเวน รูปแบบการประเมินของสเตค รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม และรูปแบบการประเมินของอัลคิน การนำรูปแบบการประเมินโครงการรูปแบบใดไปใช้ขึ้นอยู่กับบริบทและความต้องการของผู้ประเมินโครงการเอง ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการนั้น ๆ

3.4 รูปแบบการประเมินโครงการแบบ CIPPIEST

รูปแบบการประเมินโครงการแบบ CIPPIEST เป็นรูปแบบการประเมินที่เกิดขึ้นจากส่วนปรับขยายของรูปแบบการประเมิน CIPP (Stufflebeam and Shinkfield, 2007 : 327) ได้รับการขยายผลผลิตเป็น IEST อีก จึงเป็น CIPPIEST ได้แก่ 1) การประเมินบริบท (Context Evaluation) 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) 3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) 4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) 5) การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) 6) การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) 7) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) และ 8) การประเมินการถ่ายโอนความรู้ (Transportability Evaluation) โดยแต่ละขั้นตอนมีลักษณะการประเมินดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553 : 31 - 32)

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) คือ การประเมินความสอดคล้องชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการกับความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับสภาพปัญหา

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) คือ การประเมินปัจจัยและ ทรัพยากรที่เอื้อต่อการดำเนินงานของโครงการในด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุ-อุปกรณ์ และสถานที่

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) คือ การประเมินสภาพปัญหา จากการบริหารงานโครงการ ตลอดจนการวางแผน การแก้ไข การปฏิบัติการดูแล ติดตาม และการนิเทศ การดำเนินงานหรือการบริหารโครงการ

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) คือ การประเมินในเชิงผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมจากการดำเนินโครงการ

5. การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) คือ การประเมินผลสะท้อน การยอมรับจากการดำเนินโครงการ การประเมินในลักษณะโดยตั้งคำถามว่า สิ่งที่ได้รับผลประโยชน์ (จากโครงการหรือสิ่งแทรกแซง) ได้รับเกินไปกว่าเป้าหมายความต้องการที่จะได้รับตอบสนองตามความต้องการจำเป็น นั่นคือ อะไรบ้าง คำถามนี้ชี้ให้เห็นว่าไม่ว่าสิ่งที่ได้รับเกินไปกว่าที่กำหนดไว้นั้น จะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ล้วนแต่เป็นผลกระทบทั้งสิ้น

6. การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) คือ การประเมินผลที่เกิดขึ้นภายหลังสิ้นสุดโครงการ การประเมินโดยตั้งคำถามว่าโครงการหรือสิ่งแทรกแซง บรรลุตอบสนองความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์ได้อย่างครอบคลุมหรือไม่

7. การประเมินความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) คือ การประเมินความรู้ความสามารถ ในการนำความรู้เข้าใจและประสบการณ์ที่ได้จากโครงการไปใช้ การประเมินโดยตั้งคำถามว่า แนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นระบบหรือเป็นทางการเกี่ยวกับการนำโครงการไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืนคืออะไร คำถามดังกล่าวมุ่งพิจารณาประเมินความคงอยู่หรือความต่อเนื่องในการทำโครงการที่ประสบผลสำเร็จไปใช้ รวมถึง วิธีการในการรักษาไว้ซึ่งความสำเร็จของโครงการดังกล่าว

8. การประเมินการถ่ายโอนความรู้ (Transportability Evaluation) คือ การประเมินผลที่เกิดขึ้นในด้านการมีผลงานที่เป็นแบบอย่าง และมีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การประเมินโดยตั้งคำถามว่ามีการนำโครงการหรือสิ่งแทรกแซงที่ประสบความสำเร็จไปประยุกต์หรือปรับปรุงใช้ในที่อื่น ๆ หรือไม่

จะเห็นว่ารูปแบบการประเมินโครงการแบบ CIPPIEST ที่เพิ่มขึ้นอีก 4 ด้าน ได้แก่ การประเมินผลกระทบ การประเมินประสิทธิผล การประเมินความยั่งยืน และการประเมินการถ่ายโอนความรู้ โดยการขยายการประเมินผลผลิต ตามรูปแบบการประเมิน CIPP เดิม นั่น แท้ที่จริงก็คือ การประเมินในส่วนที่สตีฟเฟิลปิม เรียกว่า “ผลลัพธ์” (Outcomes) ของโครงการนั่นเอง เพียงแต่เป็นการจำแนกและตั้งคำถามการประเมินให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้นวิธีการนำรูปแบบการประเมิน CIPPIEST ไปใช้จึงยังคงมีลักษณะ เช่นเดียวกับการใช้รูปแบบการประเมิน CIPP เนื่องจากรูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST เป็นรูปแบบการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบทุกด้านรวมทั้งยังมีเหตุผลและ เป็นระบบ ไม่เน้นการวิเคราะห์จุดใดจุดหนึ่ง แต่เป็นรูปแบบการประเมินที่มีความต่อเนื่องทำให้ได้ ข้อมูลครบถ้วน ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจต่อไป ดังนั้นการประเมินโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ผู้ประเมินจึงใช้รูปแบบประเมินแบบ CIPPIEST เนื่องจากผลการประเมินช่วยให้มองเห็นความสัมพันธ์ และความสอดคล้องกันของโครงการ เพื่อให้ได้ผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความต้องการของผู้เรียน สังคม และผู้รับบริการ ตลอดจนมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อเตรียมความพร้อมกับการแข่งขันในโลกยุคปัจจุบัน และเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มุ่งหวัง คือ ทำให้นักเรียนมีความรู้ทางด้านวิชาการ มีทักษะการดำรงชีวิต สุขภาพกายและใจสมบูรณ์ ส่งเสริมความสามารถที่เป็นเลิศโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์ ที่ยั่งยืนและทันสมัย

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า **การประเมินโครงการ** หมายถึง กระบวนการหาข้อมูลสารสนเทศของโครงการเพื่อประกอบ การตัดสินใจ ปรับปรุง และพัฒนาโครงการตามรูปแบบการประเมินแบบซิฟเพียท (CIPPIEST) โดยมีการประเมินใน 8 ประเด็น ได้แก่ บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน และการถ่ายโอนความรู้

4. โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

4.1 หลักการและเหตุผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันเหตุการณ์ ได้รับการพัฒนาทุกมิติ เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี มีความสุขและปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบัน ส่งเสริมศักยภาพนักเรียนเน้นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาปกป้อง แก้ไขปัญหาและคุ้มครองสิทธิเด็กโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนโยบายให้ทุกโรงเรียนได้พัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ เป็นรูปธรรม และมีคุณภาพมาตรฐานมีขั้นตอนที่ชัดเจน เพื่อส่งเสริม พัฒนา ปกป้องและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนสามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพ เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทั้งทางร่างกายและจิตใจที่เข้มแข็ง เกิดทักษะการดำรงชีวิตและมีคุณภาพชีวิตที่ดี รอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม และผลกระทบของโลกาภิวัตน์ ในรอบปีที่ผ่านมา ด้วยโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ซึ่งมีสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นตัวกระตุ้นและยั่วยุหลายด้านที่จะทำให้เกิดปัญหาและนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและไม่พึงประสงค์ เช่น ขาดวินัย ติดเกม ใช้ยาเสพติด ฆาตจิต สาธารณะ ทะเลาะวิวาท และเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การพนัน เป็นต้น อีกทั้งผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม อาชีพรับจ้าง ทำให้ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตรหลาน ทำให้นักเรียนมีการเลียนแบบโดยไม่ไตร่ตรองและจากการประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานการดำเนินงานในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนซึ่งมีทั้งส่วนที่เป็นจุดแข็งที่จะสนับสนุนให้การทำงานมีประสิทธิภาพและมีจุดอ่อนที่ต้องปรับปรุงและหาวิธีการแก้ไขเพื่อให้การทำงานมีความเข้มแข็งมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญในการจัดการให้ผู้เรียนเกิดแก่ผู้เรียนในชั้นเรียน ช่วยสร้างบรรยากาศเชิงบวกสำหรับการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย มีหลักการและแนวคิดที่ส่งเสริมนักเรียนให้เป็นไปตามความต้องการของแต่ละบุคคล มีความเป็นกันเองระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้สอนเอาใจใส่ ดูแลเอาใจต่อผู้เรียน และผู้เรียนมีความสนใจตั้งใจศึกษาเรียนรู้ในบทเรียนเกิดความรู้ ประสบการณ์และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการชั้นเรียนมากที่สุด ดังนั้นการใช้หลักการการจัดการชั้นเรียนมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการทำโครงการครั้งนี้ได้ออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับการจัดการชั้นเรียนของครู ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ทางสังคม 3) องค์ประกอบในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยในการดำเนินงานตามโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ทำให้พบจุดแข็งที่ควรสนับสนุนส่งเสริมและจุดอ่อนที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ จุดแข็งที่พบคือ ความพร้อม ด้านบริบท และปัจจัยนำเข้า โรงเรียนมีความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ อาคารสถานที่ และได้รับความ

ร่วมมือจากชุมชน หน่วยงานและองค์กรเอกชนเป็นอย่างดี ส่วนจุดอ่อนที่พบ คือ ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต เนื่องจากกระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ผ่านมา มีการดำเนินงานโดยเน้น การแก้ปัญหาสาเหตุและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นหลัก แต่เนื่องจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ไปและปัญหาของนักเรียนมีความซับซ้อนมากขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้กระบวนการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมีการพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัย คณะกรรมการดำเนินงานจึง มีความเห็นควรให้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จึงได้จัดทำโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแล ป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน พัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนส่งเสริม ในส่วนที่เป็นจุดแข็งและพัฒนาส่วนที่เป็นจุดอ่อนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนให้มี การดำเนินงานอย่างเป็นระบบเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

4.2 วัตถุประสงค์ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแล การป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และลดการส่งต่อ ภายในและภายนอกของนักเรียน
2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยในตนเอง
3. เพื่อให้นักเรียน ผู้ปกครอง และครูมีความพึงพอใจต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4.3 เป้าหมาย โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้านปริมาณ

1. นักเรียนร้อยละ 90 ขึ้นไปที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล
2. นักเรียนร้อยละ 90 ขึ้นไปได้รับการคัดกรอง
3. นักเรียนที่มีปัญหาร้อยละ 80 ขึ้นไปได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ
4. นักเรียนที่มีปัญหาและแก้ปัญหามิได้น้อยกว่าร้อยละ 10 ได้รับการส่งต่อ
5. นักเรียนมีวินัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ขึ้นไป

ด้านคุณภาพ

ระบบดูแลช่วยนักเรียนของโรงเรียนบ้านหมีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขตบุรีรัมย์ ได้รับการพัฒนาให้สามารถดำเนินงานอย่างเป็นระบบและสามารถแก้ไขปัญหานักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน ทั้งด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และด้าน บุคลากร รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจ

4.4 ระยะเวลาดำเนินการโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ปีงบประมาณ 2563 (1 ตุลาคม 2562 – 30 กันยายน 2563)

ระยะเวลาการดำเนินงานโครงการแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เดือนตุลาคม 2562 – พฤศจิกายน 2562 และประเมิน ก่อนดำเนินโครงการ

ระยะที่ 2 เดือนพฤศจิกายน 2562 – มีนาคม 2563 และประเมิน การดำเนินโครงการ

ระยะที่ 3 เดือนเมษายน 2563 – มิถุนายน 2563 และประเมิน ผลการดำเนินโครงการ

ระยะที่ 4 เดือนกรกฎาคม 2563 – กันยายน 2563 และประเมิน ผลการถ่ายทอดส่งต่อ

4.5 วิธีดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

วิธีดำเนินการ โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ปฏิทินการจัดกิจกรรม โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 (หมายเหตุปัจจุบันจังหวัดลพบุรี แยกมาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลพบุรี)

กิจกรรม	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. ศึกษา ทำความเข้าใจความต้องการและความจำเป็น ความเป็นไปได้ของโครงการ	ตุลาคม 2562	กลุ่มกิจการนักเรียน,กลุ่มวิชาการ
2. แต่งตั้งคณะกรรมการ (ทีมนำ ทีมประสาน ทีมทำ)	ตุลาคม 2562	กลุ่มกิจการนักเรียน,กลุ่มวิชาการ
3. อบรมบุคลากรทีมประสานจำนวน 10 คน	ตุลาคม 2562	กลุ่มกิจการนักเรียน,กลุ่มวิชาการ
4. วิเคราะห์สภาพความพร้อมพื้นฐานของโรงเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	พฤศจิกายน 2562	กลุ่มกิจการนักเรียน,กลุ่มวิชาการ
5. จัดทำแผนปฏิบัติงาน	พฤศจิกายน 2562	กลุ่มกิจการนักเรียน,กลุ่มวิชาการ
6. จัดทำเอกสาร	พฤศจิกายน 2562	กลุ่มกิจการนักเรียน,กลุ่มวิชาการ
7. จัดประชุมครูทุกคนในโรงเรียนสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานตามระบบ	พฤศจิกายน 2562	กลุ่มกิจการนักเรียน,กลุ่มวิชาการ
8. ประเมินบุคลากร งบประมาณในการดำเนินการ	พฤศจิกายน 2562	คณะผู้บริหาร
9. จัดกิจกรรมเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 20 กิจกรรม โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ประเภท ตามแนวทางการจัดการชั้นเรียน คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ประกอบด้วย		คณะครูทุกคนและครูที่ปรึกษา

กิจกรรม	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1) กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน (รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล) 2) กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน (คัดกรองนักเรียน) 3) กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน Classroom Meeting (การป้องกันและแก้ไขปัญหา) 4) กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา (ส่งเสริมนักเรียน) 5) กิจกรรมมอบทุนการศึกษา (ส่งต่อ)	ธันวาคม 2562 – มีนาคม 2563	คณะครูทุกคนและครู ที่ปรึกษา
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ประกอบด้วย 1) กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน (รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล) 2) กิจกรรมประเมินSDQและEQ (คัดกรองนักเรียน) 3) กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน (ป้องกันและแก้ไขปัญหา) 4) กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย (ส่งเสริมนักเรียน) 5) กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบ วินัย (ส่งเสริมนักเรียน) 6) กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม (ส่งเสริมนักเรียน) 7) กิจกรรมต้านยาเสพติด (ส่งเสริมนักเรียน) 8) กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง (ส่งเสริมนักเรียน) 9) กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน (ส่งเสริมนักเรียน) 10) กิจกรรมแนะแนว (ส่งต่อ)	ธันวาคม 2562 – มีนาคม 2563	คณะครูทุกคนและครู ที่ปรึกษา
ด้านกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษา (คัดกรองนักเรียน)		คณะครูทุกคนและครู ที่ปรึกษา

กิจกรรม	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
2) กิจกรรมสอนซ่อมเสริม (ป้องกันและแก้ไขปัญหา) 3) กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต่าง ๆ (ส่งเสริมนักเรียน) 4) กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ (ส่งเสริมนักเรียน) 5) กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน (ส่งต่อ)	ธันวาคม 2562 – มีนาคม 2563	
10. จัดกิจกรรมป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาพร้อมสรุปรายงาน	กุมภาพันธ์ 2563	คณะครูทุกคนและครู ที่ปรึกษา
11. จัดประชุมผู้ปกครองพบครูที่ปรึกษา	กุมภาพันธ์ 2563	คณะครูทุกคนและครู ที่ปรึกษา
12. ส่งต่อนักเรียนที่ยากต่อการช่วยเหลือและ ติดตามผล	กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2563	ครูที่ปรึกษา
13. ประเมินกิจกรรมที่ดำเนินการและการติดตาม โครงการ	มิถุนายน 2563	คณะครูทุกคนและครู ที่ปรึกษา
14. การสร้างนวัตกรรมการจัดการชั้นเรียนตามระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	มิถุนายน 2563	คณะครูทุกคนและครู ที่ปรึกษา
15. สรุปรายงานการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	กรกฎาคม 2563	คณะผู้บริหาร, คณะกรรมการโครงการ
16. ประเมินเพื่อทบทวนการดำเนินงาน ของแต่ละระดับชั้น	สิงหาคม 2563	คณะผู้บริหาร, คณะกรรมการโครงการ
17. คณะกรรมการโครงการประเมินผล การดำเนินงาน	สิงหาคม 2563	คณะกรรมการโครงการ
18. สรุปผลการดำเนินงานโครงการ	กันยายน 2563	คณะผู้บริหาร, คณะกรรมการโครงการ
19. รายงานผลการดำเนินโครงการ	กันยายน 2563	คณะผู้บริหาร, คณะกรรมการโครงการ
20. ประเมินการถ่ายโยงความรู้	กันยายน 2563	คณะผู้บริหาร, คณะกรรมการโครงการ

4.6 งบประมาณ

งบประมาณจากโรงเรียน จำนวน 70,000 บาท

4.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ได้รับการดูแลช่วยเหลือตามโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง และสามารถพัฒนาคุณภาพได้อย่างเต็มศักยภาพ (โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา, 2562)

5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดวินัยนักเรียน

5.1 ความหมายของวินัย

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1107) ได้ให้ความหมายของคำว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผนและ ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ

ทรงศักดิ์ สารรัตน์ (2553 : 19) สรุปความหมายว่า วินัย หมายถึง กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับที่สังคมบุคคลกำหนดขึ้นอย่างสอดคล้องกัน และเมื่อปฏิบัติร่วมกันแล้วจะนำมาซึ่งความสันติ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2554 : 50) กล่าวว่า วินัย (Discipline) หมายถึง กฎเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ผิดหรือไม่เหมาะสม

เกียรติณรงค์ วันคำ (2554 : 34) สรุปความหมายว่า วินัย หมายถึง การอยู่ในกฎเกณฑ์กติกาบรรทัดฐาน รวมทั้งการอยู่ในระเบียบแบบแผนหรือข้อบังคับของสังคม เพื่อความสงบสุขของตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

สรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ และกติกาต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและใช้ควบคุมความประพฤติของคนในสังคมเพื่อความสุภาพ ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงและความปลอดภัย หากไม่ปฏิบัติตามอาจจะเกิดความเสียหายหรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

5.2 คุณลักษณะของผู้มีวินัย

มีนักการศึกษาและหน่วยงาน ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้มีวินัย ไว้ดังนี้

ณัฐพร สตาภรณ์ (2540 : 32) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของบุคคลผู้มีวินัยในตนเองด้วยการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมจะมีลักษณะดังนี้ 1) เชื้อมั่นในตนเอง 2) ยอมรับผิด 3) ตั้งใจจริง 4) เป็นผู้นำ

จิราพร อรุณพลทรัพย์ (2541 : 5) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองมีลักษณะดังนี้ 1) ความรับผิดชอบ 2) ความอดทน 3) การเคารพในสิทธิของผู้อื่น 4) การเคารพระเบียบของโรงเรียน 5) การยอมรับการกระทำของตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2541 : 17 - 18) ได้สรุปคุณลักษณะของผู้มีวินัย ดังนี้ 1) สามารถควบคุมตนเองทางกายวาจา ใจรักความจริง ไม่พูดปด 2) สามารถฟังตนเอง เช่น การรับผิดชอบในกิจวัตรประจำวัน 3) สามารถทำกิจกรรมหรืองานให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง 4) สามารถจัดเก็บสิ่งของของตนเองและผู้อื่น 5) รู้จักรักษาสิ่งของของตนเองและผู้อื่น 6) มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา 7) ปฏิบัติตามข้อตกลงและกติกาได้อย่างถูกต้อง 8) แสดงความคิดเห็นของตนเองอีกทั้งฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 9) เคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2548 : 78) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง ได้แก่ 1) มีวาจาดี 2) กิริยาดี 3) มีความรับผิดชอบ 4) ควบคุมตนเองได้ 5) อุตุน

กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ (2550 : 16) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองมีพฤติกรรมที่แสดงออกที่สำคัญดังนี้ 1) มีความตั้งใจจริง 2) มีความรับผิดชอบ 3) มีระเบียบวินัยและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม 4) มีความเชื่อมั่นในตนเอง 5) มีลักษณะความเป็นผู้นำ 6) ตรงต่อเวลา 7) มีความซื่อสัตย์ 8) มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น 9) มีความอดทน 10) การควบคุมตนเอง

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้มีวินัยต้องมีพฤติกรรมที่แสดงออก คือ รับผิดชอบต่อ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ความเป็นผู้นำ ความซื่อสัตย์ ความตั้งใจ ความอดทน ซึ่งผู้ประเมินโครงการคิดว่าพฤติกรรมความมีวินัยมีความสำคัญมากที่สุด และสามารถที่จะปลูกฝังให้นักเรียนติดเป็นนิสัยได้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เพราะถ้าหากนักเรียนทุกคนมีความรับผิดชอบต่อ สามารถควบคุมพฤติกรรมหรืออารมณ์ของตนเองและเป็นคนมีเหตุผล ย่อมทำให้เกิดความสงบสุขในการอยู่ร่วมกันในสังคมและสามารถช่วยทำให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองมากยิ่งขึ้น

5.3 การส่งเสริมวินัยนักเรียน

มีนักการศึกษาและหน่วยงาน ได้กล่าวถึง การส่งเสริมวินัยนักเรียน ไว้ดังนี้

ทรงศักดิ์ สารรัตน์ (2553 : 27 - 29) กล่าวถึงวิธีการส่งเสริมวินัยว่า วิธีที่จะสนับสนุน หรือส่งเสริมให้เด็กรู้จักการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง หรือการสร้างควมรับผิดชอบต่อที่ดีให้แก่เด็ก เป็นสิ่งจำเป็นมากในการอบรมเด็กในสังคมปัจจุบันอาจทำได้หลายวิธีด้วยกัน ทั้งที่บ้านและโรงเรียน

1. พ่อแม่จะต้องสร้างสัมพันธภาพอันดีกับลูกของตน ไม่ควรจะบังคับให้เด็กทำตามกฎข้อบังคับที่วางไว้ หรือปล่อยให้ละเลยเด็กมากเกินไป การให้เด็กทำอะไรสักอย่างหนึ่งควรจะให้คำแนะนำและชี้แจงแต่โดยดี เพื่อจะช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ให้ทำนั้นอย่างแจ่มแจ้ง

2. พ่อแม่ต้องยอมให้เด็กมีอิสระในการพัฒนาตนเอง ไม่ควรจะควบคุมเด็กตลอดเวลา ควรให้โอกาสแก่เด็กที่จะออกไปเล่นหรือเข้ากับสังคมกับเพื่อน ๆ บ้างเพื่อเขาจะได้รู้จักการอยู่ร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ รู้จักการเป็นผู้ให้และผู้รับทั้งยังส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของเด็กด้วย

3. จงพยายามศึกษาเด็กว่ามีความสามารถทำอะไรได้บ้าง และพยายามส่งเสริม ให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ที่เขาสามารถทำได้ ไม่ควรมอบควมรับผิดชอบต่อเด็กเกินกำลังของเด็ก

4. ช่วย让孩子เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ควรกระทำ

5. ต้องรู้จักอธิบายคำถามต่าง ๆ ที่เด็กสนใจด้วยความเต็มใจที่จะอธิบายปัญหา หรือฟังเหตุผลต่าง ๆ

6. จงมีความนับถือในตัวเด็ก อย่างบังคับจนเกินไป ควรปล่อยให้เด็กได้เป็นตัวของตัวเองบ้าง

7. ควรยกย่องหรือให้คำชมเชยเด็กในโอกาสอันควรเพื่อการส่งเสริมกำลังใจและแสดง ความพอใจต่อการกระทำของเด็ก

8. จงเป็นคนมีเหตุผลและสามารถอธิบายเหตุผลต่าง ๆ ให้เด็กเกิดความเข้าใจก่อนเพื่อให้เด็กเชื่อฟังและกระทำตาม

9. จงเป็นคนคงเส้นคงวา อย่าแสดงอาการวันนี้ดีพรุ่งนี้ร้าย หรือวันนี้สั่งให้ทำอย่างนี้แต่พรุ่งนี้ให้ทำอีกอย่าง

10. อย่าทำการลงโทษเด็กเมื่อเวลาโกรธ
11. ควรยกย่องบุคคลที่มีระเบียบวินัยดีให้เด็กดูเป็นตัวอย่าง
12. การให้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ จะต้องให้เวลาที่เหมาะสม
13. การทำโทษเด็กเมื่อทำผิด ควรจะเป็นการสั่งสอนไม่ควรทำอย่างร้ายแรงหรือทารุณต่าง ๆ หรือทำเป็นเวลานาน การทำโทษควรจะทำอย่างคงเส้นคงวาและทันทีทันใดเพื่อเด็กจะได้รับรู้ว่าทำไมเขาจึงถูกลงโทษ

เกษริน วงษ์มัน (2553 : 84) ได้กล่าวถึงการส่งเสริมวินัยไว้ว่า การปลูกฝังหรือการเสริมสร้างการมีวินัยในการเรียนให้กับนักเรียนนั้น มีใช้หน้าที่หรือความรับผิดชอบของผู้ใดผู้หนึ่งหรือสถาบันใดสถาบันหนึ่งเท่านั้น แต่จะต้องอาศัยความร่วมมือและความรับผิดชอบจากหลายฝ่ายด้วยกัน โดยควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย ตั้งแต่การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้มาตรฐานการกระทำหรือความประพฤติที่สังคมยอมรับ มีวุฒิภาวะ มีมโนธรรมที่ดี มีศีลธรรม มีความปลอดภัยทางอารมณ์ เรียนรู้ในการควบคุมตนเองทั้งกาย วาจา ใจ รักความจริง ไม่พูดปด รับผิดชอบในกิจวัตรประจำวันของตนเอง สามารถทำกิจกรรมสำเร็จด้วยตนเอง มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามข้อตกลงกติกาได้อย่างถูกต้อง และเคารพสิทธิหน้าที่ของกันและกัน

ธนาพร ศรีโสภณ (2553 : 25) ได้กล่าวถึงการส่งเสริมวินัยไว้ว่า การเสริมสร้างวินัยในตนเองควรใช้วิธีจูงใจให้เกิดความชื่นชอบและเต็มใจมากกว่าการบังคับหรือการลงโทษ เริ่มตั้งแต่เด็กประถมวัย โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย ครูและผู้ปกครองต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 ข : 3) กล่าวถึง การส่งเสริมวินัยไว้ว่า การสอนหรือฝึกคนให้เชื่อฟังกฎระเบียบหรือแนวทางการปฏิบัติตนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการมีความประพฤติที่เหมาะสม ซึ่งหมายถึง ครูจะสอนเด็กให้รู้จักควบคุมตนเองและเชื่อมั่นในตนเองโดยเน้นหนักที่สิ่งที่จะต้อง การให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลสู่ความกลมกลืนกับตนเอง และคนอื่น ๆ

จากที่กล่าวมา จึงสรุปได้ว่า การสร้างวินัยของนักเรียนเป็นรากฐานของพฤติกรรมที่ดี สิ่งที่จะช่วยสร้างให้นักเรียนมีวินัยที่ดีงามมีหลายลักษณะ ได้แก่ ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจน กฎหมายและศีลธรรม การสร้างวินัยของนักเรียนนั้นเป็นการฝึกให้นักเรียนมีนิสัยที่พึงประสงค์ เป็นที่ต้องการของครอบครัว สังคมชุมชน บนพื้นฐานของความรับผิดชอบ ความร่วมมือของผู้ปกครอง ครู สังคมและชุมชนร่วมกันเป็นแบบอย่าง ร่วมกันสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะวินัยพื้นฐานในตัวบุคคลเพื่อให้เกิดนิสัยและความรับผิดชอบ สามารถควบคุมตนเองได้ ทั้งกาย วาจา ใจ และวินัยภายในสังคมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขอันหมายถึงการเคารพในสิทธิส่วนบุคคล เคารพสิทธิและหน้าที่ซึ่งกันและกัน

5.4 การสร้างแบบวัดวินัยนักเรียน

การวัดวินัยของนักเรียน มีวิธีการวัดเช่นเดียวกับการวัดคุณธรรมและจริยธรรมหรือบุคลิกภาพ ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อนแต่นักจิตวิทยาและนักวัดผลได้พยายามหาวิธีการสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพพอที่จะกระตุ้น เพื่อวัดให้ได้ตรงตามลักษณะที่ต้องการได้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่นำมาเชื่อถือ ได้ผลที่มีความเที่ยงตรงสูง ควรใช้วิธีหลาย ๆ วิธีประกอบกัน ดังนี้

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2547 : ง) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการสังเกตอาจใช้ 3 วิธี คือ

1. ใช้การสังเกตพฤติกรรมหรือความสามารถโดยตรงขณะที่เด็กเล่น หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งอยู่ในบ้าน และนอกบ้าน
2. ใช้การสังเกตพฤติกรรมเด็ก โดยการกระตุ้นให้เด็กแสดงพฤติกรรม หรือความสามารถ
3. ในกรณีที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ให้ซักถามพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือผู้ที่ใกล้ชิดเด็กแทน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2548 : 30) ได้กล่าวว่า การสังเกตเป็นวิธีการหลักของการประเมินตามสภาพจริง ครูจะบันทึกสิ่งที่สังเกตต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเกตแล้วบันทึก ครูเป็นผู้เขียนและรวบรวมข้อมูลสำหรับประเมินเด็กส่วนใหญ่ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของเด็ก

ชนาพร ศรีโสภณ (2553 : 25) สรุปความหมายของการสังเกตไว้ว่า การสังเกต หมายถึง การหาข้อเท็จจริงโดยการเฝ้ามองดูเด็กจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ครั้งติดต่อกันเป็นเวลานานทั้งขณะเล่น เรียน และทำงาน ด้วยการดู ฟัง บันทึก วิเคราะห์และสรุป

ธวัชชัย เพ็ญสุริยะ, 2554 : 18) กล่าวว่า ในการวัดเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมควรใช้วิธีหลาย ๆ วิธีประกอบกันซึ่งพอสรุปวิธีการวัดทั่ว ๆ ไปได้ 5 วิธี ดังนี้

1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนงตั้งแต่ประสบการณ์อันซับซ้อน เช่น พฤติกรรมของคนที่สังเกตพิจารณาให้ได้เรื่องราวละเอียด ถี่ถ้วนได้ยากเราต้องเลือกสังเกตเพียงปฏิกริยาอันใดอันหนึ่งเป็นคราว ๆ ไป ดังนั้น การสังเกตพฤติกรรมและลักษณะที่บุคคลทั่ว ๆ ไป แสดงออกอยู่ 2 แบบ คือ การสังเกตแบบควบคุม เป็นการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่จัดไว้โดยเฉพาะ อีกแบบหนึ่งคือการสังเกตทั่วไปในชีวิตประจำวัน ที่บุคคลแสดงออกทั้งสองแบบนี้มีการบันทึกผลตรงตามที่เห็นโดยไม่นำความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปเกี่ยวข้องและผู้สังเกตต้องมีการฝึกฝนเป็นพิเศษจึงจะได้ผลดี

2. วิธีเขียนรายงานตนเอง มี 2 แบบ

2.1 การวิเคราะห์ตนเอง คือ การให้บุคคลประมาณค่าตัวเอง แบบวิเคราะห์ตนเองจะเป็นคำถามแบบปรนัย เช่น ความสนใจในวิชาชีฟต่าง ๆ ทศนคติ และแปลผลเข้าสู่มาตรวัด

2.2 การสัมภาษณ์ คือ การสนทนาระหว่างบุคคล 2 คน อย่างมีจุดหมาย โดยผู้สัมภาษณ์เตรียมคำถามมาและจดบันทึกแบบประมาณค่า ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่รู้ตัวว่าถูกทดสอบคุณธรรม

3. วิธีการใช้แบบทดสอบ เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากโดยมีการสร้างแบบทดสอบขึ้น ประกอบด้วยคำถามหรือข้อความหลายข้อที่ผู้ทดสอบสร้างขึ้น โดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐาน หัวข้อคำถามหรือสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมักจะเกี่ยวข้องกับผู้ถูกทดสอบหรือสิ่งแวดล้อม และ

พฤติกรรมที่ทำอยู่เสมอ ๆ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น ๆ ผู้ถูกทดสอบต้องร่วมมือกับผู้ทดสอบจึงจะได้ผล เพื่อให้การสอบเป็นไปตามวัตถุประสงค์

4. วิธีการศึกษาความเห็นจากคนอื่น เป็นวิธีที่ผู้วัดสร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อถามบุคคลอื่นว่า มีความรู้สึกต่อบุคคลนั้นอย่างไร เช่น ครู ผู้ปกครอง เพื่อน เป็นต้น

5. วิธีให้สร้างจินตนาการ เป็นวิธีที่ผู้วัดได้จัดสิ่งเร้าขึ้นมาให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตอบสนอง เช่น เล่าเรื่องจากรูปที่นำมาให้ดูเป็นตัวอย่าง ได้แก่ แบบทดสอบของโรซาร์ท เป็นแบบรูปภาพที่เกิดจากหยดหมึก ให้สร้างความสัมพันธ์ต่อเนื่องจากภาพที่กำหนดให้เติมข้อความที่ไม่สมบูรณ์ให้แสดงออก โดยการวาดภาพ เป็นต้น ซึ่งต้องใช้ผู้ทดสอบที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 ข : 25) กล่าวถึง วิธีการสังเกตที่นำมาใช้ในการประเมินมี 2 วิธี คือ

1. การสังเกตอย่างไม่ตั้งใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของเด็กเมื่อครูอยู่ท่ามกลางกลุ่มนักเรียนที่กำลังทำงานและกิจกรรมต่าง ๆ การสังเกตอย่างไม่เป็นระบบเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาเมื่อครูมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก การสังเกตดังกล่าวจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีคุณค่าที่จะรู้ว่าเด็กแต่ละคนสามารถทำอะไรและเป็นแนวทางให้ครูได้จัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับเด็กได้อย่างไรก็ตามทักษะ ในการสังเกต ครูบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนจะต้องมีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรงในการวินิจฉัยและตัดสินใจ ซึ่งการพัฒนาทักษะของการสังเกตจะต้องอาศัยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ความรู้เกี่ยวกับการเจริญเติบโตและจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก
- 1.2 หลีกเลี่ยงการรีบด่วนลงสรุปความเห็น
- 1.3 หลีกเลี่ยงจากความอคติต่าง ๆ
- 1.4 พยายามเข้าถึงรายละเอียดให้มากที่สุด
- 1.5 ตั้งข้อสังเกตสมมติฐาน และสังเกตเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง
- 1.6 สะดวกที่จะนำไปสู่การวินิจฉัยได้เที่ยงตรง
- 1.7 นำไปสู่การวางแผนการสังเกตต่อไป
- 1.8 เป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการสอน

2. การสังเกตแบบตั้งใจ มีจุดเน้นที่จะสังเกตโดยครูมีแบบฟอร์มที่ได้เตรียมการไว้แล้ว เช่น แบบสำรวจรายการ แบบมาตรฐานประมาณค่า การบันทึกพฤติกรรม หรือเตรียมเครื่องมือ แบบฟอร์มอื่นๆ สำหรับการบันทึกข้อมูลการสังเกตก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ซึ่งเทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการสังเกต จะช่วยให้ครูได้พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

สรุปได้ว่า การสร้างแบบวัดวินัยเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากและซับซ้อน สามารถวัดได้หลากหลายวิธี ทั้งการสังเกตพฤติกรรม การเขียนรายงาน การใช้แบบทดสอบ การศึกษาความเห็นจากผู้อื่น และการสร้างจินตนาการ ซึ่งในที่นี้ผู้ประเมินได้ใช้วิธีวัดโดยการทดสอบ เพราะเป็นวิธีที่วัดได้ง่าย นักเรียนจะไม่รู้สึกว่าการวัดวินัย เปรียบเสมือนเป็นการทดสอบทั่วไป ทำให้ผลการวัดเชื่อถือได้มากกว่า

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดวินัยนักเรียนที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การวัดวินัยนักเรียน คือ การกำหนด ภาวะเปรียบเทียบ ข้อตกลง ข้อบังคับ หรือแบบแผนขึ้นเพื่อควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียนให้อยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข ดังนั้นโรงเรียนจึงจำเป็นต้องส่งเสริมและการปลูกฝัง

การมีวินัยให้แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีนิสัยที่พึงประสงค์ของสังคม โดยอาศัยความร่วมมือของผู้ปกครอง ครู สังคม และชุมชน ร่วมกันเป็นแบบอย่างที่ดี ร่วมกันสนับสนุนอย่างต่อเนื่องได้

6. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

6.1 ความหมายความพึงพอใจ

มีนักวิชาการและสถาบัน ได้ให้คำจำกัดความหรือนิยามความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้ ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 793) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ กู้ด (Good, 1973 : 130) กล่าวว่า ใจ ความพึงพอใจ เป็นระดับความรู้สึกพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจ และทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ

คอตเลอร์ (Kotler, 2003 : 61) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกยินดีหรือรู้สึกผิดหวังของบุคคลจากการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เขาได้รับกับความคาดหวังของเขา ถ้าสิ่งที่ได้รับเพียงพอหรือสูงกว่าความคาดหวังที่ต้องการ ลูกค้ำก็จะเกิดความพึงพอใจ

ณัฐสุภา จิระศิริภิญโญ (2553 : 13) กล่าวว่า ใจ ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่ดีที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ซึ่งมีองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อความต้องการอย่างครบถ้วน

ปณิกกา จีระพรชัย (2553 : 177) กล่าวว่า ใจ ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้น แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่รับ

วิจิตรอง กานต์วิศิษฐ์ (2554 : 29) สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือ เป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจและเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ โดยมีความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีระดับที่แตกต่างกัน ตามที่ได้รับการตอบสนอง ตามความคาดหวัง และความต้องการของตนเองจึงทำให้เกิดความรู้สึกดีต่อสิ่งนั้นสนองกลับมา

6.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

แนวคิด ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจที่ได้รับการยอมรับกันมาก ได้แก่ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Needs) มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 80 - 81) ได้ให้ความเห็นว่ามนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะได้ครอบครองความต้องการเฉพาะอย่างซึ่งความต้องการนี้เขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. มนุษย์ย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่น ๆ ต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจต่อไป

3. ความต้องการของมนุษย์จะเรียงลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงต่อไป ความต้องการของมนุษย์จึงมีลำดับขั้นตามความสำคัญจากระดับต่ำจนถึงระดับสูง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

3.1 ความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการขั้นมูลฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ร่างกายจะได้รับการตอบสนองภายในช่วงระยะเวลาและสม่ำเสมอ ถ้าร่างกายไม่ได้รับการตอบสนองแล้วชีวิตก็ดำรงอยู่ไม่ได้ ความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ อาหาร อากาศ น้ำ ดื่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อนและความต้องการทางเพศ เป็นต้น ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของตนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

3.2 ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง หากความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว ความต้องการความปลอดภัยก็เข้ามาแทนที่ เข้ามามีบทบาทในพฤติกรรมของมนุษย์ มีความปรารถนาที่จะได้รับความคุ้มครองจากภัยอันตรายต่าง ๆ ที่มีต่อร่างกาย เช่น อุบัติเหตุ อาชญากรรม เป็นต้น มนุษย์ปรารถนาที่จะอยู่ในสังคมที่เป็นระเบียบและสามารถคาดหมายได้อันเป็นความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัยหรือมั่นคงทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

3.3 ความต้องการทางสังคม เมื่อความต้องการ 2 ประการแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการที่อยู่ในระดับสูงกว่าก็จะเข้าครอบงำพฤติกรรมของบุคคลนั้น เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

3.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน อยากเด่นในสังคม รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ การนับถือตนเอง ความเป็นอิสระและเสรีภาพ และรวมถึงความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย การมีตำแหน่งสูงในองค์กรหรือ การที่สามารถเข้าใกล้บุคคลที่สำคัญ ๆ ล้วนแล้วแต่ทำให้ฐานะของตนเด่นขึ้น

3.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการอยากจะเป็น อยากจะได้ตามความคิดของตนหรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ในขณะนี้

มัมฟอร์ด (Mumford, 1972 : 4 - 5) ได้จำแนกแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงาน จากผลการวิจัยออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

1. ความต้องการทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ มาสโลว์ (Maslow) เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg) ลิเคิร์ท (Likert) โดยมองความพึงพอใจในการทำงานเกิดจากความต้องการของบุคคลที่ต้องการความสำเร็จของงาน และความต้องการยอมรับจากผู้อื่น

2. กลุ่มภาวะผู้นำ มองความพึงพอใจในการทำงานจากรูปแบบและการปฏิบัติของผู้นำที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา กลุ่มนี้ ได้แก่ เบลค (Blake) มูตัน (Mouton) ฟืดเลอร์ (Fieldler)

3. กลุ่มพยายามต่อรองรางวัล เป็นกลุ่มที่มองความพึงพอใจในการทำงานจากรายได้ เงินเดือนและผลตอบแทนอื่น กลุ่มนี้ได้แก่ กลุ่มบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์

4. กลุ่มอุดมการณ์จัดการ มองความพึงพอใจในงานจากพฤติกรรมกรรมการบริหารงานขององค์กร ได้แก่ โครซีเออร์ และ โกลเนอร์ (Crozier and Gouldner)

5. กลุ่มเนื้อหาของงานและการออกแบบงาน ความพึงพอใจในงานเกิดจากเนื้อหาของตัวงาน กลุ่มแนวคิดนี้มาจากสถาบันทาวีสตอด ของมหาวิทยาลัยลอนดอน

Mumford ได้ให้แนวคิดว่าการศึกษเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานควรจะนำแนวคิดต่าง ๆ รวมเข้าด้วยกัน

คอร์แมน (Korman, 1977 : 218) ได้จำแนกทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ทฤษฎีการสนองความต้องการ กลุ่มนี้ถือว่าความพึงพอใจในการทำงานเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงานกับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล

2. ทฤษฎีอ้างอิงกลุ่ม ความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนาของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลงานของตน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจูงใจจะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการในลำดับขั้นที่แตกต่างกันไป และความต้องการในแต่ละขั้นจะมีความสำคัญแก่บุคคลมากน้อยเพียงใดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองความต้องการในลำดับนั้น ๆ

6.3 การวัดความพึงพอใจ

มีนักวิชาการได้เสนอการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

หัทธรัตน์ ประทุมสูตร (2542 : 14) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจเป็นเรื่องการเปรียบเทียบได้กับความเข้าใจทั่ว ๆ ไป ซึ่งปกติจะวัดได้โดยการสอบถามจากบุคคลที่ต้องการจะถาม มีเครื่องมือที่ต้องการจะใช้ในการวิจัยหลาย ๆ อย่าง อย่างไรก็ตามวิธีใดก็ตามแม้ว่าจะมีการวัดอยู่หลายแนวทาง แต่การศึกษาความพึงพอใจอาจแยกตามแนวทางวัดได้สองแนวคิดตามความคิดเห็นของซาลิซนิกค์ คริสเทนส์ กล่าวคือ

1. วัดจากสภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล เช่น ที่ทำงาน ที่บ้านและทุก ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการศึกษาตามแนวทางนี้จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แต่ทำให้เกิดความยุ่งยากกับการที่จะวัดและเปรียบเทียบ

2. วัดได้โดยแยกออกเป็นองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงาน การนิเทศงานเกี่ยวกับนายจ้าง

ปัญญา ชิมสือ (2547 : 16) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นผลมาจากหลายปัจจัยที่ยังชี้ขาดชัดเจนไม่ได้ว่าปัจจัยใดสำคัญกว่ากัน เรื่องการวัดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจนั้นเป็นการยากที่จะทำได้ข้อเท็จจริง เพราะไม่มีเครื่องมือใดวัดจิตใจของคนได้อย่างเพียงพอ พร้อมทั้งได้เสนอแนวทางการวัดความพึงพอใจไว้ สรุปได้ ดังนี้

1. การสังเกตการณ์ คือ การเฝ้าติดตามเอาใจใส่ดูแลความเป็นไปและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่ต้องการรู้อย่างใกล้ชิดในระยะเวลาที่กำหนดให้ โดยการสังเกตสิ่งที่มีอยู่ซึ่งอาจเป็นวัตถุสิ่งของที่ไม่มีชีวิตการเคลื่อนไหวหรือสิ่งมีชีวิตในลักษณะโครงสร้างทั่วไป การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจ ของผู้มาใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

2. การสัมภาษณ์ เป็นการวิจัยที่มีแบบแผนเพื่อใช้ตรวจหาข้อเท็จจริงจากภาษา ความเป็นอยู่ของสังคม เป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้เป็นวิธีที่ประหยัด และมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

3. การใช้แบบสอบถาม เป็นการขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามจะถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เป็นลักษณะการให้บริการ สถานที่ให้บริการ ความสะดวกที่จะให้บริการต่าง ๆ

โยธิน แสงวดี (2551: 9) กล่าวว่า มาตราวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำตอบดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดี จึงจะทำให้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่า จะแสดงออกทางการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

อีแวนส์ (Evans, 1971 : 31 - 38 อ้างถึงใน นันทะ ศรีเจริญโชติ, 2553 : 82 - 83) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจทางการเรียน อาจทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมกันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการขอร้องหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยใช้ข้อความที่ถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้วัดระดับความพึงพอใจ โดยการอาศัยเทคนิคและความชำนาญเป็นพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ซึ่งจะต้องใช้เทคนิคในการจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ร่วมมือตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การสัมภาษณ์จึงเป็นวิธีการวัดระดับความพึงพอใจที่ประหยัด และมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

3. การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจ โดยการสังเกตจากพฤติกรรมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และหลังจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า การโต้ตอบ การร่วมกิจกรรม การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ ผู้วัดต้องทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่ชัดเจน จึงจะสามารถประเมินไปถึงความพึงพอใจได้อย่างถูกต้อง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น มีแบบแผนและจริงจังต่อการวัด การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจที่สามารถทราบความพึงพอใจโดยสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กริยาท่าทาง ซึ่งวิธีนี้ต้องอาศัย การสังเกตอย่างจริงจังและมีระเบียบการสัมภาษณ์ หากเป็นการวัดที่ประหยัดและต้องอาศัยความชำนาญการใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากเพราะมีความอิสระต่อการตอบคำถามและเป็นวิธีที่ผู้ประเมินคิดว่าดีที่สุดและสามารถวัดได้อย่างชัดเจนที่สุด เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามมีความสะดวกในการตอบและกล้าที่จะตอบ และสามารถวัดความจริงได้มากที่สุด

6.3 การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

วิธีการสร้างแบบวัดความพึงพอใจที่นิยมมีหลายวิธี ศิริชัย กาญจนวาสี (2552 : 22 - 73) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจหรือวัดทัศนคติที่นิยมในปัจจุบัน มีหลายวิธี ดังนี้

1. การวัดความพึงพอใจโดยใช้วิธี Equi - Appearing Intervals วิธีการนี้สร้างขึ้นโดย Thurstone ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างสเกลวัดความพึงพอใจ ดังนี้ ขั้นแรกจะต้องสร้างข้อความหรือประโยคที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะวัดอาจจะได้มาจากข้อมูลจากการทำโครงการทดลอง หรือจากบทความการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือจากแหล่งอื่น ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อความเหล่านั้นจะแทนความรู้สึกที่มีต่อวัตถุ สิ่งของ บุคคลหรือสถานการณ์ที่เราต้องการจะวัดความพึงพอใจที่มีต่อสิ่งนั้น เมื่อได้ข้อความที่มากที่สุดแล้ว กลุ่มบุคคลคือกลุ่มบุคคลที่จะให้ความคิดเห็นต่อข้อความที่สร้างขึ้นมา ข้อความเหล่านี้จะแยกพิมพ์ไว้ในบัตรโดยแต่ละบัตรจะประกอบด้วยข้อความหนึ่งข้อความ นอกจากบัตรนี้แล้วผู้ตอบยังได้บัตรอีก 11 บัตร โดยมีตัวอักษร A ถึง K บัตร A หมายถึง ความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุด ลำดับความรู้สึกนี้จะลดน้อยลงจนถึงความรู้สึกเฉย ๆ หรือไม่แน่ใจ ซึ่งแทนด้วยบัตร F และจะเพิ่มขึ้นเรื่อยจนถึงบัตร K ซึ่งแทนความรู้สึกเห็นด้วยมากที่สุด โดยผู้ตอบที่ได้รับบัตรเหล่านี้จะต้องพิจารณาลำดับความมากน้อยของข้อความ ชอบหรือไม่ชอบ ความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ความพอใจหรือไม่พอใจของแต่ละข้อความในบัตรที่ได้รับ โดยนำไปรวมกลุ่มกับบัตร A ถึงบัตร K จำนวน 11 บัตรดังกล่าว หรืออาจจะใส่ตัวอักษรลงในบัตรที่บรรจุข้อความก็ได้

2. การวัดความพึงพอใจโดยใช้วิธี Summated Ratings หรือ Likert Method วิธีนี้สร้างขึ้นโดย Renis Likert กระบวนการของการสร้างแบบสอบถามโดยการสร้างข้อความขึ้นมาหลาย ๆ ข้อความ ให้ครอบคลุมหัวข้อที่เราจะศึกษา การตอบแบบสอบถามนี้มีข้อให้เลือกหัวข้อ คือ 1) เห็นด้วยอย่างมาก 2) เห็นด้วย 3) ไม่แน่ใจ 4) ไม่เห็นด้วย และ 5) ไม่เห็นด้วยอย่างมาก การให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าเป็น Positive หรือ Negative Statement

3. การวัดความพึงพอใจโดยใช้วิธี Semantic Differential เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของสิ่งต่าง ๆ ผู้คิดวิธีนี้คนแรกคือ Charles E. Osgood และผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่จะศึกษาโดยทั่วไปสเกลแบบนี้จะประกอบด้วยข้อให้เลือก 7 ข้อ ผู้ศึกษาจะให้กลุ่มบุคคลที่จะศึกษาประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นสถานที่ บุคคล เหตุการณ์ การประเมินค่านั้นใช้คำคุณศัพท์ที่ตรงข้ามกันและมีลำดับ ของความมากน้อยจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่งรวมทั้งหมด 7 อันดับ แบบสอบถามแบบนี้เป็นแบบสเกล ที่ให้ตอบโดยการให้ผู้ตอบประเมินค่ามากหรือน้อย และสามารถจะใช้วัดความคิดเห็น ความรู้สึก หรือทัศนคติ

ของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเชื้อชาติใดหรือกลุ่มใดที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ และสามารถจะเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของกลุ่มต่าง ๆ ได้

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างแบบวัดความพึงพอใจนั้นจะต้องเริ่มจากการสร้างข้อคำถามให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดความพึงพอใจโดยมีสเกลหรือเกณฑ์การวัดที่แตกต่างกันออกไป แต่ที่นิยมใช้คือสเกล เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก ในที่นี้ผู้ประเมินได้สร้างแบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับของ Likert Method ในการวัดความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพราะเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้กันมากในการวัดระดับความพึงพอใจของผู้ตอบคำถามและมีความเป็นอิสระต่อการตอบคำถาม

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

พิชัย วาจนสุนทร (2551 : 117) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณธรรมด้านการมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาการขาดคุณธรรมด้านการมีวินัยในตนเองของนักเรียน จาก 4 แหล่ง คือ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และตัวนักเรียน โดยศึกษาจากครู จำนวน 6 คน ผู้ปกครอง จำนวน 30 คน คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และนักเรียน จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาของการขาดคุณธรรม ด้านการมีวินัยในตนเองของนักเรียนมี 4 สาเหตุ คือ สภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมด้านการมีวินัยในตนเองของโรงเรียนไม่ต่อเนื่อง ชุมชนไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณธรรมด้านการมีวินัยในตนเอง ตัวนักเรียนไม่ได้รับการฝึกอบรมให้รู้คุณค่าของคุณธรรมด้านการมีวินัยในตนเอง ผู้ปกครองไม่เข้าใจและเห็นความสำคัญของการมีคุณธรรมด้านการมีวินัยในตนเอง

ศิรินาถ คุณมา (2553 : 105) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรคือ ผู้บริหาร 2 คน ครู 30 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนในความดูแลช่วยเหลือ เยี่ยมบ้านนักเรียน วางแผนคัดกรองนักเรียน จัดกิจกรรมชุมนุมจัดกิจกรรมโฮมรูม ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา นักเรียน มอบหมายให้นักเรียนรับผิดชอบในชั้นเรียน และให้ฝ่ายปกครองได้ดูแลแก้ไขปัญหา นักเรียน ขณะที่ครูส่วนน้อยได้เสนอปัญหาว่ามีเวลาจำกัดในการดำเนินการพบปะนักเรียน การติดต่อกับผู้ปกครองค่อนข้างยากเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน และโรงเรียนขาดการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา และมีข้อเสนอแนะให้ครูที่ปรึกษาควรช่วยกันดูแลนักเรียน ควรมีผลการสรุปคัดกรองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้นักเรียน ได้ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและควรมีงบประมาณสำรองไว้ให้เพียงพอ

เฉลิมวุฒิ ชื่นตา (2553 : 113) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านจะคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านจะคือ ประชากรที่ใช้ศึกษาประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน กรรมการสถานศึกษา และนักเรียน จำนวน 247 คน ผลการศึกษาพบว่า ครูควรเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำให้กำลังใจและแสดงออกถึงความจริงใจต่อนักเรียนอย่างแท้จริง

ผู้ใหญ่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก พ่อแม่ใกล้ชิดลูกหลานและเป็นแบบอย่างที่ดี อย่าปล่อยให้ เป็นภาระหน้าที่ของโรงเรียน ในการออกกฎระเบียบของโรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นเพื่อให้นักเรียนได้รับทราบและยอมรับในกฎระเบียบนั้น โรงเรียนควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาวิสัย เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนา โรงเรียนควรให้ความรู้การเลี้ยงดูบุตรหลาน เพื่อให้ผู้ปกครองได้นำไปปฏิบัติกับลูกหลานได้

นันทรัตน์ เกื้อหนุน (2553 : 123) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษา ระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารสถานศึกษา 28 คน ครู 285 คน รวมทั้งสิ้น 313 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ คือ การดำเนินงานตามระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง และการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การส่งต่อ การส่งเสริมนักเรียน การคัดกรองและการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สมเกียรติ กู้เกียรติภูมิ (2554 : 130) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัตจังหวัดสุพรรณบุรี โดย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและศึกษาผลการดำเนินงานการใช้ระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับคุณภาพ ผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ ความพึงพอใจของครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ต่อการดำเนินงานการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 555 คน เป็นครูทั้งหมดในโรงเรียน จำนวน 44 คน เป็นนักเรียนและผู้ปกครองได้ จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยวิธีจับสลากนักเรียนและผู้ปกครองตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 269 คน และกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง จำนวน 242 คน ผลการศึกษาพบว่า ในการพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต จังหวัด สุพรรณบุรี โรงเรียนมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียน รายบุคคล มีระบบแนะแนวให้คำปรึกษาการดำเนินชีวิตและให้คำปรึกษาทางวิชาการ มีการคัดกรอง นักเรียนเพื่อช่วยเหลือ ป้องกัน และพัฒนานักเรียน มีการดำเนินงานที่คุ้มค่า มีการประสานความ ร่วมมือ การระดมทุนสนับสนุนช่วยเหลือนักเรียน มีเครือข่ายคุ้มครองเด็กและเยาวชนร่วมกับชุมชน และองค์กรภายนอก ครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมมือดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลของการดำเนินงานการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อนักเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงขึ้น ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกระดับชั้น นักเรียนมีความประพฤติดี มีความรู้ความสามารถ ทางวิชาการมีสุขภาพดี และได้รับการดูแลช่วยเหลือจากชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสมเด็จพระ วันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชัยชนก จาดคำ (2555 : 132) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนบ้านหินดาตราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน บ้านหินดาตราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 โดยใช้ กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน ครู 25 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 13 คน นักเรียน 93 คน และผู้ปกครอง 93 คน รวมทั้งสิ้น 226 คน ผู้ประเมินได้ดำเนินการประเมินโดยการประยุกต์ รูปแบบการประเมินของโพรวีส ที่มุ่งประเมิน 4 ด้าน คือ การบรรยายโครงการ การเตรียมพร้อม การ ดำเนินงานตามแผน และผลผลิตที่เกิดจากโครงการ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวม ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ด้านการบรรยายโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การ ประเมิน เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบ พบว่า ความต้องการจำเป็นของโครงการ ความเป็นไปได้ของ โครงการ และวัตถุประสงค์ของโครงการอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน ด้านการเตรียม ความพร้อมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน ด้านการดำเนินงานตามแผนงานในภาพรวมอยู่ ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า กิจกรรมและช่วงเวลา การดำเนินงานโครงการอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน และด้านผลผลิตที่เกิดจาก โครงการ อยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน

กัตติกา ศรีมหาวโร (2556 : 140) ได้ทำการประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำ ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านสระบัว โดยใช้แนวคิดการประเมินการประเมินแบบ CIPPIEST Model ซึ่งนำมาจากแนวคิดของ Stufflebeam and Shinkfield (2007) โดยได้ ดำเนินการประเมินโครงการโดยใช้กระบวนการ CIPPIEST ประกอบด้วย 1) การประเมินด้านบริบท (C : Context Evaluation) 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (I : Input Evaluation) 3) การประเมิน ด้านกระบวนการ (P : Process Evaluation) 4) การประเมินด้านผลผลิต (P : Product Evaluation) 5) การประเมินด้านผลกระทบ (I : Impact Evaluation) 6) การประเมินด้านประสิทธิภาพ (E : Effectiveness Evaluation) 7) การประเมินด้านความยั่งยืน (S : Sustainability Evaluation) และ 8) การประเมินด้านการถ่ายโอนความรู้ (T : Transportability Evaluation) ผลการประเมิน พบว่า ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบทมีผลการประเมินอยู่ใน ระดับมาก ด้านปัจจัยนำเข้ามีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการมีผลการประเมินอยู่ใน ระดับมาก ด้านผลผลิต ผลการทดสอบส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (13 – 16 คะแนน) ร้อยละ 46.28 มีความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากและมีความพึงพอใจต่อโครงการอยู่ระดับมาก ด้านผลกระทบมีผลกระทบในด้านบวกต่อนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองและชุมชนอยู่ในระดับมาก ด้านประสิทธิผลโครงการ มีประสิทธิผล อยู่ในระดับมาก ด้านความยั่งยืนโครงการ มีผลการประเมิน อยู่ในระดับมาก และด้านการถ่ายโอนความรู้โครงการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก

นิคม แก้วมณี (2556 : 129) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดศาลาหัวยาง) เทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดศาลาหัวยาง) เทศบาลนคร สงขลา จังหวัดสงขลา ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ของ Stufflebeam ใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประกอบด้วย คณะกรรมการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 46 คน คณะกรรมการนักเรียน จำนวน 23 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 281 คน รวมทั้งสิ้น 350 คน ผลการศึกษาพบว่า การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดศาลาหัวยาง) เทศบาลนคร สงขลา จังหวัดสงขลา พบว่าภาพรวมและรายด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน ด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความต้องการจำเป็นของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ และวัตถุประสงค์ของโครงการ ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความต้องการจำเป็นของโครงการ คือ นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ คือ โรงเรียนกำกับและติดตามโครงการได้ และผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องมีการประสานสัมพันธ์เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในโรงเรียนที่บ้านและในชุมชน และประเด็นวัตถุประสงค์ของโครงการ คือ สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนมีพฤติกรรมเลียนแบบสิ่งที่ไม่ดี นักเรียนคบเพื่อนไม่ดี นักเรียนมีสุขภาพจิตใจไม่สมบูรณ์ และนักเรียนไม่สนใจเรียนในชั้นเรียน ผู้บริหารมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีการปฏิบัติงานถูกต้อง ชัดเจน ด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ความพร้อมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ความพอเพียงด้านทรัพยากรต่าง ๆ ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในประเด็นความพร้อมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขนักเรียน และประเด็นความพอเพียงด้านทรัพยากรต่างๆ คือ มีสถานที่จัดเก็บข้อมูลเอกสาร และเครื่องมือในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีความรู้ความเข้าใจมีเจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และงบประมาณอุดหนุนโครงการเพียงพอ ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ กิจกรรมการดำเนินงานตามโครงการ ช่วงเวลาดำเนินงานตามโครงการ ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในประเด็นกิจกรรมการดำเนินงานตามโครงการ คือ ครูที่ปรึกษาให้คำปรึกษานักเรียนด้านการคบเพื่อน และประเด็นช่วงเวลาดำเนินงานตามโครงการ คือ มีเวลาเพียงพอในการดำเนินโครงการ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูที่ปรึกษาให้เวลากับนักเรียนเพื่อปรึกษาปัญหาต่าง ๆ และประเมินผลโครงการตามระยะเวลาที่กำหนด ด้านผลผลิตของโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามความคิดเห็นของคณะกรรมการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คณะกรรมการนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน มีความคิดเห็นตรงกัน คือ นักเรียนเคารพและรับฟังคำแนะนำของพ่อแม่ ญาติ และผู้ใหญ่ ส่วนผู้ปกครองมีความคิดเห็นเพิ่มเติม คือ นักเรียนมีจิตใจเมตตา ขยันขันแข็ง อดทน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามความคิดเห็นของคณะกรรมการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ และมีความสุขในการเรียน และนักเรียนมีสุขภาพกายที่ดี ความคิดเห็นของคณะกรรมการนักเรียน คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินตามหลักสูตรทุกรายวิชา และความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน คือ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ และมีความสุขในการเรียน

จำเริญ แสงนิกุล (2559 : 117) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษาสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อยประเทศไทย : กรณีศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์เขต 2 โดยใช้ รูปแบบการประเมิน CIPPIEST Model ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการประเมินด้านบริบทโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โครงการมีวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ชัดเจนเหมาะสม 2) ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก เนื้อหาและช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมและผู้บริหารเห็นความสำคัญ ให้การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินโครงการ 3) ผลการประเมินด้านกระบวนการโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การกำกับติดตามประเมินผล ครอบคลุมวัตถุประสงค์ เป้าหมายของโครงการ ขั้นตอน วิธีการประเมินผล มีความเหมาะสม และการจัดกิจกรรมตามโครงการมีความเหมาะสมกับเด็ก 4) ผลการประเมินด้านผลผลิตโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ผ่านการทดลองอย่างง่าย และเด็กมีพัฒนาการทักษะการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ดีขึ้น 4.1) ผลการประเมิน ด้านผลกระทบโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ตราสัญลักษณ์พระราชทานที่ได้รับเป็นหลักประกันคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ครูผู้สอนภาคภูมิใจในตราสัญลักษณ์พระราชทานที่ได้รับ และผู้ปกครองภูมิใจในตัวเด็ก 4.2) ผลการประเมินด้านประสิทธิผลโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โรงเรียนจัดกิจกรรมโครงการได้อย่างมีคุณภาพ 4.3) ผลการประเมินด้านความยั่งยืนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โครงการควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป ครูผู้สอนและผู้ปกครองพร้อมให้ความร่วมมือ สนับสนุนการดำเนินโครงการต่อไป 4.4) ผลการประเมินด้านการถ่ายทอดส่งต่อ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โรงเรียนประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้อง รับทราบด้วยวิธีการที่หลากหลาย โครงการสามารถเป็นแบบอย่างขยายผลให้กับโรงเรียนอื่นได้และเด็กเล่าประสบการณ์การร่วมกิจกรรมโครงการให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจได้

มณีนรัตน์ อินทร์คง (2561 : 135) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการกระบวนการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป (CIPP Model) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริบทของโครงการตามตัวชี้วัดความต้องการจำเป็น ความพร้อมด้านบุคลากร ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ งบประมาณ และความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับกิจกรรมในโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าเกี่ยวกับความเพียงพอและความเหมาะสมของปัจจัยนำเข้าในการดำเนินโครงการ ด้านกระบวนการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ การนิเทศติดตาม การประสานงาน การติดตามโครงการ การให้ความสำคัญของผู้ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งประเมินผลผลิตเกี่ยวกับระดับคุณภาพผู้เรียน ประสิทธิภาพสำหรับการบริหารจัดการ และความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลมี 6 กลุ่ม จำนวนทั้งสิ้น 513 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินด้านบริบทโดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง และตัวชี้วัดทั้ง 3 ตัวชี้วัด ผ่านเกณฑ์ประเมินในระดับสูง ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าโดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินระดับปานกลาง ตัวชี้วัดทั้ง 2 ตัว คือ ความเพียงพอและความเหมาะสมของปัจจัยในการดำเนินโครงการผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับปานกลาง ตามผลการประเมินด้านกระบวนการโดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูงที่สุด ซึ่งตัวชี้วัดการประสานงานและการให้ความสำคัญของผู้เกี่ยวข้องผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูงที่สุด ตัวชี้วัดการประสานงานและการให้ความสำคัญของผู้เกี่ยวข้องผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูงที่สุด ตัวชี้วัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ การนิเทศติดตาม และการ

ติดตามโครงการผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง ผลการประเมินด้านผลผลิตโดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูงที่สุด ตัวชี้วัดระดับคุณภาพผู้เรียนซึ่งมีตัวชี้วัดย่อย 2 ตัวชี้วัด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ในระดับสูงที่สุด และตัวชี้วัดประสิทธิผลในการบริหารจะผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับปานกลาง ส่วนผลการประเมินความพึงพอใจโดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง ตัวชี้วัดย่อยที่ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง คือความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้รับผิดชอบโครงการส่วนตัวชี้วัดย่อยที่ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับปานกลางคือ ความพึงพอใจของผู้บริหาร และครูซึ่งผลการประเมินโครงการในภาพรวมผ่านเกณฑ์ในระดับสูง ได้คะแนน 82.2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ประเด็นการประเมินทั้ง 4 ประเด็น ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยประเด็นด้านกระบวนการและผลผลิตผ่านเกณฑ์ในระดับสูงที่สุด ส่วนด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับปานกลาง และตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์ประเมินทั้ง 13 ตัวชี้วัด

ภาคิณู ไชยวงศ์ (2563 : 110 - 111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รายงานการประเมินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษาโรงเรียนป่าก้างวิทยา ตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธ ด้วยกิจกรรม “PAKANG Model” ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โรงเรียนป่าก้างวิทยา ในปีการศึกษา 2562 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านสภาพบริบทของโครงการ (Context) ฝ่ายบริหารโรงเรียนเห็นว่าโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โรงเรียนป่าก้างวิทยามีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 มีความจำเป็นต่อการแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนและการพัฒนานักเรียน มีความพร้อมที่เป็นไปได้ที่จะดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมและสถานการณ์ปัจจุบัน ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินโครงการ (Input) ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โรงเรียนป่าก้างวิทยา ตามหลักการใช้ทรัพยากรในการบริหาร (4 M's) ซึ่งเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีปัจจัยด้านบุคลากร (Man) และด้านการบริหารจัดการ (Management) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ (Material) และด้านงบประมาณ (Money) มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ (Process) ครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานในการจัด โครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โรงเรียนป่าก้างวิทยา ตามหลักการของการบริหารเชิงระบบ (PDCA) ด้วยกิจกรรม “ PAKANG Model ” ของทั้ง 6 กิจกรรม ซึ่งเห็นว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความสามัคคี กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความขยันหมั่นเพียรใฝ่เรียนรู้ กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความสุขภาพเรียบร้อย กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความรับผิดชอบ กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเมตตากรุณา มีน้ำใจ และกิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความซื่อสัตย์สุจริต โดยทุกกิจกรรมมีความเหมาะสมในการวางแผน (Plan) และการปฏิบัติ (Do) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุง (Act) อยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิตของโครงการ (Product) ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการ

ดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษาโรงเรียนป่าก้างวิทยาอยู่ในระดับมาก โดยที่กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความขยันหมั่นเพียรใฝ่เรียนรู้ กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความสุขภาพเรียบร้อย และกิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเมตตากรุณามีน้ำใจ มีผลการดำเนินงานเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความซื่อสัตย์สุจริต กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความสามัคคี และกิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความรับผิดชอบ มีผลการดำเนินงานเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และพบว่ามีความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมนักเรียนโรงเรียนป่าก้างวิทยาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยกิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความขยันหมั่นเพียรใฝ่เรียนรู้ กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความสุขภาพเรียบร้อย และกิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเมตตากรุณามีน้ำใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความซื่อสัตย์สุจริต กิจกรรมการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความสามัคคีและกิจกรรมเสริมสร้างนักเรียนให้มีความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากด้านผลกระทบของโครงการ (Impact) ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา เห็นว่าการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โรงเรียนป่าก้างวิทยา มีผลกระทบเชิงบวกต่อทั้งนักเรียน ครู ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านประสิทธิผลของโครงการ (Effectiveness) ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา เห็นว่าการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนป่าก้างวิทยา ตามแนวทาง โรงเรียนวิถีพุทธ ด้วยกิจกรรม “ PAKANG Model ” อยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่มีคุณธรรมด้านความเมตตากรุณามีน้ำใจ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสุขภาพเรียบร้อย ความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อหน้าที่ การประพฤติปฏิบัติตนตามหลักศีลห้าและความสามัคคีอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับการมีความขยันหมั่นเพียร อยู่ในระดับมาก ด้านความยั่งยืนของโครงการ (Sustainability) ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา เห็นว่าการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โรงเรียนป่าก้างวิทยามีความยั่งยืนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเห็นว่าการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของคณะครูและบุคลากรถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ประจำวันทุกวัน การจัดกิจกรรมต่างๆ ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุกปี การดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมมีแนวทางปฏิบัติอย่างเป็นระบบ และโรงเรียนมีนโยบายสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมทุกปีอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ประเด็นที่โรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอทุกปีอยู่ในระดับมาก ผลโดยรวมครู ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา เห็นว่าการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โรงเรียนป่าก้างวิทยา มีการถ่ายทอดส่งต่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายกับวัดในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน และโรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนประเด็นที่สถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นมาศึกษาดูงานด้านคุณธรรมจริยธรรมที่โรงเรียนเป็นประจำ โรงเรียนขยายผลโครงการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมไปยังผู้ปกครองและชุมชน และโรงเรียนขยายผลโครงการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมไปยังสถานศึกษาอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

อนันตชัย ทองปาน (2563 : 143) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้

รูปแบบ CIPPIEST ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มผู้บริหารโครงการและผู้ดำเนินโครงการ ประเมินโครงการผ่านเกณฑ์ทุกด้าน และในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านการถ่ายโอนความรู้ และด้านความยั่งยืนอยู่ในระดับมากที่สุด 2) กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการประเมินโครงการผ่านเกณฑ์ทุกด้าน ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก 3) แนวทางการส่งเสริมการยกระดับการอ่าน การเขียนและคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยสรุป คือ ในการส่งเสริมการอ่าน การเขียนและการคิดวิเคราะห์ นั้นจะต้องสร้างกิจกรรมและบรรยากาศที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสนับสนุนทั้งด้านสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ที่สำคัญที่สุด ครูต้องพัฒนากระบวนการ ทักษะ รวมถึงการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นกระบวนการคิด ของนักเรียนโดยบูรณาการเพิ่มเติมจากการอ่านและการเขียนที่มีคุณภาพ

งานวิจัยต่างประเทศ

คีธ (Keith, 1992 : 128) ได้ทำการวิจัยผลของความร่วมมือของผู้ปกครองในด้านการศึกษาของนักเรียนเม็กซิกันอเมริกัน ระดับ 8 ว่า จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างไรบ้าง ผลการวิจัยพบว่า เด็กเม็กซิกันอเมริกันมักต้องโอกาสในการเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนส่วนใหญ่ในอเมริกาเสี่ยงต่อการเรียนไม่จบ ไม่ค่อยแสดงให้เห็นศักยภาพในด้านการเรียนเหมือนเด็กนักเรียนที่มีพื้นฐานทางเชื้อชาติอื่น ๆ ไม่ว่าพ่อแม่ของเด็กเหล่านั้นได้เข้าไปอยู่อาศัยในสหรัฐมาเป็นเวลาหลายชั่วอายุคนแล้วก็ตาม ปัจจุบันนี้สังคมผู้ปกครองและสื่อมวลชนต่างก็เชื่อว่า ถ้าใช้กลไกที่เหมาะสมในการส่งเสริม เด็ก ๆ เม็กซิกันอเมริกันก็น่าจะมีผลการเรียนดีขึ้น และถ้าหากผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของลูกเขาอย่างจริงจัง ก็จะทำให้ผลการเรียนของเขาจะดีขึ้นทั้งในภาพรวมและรายด้าน เพราะการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองจะเป็นแรงจูงใจสำหรับเด็ก ๆ และมีผลต่อการเรียนโดยรวมของเด็กรวมทั้งที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขด้วยปัจจุบัน ดังนั้นนักการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายการศึกษาของรัฐ ควรต้องพิจารณาสนับสนุนให้ผู้ปกครองได้เอาใจใส่ในด้านการศึกษาของบุตรหลานให้มากขึ้น โดยเพิ่มความคาดหวังในด้านการเรียนของบุตรหลานเพิ่มขึ้น ควรหาทางสนับสนุนให้บุตรหลานได้เรียนหนังสือเพื่อให้เกิดผลดีต่อเด็กอเมริกัน

ไลออน (Lyons, 1993 : 87) ได้ศึกษาความเข้าใจของผู้บริหารโรงเรียนและครูถึงปัญหาและลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่นที่รวมตัวกันเป็นแก๊ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อโรงเรียนด้านระเบียบวินัยและความปลอดภัย ผลการวิจัย พบว่า ครูใหญ่หรือครูที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและระเบียบวินัยของโรงเรียน มีความเห็นว่าเด็กที่เป็นแก๊งวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่แตกแยก อยู่ในชุมชนที่ยากจน อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นเด็กที่มีผลการเรียนอ่อนกว่าปกติ ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ส่งผลให้พฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กเกิดขึ้น จากการศึกษาสรุปได้ว่า สาเหตุที่นักเรียนประพฤติผิดระเบียบวินัยเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ สภาพแวดล้อมครอบครัว และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียน

ฮิล (Hill, 1994 : 127) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ในเขตชานเมืองรัฐคาโรไลนาเหนือ โดยเปรียบเทียบความแตกต่าง

ระหว่างความรับรู้ของบุคคลทั้งสองกลุ่ม ในเรื่องพฤติกรรมนักเรียนที่ถือว่าผิดวินัยอย่างรุนแรง ปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนการลงโทษนักเรียน โดยการพักการเรียน การงดการเรียนบางรายวิชา การไล่ออกเมื่อนักเรียนทะเลาะวิวาทชกต่อยกัน การทำร้ายร่างกาย การพกพาอาวุธ การเสพหรือจำหน่ายยาเสพติด และด้านชู้สาว เป็นต้น ผลการศึกษาพบว่า ทั้งครูและผู้ปกครองเห็นว่าการมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมอย่างรุนแรงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยในโรงเรียน ซึ่งการเกิดปัญหาเรื่องระเบียบวินัยมีสาเหตุมาจากทั้งภายในและภายนอกตัวนักเรียน สาเหตุการเกิดปัญหาผิดระเบียบวินัยของนักเรียน ได้แก่ การไม่มีวินัยในตนเอง ในส่วนความคิดเห็นของครูได้ระบุว่า เกิดจากการขาดความร่วมมือของผู้ปกครองในการช่วยแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนและผู้ปกครองอยู่คนเดียว เนื่องจากการหย่าร้าง หรือการตายของคู่ครองก็มีส่วนในการทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมได้ การแก้ไขวินัยนักเรียนส่วนมากผู้ปกครองและครูเห็นพ้องกันยกเว้นในเรื่องการทะเลาะวิวาทชกต่อยที่ผู้ปกครองเห็นว่าควรให้ลงโทษด้วยการพักการเรียนเฉพาะในรายวิชาที่เกิดเรื่องดังกล่าว ไม่ควรให้พักการเรียนทุกรายวิชา นอกจากนี้ทั้งสองกลุ่มเห็นว่าควรให้ตำรวจเข้ามาดำเนินการเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างรุนแรง ยกเว้นการต่อสู้ชกต่อย ซึ่งครูส่วนใหญ่ต้องการให้ตำรวจมาจัดการ แต่ผู้ปกครองโดยส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยในด้านการปรับปรุงการจัดระเบียบวินัยนักเรียน ทั้งผู้ปกครองและครูเสนอแนะให้กำหนดนโยบายและการลงโทษที่เข้มงวดมากขึ้นโดยเน้นการใช้คำสอนของศาสนาอบรมสั่งสอนนักเรียน

ซอห์น (Sohn, 1995 : 95) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลการใช้แบบจำลองรักษาพยาบาล ในการประเมินหลักสูตรการรักษาพยาบาล โดยการใช้รูปแบบจำลองต่าง ๆ เป็นการรวบรวมแนวคิดจากหลายแนวคิด ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแรกใช้รูปแบบการประเมินโดยสังเคราะห์แนวคิดจากแบบจำลองชิปของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebram's CIPP model) แบบจำลองเคาน์ตีแนนซ์ของสเติ้ค (Stake's Countenance model) ในส่วนที่ 2 เป็นการฝึกภาคปฏิบัติเป็นการประเมินเชิงคุณภาพ ส่วนนี้สังเคราะห์แนวคิดจากแบบจำลองชิปของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebram's CIPP model) ผลการประเมินพบว่า แบบจำลองในการประเมินการรักษาพยาบาลมีความเหมาะสมกับการประเมินหลักสูตรการรักษาพยาบาล และให้ข้อเสนอแนะว่า ควรใช้แบบจำลองกับบริบทอื่นในหลักสูตรทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

เรดูลิค (Redulic, 1995 : 111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การตรวจหาวิธีการประเมินคุณค่าที่มีศักยภาพ และความตรงของแบบจำลองการประเมินหลักสูตร (ICE model) วัตถุประสงค์ของการประเมิน เพื่อการพัฒนาแบบจำลองการประเมินหลักสูตรจากหลาย ๆ รูปแบบ มาใช้เป็นแบบจำลองการประเมินหลักสูตรเฉพาะวิทยาลัยชุมชน (community college) และได้ทำการทดสอบวิธีการตัดสินคุณค่าและความตรงของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น คือ รูปแบบของ ICE model ซึ่งเป็นการสังเคราะห์แนวคิดมาจากแบบจำลองชิปของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebram's CIPP model) และแบบจำลองเคาน์ตีแนนซ์ของสเติ้ค (Stake's Countenance model) แบบที่พัฒนาขึ้นได้นำไปใช้ในการประเมินหลักสูตรการศึกษานำร่องของวิทยาลัยชุมชน จากการวิเคราะห์ผลการประเมินพบว่า

ICE model มีคุณค่าด้านความมีศักยภาพ และความตรงในการประเมินหลักสูตร และผลจากการประเมินหลักสูตรยังได้นำสารสนเทศไปใช้ในการตัดสินใจในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

เมเยอร์ (Meyer, 2005 : 89) ได้ทำการศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ อารมณ์ และพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า มักจะมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนต่ำ จึงต้องการการดูแลและให้การช่วยเหลือ เนื่องจากสภาพความผิดปกติทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยที่โรงเรียนและครอบครัวต้องให้ความร่วมมือกัน โครงการนี้เป็นโครงการที่เป็นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพและจิตใจที่โรงเรียนและครอบครัวจำเป็นต้องร่วมมือกัน

ลินาเรส (Linares, 2012 : 155) ได้ทำการศึกษา ผลกระทบจากบรรยากาศของโรงเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์และพฤติกรรมวินัยของนักเรียนสามโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอหนึ่งของรัฐเท็กซัส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศ และคะแนนทดสอบ TAKS ปีการศึกษา 2010 - 2011 ในรายวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ทำให้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศของโรงเรียนและการฝ่าฝืนระเบียบวินัยของโรงเรียน เช่น ความรุนแรง การแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ การใช้สารเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสำรวจจากครูจำนวน 384 คน จากสามโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศของโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน รวมถึงการฝ่าฝืนระเบียบวินัย มีความสัมพันธ์เชิงลบกันอย่างชัดเจนโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะทำให้ครูรู้จักเด็กเป็นรายบุคคลอย่างละเอียด ซึ่งจะช่วยให้สามารถป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ และพัฒนานักเรียนได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลให้นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นคนดี มีปัญญาและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และการที่จะพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนให้สำเร็จได้นั้น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจสภาพปัญหาของนักเรียน เข้าใจระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและนำหลักทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินงาน กล่าวคือในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะต้องศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนให้ละเอียดลึกซึ้งและนำข้อมูลที่ได้มาจัดระบบการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในการแก้ปัญหาโดยผู้รับผิดชอบที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียน มากที่สุดคือ ครูที่ปรึกษา จะต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีข้อมูลในการแก้ปัญหาได้ตลอดเวลา รวมทั้งจะต้องเป็นผู้ประสานความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน เมื่อดำเนินการตามกิจกรรมต่าง ๆ แล้วจึงจัดทำรายงานผล เพื่อที่จะให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากที่กล่าวมาเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จะบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องกำหนดนโยบาย สนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจังต่อเนื่อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะต้องมีการส่งเสริมสนับสนุน ประสานงาน สร้างขวัญกำลังใจให้แก่สถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องขับเคลื่อนแนวทางขั้นตอนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง กำกับติดตาม นิเทศครูที่ปรึกษา ให้เข้าใจถึง

ขั้นตอนวิธีการดำเนินงานเป็นอย่างดี ผู้ปกครอง ชุมชนจะต้องให้ความร่วมมือเอาใจใส่ในการดูแลนักเรียน ตลอดจนการส่งเสริมสนับสนุน ให้นักเรียนมีความพร้อมในการดูแลและพัฒนาตนเอง จะต้องเข้าใจพัฒนาการและปัญหาของนักเรียนซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น รวมถึงวิธีการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างถูกวิธีโดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ความร่วมมือและร่วมดำเนินการ โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนจะต้องให้ ความช่วยเหลือ ประสานงาน อำนวยความสะดวก กำกับติดตามโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการ

การประเมินโครงการการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ผู้ประเมินได้กำหนดลำดับขั้นตอนวิธีการประเมิน เพื่อให้การประเมินเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้ประเมินได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการประเมินโครงการ ดังแผนภาพที่ 14

ขั้นตอนการดำเนินการประเมินโครงการ

แผนภาพที่ 14 ขั้นตอนการดำเนินการประเมินโครงการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 (ปีงบประมาณ 2563 เริ่ม 1 ตุลาคม 2562 ถึง 30 กันยายน 2563) ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 1,505 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1,505 คน และครู จำนวน 79 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 หาโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sampling) ด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 306 คน ผู้ปกครอง จำนวน 306 คน และ ครู จำนวน 65 คน ซึ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ของนักเรียนและผู้ปกครอง ดังตารางที่ 15

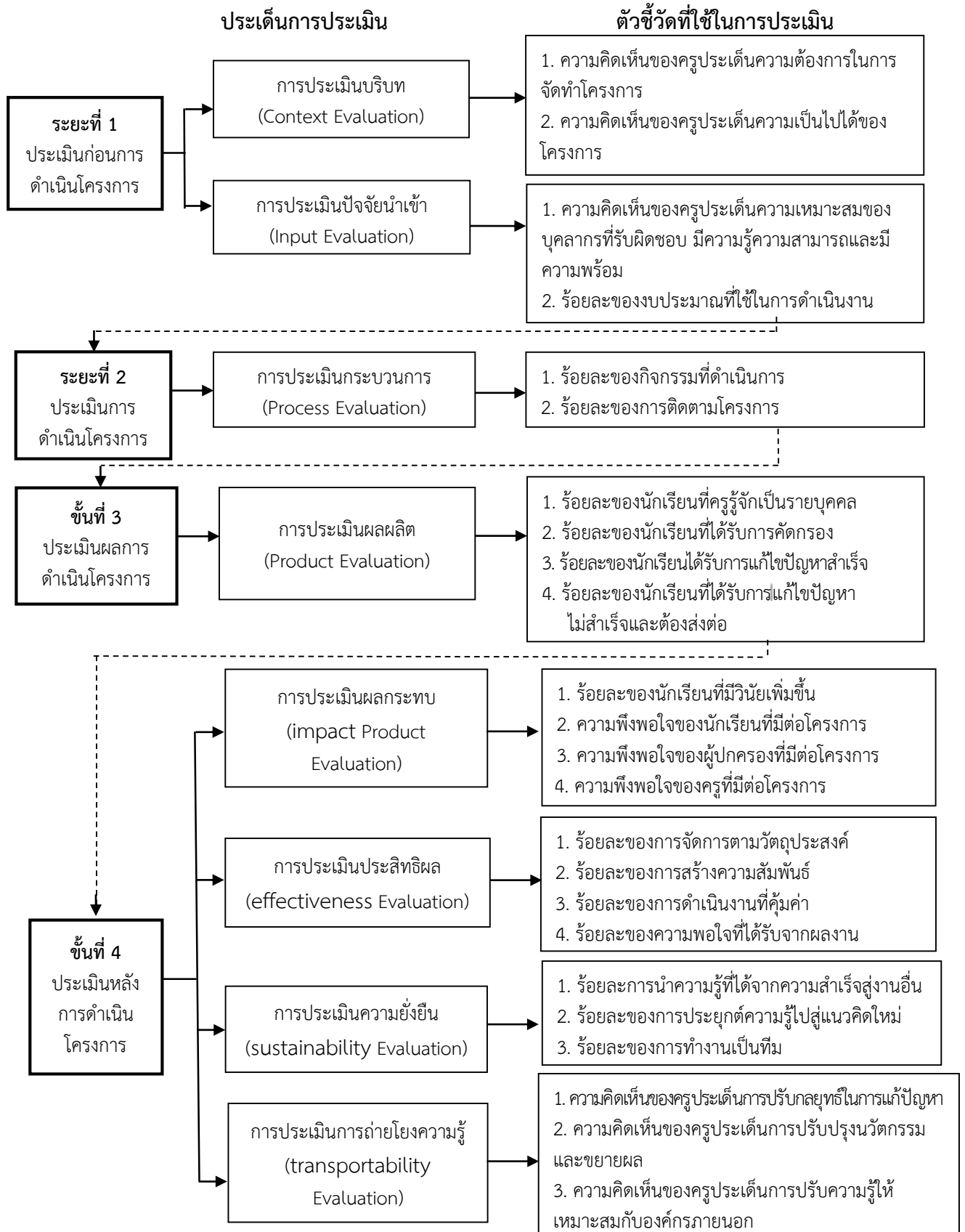
ตารางที่ 15 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของนักเรียนและผู้ปกครอง

ระดับ	นักเรียน		ผู้ปกครอง	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	332	67	332	67
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	298	61	298	61
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	310	63	310	63
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	190	39	190	39
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	184	37	184	37
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	191	39	191	39
รวม	1,505	306	1,505	306

ซึ่งการเก็บข้อมูลในการประเมินครั้งนี้ นอกจากเก็บข้อมูลจากครูกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้ประเมินยังได้เก็บข้อมูลกับ ครูผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 43 คน (จำนวนห้องเรียนตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 43 ห้อง)

รูปแบบการประเมิน

การประเมินโครงการครั้งนี้ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST ที่ประกอบด้วย บริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Product) ผลกระทบ (Impact) ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ความยั่งยืน (Sustainability) และการถ่ายโยงความรู้ (Transportability) ซึ่งรูปแบบการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี แสดงได้ดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 รูปแบบการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนโรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ มีทั้งสิ้น 14 ฉบับ ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 4 ฉบับ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 3 ฉบับ และแบบบันทึก จำนวน 7 ฉบับ ได้แก่

1) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม

2) แบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

3) แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

4) แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

5) แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

6) แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน

7) แบบบันทึกการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนรายบุคคล

8) แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน

9) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

10) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

11) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

12) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล โครงการการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

13) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

14) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

รายละเอียดขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในแต่ละขั้นตอน มีดังนี้

1. การประเมินบริบทและปัจจัยนำเข้า มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่

1.1 แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างข้อคำถามวัดความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู จำนวน 25 ข้อ โดยมี 3 ประเด็น ได้แก่ 1.1) ความต้องการในการจัดทำโครงการ จำนวน 10 ข้อ 1.2) ความเป็นไปได้ของโครงการ จำนวน 10 ข้อ และ 1.3) ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม จำนวน 5 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับใด ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

และกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ≥ 4.50 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 4.00 – 4.49 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 3.99 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01 – 3.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย ≤ 3.00 หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ คะแนนเฉลี่ย ≥ 3.50 จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

2) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน และศึกษานิเทศก์ด้านภาษาไทย จำนวน 1 คน โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถาม จำนวน 25 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 (ภาคผนวก ข : 197 – 198) และผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้ปรับข้อคำถามบางข้อผู้ประเมินได้ปรับคำถามตามคำแนะนำ

3) ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเชื่อมั่น โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับครูโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.937 (ภาคผนวก ค : 210 - 211)

4) นำแบบสอบถามฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่

2.1 แบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างแบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีประเด็นการบันทึกคือ 1) จำนวนเงินที่รับจัดสรร 2) จำนวนเงินที่เบิกจ่าย 3) คงเหลือ ของรายการงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ได้แก่ ค่าวัสดุ ค่าตอบแทน ใช้สอย ค่าอาหาร และค่าสาธารณูปโภค

2) กำหนดเกณฑ์ของแบบบันทึก โดยนำมาหาค่าร้อยละของการใช้งบประมาณ และนำมาเทียบกับเกณฑ์การใช้งบประมาณดังนี้

ค่าร้อยละการใช้งบประมาณ	98 – 100 %	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าร้อยละการใช้งบประมาณ	94 – 97 %	หมายถึง	มาก
ค่าร้อยละการใช้งบประมาณ	90 – 93 %	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าร้อยละการใช้งบประมาณ	86 – 89 %	หมายถึง	น้อย
ค่าร้อยละการใช้งบประมาณ	≤ 85%	หมายถึง	น้อยที่สุด

หมายเหตุ ค่าร้อยละการใช้งบประมาณ $\geq 90\%$ จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

3) นำแบบบันทึกให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาคำดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาข้อกระทงคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข : 198)

4) นำแบบบันทึกฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับ ครูผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียน (1 คน)

3. การประเมินกระบวนการ มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

3.1 แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา

3.2 แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา

โดยเครื่องมือทั้ง 2 ฉบับ มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.1 แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการ ชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างแบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการ
ชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ตามกิจกรรมที่ดำเนินการ จำนวน
20 ข้อ

2) กำหนดเกณฑ์แบบบันทึก ผู้ประเมินได้กำหนดประเด็นการบันทึกในการดำเนิน
กิจกรรม คือ 1 คะแนน หมายถึง ดำเนินการ 0 คะแนน หมายถึง ไม่ดำเนินการ หลังจากนั้นนำข้อมูล
ที่ได้บันทึกมาหาค่าร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าร้อยละการดำเนินกิจกรรม 98 – 100 % หมายถึง มากที่สุด

ค่าร้อยละการดำเนินกิจกรรม 94 – 97 % หมายถึง มาก

ค่าร้อยละการดำเนินกิจกรรม 90 – 93 % หมายถึง ปานกลาง

ค่าร้อยละการดำเนินกิจกรรม 86 – 89 % หมายถึง น้อย

ค่าร้อยละการดำเนินกิจกรรม $\leq 85\%$ หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ ค่าร้อยละการดำเนินกิจกรรม $\geq 90\%$ จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

3) นำแบบบันทึกให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและ
ปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความ
เหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนี
ความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาข้อกระทง
คำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกด้านความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข : 199)

4) นำแบบบันทึกฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับ ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงานโครงการการจัดการ ชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างแบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการ
จัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ตามกิจกรรมที่ดำเนินการ มี
การติดตามเดือนละ 1 ครั้ง รวมติดตามทั้งหมด 5 ครั้ง ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2562 ถึง เดือน
มีนาคม 2563

2) กำหนดเกณฑ์แบบบันทึก ผู้ประเมินได้กำหนดประเด็นการบันทึกในการติดตามการ
ปฏิบัติงาน คือ 1 คะแนน หมายถึง ติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 0 คะแนน หมายถึง ไม่ติดตาม
การปฏิบัติงานโครงการ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้บันทึกมาหาค่าร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 98 – 100 % หมายถึง มากที่สุด

ค่าร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 94 – 97 % หมายถึง มาก

ค่าร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 90 – 93 % หมายถึง ปานกลาง

ค่าร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 86 – 89 % หมายถึง น้อย

ค่าร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ $\leq 85\%$ หมายถึง น้อยที่สุด
หมายเหตุ ค่าร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ $\geq 90\%$ จึงถือว่าการ
 ประเมินผ่านเกณฑ์

3) นำแบบบันทึกให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
 จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและ
 ปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความ
 เหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนี
 ความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่าดัชนี
 คำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้น ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกด้านความเที่ยงตรงเชิง
 เนื้อหา พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข : 200)

4) นำแบบบันทึกฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับ ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. การประเมินผลผลิต

มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่

4.1 แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.2 แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน

4.3 แบบบันทึกการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนรายบุคคล

โดยเครื่องมือทั้ง 3 ฉบับ มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

4.1 แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีขั้นตอนการสร้างและ
 พัฒนาดังนี้

1) สร้างแบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นแบบบันทึกประเด็น
 ด้านผลผลิตที่มีต่อโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี
 วิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล โดยบันทึกจำนวนนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล

2) นำข้อมูลที่ได้บันทึกมาหาค่าร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล 99 – 100 % หมายถึง มากที่สุด

ค่าร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล 97 – 98 % หมายถึง มาก

ค่าร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล 95 – 96 % หมายถึง ปานกลาง

ค่าร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล 91 – 94 % หมายถึง น้อย

ค่าร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล $\leq 90\%$ หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ ค่าร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล $\geq 95\%$ จึงถือว่า

การประเมินผ่านเกณฑ์

3) นำแบบบันทึกให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
 จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและ
 ปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความ
 เหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนี
 ความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่าดัชนี

คำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข : 200)

4) นำแบบบันทึกฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับ ครูที่ปรึกษาทุกห้อง (43 คน)

4.2 แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างแบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน เป็นแบบบันทึกประเด็นด้านผลผลิตที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง โดยบันทึกจำนวนนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง

2) นำข้อมูลที่ได้บันทึกมาหาค่าร้อยละ และเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	99 – 100 %	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	97 – 98 %	หมายถึง	มาก
ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	95 – 96 %	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	91 – 94 %	หมายถึง	น้อย
ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	≤ 72%	หมายถึง	น้อยที่สุด

หมายเหตุ ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง $\geq 95\%$ จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

3) นำแบบบันทึกให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาคำกระทงคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข : 201)

4) นำแบบบันทึกฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับ ครูที่ปรึกษาทุกห้อง (43 คน)

4.3 แบบบันทึกการแก้ไขปัญหานักเรียนรายบุคคล มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างแบบบันทึกการแก้ไขปัญหานักเรียนรายบุคคล เป็นแบบบันทึกประเด็นด้านผลผลิตที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่ได้รับการแก้ปัญหา นักเรียนที่มีปัญหาซึ่งแก้ไขได้สำเร็จ และนักเรียนที่ต้องส่งต่อภายในและภายนอก

2) นำข้อมูลที่ได้บันทึกมาหาค่าร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ประเด็นนักเรียนที่ได้รับการแก้ปัญหาได้สำเร็จ เทียบเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ 94 – 100 % หมายถึง
มาก	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ 87 – 93 % หมายถึง
ปานกลาง	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ 80 – 86 % หมายถึง
น้อย	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ 73 – 79 % หมายถึง
	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ $\leq 90\%$ หมายถึง น้อยที่สุด
	<u>หมายเหตุ</u> ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ $\geq 80\%$ จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์
	ประเด็นนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้องส่งต่อ เทียบเกณฑ์ ดังนี้
	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้องส่งต่อ $\leq 4\%$
หมายถึง มากที่สุด	
	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้องส่งต่อ 5 – 7 %
หมายถึง มาก	
	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้องส่งต่อ 8 – 10 %
หมายถึง ปานกลาง	
	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้องส่งต่อ 11 – 13 %
หมายถึง น้อย	
	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้องส่งต่อ $\geq 14\%$
หมายถึง น้อยที่สุด	
	<u>หมายเหตุ</u> ค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้องส่งต่อ $\leq 10\%$ จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

3) นำแบบบันทึกให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อความเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาข้อกระทงคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข : 201)

4) นำแบบบันทึกฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับ นักเรียนที่ได้รับการคัดกรองตามโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

5. การประเมินผลกระทบ

มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่

5.1 แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน

5.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

5.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

โดยเครื่องมือทั้ง 4 ฉบับ มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

5.1 แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างแบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน เป็นแบบบันทึกประเด็นด้านผลกระทบที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัย

2) นำข้อมูลที่ได้บันทึกมาหาค่าร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น $\geq 7\%$ หมายถึง มากที่สุด

ค่าร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น 6 % หมายถึง มาก

ค่าร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น 5 % หมายถึง ปานกลาง

ค่าร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น 4 % หมายถึง น้อย

ค่าร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น $\leq 3\%$ หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ ค่าร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น $\geq 5\%$ จึงถือว่าการประเมินผ่าน

3) นำแบบบันทึกให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาข้อกระทงคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไปผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข : 202)

4) นำแบบบันทึกฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับ ครูที่ปรึกษาทุกห้อง (43 คน)

5.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุความพึงพอใจ ว่าอยู่ในระดับใด ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

และกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ≥ 4.50 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 4.00 – 4.49 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 3.99 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01 – 3.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย ≤ 3.00 หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ คะแนนเฉลี่ย ≥ 3.50 จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

2) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข : 203)

3) การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเชื่อมั่น โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.947 (ภาคผนวก ค : 211 - 212)

4) นำแบบสอบถามฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างข้อคำถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุความพึงพอใจ ว่าอยู่ในระดับใด ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

และกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ≥ 4.50 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 4.00 – 4.49 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 3.99 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01 – 3.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย ≤ 3.00 หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ คะแนนเฉลี่ย ≥ 3.50 จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

2) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข : 204)

3) การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเชื่อมั่น โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.875 (ภาคผนวก ค : 213 - 214)

4) นำแบบสอบถามฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างข้อคำถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุความพึงพอใจ ว่าอยู่ในระดับใด ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

และกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ≥ 4.50 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 4.00 – 4.49 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 3.99 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01 – 3.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย ≤ 3.00 หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ คะแนนเฉลี่ย ≥ 3.50 จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

2) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ข : 205)

3) การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเชื่อมั่น โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับครูโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.860 (ภาคผนวก ค : 214 - 215)

4) นำแบบสอบถามฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

6. การประเมินประสิทธิผล

มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่

6.1 แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างข้อคำถามด้านประสิทธิผล แบ่งเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1.1) การจัดการตามวัตถุประสงค์ 1.2) การสร้างความสัมพันธ์ 1.3) การดำเนินงานที่คุ้มค่า และ 1.4) ความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน จำนวน 20 ข้อ ประเด็นละ 5 ข้อ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Dichotomous Question) มี 2 คำตอบ

2) กำหนดเกณฑ์แบบสอบถาม ซึ่งมี 2 คำตอบ ได้แก่ ปฏิบัติ คือ 1 คะแนน และไม่ปฏิบัติ คือ 0 คะแนน โดยนำคะแนนที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาหาค่าร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าร้อยละด้านประสิทธิผล	$\geq 98\%$	หมายถึง มากที่สุด
ค่าร้อยละด้านประสิทธิผล	94 – 97 %	หมายถึง มาก
ค่าร้อยละด้านประสิทธิผล	90 – 93 %	หมายถึง ปานกลาง
ค่าร้อยละด้านประสิทธิผล	86 – 89 %	หมายถึง น้อย
ค่าร้อยละด้านประสิทธิผล	$\leq 85\%$	หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ ค่าร้อยละด้านประสิทธิผล $\geq 90\%$ จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

3) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาข้อกระทงคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 (ภาคผนวก ข : 206)

4) นำแบบสอบถามฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับ ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

7. การประเมินความยั่งยืน

มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่

7.1 แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างข้อคำถามด้านความยั่งยืน จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1.1) การนำความรู้ที่เกิดขึ้นจากความสำเร็จไปสู่งานอื่น จำนวน 5 ข้อ 1.2) การประยุกต์ความรู้ให้เกิดแนวคิดใหม่ จำนวน 5 ข้อ และ 1.3) การทำงานเป็นทีม จำนวน 10 ข้อ โดยเป็นแบบเลือกตอบ มี 2 คำตอบ

2) กำหนดเกณฑ์แบบสอบถาม ซึ่งมี 2 คำตอบ ได้แก่ ปฏิบัติ คือ 1 คะแนน และไม่ปฏิบัติ คือ 0 คะแนน โดยนำคะแนนที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาหาค่าร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าร้อยละด้านความยั่งยืน	$\geq 98\%$	หมายถึง มากที่สุด
ค่าร้อยละด้านความยั่งยืน	94 – 97 %	หมายถึง มาก
ค่าร้อยละด้านความยั่งยืน	90 – 93 %	หมายถึง ปานกลาง
ค่าร้อยละด้านความยั่งยืน	86 – 89 %	หมายถึง น้อย
ค่าร้อยละด้านความยั่งยืน	$\leq 85\%$	หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ ค่าร้อยละด้านความยั่งยืน $\geq 90\%$ จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

3) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อคำถามเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาข้อกระทงคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 (ภาคผนวก ข : 207)

4) นำแบบสอบถามฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับ ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

8. การประเมินการถ่ายโยงความรู้

มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่

8.1 แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) สร้างข้อคำถามวัดความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมี 3 ประเด็น ได้แก่ 1.1) การปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา จำนวน 5 ข้อ 1.2) การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล จำนวน 5 ข้อ และ 1.3) การปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก จำนวน 5 ข้อ โดยเป็นข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับใด ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

และกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ≥ 4.50 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 4.00 – 4.49 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 3.99 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01 – 3.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย ≤ 3.00 หมายถึง น้อยที่สุด

หมายเหตุ คะแนนเฉลี่ย ≥ 3.50 จึงถือว่าการประเมินผ่านเกณฑ์

2) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อความเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 (ภาคผนวก ข : 208)

3) การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเชื่อมั่น โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับครูโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.944 (ภาคผนวก ค : 216)

4) นำแบบสอบถามฉบับนี้ไปเก็บข้อมูลกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ประเมินได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

ระยะที่ 1 เก็บข้อมูลก่อนดำเนินโครงการ

เก็บข้อมูลก่อนดำเนินโครงการ เกี่ยวกับการประเมินบริบทของโครงการและการประเมินปัจจัยนำเข้า ด้วยเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โดยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนพฤศจิกายน 2562) และ 2) แบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยครูผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียนเป็นผู้ตอบ (การเก็บข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณทุกเดือนตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 62 ถึง เดือนสิงหาคม 63 โดยใช้ข้อมูลสิ้นเดือน สิงหาคม 2563)

ระยะที่ 2 เก็บข้อมูลระหว่างดำเนินโครงการ

เก็บข้อมูลระหว่างดำเนินโครงการ ดังนี้

2.1 การประเมินกระบวนการ ได้แก่ การตรวจสอบกิจกรรมที่ดำเนินการและการติดตามโครงการ ด้วยเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนมีนาคม 2563) 2) แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนมีนาคม 2563)

2.2 การประเมินผลผลิต ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การแก้ปัญหาให้นักเรียนรายบุคคล ด้วยเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยครูที่ปรึกษาทุกห้องเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนมกราคม 2563) 2) แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาทุกห้องเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนมกราคม 2563) 3) แบบบันทึกการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนรายบุคคล โดยนักเรียนที่ได้รับการคัดกรองตามโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนมีนาคม 2563)

ระยะที่ 3 เก็บข้อมูลหลังดำเนินโครงการ

เก็บข้อมูลหลังดำเนินโครงการ ดังนี้

3.1 การประเมินผลกระทบ ด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาทุกคนเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือน มีนาคม 2563) 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือน มีนาคม 2563) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนมีนาคม 2563) และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนมีนาคม 2563)

3.2 การประเมินด้านประสิทธิผล ด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนกรกฎาคม 2563)

3.3 การประเมินด้านความยั่งยืน ด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนสิงหาคม 2563)

3.4 การประเมินด้านการถ่ายโยงความรู้ ด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ (เก็บข้อมูลเดือนกันยายน 2563)

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือต่าง ๆ ผู้ประเมินได้กำหนดเกณฑ์แปลความหมายของการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การกำหนดเกณฑ์แปลความหมายการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

ประเด็น การประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ระดับการให้คะแนน				
			น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
บริบท	1. ความคิดเห็นของครูประเด็น ความต้องการในการจัดทำ โครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$	≤ 3.00	3.01 - 3.49	3.50 - 3.99	4.00- 4.49	≥ 4.50
	2. ความคิดเห็นของครูประเด็น ความเป็นไปได้ของโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$	≤ 3.00	3.01 - 3.49	3.50 - 3.99	4.00- 4.49	≥ 4.50
ปัจจัยนำเข้า	1. ความคิดเห็นของครูประเด็น ความเหมาะสมของบุคลากรที่ รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถ และมีความพร้อม	$\bar{X} \geq 3.50$	≤ 3.00	3.01- 3.49	3.50 - 3.99	4.00- 4.49	≥ 4.50
	2. ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ใน การดำเนินงาน	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
กระบวนการ	1. ร้อยละของกิจกรรมที่ ดำเนินการ	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
	2. ร้อยละของการติดตาม โครงการ	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
ผลผลิต	1. ร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จัก เป็นรายบุคคล	$\geq 95\%$	$\leq 90\%$	91 - 94%	95 - 96%	97 - 98%	$\geq 99\%$
	2. ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับ การคัดกรอง	$\geq 95\%$	$\leq 90\%$	91 - 94%	95 - 96%	97 - 98%	$\geq 99\%$
	3. ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับ การแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ	$\geq 80\%$	$\leq 72\%$	73 - 79%	80 - 86%	87 - 93%	$\geq 94\%$
	4. ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับ การแก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้อง ส่งต่อ	$\leq 10\%$	$\geq 14\%$	11 - 13%	8 - 10%	5 - 7%	$\leq 4\%$
ผลกระทบ	1. ร้อยละของนักเรียนที่มี วินัย เพิ่มขึ้น	$\geq 5\%$	$\leq 3\%$	4%	5%	6%	$\geq 7\%$
	2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$	≤ 3.00	3.01 - 3.49	3.50 - 3.99	4.00- 4.49	≥ 4.50
	3. ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่ มีต่อโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$	≤ 3.00	3.01 - 3.49	3.50 - 3.99	4.00- 4.49	≥ 4.50
	4. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อ โครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$	≤ 3.00	3.01 - 3.49	3.50 - 3.99	4.00- 4.49	≥ 4.50

ประเด็น การประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ระดับการให้คะแนน				
			น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
ประสิทธิผล	1. ร้อยละการจัดการตาม วัตถุประสงค์	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
	2. ร้อยละการสร้างความสัมพันธ์	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
	3. ร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
	4. ร้อยละความพอใจที่ได้รับจาก ผลงาน	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
ความยั่งยืน	1. ร้อยละการนำความรู้ที่ได้จาก ความสำเร็จไปสู่งานอื่น	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
	2. ร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่ แนวคิดใหม่	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
	3. ร้อยละการทำงานเป็นทีม	$\geq 90\%$	$\leq 85\%$	86 - 89%	90 - 93%	94 - 97%	$\geq 98\%$
การถ่ายทอด ความรู้	1. ความคิดเห็นของครูประเด็น การปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา	$\bar{X} \geq 3.50$	≤ 3.00	3.01- 3.49	3.50 - 3.99	4.00- 4.49	≥ 4.50
	3. ความคิดเห็นของครูประเด็น การปรับปรุงนวัตกรรมและ ขยายผล	$\bar{X} \geq 3.50$	≤ 3.00	3.01- 3.49	3.50 - 3.99	4.00- 4.49	≥ 4.50
	3. ความคิดเห็นของครูประเด็น การปรับความรู้ให้เหมาะสมกับ องค์กรภายนอก	$\bar{X} \geq 3.50$	≤ 3.00	3.01- 3.49	3.50 - 3.99	4.00- 4.49	≥ 4.50

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติบรรยาย ได้แก่

1.1 หาค่าร้อยละ ได้แก่ หาค่าสัดส่วนของตัวชี้วัดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน กิจกรรมที่ดำเนินการ การติดตามโครงการ นักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ นักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น การประเมินประสิทธิผล การประเมินความยั่งยืน โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 101)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนเต็ม}} \times 100$$

1.2 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ได้แก่ ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ ความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล และความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 102)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้แก่ ตัวชี้วัดตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ ความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล และความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 102)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 n แทน จำนวนข้อมูล
 X แทน ข้อมูลแต่ละจำนวน

2. สถิติหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ของแบบสอบถาม จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 95)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดกับข้อคำถาม
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 96)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี มีวัตถุประสงค์ของการประเมิน 1) เพื่อประเมินบริบทของโครงการเกี่ยวกับความต้องการในการจัดทำโครงการ และความเป็นไปได้ของโครงการ 2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อมและความพอเพียงของงบประมาณ 3) เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ และการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 4) เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ นักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ 5) เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการเกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่มีต่อโครงการ 6) เพื่อประเมินประสิทธิผล เกี่ยวกับการจัดการตามวัตถุประสงค์ การสร้างความสัมพันธ์ การดำเนินงานที่คุ้มค่า และความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน 7) เพื่อประเมินความยั่งยืน เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และการทำงานเป็นทีม และ 8) เพื่อประเมินการถ่ายโยงความรู้เกี่ยวกับการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล และการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ผู้ประเมินจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับของวัตถุประสงค์การประเมิน จำนวน 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินบริบท

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินปัจจัยนำเข้า

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินกระบวนการ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลผลิต

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลกระทบ

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินประสิทธิผล

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความยั่งยืน

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินการถ่ายโยงความรู้

ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม

ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินบริบท

ผู้ประเมินนำแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม ไปเก็บข้อมูลกับครูกลุ่มตัวอย่าง (N=65) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบท มี 2 ประเด็น ได้แก่ 1. ความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ และ 2. ความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ ดังตารางที่ 17, 18 และ 19

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	การแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มมีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง	-	4.54	0.59	มากที่สุด	-
2.	การส่งเสริมพัฒนานักเรียนปกติ	-	4.45	0.61	มาก	-
3.	การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	-	4.43	0.59	มาก	-
4.	การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยของนักเรียน	-	4.68	0.53	มากที่สุด	-
5.	การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและส่งเสริมพัฒนานักเรียนของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	-	4.54	0.61	มากที่สุด	-
6.	แนวทางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	-	4.60	0.54	มากที่สุด	-
7.	การจัดการชั้นเรียนด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	-	4.31	0.61	มาก	-
8.	การจัดการชั้นเรียนด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	-	4.59	0.58	มากที่สุด	-
9.	การจัดการชั้นเรียนด้านกระบวนการเรียนรู้	-	4.35	0.54	มาก	-
10.	การทำโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	-	4.40	0.52	มาก	-
รวม		$\bar{X} \geq 3.50$	4.49	0.41	มาก	ผ่าน

จากตารางที่ 17 ความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.41) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\bar{X} \geq 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อคำถาม การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.53) ส่วนข้อคำถาม การจัดการชั้นเรียนด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.61)

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	โครงการมีความเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายของเขตพื้นที่การศึกษา	-	4.25	0.52	มาก	-
2.	การสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา	-	4.42	0.68	มาก	-
3.	ความร่วมมือของครูที่รับผิดชอบ	-	4.18	0.77	มาก	-
4.	วัตถุประสงค์ ของโครงการมีความชัดเจน	-	4.45	0.64	มาก	-
5.	เป้าหมาย ของโครงการมีความชัดเจน	-	4.42	0.63	มาก	-
6.	การจัดกิจกรรมตามโครงการของโรงเรียน	-	4.35	0.57	มาก	-
7.	การร่วมกิจกรรมตามโครงการของนักเรียน	-	4.48	0.56	มาก	-
8.	ความร่วมมือของผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษา	-	4.15	0.59	มาก	-
9.	การสนับสนุนงบประมาณของโรงเรียน	-	4.17	0.67	มาก	-
10.	การกำกับติดตาม การดำเนินงานตามโครงการ	-	4.30	0.68	มาก	-
รวม		$\bar{X} \geq 3.50$	4.32	0.43	มาก	ผ่าน

จากตารางที่ 18 ความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.43) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\bar{X} \geq 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อคำถาม การร่วมกิจกรรมตามโครงการของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.56) ส่วนข้อคำถาม ความร่วมมือของผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.59)

ตารางที่ 19 สรุปผลการประเมินบริบท

ข้อ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผลการวัด		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	ความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$	4.49	0.41	มาก	ผ่าน
2.	ความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$	0.32	0.43	มาก	ผ่าน

จากตารางที่ 19 สรุปผลการประเมินบริบท พบว่า ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.41) และตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.43) ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินปัจจัยนำเข้า

ผู้ประเมินนำแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม ไปเก็บข้อมูลกับครูกลุ่มตัวอย่าง (N=65) และแบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับ การจัดสรรที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไปเก็บข้อมูลกับครูผู้รับผิดชอบงบประมาณโรงเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินปัจจัยนำเข้า มี 2 ประเด็น ได้แก่ 1. ความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม และ 2. ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังตารางที่ 20, 21 และ 22

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	บุคลากรมีจำนวนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการดำเนินโครงการ	-	4.32	0.59	มาก	-
2.	บุคลากรมีความพร้อมในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย	-	4.58	0.56	มากที่สุด	-
3.	บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ	-	4.52	0.56	มากที่สุด	-
4.	บุคลากรได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มโครงการ	-	4.48	0.62	มาก	-
5.	บุคลากรมีความสามารถเพียงพอกับโครงการ	-	4.42	0.58	มาก	-
รวม		$\bar{X} \geq 3.50$	4.46	0.50	มาก	ผ่าน

จากตารางที่ 20 ความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\bar{X} \geq 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อคำถาม บุคลากรมีความพร้อมในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.56) ส่วนข้อคำถาม บุคลากรมีจำนวนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.59)

ตารางที่ 21 ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้อ	รายการ	จำนวนเงิน	เกณฑ์	การใช้งบประมาณ	ความหมาย	ผลการประเมิน
1.	ค่าวัสดุ	30,000	-	29,300	-	-
2.	ค่าตอบแทนใช้สอย	20,000	-	19,500	-	-
3.	ค่าอาหาร	15,000	-	15,000	-	-
4.	ค่าสาธารณูปโภค	5,000	-	5,000	-	-
รวม		70,000	$\geq 90\%$	68,800 / 98.29%	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 21 ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานทั้งสิ้น จำนวน 68,800 บาท คิดเป็น 98.29 % อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 90\%$)

ตารางที่ 22 สรุปผลการประเมินปัจจัยนำเข้า

ข้อ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผลการวัด		ความหมาย	ผลการประเมิน
1.	ความคิดเห็นของครู ประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม	$\bar{X} \geq 3.50$	\bar{X}	S.D.	มาก	ผ่าน
			4.46	0.50		
2.	ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน	$\geq 90\%$	98.29 %		มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 22 สรุปผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการตามตัวชี้วัด พบว่า 1) ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) และ 2) ตัวชี้วัดร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด (98.29 %) ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินกระบวนการ

ผู้ประเมินนำแบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา และแบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ไปเก็บข้อมูลกับครูกลุ่มตัวอย่าง (N=65) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินกระบวนการ มี 2 ประเด็น ได้แก่ 1) ร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 2) ร้อยละการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังตารางที่ 23, 24 และ 25

ตารางที่ 23 ร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้อ	กิจกรรม	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลการประเมิน
			ดำเนินการ	ไม่ดำเนินการ	
1.	กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน	-	/		-
2.	กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน	-	/		-
3.	กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	-	/		-
4.	กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา	-	/		-
5.	กิจกรรมมอบทุนการศึกษา	-	/		-
6.	กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน	-	/		-
7.	กิจกรรมการประเมินSDQและEQ	-	/		-
8.	กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	-	/		-
9.	กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	-	/		-
10.	กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย	-	/		-
11.	กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม	-	/		-
12.	กิจกรรมต้านยาเสพติด	-	/		-
13.	กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	-	/		-
14.	กิจกรรมแนะแนว	-	/		-
15.	กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน	-	/		-
16.	กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย	-	/		-
17.	กิจกรรมสอนซ่อมเสริม	-	/		-
18.	กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ	-	/		-
19.	กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ	-	/		-

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อ	กิจกรรม	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผล การประเมิน
			ดำเนินการ	ไม่ดำเนินการ	
20	กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน	-	/		-
รวม		$\geq 90\%$	100 %	-	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 23 ร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ได้ดำเนินกิจกรรมตามโครงการร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 90\%$)

ตารางที่ 24 ร้อยละการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ครั้งที่	เดือน	ปี	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลการประเมิน
				ติดตาม	ไม่ติดตาม	
1.	พฤศจิกายน	2562	-	/		-
2.	ธันวาคม	2562	-	/		-
3.	มกราคม	2563	-	/		-
4.	กุมภาพันธ์	2563	-	/		-
5.	มีนาคม	2563	-	/		-
รวม			$\geq 90\%$	100%	-	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 24 ร้อยละการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ได้ติดตามการปฏิบัติงานโครงการร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 90\%$)

ตารางที่ 25 สรุปผลการประเมินกระบวนการ

ข้อ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผลการวัด	ความหมาย	ผลการประเมิน
1.	ร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
2.	ร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 25 สรุปผลการประเมินกระบวนการ พบว่า ผลการประเมินกระบวนการของโครงการตามตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ตัวชี้วัดร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 2) ตัวชี้วัดร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลผลิต

ผู้ประเมินนำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลได้แก่ 1) แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลไปเก็บข้อมูลกับครูที่ปรึกษาทุกห้อง 2) แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน ไปเก็บข้อมูลกับครูที่ปรึกษาทุกห้อง และ 3) แบบบันทึกการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนรายบุคคลไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนที่ได้รับการคัดกรองตามโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลผลิต มี 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล 2) ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง 3) ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ 4) ร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จ และต้องส่งต่อดังตารางที่ 26, 27, 28, 29 และ 30

ตารางที่ 26 ร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล

ข้อ	ชั้น	จำนวนนักเรียน	ผลการวิเคราะห์นักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล		เกณฑ์	ผลการประเมิน
			จำนวน	ร้อยละ		
1.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	332	332	100	-	-
2.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	298	298	100	-	-
3.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	310	310	100		
4.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	190	190	100	-	-
5.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	184	184	100	-	-
6.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	191	191	100	-	-
รวม		1,505	1,505	100	$\geq 90\%$	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 26 ผลการประเมินผลผลิตประเด็นร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคลพบว่า ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 90\%$)

ตารางที่ 27 ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง

ข้อ	ชั้น	จำนวนนักเรียน	ผลการวิเคราะห์นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง		เกณฑ์	ผลการประเมิน
			จำนวน	ร้อยละ		
1.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	332	332	100	-	-
2.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	298	298	100	-	-
3.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	310	310	100		
4.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	190	190	100	-	-
5.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	184	184	100	-	-
6.	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	191	191	100	-	-
รวม		1,505	1,505	100	$\geq 90\%$	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 27 ผลการประเมินผลผลิตประเด็นร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการคัดกรองร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 90\%$)

ตารางที่ 28 ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่	จำนวนนักเรียนที่มีปัญหา	ผลการแก้ปัญหาของนักเรียน (จำนวนคน)								เกณฑ์	ผลการประเมิน
		การเรียนรู้		ยาเสพติด		เศรษฐกิจ		รวม			
		สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	สำเร็จ	ไม่สำเร็จ		
1	50	10	-	-	-	40	-	50	-	-	-
2	42	15	-	5	-	22	-	42	-	-	-
3	37	13	-	10	-	14	-	37	-	-	-
4	33	9	-	12	-	12	-	33	-	-	-
5	27	8	-	14	-	5	-	27	-	-	-
6	21	6	-	11	-	4	-	21	-	-	-
รวม	210	61	0	52	0	97	0	210/ 100%	0%	$\geq 80\%$	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 28 ผลการประเมินผลผลิตประเด็นร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาคัดกรองร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 80\%$)

ตารางที่ 29 ร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จ และต้องส่งต่อ

ชั้นมัธยม ศึกษาปีที่	จำนวน นักเรียน ที่มี ปัญหา	นักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จ (จำนวนคน)								เกณฑ์	ผลการ ประเมิน
		การเรียน		ยาเสพติด		เศรษฐกิจ		รวม			
		ส่งต่อ	ไม่ ส่งต่อ	ส่งต่อ	ไม่ ส่งต่อ	ส่งต่อ	ไม่ ส่งต่อ	ส่งต่อ	ไม่ ส่งต่อ		
1	50	-	10	-	-	-	40	-	50	-	-
2	42	-	15	-	5	-	22	-	42	-	-
3	37	-	13	-	10	-	14	-	37	-	-
4	33	-	9	-	12	-	12	-	33	-	-
5	27	-	8	-	14	-	5	-	27	-	-
6	21	-	6	-	11	-	4	-	21	-	-
รวม	210	0	61	0	52	0	97	0%	210/ 100%	≤ 10%	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 29 ผลการประเมินผลผลิตประเด็นร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จ และต้องส่งต่อ พบว่า นักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จ และต้องส่งต่อร้อยละ 0 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\leq 10\%$)

ตารางที่ 30 สรุปผลการประเมินผลผลิต

ข้อ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผลการวัด	ความหมาย	ผลการประเมิน
1.	ร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
2.	ร้อยละนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
3.	ร้อยละนักเรียนที่ได้รับการแก้ไข ปัญหาได้สำเร็จ	$\geq 80\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
4.	ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการ แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ	$\leq 10\%$	0.00%	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 30 สรุปผลการประเมินผลผลิต พบว่า ผลการประเมินผลผลิตของโครงการตามตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 2) ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 3) ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 4) ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ อยู่ในระดับมากที่สุด (0%) ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลกระทบ

ผู้ประเมินนำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลได้แก่ 1) แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน ไปเก็บข้อมูลกับครูที่ปรึกษาทุกห้อง 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (N=306) 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ไปเก็บข้อมูลกับผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง (N=306) 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ไปเก็บข้อมูลกับครูกลุ่มตัวอย่าง (N=65) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลกระทบ มี 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา 3) ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ดังตารางที่ 31, 32, 33, 34 และ 35

ตารางที่ 31 ร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่	จำนวนนักเรียน (คน)	นักเรียนมีวินัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 (ปีงบประมาณ 2562)		นักเรียนมีวินัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 (ปีงบประมาณ 2563)		ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ	เกณฑ์	ผลการประเมิน
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ			
1	332	263	79.21	302	90.96	11.75	-	-
2	298	233	78.19	259	86.91	8.72	-	-
3	310	238	76.77	280	90.32	13.55	-	-
4	190	140	73.68	165	86.84	13.16	-	-
5	184	144	78.26	162	88.04	9.78	-	-
6	191	141	73.82	169	90.57	17.05	-	-
รวม	1,505	1,159	77.00	1,337	88.84	11.84	≥ 5%	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 31 ผลการประเมินผลกระทบประเด็นตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น พบว่า นักเรียนมีวินัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 11.84 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 5\%$)

ตารางที่ 32 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน	-	4.59	0.54	มากที่สุด	-
2.	กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน	-	4.59	0.54	มากที่สุด	-
3.	กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	-	4.50	0.56	มากที่สุด	-
4.	กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา	-	4.74	0.46	มากที่สุด	-
5.	กิจกรรมมอบทุนการศึกษา	-	4.58	0.55	มากที่สุด	-
6.	กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน	-	4.65	0.52	มากที่สุด	-
7.	กิจกรรมการประเมินSDQและEQ	-	4.40	0.65	มาก	-
8.	กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	-	4.65	0.51	มากที่สุด	-
9.	กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	-	4.48	0.55	มาก	-
10.	กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย	-	4.46	0.57	มาก	-
11.	กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม	-	4.38	0.58	มาก	-
12.	กิจกรรมด้านยาเสพติด	-	4.50	0.60	มากที่สุด	-
13.	กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	-	4.24	0.65	มาก	-
14.	กิจกรรมแนะแนว	-	4.58	0.55	มากที่สุด	-
15.	กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน	-	4.59	0.56	มากที่สุด	-
16.	กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย	-	4.49	0.56	มาก	-
17.	กิจกรรมสอนซ่อมเสริม	-	4.52	0.57	มากที่สุด	-
18.	กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ	-	4.40	0.60	มาก	-
19.	กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ	-	4.33	0.65	มาก	-
20.	กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน	-	4.36	0.63	มาก	-
21.	นักเรียนได้ทำกิจกรรมทุกกิจกรรม	-	4.48	0.61	มาก	-
22.	คุณครูบอกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	-	4.64	0.52	มากที่สุด	-
23.	นักเรียนได้ความรู้ใหม่จากการเข้าร่วมกิจกรรม	-	4.60	0.52	มากที่สุด	-
24.	นักเรียนมีวินัยมากขึ้น	-	4.53	0.55	มากที่สุด	-

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
25.	กิจกรรมต่าง ๆ ช่วยการแก้ปัญหาแก่นักเรียนและเพื่อน ๆ	-	4.52	0.57	มากที่สุด	-
26.	นักเรียนและเพื่อนๆ ตั้งใจเรียนมากขึ้น	-	4.52	0.57	มากที่สุด	-
27.	นักเรียนและเพื่อนๆ ถูกยอมรับในโรงเรียน	-	4.54	0.57	มากที่สุด	-
28.	นักเรียนและเพื่อนเล็กยุ่งเกี่ยวกับเสพติด	-	4.44	0.60	มาก	-
29.	การสนับสนุนทุนการศึกษาจากโรงเรียนให้แก่นักเรียนและเพื่อน ๆ	-	4.48	0.56	มาก	-
30.	นักเรียนและเพื่อน ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	-	4.47	0.60	มาก	-
รวม		$\bar{X} \geq 3.50$	4.51	0.40	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 32 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\bar{X} \geq 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อคำถาม กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.46) ส่วนข้อคำถาม กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.65)

ตารางที่ 33 ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน	-	4.59	0.54	มากที่สุด	-
2.	กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน	-	4.60	0.52	มากที่สุด	-
3.	กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	-	4.49	0.60	มาก	-
4.	กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา	-	4.64	0.55	มากที่สุด	-
5.	กิจกรรมมอบทุนการศึกษา	-	4.55	0.54	มากที่สุด	-
6.	กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน	-	4.63	0.51	มากที่สุด	-
7.	กิจกรรมการประเมินSDQและEQ	-	4.64	0.51	มากที่สุด	-
8.	กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	-	4.52	0.56	มากที่สุด	-
9.	กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	-	4.57	0.54	มากที่สุด	-
10.	กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย	-	4.63	0.52	มากที่สุด	-
11.	กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม	-	4.72	0.47	มากที่สุด	-
12.	กิจกรรมด้านยาเสพติด	-	4.69	0.51	มากที่สุด	-
13.	กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	-	4.66	0.52	มากที่สุด	-
14.	กิจกรรมแนะแนว	-	4.65	0.52	มากที่สุด	-
15.	กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน	-	4.76	0.48	มากที่สุด	-
16.	กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย	-	4.66	0.49	มากที่สุด	-
17.	กิจกรรมสอนซ่อมเสริม	-	4.61	0.51	มากที่สุด	-
18.	กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ	-	4.60	0.53	มากที่สุด	-
19.	กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ	-	4.66	0.50	มากที่สุด	-
20.	กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน	-	4.50	0.60	มากที่สุด	-
21.	ครูเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานของท่าน	-	4.53	0.58	มากที่สุด	-
22.	การจัดกิจกรรมช่วยแก้ปัญหาและส่งเสริมในการพัฒนานักเรียน	-	4.65	0.52	มากที่สุด	-
23.	บุตรหลานของท่านตั้งใจเรียน	-	4.59	0.58	มากที่สุด	-
24.	บุตรหลานของท่านมีวินัยในตนเอง	-	4.48	0.61	มาก	-

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
25.	การช่วยเหลือครอบครัวของบุตรหลาน	-	4.55	0.57	มากที่สุด	-
26.	บุตรหลานของท่านห่างไกลยาเสพติด	-	4.60	0.57	มากที่สุด	-
27.	บุตรหลานของท่านมีสุขภาพแข็งแรง	-	4.59	0.56	มากที่สุด	-
28.	บุตรหลานของท่านรำเริงแจ่มใสเข้ากับผู้อื่นได้ดี	-	4.53	0.54	มากที่สุด	-
29.	บุตรหลานของท่านนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	-	4.49	0.56	มาก	-
30.	ท่านอยากให้โรงเรียนทำโครงการนี้ต่อเนื่องไปทุก ๆ ปี	-	4.55	0.54	มากที่สุด	-
รวม		$\bar{X} \geq 3.50$	4.60	0.40	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 33 ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\bar{X} \geq 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อคำถาม กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.48) ส่วนข้อคำถาม บุตรหลานของท่านมีวินัยในตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.61)

ตารางที่ 34 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน	-	4.55	0.53	มากที่สุด	-
2.	กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน	-	4.38	0.52	มาก	-
3.	กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	-	4.45	0.53	มาก	-
4.	กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา	-	4.54	0.56	มากที่สุด	-
5.	กิจกรรมมอบทุนการศึกษา	-	4.48	0.59	มาก	-
6.	กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน	-	4.54	0.53	มากที่สุด	-
7.	กิจกรรมการประเมินSDQและEQ	-	4.57	0.50	มากที่สุด	-
8.	กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	-	4.55	0.50	มากที่สุด	-
9.	กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	-	4.58	0.50	มากที่สุด	-
10.	กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย	-	4.58	0.50	มากที่สุด	-
11.	กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม	-	4.51	0.50	มากที่สุด	-
12.	กิจกรรมด้านยาเสพติด	-	4.51	0.50	มากที่สุด	-
13.	กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	-	4.58	.50	มากที่สุด	-
14.	กิจกรรมแนะแนว	-	4.57	0.50	มากที่สุด	-
15.	กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน	-	4.52	0.56	มากที่สุด	-
16.	กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย	-	4.54	0.50	มากที่สุด	-
17.	กิจกรรมสอนซ่อมเสริม	-	4.51	0.53	มากที่สุด	-
18.	กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ	-	4.49	0.50	มาก	-
19.	กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ	-	4.48	0.50	มาก	-
20.	กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน	-	4.54	0.50	มากที่สุด	-
21.	การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมต่าง ๆ	-	4.46	0.56	มาก	-
22.	ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์	-	4.48	0.50	มาก	-
23.	เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล	-	4.40	0.55	มาก	-
24.	การร่วมกิจกรรมของนักเรียน	-	4.51	0.53	มากที่สุด	-

ตารางที่ 34 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
25.	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น	-	4.45	0.53	มาก	-
26.	นักเรียนมีสุขภาพดี	-	4.54	0.53	มากที่สุด	-
27.	การมีระเบียบวินัยของนักเรียน	-	4.59	0.56	มากที่สุด	-
28.	การปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ของนักเรียน	-	4.53	0.54	มากที่สุด	-
29.	ปัญหาเสพติดลดลง	-	4.49	0.56	มาก	-
30.	ความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	-	4.55	0.54	มากที่สุด	-
รวม		$\bar{X} \geq 3.50$	4.51	0.40	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 34 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\bar{X} \geq 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อคำถาม การมีระเบียบวินัยของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.56) ส่วนข้อคำถาม กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.52)

ตารางที่ 35 สรุปผลการประเมินผลกระทบ

ข้อ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผลการวัด	ความหมาย	ผลการประเมิน
1.	ร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น	$\geq 5\%$	11.84 %	มากที่สุด	ผ่าน
2.	ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ	≥ 3.50	$\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40	มากที่สุด	ผ่าน
3.	ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ	≥ 3.50	$\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40	มากที่สุด	ผ่าน
4.	ความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ	≥ 3.50	$\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 35 สรุปผลการประเมินผลกระทบ พบว่า ผลการประเมินผลกระทบของโครงการตามตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด (11.84 %) 2)

ตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40)
 3) ตัวชี้วัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40) และ 4) ตัวชี้วัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินประสิทธิผล

ผู้ประเมินนำเครื่องมือไปเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ไปเก็บข้อมูลกับ ครูกลุ่มตัวอย่าง (N=65) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินประสิทธิผล มี 4 ประเด็น คือ 1) ร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ 2) ร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ 3) ร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า และ 4) ร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ดังตารางที่ 36, 37, 38, 39 และ 40

ตารางที่ 36 ร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์

ข้อ	ประสิทธิผลของโครงการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลประเมิน
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	
1.	โครงการที่ได้จัดทำขึ้นเกิดจากการกำหนด วัตถุประสงค์และการวางแผนร่วมกัน	-	/	-	-
2.	ผู้บริหารใช้ความรู้ ความสามารถมากำหนดการ วางแผนการดำเนินงานโครงการ	-	/	-	-
3.	ครูปฏิบัติงาน ได้ตามความรู้ความสามารถที่ กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการ	-	/	-	-
4.	ได้แจ้งข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานให้คณะ ครูทราบอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จตาม วัตถุประสงค์	-	/	-	-
5.	กำหนดเป้าหมายและวิธีในการวัดและ ประเมินผลโครงการร่วมกัน	-	/	-	-
รวม		$\geq 90\%$	100%	0%	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 36 ผลการประเมินประสิทธิผลประเด็นตัวชี้วัดร้อยละการจัดการตาม วัตถุประสงค์ พบว่า โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี วิทยา มีการจัดการตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 90\%$)

ตารางที่ 37 ร้อยละการสร้างความสัมพันธ์

ข้อ	ประสิทธิผลของโครงการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลประเมิน
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	
1.	สมาชิกที่ปฏิบัติงานให้ความสำคัญต่อการทำงานกลุ่ม	-	/	-	-
2.	มีการอธิบายขอบเขตความรับผิดชอบของสมาชิก	-	/	-	-
3.	การประสานงานในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานให้เข้าใจตรงกัน	-	/	-	-
4.	ใช้จุดแข็งเฉพาะบุคคล ให้กับผู้ร่วมงานที่มีความแตกต่างกันมาสร้างเป็นทีมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	-	/	-	-
5.	มีส่วนร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาระหว่างสมาชิกทุกครั้งที่ทำงาน	-	/	-	-
รวม		≥ 90%	100%	0%	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 37 ผลการประเมินประสิทธิผลประเด็นตัวชี้วัดร้อยละการสร้างสัมพันธ์ พบว่า โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีการสร้างความสัมพันธ์ ร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ ≥ 90%)

ตารางที่ 38 ร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า

ข้อ	ประสิทธิผลของโครงการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลประเมิน
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	
1.	สมาชิกที่ปฏิบัติงานให้ความสำคัญต่อการทำงานกลุ่ม	-	/	-	-
2.	มีการอธิบายขอบเขตความรับผิดชอบของสมาชิก	-	/	-	-
3.	ประสานงานในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานให้เข้าใจตรงกัน	-	/	-	-
4.	ใช้จุดแข็งเฉพาะบุคคล ให้กับผู้ร่วมงานที่มีความแตกต่างกันมาสร้างเป็นทีมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	-	/	-	-
5.	มีส่วนร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาระหว่างสมาชิกทุกครั้งที่ทำงาน	-	/	-	-
รวม		≥ 90%	100%	0%	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 38 ผลการประเมินประสิทธิผลประเด็นตัวชี้วัดร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า พบว่า โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีการดำเนินงานที่คุ้มค่า ร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 90\%$)

ตารางที่ 39 ร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน

ข้อ	ประสิทธิผลของโครงการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลประเมิน
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	
1.	มีผลงานที่เกิดจากการวางแผนร่วมกัน	-	/	-	-
2.	สมาชิกทำงานอย่างเข้าอกเข้าใจกันจนสำเร็จ	-	/	-	-
3.	สร้างความสำเร็จจากความจริงจังและจริงจังต่อกัน	-	/	-	-
4.	ทุกความสำเร็จนำมาสู่ความพึงพอใจ	-	/	-	-
5.	สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกภาคภูมิใจต่อผลงานที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ	-	/	-	-
รวม		$\geq 90\%$	100%	0%	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 39 ผลการประเมินประสิทธิผลประเด็นตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน พบว่า โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 90\%$)

ตารางที่ 40 สรุปผลการประเมินประสิทธิผล

ข้อ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผล การวัด	ความหมาย	ผล การประเมิน
1.	ร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
2.	ร้อยละการสร้างความสัมพันธ์	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
3.	ร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
4.	ร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 40 สรุปผลการประเมินประสิทธิผล พบว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการตามตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ตัวชี้วัดร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 2) ตัวชี้วัดร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 3) ตัวชี้วัดร้อยละการ

ดำเนินงานที่คุ้มค่า อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 4) ตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความยั่งยืน

ผู้ประเมินนำเครื่องมือไปเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ไปเก็บข้อมูลกับ ครูกลุ่มตัวอย่าง (N=65) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความยั่งยืน มี 3 ประเด็น คือ 1) ร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น 2) ร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และ 3) ร้อยละการทำงานเป็นทีม ดังตารางที่ 41, 42, 43 และ 44

ตารางที่ 41 ร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น

ข้อ	ความยั่งยืนของโครงการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลประเมิน
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	
1.	แนวทางจัดเก็บความรู้ที่ได้จากโครงการอย่างถูกต้อง เป็นระบบ และชัดเจน	-	/	-	-
2.	แนวทางความสำเร็จจากโครงการไปต่อยอดใช้กับโครงการอื่นหรืองานกลุ่มอื่น ๆ ตามโครงสร้างงานของโรงเรียน	-	/	-	-
3.	ความสำเร็จจากโครงการไปปรับกระบวนการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ครูสอน	-	/	-	-
4.	ความสำเร็จของโครงการสามารถนำไปสู่การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองนักเรียนที่บ้าน	-	/	-	-
5.	ความสำเร็จจากโครงการไปปรับใช้กับคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิดที่บ้าน	-	/	-	-
รวม		≥ 90%	100%	0%	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 41 ผลการประเมินความยั่งยืนประเด็นตัวชี้วัดร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น พบว่า โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น ร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ ≥ 90%)

ตารางที่ 42 ร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่

ข้อ	ความยั่งยืนของโครงการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลประเมิน
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	
1.	มีการเปรียบเทียบแนวคิดเก่าและแนวคิดใหม่จากทำโครงการ	-	/	-	-
2.	สามารถนำแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปค้นคว้า พัฒนาต่อยอดให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ใหม่ของโรงเรียน	-	/	-	-
3.	มีแบบแผนและแนวทางที่ได้จากความสำเร็จของโครงการไปพัฒนาโครงการในปีต่อไป	-	/	-	-
4.	มีการพัฒนานวัตกรรมใหม่จากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นต้นแบบสามารถนำไปสู่การประกวดแข่งขันได้	-	/	-	-
5.	มีรูปแบบเพื่อใช้ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม	-	/	-	-
รวม		≥ 90%	100%	0%	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 42 ผลการประเมินความยั่งยืนประเด็นตัวชี้วัดร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ พบว่า โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา มีการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ ร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\geq 90\%$)

ตารางที่ 43 ร้อยละการทำงานเป็นทีม

ข้อ	ความยั่งยืนของโครงการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลประเมิน
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	
1.	บุคลากรเห็นความสำคัญจากการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน	-	/	-	-
2.	ตัดสินใจแก้ปัญหาได้เมื่อเผชิญปัญหาร่วมกัน	-	/	-	-
3.	รู้วิธีกำหนดจุดมุ่งหมายในทีม	-	/	-	-
4.	รู้วิธีแสวงหาและรวบรวมข้อมูลร่วมกันในทีม	-	/	-	-
5.	รู้จักควบคุมตนเองในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น	-	/	-	-
6.	สื่อสารและปรับความเข้าใจกันในการทำงานเป็นทีมได้อย่างทันทีทันใด	-	/	-	-

ตารางที่ 43 (ต่อ)

ข้อ	ความยั่งยืนของโครงการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ผลประเมิน
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	
7.	สามารถสรุปสิ่งที่รับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ค่านิยมในการทำงานได้อย่างถูกต้อง	-	/	-	-
8.	เกิดความรัก สามัคคี และผูกพันกันในที่ทำงาน	-	/	-	-
9.	ทุกคนเข้าใจบทบาท หน้าที่ของตนเองเมื่อได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน	-	/	-	-
10.	รู้จักสร้างแรงจูงใจ ขวัญและกำลังใจระหว่างกันในการทำงาน	-	/	-	-
รวม		≥ 90%	100%	0%	ผ่าน (มากที่สุด)

จากตารางที่ 43 ผลการประเมินความยั่งยืนประเด็นตัวชี้วัดร้อยละการทำงานเป็นทีม พบว่าโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา มีการทำงานเป็นทีม ร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ ≥ 90%)

ตารางที่ 44 สรุปผลการประเมินความยั่งยืน

ข้อ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผลการวัด	ความหมาย	ผลประเมิน
1.	ร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น	≥ 90%	100%	มากที่สุด	ผ่าน
2.	ร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่	≥ 90%	100%	มากที่สุด	ผ่าน
3.	ร้อยละการทำงานเป็นทีม	≥ 90%	100%	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 44 สรุปผลการประเมินความยั่งยืน พบว่า ผลการประเมินความยั่งยืนของโครงการตามตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ตัวชี้วัดร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 2) ตัวชี้วัดร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 3) ตัวชี้วัดร้อยละการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินการถ่ายโยงความรู้

ผู้ประเมินแบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ไปเก็บข้อมูลกับครูกลุ่มตัวอย่าง (N=65) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินการถ่ายโยงความรู้ มี 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา 2) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล 3) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ดังตารางที่ 45, 46, 47 และ 48

ตารางที่ 45 ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	มีความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย กลยุทธ์ (SWOT Analysis) ของโรงเรียนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	-	4.29	0.63	มาก	-
2.	ทราบแนวทางการดำเนินกิจกรรมโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสะท้อนแนวคิดที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในโรงเรียน	-	4.34	0.59	มาก	-
3.	การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของโครงการเป็นต้นแบบได้	-	4.46	0.59	มาก	-
4.	กระบวนการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุน และให้ขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินงานโครงการมีกระบวนการที่ชัดเจน	-	4.58	0.58	มากที่สุด	-
5.	ผลการประเมินการดำเนินงานมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนปรากฏเป็นรูปธรรม เป็นต้นแบบได้	-	4.54	0.61	มากที่สุด	-
รวม		$\bar{X} \geq 3.50$	4.44	0.50	มาก	ผ่าน

จากตารางที่ 45 ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

(เกณฑ์การผ่าน คือ $\bar{X} \geq 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อคำถาม กระบวนการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุน และให้ขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินงานโครงการมี กระบวนการที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.58) ส่วนข้อคำถาม ท่านมีความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบาย กลยุทธ์ (SWOT Analysis) ของโรงเรียนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.63)

ตารางที่ 46 ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	การนำแนวคิดด้านการจัดการชั้นเรียนกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาบูรณาการกันเป็นแนวคิดใหม่	-	4.51	0.59	มากที่สุด	-
2.	การนำแนวคิดเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาสร้างเป็นนวัตกรรมใหม่ในโรงเรียน	-	4.57	0.61	มากที่สุด	-
3.	การนำตัวอย่างนวัตกรรมของโรงเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางแก่การสร้างนวัตกรรมในกลุ่มงานอื่นๆและกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้	-	4.49	0.66	มาก	-
4.	การเผยแพร่วัตกรรมของโรงเรียนเน้นองค์ความรู้ใหม่ ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่แก่บุคลากรในโรงเรียน	-	4.49	0.64	มาก	-
5.	การนำเสนอนวัตกรรมด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นแนวทางให้โรงเรียนนำไปเข้าร่วมประกวดในหน่วยงานอื่นๆต่อไป	-	4.55	0.66	มากที่สุด	-
รวม		$\bar{X} \geq 3.50$	4.52	0.56	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 46 ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\bar{X} \geq 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อคำถาม การนำแนวคิดเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาสร้างเป็นนวัตกรรมใหม่ในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.61)

ส่วนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดมี 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถาม การนำตัวอย่างนวัตกรรมของโรงเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางแก่การสร้างนวัตกรรมในกลุ่มงานอื่น ๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.66) และข้อคำถาม การเผยแพร่นวัตกรรมของโรงเรียนเน้นองค์ความรู้ใหม่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่แก่บุคลากรในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.6)

ตารางที่ 47 ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก

ข้อ	รายการ	เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	รูปแบบการถ่ายโยงความรู้ของโรงเรียนเป็นความรู้ใหม่และเป็นประสบการณ์ของบุคลากรในโรงเรียนสามารถนำไปถ่ายโยงให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้	-	4.45	0.64	มาก	-
2.	การนำเสนอสะท้อนให้เห็นถึงระยะเวลาการดำเนินโครงการที่เหมาะสมกับการดำเนินการของโรงเรียน สามารถนำไปถ่ายโยงให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้	-	4.42	0.66	มาก	-
3.	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ ประสบการณ์และความสามารถในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการสามารถนำไปถ่ายโยงให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้	-	4.49	0.62	มาก	-
4.	สภาพบริบท ปัจจัยนำเข้า ของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำไปเผยแพร่ให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้	-	4.46	0.56	มาก	-
5.	การถ่ายโยงความรู้ที่ได้รับจากโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำไปขยายผลให้กับโรงเรียนหรือหน่วยงานอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	-	4.45	0.61	มาก	-
รวม		$\bar{X} \geq 3.50$	4.45	0.51	มาก	ผ่าน

จากตารางที่ 47 ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ (เกณฑ์การผ่าน คือ $\bar{X} \geq 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ ประสบการณ์และความสามารถในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการสามารถนำไปถ่ายโยงให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.62) ส่วนข้อคำถาม การนำเสนอสะท้อนให้เห็นถึงระยะเวลาการดำเนินโครงการที่เหมาะสมกับการดำเนินการของโรงเรียน สามารถนำไปถ่ายโยงให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.66)

ตารางที่ 48 สรุปผลการประเมินการถ่ายโยงความรู้

ข้อ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผลการวัด		ความหมาย	ผลการประเมิน
			\bar{X}	S.D.		
1.	ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา	$\bar{X} \geq 3.50$	4.44	0.50	มาก	ผ่าน
2.	ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล	$\bar{X} \geq 3.50$	4.52	0.56	มากที่สุด	ผ่าน
3.	ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก	$\bar{X} \geq 3.50$	4.45	0.51	มาก	ผ่าน

จากตารางที่ 48 สรุปผลการประเมินการถ่ายโยงความรู้ พบว่า 1) ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50) 2) ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56) และ 3) ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูในตัวชี้วัดประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51) ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 8 ตอน ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปผลการประเมินโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม ดังตารางที่ 49

ตารางที่ 49 สรุปผลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม

ประเด็นการประเมิน/ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผลการวัด	ความหมาย	ผลการประเมิน
1. การประเมินบริบท				
1.1 ความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$	$\bar{X} = 4.49,$ S.D.= 0.41	มาก	ผ่าน
1.2 ความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$	$\bar{X} = 4.32,$ S.D. = 0.43	มาก	ผ่าน
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า				
2.1 ความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม	$\bar{X} \geq 3.50$	$\bar{X} = 4.46,$ S.D. = 0.50	มาก	ผ่าน
2.2 ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน	$\geq 90\%$	98.29 %	มากที่สุด	ผ่าน
3. การประเมินกระบวนการ				
3.1 ร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
3.2 ร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
4. การประเมินผลผลิต				
4.1 ร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
4.2 ร้อยละนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
4.3 ร้อยละนักเรียนที่ได้รับการแก้ไข ปัญหาได้สำเร็จ	$\geq 80\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน

ตารางที่ 49 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน/ตัวชี้วัด	เกณฑ์	ผลการวัด	ความหมาย	ผลการประเมิน
4.4 ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไข ปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ	$\leq 10\%$	0.00%	มากที่สุด	ผ่าน
5. การประเมินผลกระทบ				
5.1 ร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น	$\geq 5\%$	11.84%	มากที่สุด	ผ่าน
5.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ	≥ 3.50	$\bar{X} = 4.51,$ S.D.= 0.40	มากที่สุด	ผ่าน
5.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ	≥ 3.50	$\bar{X} = 4.60,$ S.D.= 0.40	มากที่สุด	ผ่าน
5.4 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ	≥ 3.50	$\bar{X} = 4.51,$ S.D.= 0.40	มากที่สุด	ผ่าน
6. การประเมินประสิทธิผล				
6.1 ร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
6.2 ร้อยละการสร้างความสัมพันธ์	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
6.3 ร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
6.4 ร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
7. การประเมินความยั่งยืน				
7.1 ร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
7.2 ร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
7.3 ร้อยละการทำงานเป็นทีม	$\geq 90\%$	100%	มากที่สุด	ผ่าน
8. การประเมินการถ่ายทอดความรู้				
8.1 ความคิดเห็นของครูประเด็น การปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา	$\bar{X} \geq 3.50$	$\bar{X} = 4.44,$ S.D. = 0.50	มาก	ผ่าน
8.2 ความคิดเห็นของครูประเด็น การปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล	$\bar{X} \geq 3.50$	$\bar{X} = 4.52,$ S.D. = 0.56	มากที่สุด	ผ่าน
8.3 ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับ ความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก	$\bar{X} \geq 3.50$	$\bar{X} = 4.45,$ S.D. = 0.51	มาก	ผ่าน

จากตารางที่ 49 สรุปผลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น

(8 ประเด็นการประเมิน) และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด (24 ตัวชี้วัด) ได้แก่ 1) ประเด็นการประเมินบริบท มี 2 ตัวชี้วัด คือ 1.1) ความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ 1.2) ความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ 2) ประเด็นการประเมินปัจจัยนำเข้า มี 2 ตัวชี้วัด คือ 2.1) ความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม 2.2) ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน 3) ประเด็นการประเมินกระบวนการ มี 2 ตัวชี้วัด คือ 3.1) ร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3.2) ร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4) ประเด็นการประเมินผลผลิต มี 4 ตัวชี้วัด คือ 4.1) ร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล 4.2) ร้อยละนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง 4.3) ร้อยละนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาลงมือสำเร็จ 4.4) ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาลงมือสำเร็จและต้องส่งต่อ 5) ประเด็นการประเมินผลกระทบ มี 4 ตัวชี้วัด คือ 5.1) ร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น 5.2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ 5.3) ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ 5.4) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ 6) ประเด็นการประเมินประสิทธิผล มี 4 ตัวชี้วัด คือ 6.1) ร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ 6.2) ร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ 6.3) ร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า 6.4) ร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน 7) ประเด็นการประเมินความยั่งยืน มี 3 ตัวชี้วัด คือ 7.1) ร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น 7.2) ร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ 7.3) ร้อยละการทำงานเป็นทีม และ 8) ประเด็นการประเมินการถ่ายโยงความรู้มี 3 ตัวชี้วัด คือ 8.1) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา 8.2) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล 8.3) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก

ดังนั้น จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น (8 ประเด็นการประเมิน) และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด (24 ตัวชี้วัด) จึงสรุปได้ว่าโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี เป็นโครงการที่ดี และมีความเหมาะสม ซึ่งเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหมีวิทยา ได้อย่างมีคุณภาพ สมควรที่จะดำเนินการให้มีการจัดทำโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในปีงบประมาณต่อไปอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปผลการประเมิน อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี มีวัตถุประสงค์ของการประเมิน 1) เพื่อประเมินบริบทของโครงการเกี่ยวกับความต้องการในการจัดทำโครงการ และความเป็นไปได้ของโครงการ 2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อมและความพอเพียงของงบประมาณ 3) เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ และการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 4) เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ นักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ 5) เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการเกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่มีต่อโครงการ 6) เพื่อประเมินประสิทธิผล เกี่ยวกับการจัดการตามวัตถุประสงค์ การสร้างความสัมพันธ์ การดำเนินงานที่คุ้มค่า และความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน 7) เพื่อประเมินความยั่งยืน เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และการทำงานเป็นทีม และ 8) เพื่อประเมินการถ่ายโยงความรู้เกี่ยวกับการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล และการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ในการประเมินโครงการครั้งนี้ใช้แบบชีพเพียท (CIPPIEST) ประชากร ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 1,505 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1,505 คน และครู จำนวน 79 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 (ปีงบประมาณ 2563 เริ่ม 1 ตุลาคม 2562 ถึง 30 กันยายน 2563) หาโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sampling) ด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) (Stratified Random Sampling) ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 306 คน ผู้ปกครอง จำนวน 306 คน และครู จำนวน 65 คน ซึ่งการเก็บข้อมูลในการประเมินครั้งนี้ นอกจากเก็บข้อมูลจากครูกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้ประเมินยังได้เก็บข้อมูลกับครูผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูที่ปรึกษาจำนวน 43 คน (จำนวนห้องเรียนตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 43 ห้อง) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ มีทั้งสิ้น 14 ฉบับ ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 4 ฉบับ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 3 ฉบับ และแบบบันทึก จำนวน 7 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม 2) แบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 3) แบบบันทึกด้านกระบวนการ

เกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 4) แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 5) แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 6) แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน 7) แบบบันทึกการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนรายบุคคล 8) แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน 9) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 10) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 11) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 12) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 13) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา และ 14) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติบรรยายได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC โดยหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ซึ่งรายละเอียด สรุปผลการประเมิน อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการประเมิน

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ผู้ประเมินได้สรุปผลการประเมินตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น (8 ประเด็นการประเมิน) และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด (24 ตัวชี้วัด) ดังนี้

1) การประเมินบริบท พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด คือ

1.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.41)

1.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.43)

2) การประเมินปัจจัยนำเข้า พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด คือ

2.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50)

2.2 ตัวชี้วัดร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (98.29%)

3) การประเมินกระบวนการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 2 ตัวชี้วัด คือ

3.1 ตัวชี้วัดร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

3.2 ตัวชี้วัดร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4) การประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ

4.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4.2 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4.3 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4.4 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (0%)

5) การประเมินผลกระทบ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ

5.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (11.84%)

5.2 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40)

5.3 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40)

5.4 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40)

6) ผลการประเมินประสิทธิผล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ

6.1 ตัวชี้วัดร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

6.2 ตัวชี้วัดร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

6.3 ตัวชี้วัดร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

6.4 ตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

7) ผลการประเมินความยั่งยืน พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ตัวชี้วัด คือ

7.1 ตัวชี้วัดร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

7.2 ตัวชี้วัดร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

7.3 ตัวชี้วัดร้อยละการทำงานเป็นทีม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

8) การประเมินการถ่ายโยงความรู้ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด คือ

8.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50)

8.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56)

8.3 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51)

2. อภิปรายผล

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านห่มวิทยา จังหวัดลพบุรี ผู้ประเมินอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการประกอบด้วย การประเมินบริบท การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ การประเมินผลผลิต การประเมินผลกระทบ การประเมินประสิทธิผล การประเมินความยั่งยืน การประเมินการถ่ายโยงความรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) จากผลการประเมินบริบท พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 1.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.41) และ 1.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.43) แสดงให้เห็นว่าในทัศนะของครู มีความคิดเห็นว่า มีความต้องการในการจัดทำโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูยังมีความมั่นใจว่าโครงการนี้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา และยังช่วยพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ ให้มีวินัยในตนเองมากขึ้น อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเห็นว่าโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นโครงการที่ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนา นักเรียนได้อย่างแท้จริง ความเป็นไปได้ ทั้งนี้การดำเนินโครงการให้สำเร็จต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในครั้งนี้โครงการมี

ความเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายของเขตพื้นที่การศึกษา วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการมีความชัดเจน อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษานับสนุนงบประมาณในการจัดทำโครงการอย่างเหมาะสม มีการกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัตติกา ศรีมหาโร (2556 : 140) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านสระบัว โดยใช้แนวคิดการประเมิน แบบ CIPPIEST Model ซึ่งนำมาจากแนวคิดของ Stufflebeam and Shinkfield (2007) โดยได้ดำเนินการประเมินโครงการ โดยใช้กระบวนการ CIPPIEST ประกอบด้วย 1) การประเมินด้านบริบท (C : Context Evaluation) 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (I : Input Evaluation) 3) การประเมินด้านกระบวนการ (P : Process Evaluation) 4) การประเมินด้านผลผลิต (P : Product Evaluation) 5) การประเมินด้านผลกระทบ (I : Impact Evaluation) 6) การประเมินด้านประสิทธิภาพ (E:Effectiveness Evaluation) 7) การประเมินด้านความยั่งยืน (S : Sustainability Evaluation) และ 8) การประเมินการถ่ายโยงความรู้ T : Transportability Evaluation) ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิคม แก้วมณี (2556 : 129) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดศาลาหัวยาง) เทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ของ Stufflebeam ใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ผลการศึกษาพบว่า การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดศาลาหัวยาง) เทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา พบว่าภาพรวมและรายด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน ด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2) จากผลการประเมินปัจจัยนำเข้า พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณา รายตัวชี้วัด พบว่า 2.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเมินความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) และ 2.2 ตัวชี้วัดร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (98.29%) แสดงให้เห็นว่า บุคลากรมีจำนวนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนิน บุคลากรมีความพร้อมในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มโครงการ มีความสามารถเพียงพอกับโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อีกทั้งโครงการได้รับการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินการทุกกิจกรรม ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นปัจจัยนำเข้าของโครงการ จึงสอดคล้องกับกล่าวของ มาเรียม นิลพันธ์ (2553 : 31) ที่ว่า การประเมินปัจจัยนำเข้า คือ การประเมินปัจจัยและ ทรัพยากรที่เอื้อต่อการดำเนินงานของโครงการในด้านบุคลากร งบประมาณ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ราไพ แสงนิกุล (2559 : 117) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยในกาวิจัยใช้ รูปแบบการประเมิน CIPPIEST Model ผลการศึกษา พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนันตชัย ทองปาน (2563 : 143) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้บริหารโครงการและผู้ดำเนินโครงการ ประเมิน

โครงการผ่านเกณฑ์ทุกด้าน และในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับมากที่สุด

3) จากผลการประเมินกระบวนการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณา รายตัวชี้วัด พบว่า 3.1 ตัวชี้วัดร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 3.2 ตัวชี้วัดร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) แสดงให้เห็นว่า โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมกับนักเรียนทุกระดับชั้น และนักเรียนทุกคน กิจกรรมที่ดำเนินในโครงการ ได้แก่ กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา กิจกรรมมอบทุนการศึกษา กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน กิจกรรมการประเมิน SDQ และ EQ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมต้านยาเสพติด กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน เหตุผลสำคัญที่ทำให้กิจกรรมของโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ดำเนินการทุกกิจกรรม คือ คณะผู้บริหาร คณะครู ครูผู้รับผิดชอบโครงการและกรรมการสถานศึกษา ให้ความสำคัญกับโครงการ เห็นว่าการดำเนินโครงการจะสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ได้ จะต้องมีการกระบวนการจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายและจำเป็นต้องมีการนิเทศติดตามโครงการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับคำกล่าวของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 7) ที่ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ทีมนำและทีมประสาน อันได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย กรรมการสถานศึกษา รวมทั้งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้างานต่าง ๆ ตระหนักถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนในส่วนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมไปตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้โครงการบรรลุผลสำเร็จ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณีรัตน์ อินทร์คง (2551 : 138) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการกระบวนการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยใช้รูปแบบ CIPP Model ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินด้านกระบวนการโดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูงที่สุด โดยตัวชี้วัด การประสานงาน การให้ความสำคัญของผู้เกี่ยวข้องผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูงที่สุด ส่วนตัวชี้วัดกระบวนการเรียนรู้ การนิเทศติดตาม และการติดตามโครงการผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง และยิ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธัญชนก จาดคำ (2555 : 132) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหินดาตราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า การประเมินด้านการดำเนินงานตามแผนงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อ

พิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า กิจกรรมและช่วงเวลาการดำเนินงานโครงการอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน

4) จากผลการประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 4.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 4.2 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 4.3 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาดำเนินการสำเร็จ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 4.4 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาดำเนินการไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (0%) ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามตัวชี้วัดได้ดังนี้

4.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) แสดงให้เห็นว่า ครูโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลทุกคน ซึ่งในปีงบประมาณ 2563 มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 1,505 คน ทำให้ครูมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง และเข้าใจนักเรียนมากขึ้น ครูสามารถนำเอาข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนอันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไลออน (Lyons, 1993 : 87) ได้ศึกษาความเข้าใจของผู้บริหารโรงเรียนและครูถึงปัญหาและลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่นที่รวมตัวกันเป็นแก๊ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อโรงเรียนด้านระเบียบวินัยและความปลอดภัย ผลการวิจัย พบว่า ครูใหญ่หรือครูที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและระเบียบวินัยของโรงเรียน มีความเห็นว่าเด็กที่เป็นแก๊งวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่แตกแยก อยู่ในชุมชนที่ยากจน อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นเด็กที่มีผลการเรียนอ่อนกว่าปกติ สาเหตุเหล่านี้ส่งผลให้พฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กเกิดขึ้น นักเรียนประพฤติผิดระเบียบวินัยเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ สภาพแวดล้อมครอบครัว และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียน ดังนั้นครูมีความจำเป็นต้องรู้จักและเข้าใจปัญหาของนักเรียนทุกคนเพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลในการบริหารจัดการต่อไป และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นันท์รัตน์ เกื้อหนู (2553 : 123) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการศึกษา พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การส่งต่อการส่งเสริมนักเรียน การคัดกรองและการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.2 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในปีงบประมาณ 2563 มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 1,505 คน นักเรียนได้รับการคัดกรองทุกคน โดยครูที่ปรึกษาเป็นผู้คัดกรองนักเรียน ทำให้ครูสามารถหาวิธีเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ปัญหาได้ตรงกับความต้องการและจำเป็นของนักเรียนมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เพราะมีข้อมูลนักเรียนในด้านต่างๆ อย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เมเยอร์ (Meyer, 2005

: 89) ได้ทำการศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ อารมณ์ และพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า มักจะมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนต่ำ จึงต้องการการดูแลและให้การช่วยเหลือ เนื่องจากสภาพความผิดปกติทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยที่โรงเรียนและครอบครัวต้องให้ความร่วมมือกัน โครงการนี้เป็นโครงการที่เป็นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพและจิตใจที่โรงเรียนและครอบครัวจำเป็นต้องร่วมมือกัน ดังนั้นถ้านักเรียนทุกคนได้รับการคัดกรองจากครู จะส่งผลทำให้นักเรียนที่มีปัญหาได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นันท์รัตน์ เกื้อหนุน (2553 : 123) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การส่งต่อการส่งเสริมนักเรียน การคัดกรองและการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.3 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) แสดงให้เห็นว่า ในปีงบประมาณ 2563 มีนักเรียนที่ผ่านการคัดกรองจากครูที่ปรึกษาว่ามีปัญหาที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือ จำนวน 210 คนแบ่งประเภทของนักเรียนที่ปัญหาได้เป็น 3 ประเภทได้แก่ (1) ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 61 คน (2) ปัญหาด้านยาเสพติด จำนวน 52 คน และ (3) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 97 คน โดยนักเรียนที่มีปัญหา จำนวน 210 คน ได้รับการแก้ไขและช่วยเหลือได้สำเร็จทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เหตุผลที่นักเรียนได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้สำเร็จ เนื่องจากทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ตั้งแต่ตัวนักเรียนเอง ครู คณะผู้บริหาร ผู้ปกครองและครอบครัว ตลอดจนคณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชน ให้ความร่วมมือ ใส่ใจอย่างใกล้ชิด และหาวิธีช่วยเหลือกับนักเรียนที่มีปัญหา จนทำให้สามารถแก้ปัญหานักเรียนได้สำเร็จจากการแก้ไขได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ คีธ (Keith, 1992 : 128) ได้ทำการวิจัยผลของความร่วมมือของผู้ปกครองในด้านการศึกษานักเรียนเม็กซิกันอเมริกัน ระดับ 8 ว่าส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างไรบ้าง ผลการวิจัยพบว่า เด็กเม็กซิกันอเมริกันมักด้อยโอกาสในการเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนส่วนใหญ่ในอเมริกาเสี่ยงต่อการเรียนไม่จบ ไม่ค่อยแสดงให้เห็นศักยภาพในด้านการเรียนเหมือนเด็กนักเรียนที่มีพื้นฐานทางเชื้อชาติอื่น ๆ ไม่ว่าพ่อแม่ของเด็กเหล่านั้นได้เข้าไปอยู่อาศัยในสหรัฐมาเป็นเวลาหลายชั่วอายุคนแล้วก็ตาม ปัจจุบันนี้สังคมผู้ปกครองและสื่อมวลชนต่างก็เชื่อว่า ถ้าใช้กลไกที่เหมาะสมในการส่งเสริมเด็ก ๆ เม็กซิกันอเมริกันก็น่าจะมีผลการเรียนดีขึ้น และถ้าหากผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของลูกเขาอย่างจริงจัง ก็จะทำให้ผลการเรียนของเขาจะดีขึ้นทั้งในภาพรวมและรายด้าน เพราะการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองจะเป็นแรงจูงใจสำหรับเด็ก ๆ และมีผลต่อการเรียนโดยรวมของเด็กรวมทั้งที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขด้วย ปัจจุบัน ดังนั้นนักการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายการศึกษาของรัฐ ควรต้องพิจารณาสนับสนุนให้ผู้ปกครองได้เอาใจใส่ในด้านการศึกษาของบุตรหลานให้มากขึ้น โดยเพิ่มความคาดหวังในด้านการเรียนของบุตรหลานเพิ่มขึ้น ควรหาทางสนับสนุนให้บุตรหลานได้เรียนหนังสือเพื่อให้เกิดผลดีต่อเด็กอเมริกัน จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า ถ้านักเรียนที่ผ่านการคัดกรองจากครูว่ามีปัญหาและผู้ปกครองให้ความร่วมมือจะทำให้เด็กนักเรียนได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างรวดเร็วและสำเร็จ จะส่งผลให้

คุณภาพชีวิตของนักเรียนดีขึ้น อีกทั้งจะส่งผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นตามลำดับ

4.4 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (0%) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนโรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ในปีงบประมาณ 2563 มีจำนวนนักเรียนที่ได้รับการคัดกรองจากครูที่ปรึกษา ว่ามีปัญหาจำนวน 210 คน แต่นักเรียนทุกคนได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จครบทุกคนไม่มีนักเรียนที่ต้องได้รับการส่งต่อ ทั้งนี้เนื่องจาก ครูที่ปรึกษาทุกคนสามารถแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้ครบทุกคน โดยการให้ความร่วมมือของครูทุกคนในโรงเรียน คณะผู้บริหาร ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชน ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้สำเร็จ จึงไม่มีนักเรียนที่ต้องส่งต่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ลินาเรส (Linares, 2012 : 155) ได้ทำการศึกษา ผลกระทบจากบรรยากาศของโรงเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์และพฤติกรรมวินัยของนักเรียนสามโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอหนึ่งของรัฐเท็กซัส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศและคะแนนทดสอบ TAKS ปีการศึกษา 2010 - 2011 ในรายวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ทำให้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศของโรงเรียนและการฝ่าฝืนระเบียบวินัย ของโรงเรียน เช่น ความรุนแรง การแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ การใช้สารเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสำรวจจากครูจำนวน 384 คน จากสามโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศของโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน รวมถึงการฝ่าฝืนระเบียบวินัย มีความสัมพันธ์เชิงลบกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า ถ้านักเรียนที่มีปัญหาได้รับความใส่ใจจากครู และมีความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศของโรงเรียน จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมวินัยของนักเรียนดีขึ้น

ดังนั้นจากผลการประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิรินาถ คุณมา (2553 : 105) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนในความดูแลช่วยเหลือ เยี่ยมบ้านนักเรียน วางแผนคัดกรองนักเรียน จัดกิจกรรมชุมนุมจัดกิจกรรมโฮมรูม ให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหานักเรียน มอบหมายให้นักเรียนรับผิดชอบในชั้นเรียน และให้ฝ่ายปกครองได้ดูแลแก้ปัญหานักเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รำไพ แสงนิกุล (2559 : 117) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยใช้ รูปแบบการประเมิน CIPPIEST Model ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิตโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

5) จากผลการประเมินผลกระทบ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 5.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (11.84%) 5.2 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) 5.3 ตัวชี้วัดความ

พึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40) และ 5.4 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามตัวชี้วัดได้ดังนี้

5.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (11.84 %) ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนโรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 (ปีงบประมาณ 2562) จำนวนนักเรียน 1,505 คน นักเรียนมีวินัยจำนวน 1,159 คน คิดเป็นร้อยละ 77 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 (ปีงบประมาณ 2563) จำนวนนักเรียน 1,505 คน นักเรียนมีวินัยจำนวน 1,337 คน คิดเป็นร้อยละ 88.84 ซึ่งผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้นระหว่างภาคเรียนที่ 2 และภาคเรียนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 11.84 เหตุผลที่นักเรียนโรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี มีวินัยเพิ่มขึ้น เนื่องจากเมื่อโรงเรียนได้จัดกิจกรรมตามโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 20 กิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะเห็นว่านักเรียนมีวินัยเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกลิมวุฒิ ชื่นตา (2553 : 113) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านจะคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ครูควรเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำให้กำลังใจและแสดงออกถึงความจริงใจต่อนักเรียนอย่างแท้จริง ผู้ใหญ่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก พ่อแม่ใกล้ชิดลูกหลานและเป็นแบบอย่างที่ดี อย่าปล่อยให้ปละหน้าทีของโรงเรียน ในการออกกฎระเบียบของโรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็น เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับทราบและยอมรับในกฎระเบียบนั้น โรงเรียนควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาวินัย เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนา โรงเรียนควรให้ความรู้การเลี้ยงดูบุตรหลาน เพื่อให้ผู้ปกครองได้นำไปปฏิบัติกับลูกหลาน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮิล (Hill, 1994 : 127) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ในเขตชานเมืองรัฐคาโรไลนาเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ทั้งครูและผู้ปกครองเห็นว่าการมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมอย่างรุนแรงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยในโรงเรียน ซึ่งการเกิดปัญหาเรื่องระเบียบวินัยมีสาเหตุมาจากทั้งภายในและภายนอกตัวนักเรียน โดยทั้งผู้ปกครองและครูเสนอแนะให้กำหนดนโยบายและการลงโทษที่เข้มงวดมากขึ้นโดยเน้นการใช้คำสอนของศาสนาอบรมสั่งสอนนักเรียน

5.2 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 20 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา กิจกรรมมอบทุนการศึกษา กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน กิจกรรมการประเมิน SDQ และ EQ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย

กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมต้านยาเสพติด กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน โดยกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะท้าทาย ส่งเสริมนักเรียน ให้กล้าคิดกล้าทำกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างมีความสุข และยังสามารถพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักเรียนได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมเกียรติ กู้เกียรติภูมิ (2554 : 130) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียนรายบุคคล มีระบบแนะแนวให้คำปรึกษาการดำเนินชีวิตและให้คำปรึกษาทางวิชาการ มีการคัดกรองนักเรียนเพื่อช่วยเหลือ ป้องกัน และพัฒนานักเรียนมีการประสานความร่วมมือ การระดมทุนสนับสนุนช่วยเหลือนักเรียน มีเครือข่ายคุ้มครองเด็กและเยาวชนร่วมกับชุมชนและองค์กรภายนอก ครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมมือดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลของการดำเนินงานการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อนักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกระดับชั้น นักเรียนมีความประพฤติดี มีความรู้ความสามารถทางวิชาการมีสุขภาพดี และได้รับการดูแลช่วยเหลือจากชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ครู ผู้ปกครองและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40) 5.3 ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและโรงเรียนกับชุมชน เช่น กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมมอบทุนการศึกษา กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน เป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมในโครงการยังสามารถพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักเรียนซึ่งเป็นบุตรหลานได้จริง เช่น ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง การมอบทุนการศึกษาเป็นการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียนเป็นการแก้ไขปัญหาทางการเรียน และกิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมป้องกันให้นักเรียนห่างไกลยาเสพติด เป็นต้น อีกทั้งกิจกรรมในโครงการสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นช่วยให้ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณีรัตน์ อินทร์คง (2561 : 135) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมิน

โครงการกระบวนการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซีบีพี (CIPP Model) ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจโดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง ตัวชี้วัดย่อยที่ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง คือความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้รับผิดชอบโครงการ

5.4 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) ทั้งนี้เนื่องจากครูกิจกรรมของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูทุกคนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ครูมีหลายบทบาทหน้าที่ ได้แก่ บทบาทครูที่ปรึกษา บทบาทครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูประจำกลุ่มงานในหน้าที่ เป็นต้น โดยในการปฏิบัติกิจกรรมครูได้ทำหน้าที่ด้วยตนเอง เช่น กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา กิจกรรมการประเมิน SDQ และ EQ กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน เป็นต้น อีกทั้งครูยังต้องทำงานร่วมกับผู้ปกครองในการช่วยเหลือนักเรียน ในการนี้กิจกรรมทั้ง 20 กิจกรรม กำหนดระยะเวลา และงบประมาณที่ได้รับมีความเหมาะสม รวมไปถึงการได้รับการชี้แจง ให้เข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรม และมีการพัฒนาก่อนการจัดกิจกรรม จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลทำให้ ครูมีความพึงพอใจต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมเกียรติ กู้เกียรติภูมิ (2554 : 130) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัตจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ครู ผู้ปกครองและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้นจากผลการประเมินผลกระทบ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภาคัญ ไชยวงศ์ (2563 : 110 - 111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รายงานการประเมินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษาโรงเรียนป่าก้างวิทยา ตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธ ด้วยกิจกรรม “PAKANG Model” ผลการศึกษาพบว่า ด้านผลกระทบของโครงการ (Impact) ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา เห็นว่าการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โรงเรียนป่าก้างวิทยา มีผลกระทบเชิงบวกต่อทั้งนักเรียน ครู ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด

6) จากผลการประเมินประสิทธิผล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 6.1 ตัวชี้วัดร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 6.2 ตัวชี้วัดร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 6.3 ตัวชี้วัดร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 6.4 ตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามตัวชี้วัดได้ดังนี้

6.1 ตัวชี้วัดร้อยละการจัดการจัดการตามวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เนื่องจากโครงการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้จัดทำขึ้นเกิดจากการกำหนดวัตถุประสงค์และการวางแผนร่วมกัน ผู้บริหารใช้ความรู้ ความสามารถกำหนดการวางแผนการดำเนินงานโครงการ ครูปฏิบัติงานได้ตามความรู้ความสามารถที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยในการดำเนินงานยังได้แจ้งข้อมูลข่าวสารให้คณะครูทราบอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งมีการกำหนดเป้าหมายและวิธีในการวัดและประเมินผลโครงการร่วมกัน จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลให้โครงการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการจัดการตามวัตถุประสงค์ โดยเป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการอีกตัวชี้วัดหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นันทรัตน์ เกื้อหนูน (2553 : 123) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ คือ การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และ การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต คือ การส่งต่อ การส่งเสริมนักเรียน การคัดกรองและการรู้จักนักเรียน

6.2 ตัวชี้วัดร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เนื่องจากโครงการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กิจกรรมในโครงการทั้ง 20 กิจกรรม สมาชิกที่ปฏิบัติงานโครงการให้ความสำคัญต่อการทำงานกลุ่ม มีการอธิบายขอบเขตความรับผิดชอบของสมาชิก มีการใช้จุดแข็งเฉพาะบุคคล ให้กับผู้ร่วมงานที่มีความแตกต่างกันมาสร้างเป็นทีมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อีกทั้งในการดำเนินโครงการสมาชิกมีส่วนร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา ระหว่างสมาชิกทุกครั้งทำงาน จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลให้โครงการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี โดยเป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการอีกตัวชี้วัดหนึ่ง ซึ่งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิรินาถ คุณมา (2553 : 105) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนในความดูแลช่วยเหลือ เยี่ยมบ้านนักเรียน วางแผนคัดกรองนักเรียน จัดกิจกรรมชุมนุมจัดกิจกรรมโฮมรูม ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา นักเรียน มอบหมายให้นักเรียนรับผิดชอบในชั้นเรียน และให้ฝ่ายปกครองได้ดูแลแก้ไขปัญหา นักเรียน

6.3 ตัวชี้วัดร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เนื่องจากโครงการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการดำเนินจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีการใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่า ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ซึ่งมีการวางแผนงานโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า สมเหตุสมผลเสมอ ใช้เวลาว่างในการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร สามารถรู้ลำดับการทำงาน ก่อน-หลัง ได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีการแยกแยะปัจจัยที่ไม่จำเป็นและละทิ้งไปจากการปฏิบัติงานได้ จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลให้โครงการจัดการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการดำเนินงานที่คุ้มค่า โดยเป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการอีกตัวชี้วัดหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมเกียรติ กู้เกียรติภูมิ (2554 : 130) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง

การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและศึกษาผลการดำเนินงานการใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียนรายบุคคล มีระบบแนะแนวให้คำปรึกษาการดำเนินชีวิตและให้คำปรึกษาทางวิชาการ มีการคัดกรองนักเรียนเพื่อช่วยเหลือ ป้องกัน และพัฒนานักเรียน มีการดำเนินงานที่คุ้มค่า มีการประสานความร่วมมือ การระดมทุนสนับสนุนช่วยเหลือนักเรียน มีเครือข่ายคุ้มครองเด็กและเยาวชนร่วมกับชุมชนและองค์กรภายนอก ครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมมือดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลของการดำเนินงานการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียน

6.4 ตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เนื่องจากโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผลงานที่เกิดขึ้นเกิดจากการวางแผนร่วมกัน สมาชิกทำงานอย่างเข้าอกเข้าใจกันจนสำเร็จ ซึ่งในการสร้างความสำเร็จจากความจริงใจและจริงใจต่อกัน ทุกความสำเร็จนำมาสู่ความพึงพอใจ อีกทั้งสมาชิกทุกคนมีความรู้สึภาคภูมิใจต่อผลงานที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลให้โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความพอใจที่ได้รับจากผลงาน โดยเป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการอีกตัวชี้วัดหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัตติกา ศรีมหาวโร (2556 : 140) ได้ทำการประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านสระบัว โดยใช้แนวคิดการประเมินการประเมินแบบ CIPPIEST Model ผลการประเมิน พบว่า ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านประสิทธิผลโครงการ มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

ดังนั้นจากผลการประเมินประสิทธิผล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภาติญ ไชยวงศ์ (2563 : 110 - 111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รายงานการประเมินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษาโรงเรียนปากังวิทยา ตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธ ด้วยกิจกรรม “PAKANG Model” ผลการศึกษาพบว่า การประเมินด้านประสิทธิผลของโครงการ (Effectiveness) ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา เห็นว่าการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนปากังวิทยา ตามแนวทาง โรงเรียนวิถีพุทธ ด้วยกิจกรรม “ PAKANG Model ” อยู่ในระดับมากที่สุด

7) จากผลการประเมินความยั่งยืน พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 7.1 ตัวชี้วัดร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 7.2 ตัวชี้วัดร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่นวัตกรรม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 7.3 ตัวชี้วัดร้อยละการทำงานเป็นทีม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เหตุผลที่ผลการประเมินความยั่งยืน ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกตัวชี้วัดเนื่องจาก (1) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการนำความรู้ที่ได้จาก

ความสำเร็จไปสู่งานอื่น ได้แก่ มีแนวทางจัดเก็บความรู้ที่ได้จากโครงการอย่างถูกต้อง เป็นระบบ และชัดเจน มีแนวทางความสำเร็จจากโครงการไปต่อยอดใช้กับโครงการอื่นหรืองานกลุ่มอื่น ๆ ตามโครงสร้างงานของโรงเรียน สามารถนำความสำเร็จจากโครงการไปปรับกระบวนการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ครูสอน ซึ่งความสำเร็จของโครงการสามารถนำไปสู่การดูแลช่วยเหลือของผู้ปกครองนักเรียนที่บ้านและสามารถนำไปปรับใช้กับคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิดที่บ้าน (2) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ ได้แก่ มีการเปรียบเทียบแนวคิดเก่าและแนวคิดใหม่จากทำโครงการ สามารถนำแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปค้นคว้าพัฒนาต่อยอดให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ใหม่ของโรงเรียน มีแบบแผนและแนวทางที่ได้จากความสำเร็จของโครงการไปพัฒนาโครงการในปีต่อไป มีการพัฒนานวัตกรรมใหม่จากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นต้นแบบสามารถนำไปสู่การประกวดแข่งขันได้ มีรูปแบบเพื่อใช้ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม และ(3) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการทำงานเป็นทีม ได้แก่ บุคลากรเห็นความสำคัญจากการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้เมื่อเผชิญปัญหาพร้อมกัน รู้วิธีกำหนดจุดมุ่งหมายในทีม รู้วิธีแสวงหาและรวบรวมข้อมูลร่วมกันในทีม รู้จักควบคุมตนเองในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น มีการสื่อสารและปรับความเข้าใจกันในการทำงานเป็นทีมได้อย่างทันทีทันใด สามารถสรุปสิ่งที่รับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ค่านิยมในการทำงานได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดความรัก สามัคคี และผูกพันกันในการทำงาน อีกทั้งทุกคนเข้าใจบทบาท หน้าที่ของตนเองเมื่อได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน รู้จักสร้างแรงจูงใจ ขวัญและกำลังใจระหว่างกันในการทำงาน จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผลการประเมินความยั่งยืน ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไร่ไพ แสงนิกุล (2559 : 117) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อยประเทศไทย : กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยใช้ รูปแบบการประเมิน CIPPIEST Model ผลการศึกษาพบว่า การประเมินด้านความยั่งยืนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนันตชัย ทองปาน (2563 : 143) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้บริหารโครงการและผู้ดำเนินโครงการประเมินโครงการผ่านเกณฑ์ทุกด้าน และในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความยั่งยืนอยู่ในระดับมากที่สุด

8) จากผลการประเมินการถ่ายโยงความรู้ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมาก 2 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 8.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50) 8.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56) และ 8.3 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51) เหตุผลที่ผลการประเมินการถ่ายโยงความรู้ ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด ซึ่งอยู่ในระดับ 2 ตัวชี้วัดและอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด เนื่องจาก

(1) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ได้แก่ มีความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย กลยุทธ์ (SWOT Analysis) ของโรงเรียนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้ทราบแนวทางการดำเนินกิจกรรม โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสะท้อนแนวคิดที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในโรงเรียน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของโครงการเป็นต้นแบบได้ โดยมีกระบวนการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุน และให้ขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินงานโครงการมีกระบวนการที่ชัดเจน อีกทั้งผลการประเมินการดำเนินงานมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนปรากฏเป็นรูปธรรม เป็นต้นแบบได้ (2) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล ได้แก่ มีการนำแนวคิดด้านการจัดการชั้นเรียนกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาบูรณาการกันเป็นแนวคิดใหม่ การนำแนวคิดเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาสร้างเป็นนวัตกรรมใหม่ในโรงเรียน มีการนำตัวอย่างนวัตกรรมของโรงเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางแก่การสร้างนวัตกรรมในกลุ่มงานอื่นๆและกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ มีการเผยแพร่นวัตกรรมของโรงเรียน เน้นองค์ความรู้ใหม่ ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่แก่บุคลากรในโรงเรียน อีกทั้งมีการนำเสนอนวัตกรรมด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นแนวทางให้โรงเรียนนำไปเข้าร่วมประกวดในหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป และ (3) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์ภายนอก ได้แก่ มีรูปแบบการถ่ายทอดความรู้ของโรงเรียนซึ่งเป็นความรู้ใหม่และเป็นประสบการณ์ของบุคลากรในโรงเรียนสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้ โดยมีการนำเสนอสะท้อนให้เห็นถึงระยะเวลาการดำเนินโครงการที่เหมาะสมกับการดำเนินการของโรงเรียน สามารถนำไปถ่ายทอดให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ซึ่งบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ ประสบการณ์และความสามารถในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งสภาพบริบท ปัจจัยนำเข้า ของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำไปเผยแพร่ให้กับโรงเรียนอื่น ๆ อีกทั้งการถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำไปขยายผลให้กับโรงเรียนหรือหน่วยงานอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัตติกา ศรีมหาโร (2556 : 140) ได้ทำการประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านสระบัว โดยใช้แนวคิดการประเมินการประเมินแบบ CIPPIEST Model ผลการประเมินพบว่า ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการถ่ายทอดความรู้โครงการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และยิ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนันตชัย ทองปาน (2563 : 143) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST ผลการศึกษาพบว่า การประเมินด้านการถ่ายทอดความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ข้อเสนอแนะ

ในการดำเนินงานโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาจากหลายๆ ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย คณะผู้บริหาร คณะครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน ซึ่งจะทำให้ นักเรียนได้รับการพัฒนา ป้องกันและการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง จากผลการประเมินโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี จะเห็นได้ว่าควร ดำเนินโครงการนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องควรนำผลการประเมินไปปรับปรุง และ พัฒนาการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยในการประเมิน ครั้งนี้ ผู้ประเมินขอแนะนำข้อเสนอแนะ ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ และ ข้อเสนอแนะในการ ประเมินครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) ในการประเมินบริบท พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด แต่ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ข้อคำถามที่ครูมีความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดการชั้นเรียนด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนต้องมีการพัฒนาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มากกว่านี้ ส่วนประเด็นความเป็นไปได้ของ โครงการ ข้อคำถามที่ครูมีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองและกรรมการ สถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารจึงควรชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษาให้ เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงาน ในโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ มากกว่านี้ เพื่อคุณภาพของนักเรียนอย่างสูงสุด

2) ในการประเมินนำเข้าโครงการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ใน ระดับมาก 1 ตัวชี้วัดและอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประเด็นความ เหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม ข้อคำถามที่ครูมีความ คิดเห็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ บุคลากรมีจำนวนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการดำเนิน โครงการ แสดงให้เห็นว่า ในการจัดทำโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้อง เพิ่มจำนวนบุคลากรสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบโครงการให้ มากกว่านี้ เพื่อให้การดำเนินโครงการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

3) ในการประเมินกระบวนการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับมากที่สุด ทั้ง 2 ตัวชี้วัด แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบของผู้รับผิดชอบโครงการซึ่งควรยึดถือปฏิบัติในการดำเนิน โครงการ นอกจากนั้นการปฏิบัติตามกิจกรรมของโครงการมีหลายกิจกรรมที่ต้องอาศัยบุคลากรที่มี ความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน เช่น นักจิตวิทยา นักสาธารณสุข ในการดูแลช่วยเหลือพัฒนา นักเรียนตามสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละคน จึงควรขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ ภายนอกหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือ และติดตามผลในการ ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์

4) ในการประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับมากที่สุด 4 ตัวชี้วัด แต่ ควรมีการพัฒนาต่อยอดเพิ่มเติม คือ ขั้นที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการกำหนด นโยบายให้ครูที่ปรึกษา ศึกษาข้อมูลนักเรียนโดย ใช้แบบบันทึกการเยี่ยมบ้านนักเรียน แบบสัมภาษณ์

แบบสังเกตพฤติกรรม และรายงานผลการดำเนินงานทั้งหมดให้คณะผู้บริหารของโรงเรียนทราบ
 ขั้นที่ 2 การคัดกรองนักเรียน โรงเรียนมีการคัดกรองเบื้องต้น วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตนเอง
 (SDQ) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ EQ และมีดำเนินการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับกลุ่ม
 นักเรียนทั้งเด็กมีความสามารถพิเศษ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศกยภาพ/ป้องกัน ส่วนเด็กปกติ
 ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมและป้องกัน และเด็กเสี่ยง/มีปัญหา ดำเนินการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหา
 ในระดับบุคคล และระดับชั้นเรียน หากดำเนินการแล้วไม่ดีขึ้น จะส่งต่อภายในไปยังฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
 ขั้นที่ 3 การป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนได้ดำเนินการให้คำปรึกษาเบื้องต้น มีครูที่ปรึกษาคอย
 แนะนำช่วยในการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการทั้ง 20 กิจกรรม อีกทั้งมีการประชุมเพื่อปรึกษาปัญหา
 รายการ และร่วมกันหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหา ประสานงานกับครูผู้เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและ
 ช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนและมีการติดตามผลโดยใช้แบบบันทึกการติดตามดูแลนักเรียน
 แบบบันทึกการติดต่อผู้ปกครอง แบบบันทึกพฤติกรรมการเฝ้าระวังดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบบบันทึก
 การให้คำปรึกษา แบบบันทึกการประชุมให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหานักเรียน ขั้นที่ 4 การจัดกิจกรรม
 ส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนมีการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 การคิดวิเคราะห์การอ่านการเขียน และการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยส่งเสริมให้นักเรียน
 เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ ขั้นที่ 5 การส่งต่อ โรงเรียนมีการดำเนินการส่งต่อภายในและ
 ภายนอก ครูที่ปรึกษาบันทึกการส่งต่อไปยังครูผู้เกี่ยวข้อง เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย ครูที่ดูแลด้าน
 ระเบียบวินัย ซึ่งเป็นการส่งต่อภายในโดยใช้แบบบันทึกการส่งต่อนักเรียน(ภายใน) แบบรายงานแจ้ง
 ผลการช่วยเหลือนักเรียน ในกรณีที่ไม่มีดีขึ้นจะมีการประชุมหารือ เพื่อส่งต่อภายนอกต่อไป

5) ในการประเมินผลกระทบ พบว่า นักเรียนมีวินัยเพิ่มขึ้น นักเรียน ผู้ปกครอง และครูมี
 ความพึงพอใจต่อโครงการ ในระดับมากที่สุด ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมตามโครงการอย่างต่อเนื่อง และ
 ปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการและสภาพปัญหาของนักเรียน ตลอดจนเน้นการสร้าง
 สัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ครู และชุมชนในการร่วมมือ
 ดำเนินโครงการให้สำเร็จยิ่งขึ้นไป

6) ในการประเมินประสิทธิผล พบว่า การดำเนินงานสอดคล้องกับเป้าหมายหรือ
 วัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือที่กำหนดไว้ โดยเป็นผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลที่ได้จาก
 โครงการ กับ เป้าหมายของโครงการที่ได้กำหนดไว้ จากแนวทางสำคัญคือ (1) การจัดการตาม
 วัตถุประสงค์ (2) การสร้างความสัมพันธ์ (3) การดำเนินงานที่คุ้มค่า และ (4) ความพอใจที่ได้รับจาก
 ผลงาน ดังนั้นจึงควรดำเนินกิจกรรมในโครงการอย่างต่อเนื่อง

7) ในการประเมินความยั่งยืน พบว่า การปฏิบัติอย่างเป็นระบบหรือเป็นทางการเกี่ยวกับการ
 การนำโครงการไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืนนั้นมุ่งพิจารณาประเมินความคงอยู่หรือความ
 ต่อเนื่องในการทำโครงการที่ประสบผลสำเร็จไปใช้ รวมถึง วิธีการในการรักษาไว้ซึ่งความสำเร็จของ
 โครงการ มีตัวชี้วัด 3 ตัว คือ (1) การนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น (2) การประยุกต์
 ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และ(3) การทำงานเป็นทีม ดังนั้นจึงควรดำเนินกิจกรรมในโครงการอย่าง
 ต่อเนื่อง

8) ในการประเมินการถ่ายโยงความรู้ พบว่า การประเมินโดยมีการนำโครงการที่ประสบ
 ความสำเร็จไปประยุกต์หรือปรับปรุงใช้ในที่อื่น ๆ โดยที่ส่วนขยายของมิติการประเมินที่เพิ่มขึ้นนี้ต้องมี

ความหมาย ครอบคลุมรวมถึงการประเมินผลผลิตเดิมและการประเมินด้านการถ่ายโยงความรู้เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนำไปขยายผลต่อยอดในองค์กรภายนอกได้ มีตัวชี้วัด 3 ตัว คือ (1) ประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา (2) ประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล และ(3) ประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก อย่างไรก็ตามการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา ไปขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมนั้น ต้องเป็นแนวคิด ทฤษฎีทางการศึกษาใหม่ๆ ไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาได้จริง หรือนำส่วนหนึ่งของความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการจัดทำแผนงานหรือโครงการรูปแบบใหม่ การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ต้องเป็นสารสนเทศที่เป็นประโยชน์อย่างลุ่มลึกแก่ผู้บริหาร สำหรับใช้ในการตัดสินใจอย่างรอบด้าน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทางการบริหาร เพราะมีทั้งความกว้าง ความลึก รวมไปถึงความละเอียดอ่อน สามารถเกิดประสิทธิผลของระบบปฏิบัติการที่มีผลกระทบต่อสาธารณชนได้เป็นอย่างดี

9) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น (8 ประเด็นการประเมิน) และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด (24 ตัวชี้วัด) จึงสรุปได้ว่า โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี เป็นโครงการที่ดี และมีความเหมาะสม ซึ่งเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรที่จะดำเนินการให้มีการจัดทำโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในปีงบประมาณต่อไปอย่างต่อเนื่อง และโรงเรียนอื่น ๆ สามารถนำไปดำเนินการ ตามกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการประเมินครั้งต่อไป

1) การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถเลือกใช้องค์ประกอบหลักสำคัญเพื่อให้ครูจัดกิจกรรมในชั้นเรียนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ นั่นคือ (1) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (2) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (3) องค์ประกอบในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้มาปรับใช้กับการบริหารงานตามโครงสร้างงาน 4 กลุ่มในโรงเรียน

2) ควรประเมินโครงการอื่นๆ ในโรงเรียนโดยใช้แบบซิฟเพียท (CIPPIEST)

3) ควรทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4) ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการดำเนินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5) สามารถนำรูปแบบการประเมินซิฟเพียท (CIPPIEST) มาประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อหลักสูตรเพื่อนำไปพิจารณาว่าจะยกเลิกโครงการ/กิจกรรม หรือพัฒนาหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ์, (2550). การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำรัส. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัตติกา ศรีมหาโร, (2556). การประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านสระบัว. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช. ปีที่ 6 (2). กรกฎาคม – ธันวาคม : 25 - 40.
- กิดานันท์ มลิทอง, (2551). เทคโนโลยีทางการศึกษา : สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมสุขภาพจิต, (2547). คู่มือการสร้างเครือข่ายการดูแลนักเรียน สำหรับบุคลากร สถานศึกษาและบุคลากรสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ, (2548). การสอนแบบจิตปัญญา : แนวการใช้ในการสร้างแผนการสอนระดับชั้นอนุบาล. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็ดวีสัน เพรสโปรดักส์ จำกัด.
- เกษริน วงษ์มัน, (2553). ผลการใช้โปรแกรมการกำกับตนเองที่มีต่อการมีวินัยในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีนครินทรวิโรฒวิทยา (พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา) สังกัดสำนักงานพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดนครสวรรค์. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกียรติณรงค์ วันคำ, (2554). การประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาดของโรงเรียนหนองพลอยอนุสรณ์. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คมเพชร ฉัตรศุกกุล, (2556). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉันท ชาติทอง, (2552). การจัดการชั้นเรียน : ห้องเรียนแห่งความสุข. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- จิราพร อรุณพูลทรัพย์, (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- เฉลิมวุฒิ ชื่นตา, (2553). การพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านจะคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณและปรีชา วิหกโต, (2547). การวิจัยสภาพแวดล้อมทางการศึกษา การวิจัยเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐพร สตาภรณ์, (2540). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหารและพลเรือน. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ณัฐสุภา จิระศิริภิญโญ, (2553). การศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าต่อกระบวนการให้บริการ ด้านเงินฝากของธนาคารออมสินสำนักงานราชดำเนิน. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทรงศักดิ์ สารรัตน์, (2553). การพัฒนากระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนหนองชนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.
- ธนาพร ศรีโสภณ, (2553). การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลางจากการฝึกของผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกโดยชุดอบรมพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัชชัย เพ็ญสุริยะ, (2554). การสร้างแบบวัดพฤติกรรมความสามัคคี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ธัญชนก จาดคำ, (2555). การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหินดาดราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นันทรัตน์ เกื้อหนุน, (2553). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- นันทะ ศรีเจริญโชติ, (2553). การพัฒนารูปแบบการใช้สื่อการสอนทางไกลผ่านดาวเทียมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนบ้านแม่แป๊ะ อำเภอดงขลับ จังหวัดนราธิวาส. โรงเรียนบ้านแม่แป๊ะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนราธิวาส เขต 2.
- นิคม แก้วมณี, (2556). การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดศาลาหัวยาง) เทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา. โรงเรียนเทศบาล 3.
- บุญชม ศรีสะอาด, (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปณิชา จีรพรชัย, (2553). การพัฒนาโปรแกรมสร้างเสริมทักษะการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตด้วยตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัญญา ชิมสื่อ, (2547). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ศึกษาเฉพาะกรณีเกาะเสม็ด. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์, (2558). การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มิน เซอร์วิส ซัพพลาย.

- เป็รื่อง กิจรัตน์ภร, (2553). เทคโนโลยีศึกษาและอุตสาหกรรม : หลักการและแนวปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : โรงเรียนอบรมภาษาต่างประเทศบางเขน.
- พวงรัตน์ เกสรแพทย์, (2553). การวางแผนกลยุทธ์สำหรับนักการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย.
พรณิ ช. เจนจิต, (2550). จิตวิทยาการเรียนการสอน. นนทบุรี : เกรท เอ็ดดูเคชั่น.
- พิกุล เอกวางกูร, (2558). การประเมินโครงการ. เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, เข้าถึงได้จาก
https://home.kku.ac.th/sompo_pu/spweb/evaluation/program-evaluation.pdf
- พิชัย วาจนสุนทร, (2551). การพัฒนาคุณธรรมด้านการมีวินัยในตนเองของนักเรียน วิทยาลัย
การอาชีพกุมภวาปี อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา, (2555). เทคนิคการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ : แฮ็สอ็อฟเคอร์มีส์.
- พิสนุ พงศ์ศรี, (2557). การเขียนรายงานประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :
เพชรรุ่งการพิมพ์.
- เพียงใจ ผลโภาค, (2545). ห้องเรียนสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- ภาคิณู ไชยวงศ์, (2563). รายงานการประเมินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมใน
สถานศึกษาโรงเรียนป่ากั้งวิทยา ตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธ ด้วยกิจกรรม
“PAKANG Model”. โรงเรียนป่ากั้งวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุดรดิตต์ เขต 2.
- มณิรัตน์ อินทร์คง, (2561). การประเมินโครงการกระบวนการพัฒนาและยกระดับคุณภาพ
การศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- มาเรียม นิลพันธุ์, (2553). การประเมินหลักสูตรที่เน้นการตัดสินใจโดยใช้วิธีเชิงระบบโดยใช้
รูปแบบ CIPP Model. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โยธิน แสงดี, (2551). การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาและฝึกอบรมการวิจัย.
- เยาวดี รวงชัยกุล วิบูลย์ศรี, (2542). การประเมินโครงการ : แนวคิดและแนวปฏิบัติ. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : นานมีบุคส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน, (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
นานมีบุคส์.
- โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา, (2562). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2563. ลพบุรี.
- รำไพ แสงนิกุล, (2559). การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- รววิทย์ นิเทศศิลป์, (2551). สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้. ปทุมธานี : สกายบุ๊ก.
- วิรังรอง กานต์วิศิษฐ์, (2554). ความพึงพอใจในการเข้าพื้นที่ในการสร้างโรงงานอุตสาหกรรม :
กรณีศึกษา บริษัทเหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน) ในเขตนิคมอุตสาหกรรม.
วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ศิริชัย กาญจนวาสี, (2552). **ทฤษฎีการประเมิน**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิรินาถ คุณมา, (2553). **การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- ส.วาสนา ประवालพุกษ์, (2544). **หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์.
- สมเกียรติ กุ้เกียรติภูมิ, (2554). **รายงานการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน**. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- สมคิด พรหมจ้อย, (2550). **เทคนิคการประเมินโครงการ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. นนทบุรี : จตุพรดีไซน์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, (2553). **รวมบทความทางการประเมิน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, (2549). **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สันติ บุญภิรมย์, (2557). **การบริหารจัดการในห้องเรียน**. กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2547). **แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : องค์การขนส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____, (2551). **การพัฒนาความเข้มแข็งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คู่มือการฝึกอบรมนักเรียน : เพื่อนที่ปรึกษา (YC – Youth Counselor) สำหรับวิทยากร**. กรุงเทพฯ : องค์การขนส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____, (2559) ก. **ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน**. กรุงเทพฯ : องค์การขนส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____, (2559) ข. **การสร้างวินัยเชิงบวก**. กรุงเทพฯ : องค์การขนส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____, (2563). **คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : องค์การขนส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2541. **คู่มือและสื่อสารการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, (2559). **แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ.2555-2559**. เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562. เข้าถึงได้จาก, http://www.tu.ac.th/org/ofrefector/planning/m1_m1/m1_m11/05_plan.pdf .
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, (2547). **แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : องค์การขนส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, (2560). **สภาวะการศึกษาไทยปี 2559 แนวทางการปฏิรูปการศึกษาไทยเพื่อก้าวสู่ยุค Thailand 4.0**. กรุงเทพฯ : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำราญ มีแจ้ง, (2544). **การประเมินโครงการทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : นิชินแอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.

- สุภมาศ อังศ์โชติ, (2555). รูปแบบการประเมินนโยบาย แผนงาน และโครงการ ในประมวลสาระ
ชุดวิชาการประเมินนโยบาย แผนงาน และโครงการ หน่วยที่ 5.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุรางค์ โค้วตระกูล, (2554). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- _____, (2556). จิตวิทยาการศึกษาและความเป็นครู. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ตีรกานนท์, (2543). การประเมิน : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- หทัยรัตน์ ประทุมสูตร, (2542). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน
จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อนันตชัย ทองปาน, (2563). การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน
และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบ
CIPPIEST. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, (2555). ยอดกลยุทธ์การจัดการกับชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ทบุ๊ก.
- อารมณ์ ใจเที่ยง, (2553). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Alkin, Marvin C., (1969). *Evaluation Theory Development*. Los Angeles : U.S.A.
- Bull, Shirley. and Solity, Jonathan., (2013). *Classroom Management : Principle to
Practice*. Pub. Location London.
- Cronbach, L. J., (1973). *Educational Psychology*. New York : Harcourt Brace And
World.
- Evertson, C. M. and Weinstein, C. S., (2013). *Classroom management as a field of
inquiry*. In C.M.
- Good, Carter V., (1973). *Dictionary of Education* (3rdEd). New York : McGraw-Hill.
- Good Thomas L. and Brophy Jere E., (2008). *Looking in Classrooms*. 10th Edition.
Michigan State University.
- Hill, Raymond Stephen., (1994). *Parent and Teacher Perceptions of Discipline
Problems and Solution in Small, Urban, Western Piedmont North
Carolina High Schools (Urban Education)*. Dissertation Abstracts
International.
- Kanjanawasee, S., (2015). *CIPP model for change: Meaning, importance, and
development*. Social Science Research Association of. Thailand Journal.
2(1). 3-10.

- Keith, Patricia Breg., (1992). **Effect of Parental Invoivement on Mixican Amarica Equation Analysis.** Virginia : Virginia Polytechnic Instatute and state University.
- Kirkpatrick, D.L., (1998). **Evaluating Training Programs : the four Levels** (2nded). San Francisco : Berrett-Koehler.
- Kotler, Philip., (2003). **Marketing Management.** New Jersey : Prentice Hall.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W., (1970). **Determining Sample Size for Research Activities.** Educational and psychological measurement. 30 (3) : 607-610.
- Korman, Abraham K., (1977). **Oraniztional Behavior.** Englewood. Cliffs. New Jersey : Prentice - Hall.
- Linares, Diego S., (2012). **Effects of School Climate on Student Achievement and Discipline Behaviors in three Urban High Schools.** U.S.A. : University of Houston.
- Lyons, ElbyBb b., (1993). **The Perceptions of Secondary School Administrators Regarding Gang Problems in Alabama Public School : Implications for Education Decision - Makers.** Alabama : The University of Alabama. New Jersey : Prentice Hall.
- Maslow, A. H., (1970). **Motivation and Personality** (2ndEd). New York : Harper and Row.
- Mehrens and Lehmann, (1978). **Measurement and Evaluation in Education and Psychology** (2nded). New York : Holt. Rinehart and Winoton.
- Meyer, Lakisha D., (2005). **The Role of Schools in a System of Care : Examining the Relationship Between School Involvement in the Dawn Project and Outcomes for Student Participants.** U.S.A. : Indiana University.
- Mumford, E., (1972). **Job Satisfaction.** London : Longman.
- Provus, M., (1971). **Discrepancy Evaluation for Educational Program Improvement and Assessment.** California : McCutchan Publishing.
- Redulic, P. A., (1995). **An investigation into the potential value and the validity of a curriculum Evaluation model for community colleges.**
Abstract from ProQuest File : Dissertation Abstract Item : 9517499.
- Rossi, P.H. Lipsey, M.K. and Freeman, H.E., (2004). **Evaluation : A Systematic Approach.** 7thed. Newbery Park. CA : Sage.
- Scriven, Michael, (1967). **The Methodology of Evaluation : Perspective in Public Service and Social Action Programs.** New York : Russell Sage Foundation.
- Shirley L. Bull and Jonathan E. Solity., (1987). **Classroom Management : Principles to Practice.** Abingdon : Routledge. 15-33.
- Sohn, Kum Sook., (1995). **Implication of nursing models for nursing curriculum**

- colleges.** Abstract from ProQuest File : Dissertation Abstract.
- Stake, R.E., (1967). **The Countenance of Educational Evaluation.** Teacher College Record.
- Stufflebeam, D. L., (2007). **Evaluation theory, Models and Applications.** San Francisco : Jossey-Bass.
- Stufflebeam, D. L., and Coryn, C. L. S., (2014). **Evaluation: Theory models and applications.** (2nd eds.). San Francisco : Jossey-Bass.
- Stufflebeam, D.L. and Shinkfield, A.J., (1990). **Systematic Evaluation.** Boston : Kluwer - Nijhoff.
- Tyler, Ralph W., 1943. **General Statement on Evaluation.** Journal of Education Research.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ด้านการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ชื่อ - สกุล รงศาตราจารย์ ดร.กรัณย์พล วิวรรธมงคล
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอนและการจัดการเรียนรู้
ประธานหลักสูตรปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน
และการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
2. ชื่อ - สกุล ดร.สมพงษ์ เตชรัตนวรกุล
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพมงคลรังสี จังหวัดกาญจนบุรี
วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8
3. ชื่อ - สกุล ดร.ธวัช กรุดมณี
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอุ้มทองศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

4. ชื่อ - สกุล ดร.อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มงานวัดและประเมินผลทางการศึกษา
กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5

ด้านภาษาไทย

5. ชื่อ - สกุล นางพรทิพย์ ยางสุด
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มงานหลักสูตร รับผิดชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3

ที่ ศธ ๐๔๒๓๕.๒๑๑/ว๙๘

โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา
๒๗๘ ตำบลสนามแจง
อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
๑๕๑๑๐

๑ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สมพงษ์ เตชรัตนวรกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพมงคลรังสี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตาม

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี จำนวน ๑๗ ฉบับ

๒. แบบประเมินเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑๗ ฉบับ

ด้วยนายทวิช แจ่มจำรัส ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี จึงได้สร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อใช้ในการประเมินโครงการดังกล่าว และมีความประสงค์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยก่อนจะดำเนินการขั้นต่อไป

ในการนี้โรงเรียนพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ จึงขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ในแบบประเมินเครื่องมือวิจัยที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในทางการประเมินต่อไป โรงเรียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวรเทพ หอมจันทร์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

งานสารบรรณ

โทร. ๐ ๓๖๔๗ ๑๐๓๑

โทรสาร ๐ ๓๖๔๗ ๑๐๓๑

ที่ ศธ ๐๔๒๓๕.๒๑๑/๔๕๑

โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา
๒๗๘ ตำบลสนามแจง
อำเภอบ้านหมี่
จังหวัดลพบุรี ๑๕๑๑๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม จำนวน ๑ ฉบับ

๒) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จำนวน ๑ ฉบับ

๓) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จำนวน ๑ ฉบับ

๔) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จำนวน ๑ ฉบับ

๕) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนายทวิช แจ่มจรัส ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรีขณะนี้ได้ดำเนินการถึงขั้นตอนการพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ในการนี้โรงเรียน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย ทั้ง ๕ ฉบับกับครูจำนวน ๓๐ คน โรงเรียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวรเทพ หอมจันทร์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

งานสารบรรณ โทร. ๐ ๓๖๔๗ ๑๐๓๑ โทรสาร ๐ ๓๖๔๗ ๑๐๓๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

ที่ ศธ ๐๔๒๓๕.๒๑๑/๒๕๖

วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จำนวน ๑ ฉบับ
๒) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนายทวิช แจ่มจรัส ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ขณะนี้ได้ดำเนินการถึงขั้นตอนการพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ข้าพเจ้า จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย ทั้ง ๒ ฉบับ กับนักเรียน จำนวน ๓๐ คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และผู้ปกครอง จำนวน ๓๐ คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

จึงขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(นายทวิช แจ่มจรัส)
(รองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา)

ภาคผนวก ข

ตารางสรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 50 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ประเด็นความต้องการในการจัดทำ โครงการ								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 50 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่ รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและ มีความพร้อม								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 51 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณ
ในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการ
การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 52 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 53 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่ (ครั้งที่)	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 54 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 55 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 56 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกการแก้ไขปัญหานักเรียนรายบุคคลโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็นที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. นักเรียนที่ได้รับการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. นักเรียนที่มีปัญหาซึ่งแก้ไขได้สำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. นักเรียนที่มีปัญหาซึ่งแก้ไขไม่สำเร็จ ที่ต้องส่งต่อภายในและภายนอก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 57 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน
โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ประเด็นด้านผลกระทบที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี วิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัย								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นด้านผลกระทบที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี วิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น โดยบันทึกร้อยละของนักเรียนที่มีวินัย								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 58 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนนรวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 59 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนนรวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
29	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 60 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อ
โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนนรวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

ตารางที่ 61 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล
โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านห่มวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
การจัดการตามวัตถุประสงค์								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
การสร้างความสัมพันธ์								
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
9	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การดำเนินงานที่คุ้มค่า								
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน								
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
19	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 62 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน
โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
การนำความรู้ที่เกิดขึ้นจาก ความสำเร็จไปสู่งานอื่น								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การประยุกต์ความรู้ให้เกิดแนวคิด ใหม่								
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การทำงานเป็นทีม								
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 63 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายทอดความรู้
โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านห่มวิทยา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการ แก้ปัญหา								
1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยาย ผล								
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
การปรับความรู้ให้เหมาะสมกับ องค์กรภายนอก								
11	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ผลการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out)

ผลการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out)

1. แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ 1	76.63	77.551	.723	.932
ข้อ 2	76.83	80.833	.425	.937
ข้อ 3	76.67	77.057	.665	.933
ข้อ 4	76.70	81.114	.342	.939
ข้อ 5	77.37	86.654	-.100	.944
ข้อ 6	76.73	77.926	.625	.934
ข้อ 7	76.57	76.530	.786	.931
ข้อ 8	76.63	77.068	.538	.936
ข้อ 9	76.70	76.217	.754	.931
ข้อ 10	77.20	76.303	.733	.932
ข้อ 1	76.80	74.097	.740	.931
ข้อ 2	77.07	76.478	.714	.932
ข้อ 3	77.07	77.237	.705	.932
ข้อ 4	76.77	73.702	.839	.929
ข้อ 5	76.73	76.547	.815	.930
ข้อ 6	76.67	76.851	.740	.932
ข้อ 7	76.83	76.557	.761	.931
ข้อ 8	76.60	75.766	.803	.930
ข้อ 9	76.97	80.723	.497	.936
ข้อ 10	76.93	80.685	.466	.936
ข้อ 1	76.80	74.097	.740	.931
ข้อ 2	77.07	76.478	.714	.932
ข้อ 3	77.07	77.237	.705	.932
ข้อ 4	76.77	73.702	.839	.929
ข้อ 5	76.73	76.547	.815	.930

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.937	.935	25

ผลการทดลองใช้โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม เท่ากับ 0.937

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ 1	117.87	175.361	.757	.944
ข้อ 2	118.07	180.202	.468	.947
ข้อ 3	117.97	173.689	.685	.945
ข้อ 4	117.87	183.775	.221	.949
ข้อ 5	118.60	189.421	-.092	.951
ข้อ 6	117.97	177.068	.594	.946
ข้อ 7	117.80	174.717	.764	.944
ข้อ 8	117.97	174.585	.543	.947
ข้อ 9	117.93	174.133	.742	.944
ข้อ 10	118.43	175.082	.675	.945
ข้อ 11	117.87	173.913	.603	.946
ข้อ 12	118.23	175.357	.600	.946
ข้อ 13	118.27	175.168	.683	.945
ข้อ 14	117.97	169.620	.844	.943
ข้อ 15	117.90	177.955	.612	.946
ข้อ 16	117.93	175.375	.672	.945
ข้อ 17	118.07	176.478	.592	.946
ข้อ 18	117.80	177.269	.524	.946

ข้อ 19	118.23	180.116	.512	.946
ข้อ 20	118.17	181.247	.427	.947
ข้อ 21	118.17	181.247	.427	.947
ข้อ 22	118.07	180.202	.468	.947
ข้อ 23	118.10	175.059	.605	.946
ข้อ 24	117.87	183.775	.221	.949
ข้อ 25	118.03	170.723	.781	.944
ข้อ 26	117.93	170.685	.821	.943
ข้อ 27	117.97	172.240	.716	.944
ข้อ 28	117.97	172.654	.695	.945
ข้อ 29	117.97	169.620	.801	.943
ข้อ 30	117.93	171.513	.737	.944

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.947	.945	30

ผลการทดลองใช้โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เท่ากับ 0.947

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ 1	121.83	92.902	.333	.873
ข้อ 2	121.47	91.844	.513	.870
ข้อ 3	121.43	91.013	.592	.869
ข้อ 4	121.43	91.013	.592	.869
ข้อ 5	121.50	91.500	.568	.870
ข้อ 6	121.77	86.185	.565	.867
ข้อ 7	121.33	89.816	.698	.867
ข้อ 8	121.47	91.775	.521	.870
ข้อ 9	121.70	94.286	.207	.875
ข้อ 10	121.40	91.559	.522	.870
ข้อ 11	121.77	95.978	.079	.877
ข้อ 12	121.83	80.075	.816	.858
ข้อ 13	121.77	79.564	.910	.855
ข้อ 14	122.13	90.051	.620	.868
ข้อ 15	122.13	85.982	.728	.863
ข้อ 16	121.77	79.357	.858	.856
ข้อ 17	121.80	79.821	.877	.856
ข้อ 18	122.10	83.266	.759	.861
ข้อ 19	121.87	84.395	.729	.862
ข้อ 20	121.83	82.489	.763	.860
ข้อ 21	121.33	95.885	.065	.878
ข้อ 22	121.30	97.459	-.093	.880
ข้อ 23	121.53	98.671	-.160	.886
ข้อ 24	121.33	95.264	.107	.877
ข้อ 25	121.53	96.671	-.032	.883
ข้อ 26	121.37	98.378	-.170	.882
ข้อ 27	121.30	97.528	-.100	.880
ข้อ 28	121.37	97.482	-.091	.881

ข้อ 29	121.43	98.323	-.144	.884
ข้อ 30	121.37	96.378	.001	.880

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.875	.855	30

ผลการทดลองใช้โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เท่ากับ 0.875

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ 1	118.33	76.851	.710	.848
ข้อ 2	118.67	78.230	.470	.853
ข้อ 3	118.43	74.599	.776	.845
ข้อ 4	118.53	78.051	.417	.855
ข้อ 5	119.20	82.234	.186	.860
ข้อ 6	118.40	77.007	.739	.848
ข้อ 7	118.27	75.857	.779	.846
ข้อ 8	118.77	71.151	.662	.845
ข้อ 9	118.43	74.530	.782	.844
ข้อ 10	119.00	75.931	.686	.847
ข้อ 11	118.83	69.799	.811	.839
ข้อ 12	118.97	74.585	.754	.845
ข้อ 13	119.00	76.759	.613	.849
ข้อ 14	118.60	72.179	.778	.842
ข้อ 15	118.60	79.834	.366	.856
ข้อ 16	118.43	76.254	.632	.849

ข้อ 17	118.60	75.490	.703	.847
ข้อ 18	118.43	76.461	.570	.850
ข้อ 19	118.77	78.944	.491	.853
ข้อ 20	118.70	80.079	.369	.856
ข้อ 21	118.33	83.402	.046	.865
ข้อ 22	118.17	84.351	-.016	.864
ข้อ 23	118.20	84.993	-.086	.865
ข้อ 24	118.23	83.220	.065	.864
ข้อ 25	118.07	85.168	-.104	.865
ข้อ 26	118.30	86.355	-.183	.871
ข้อ 27	118.23	85.151	-.103	.865
ข้อ 28	118.23	86.599	-.208	.871
ข้อ 29	118.33	84.506	-.042	.867
ข้อ 30	118.33	90.437	-.491	.878

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.860	.843	30

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามใช้โปรแกรม IBM SPSS Statistics Viewer

ผลการทดลองใช้โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา เท่ากับ 0.860

5. แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ 1	56.60	55.697	.567	.943
ข้อ 2	56.43	54.530	.725	.940
ข้อ 3	56.50	54.534	.525	.946
ข้อ 4	56.57	54.392	.683	.941
ข้อ 5	57.07	53.926	.718	.940
ข้อ 6	56.67	51.609	.767	.939
ข้อ 7	56.93	53.651	.742	.939
ข้อ 8	56.93	54.547	.707	.940
ข้อ 9	56.63	51.344	.864	.936
ข้อ 10	56.60	53.628	.858	.937
ข้อ 11	56.53	53.913	.776	.938
ข้อ 12	56.70	53.666	.798	.938
ข้อ 13	56.47	53.085	.830	.937
ข้อ 14	56.83	57.040	.554	.943
ข้อ 15	56.80	56.855	.538	.944

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.944	.945	15

ผลการทดลองใช้โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เท่ากับ 0.944

ภาคผนวก ง

ผลการทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินกับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินกับกลุ่มตัวอย่าง

1. ผลการทดลองใช้ แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม กับครูกลุ่มตัวอย่าง

Descriptive Statistics					
ข้อความ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a1	65	3.00	5.00	4.5385	.58835
a2	65	3.00	5.00	4.4462	.61316
a3	65	3.00	5.00	4.4308	.58548
a4	65	3.00	5.00	4.6769	.53349
a5	65	3.00	5.00	4.5385	.61433
a6	65	3.00	5.00	4.6000	.55340
a7	65	3.00	5.00	4.3077	.61041
a8	65	3.00	5.00	4.5846	.58342
a9	65	3.00	5.00	4.3538	.54287
a10	65	3.00	5.00	4.4000	.52440
b1	65	3.00	5.00	4.2462	.55988
b2	65	3.00	5.00	4.4154	.68219
b3	65	2.00	5.00	4.1846	.76836
b4	65	3.00	5.00	4.4462	.63813
b5	65	3.00	5.00	4.4154	.63473
b6	65	3.00	5.00	4.3538	.57093
b7	65	3.00	5.00	4.4769	.56202
b8	65	3.00	5.00	4.1538	.59242
b9	65	3.00	5.00	4.1692	.67475
b10	65	3.00	5.00	4.2923	.67830
c1	65	3.00	5.00	4.3231	.58916
c2	65	3.00	5.00	4.5846	.55600
c3	65	3.00	5.00	4.5231	.56202
c4	65	3.00	5.00	4.4769	.61511
c5	65	3.00	5.00	4.4154	.58342
aTot	65	3.10	5.00	4.4877	.41477

bTot	65	3.00	5.00	4.3154	.43490
cTot	65	3.00	5.00	4.4646	.49511

2. ผลการทดลองใช้ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

Descriptive Statistics					
ข้อความ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
C1	306	2.00	5.00	4.5915	.53696
C2	306	3.00	5.00	4.5850	.54409
C3	306	2.00	5.00	4.5033	.55662
C4	306	3.00	5.00	4.7386	.46195
C5	306	2.00	5.00	4.5784	.55106
C6	306	3.00	5.00	4.6536	.52254
C7	306	3.00	5.00	4.3954	.64568
C8	306	3.00	5.00	4.6503	.51082
C9	306	3.00	5.00	4.4837	.55046
C10	306	3.00	5.00	4.4575	.57245
C11	306	3.00	5.00	4.3758	.58332
C12	306	3.00	5.00	4.5000	.59644
C13	306	2.00	5.00	4.2353	.65049
C14	306	3.00	5.00	4.5784	.54508
C15	306	3.00	5.00	4.5882	.55550
C16	306	3.00	5.00	4.4902	.56240
C17	306	2.00	5.00	4.5196	.57369
C18	306	2.00	5.00	4.3954	.60369
C19	306	2.00	5.00	4.3268	.65115
C20	306	2.00	5.00	4.3595	.62844
C21	306	3.00	5.00	4.4837	.61249
C22	306	3.00	5.00	4.6405	.51995
C23	306	3.00	5.00	4.6046	.52214
C24	306	3.00	5.00	4.5294	.54992
C25	306	3.00	5.00	4.5229	.56783
C26	306	3.00	5.00	4.5229	.57357

C27	306	3.00	5.00	4.5359	.56715
C28	306	3.00	5.00	4.4379	.59869
C29	306	3.00	5.00	4.4771	.56202
C30	306	3.00	5.00	4.4739	.59586
CTot	306	3.03	5.00	4.5078	.39938

3. ผลการทดลองใช้ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา กับผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง

Descriptive Statistics					
ข้อความ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
d1	306	3.00	5.00	4.5948	.53639
d2	306	3.00	5.00	4.6013	.52279
d3	306	2.00	5.00	4.4902	.60183
d4	306	3.00	5.00	4.6373	.54543
d5	306	3.00	5.00	4.5490	.53643
d6	306	3.00	5.00	4.6340	.50896
d7	306	3.00	5.00	4.6405	.50719
d8	306	3.00	5.00	4.5196	.55628
d9	306	3.00	5.00	4.5686	.54037
d10	306	3.00	5.00	4.6340	.51536
d11	306	3.00	5.00	4.7157	.47309
d12	306	3.00	5.00	4.6863	.50532
d13	306	3.00	5.00	4.6569	.52157
d14	306	3.00	5.00	4.6536	.52254
d15	306	2.00	5.00	4.7614	.47765
d16	306	3.00	5.00	4.6569	.48913
d17	306	3.00	5.00	4.6111	.51445
d18	306	3.00	5.00	4.6046	.53456
d19	306	3.00	5.00	4.6569	.49579
d20	306	3.00	5.00	4.5033	.59643
d21	306	3.00	5.00	4.5327	.57879
d22	306	3.00	5.00	4.6503	.52350
d23	306	2.00	5.00	4.5915	.57812

d24	306	2.00	5.00	4.4804	.61239
d25	306	3.00	5.00	4.5490	.57192
d26	306	3.00	5.00	4.5980	.57133
d27	306	3.00	5.00	4.5882	.55550
d28	306	3.00	5.00	4.5294	.53786
d29	306	3.00	5.00	4.4902	.56240
d30	306	3.00	5.00	4.5523	.53612
dTot	306	3.00	5.00	4.5979	.39878

4. ผลการทดลองใช้ แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา กับครูกลุ่มตัวอย่าง

Descriptive Statistics					
ข้อความคำถาม	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
e1	65	3.00	5.00	4.5538	.53124
e2	65	3.00	5.00	4.3846	.52119
e3	65	3.00	5.00	4.4462	.53124
e4	65	3.00	5.00	4.5385	.56116
e5	65	3.00	5.00	4.4769	.58916
e6	65	3.00	5.00	4.5385	.53259
e7	65	4.00	5.00	4.5692	.49904
e8	65	4.00	5.00	4.5538	.50096
e9	65	4.00	5.00	4.5846	.49662
e10	65	4.00	5.00	4.5846	.49662
e11	65	4.00	5.00	4.5077	.50383
e12	65	4.00	5.00	4.5077	.50383
e13	65	4.00	5.00	4.5846	.49662
e14	65	4.00	5.00	4.5692	.49904
e15	65	3.00	5.00	4.5231	.56202
e16	65	4.00	5.00	4.5385	.50240
e17	65	3.00	5.00	4.5077	.53394
e18	65	4.00	5.00	4.4923	.50383
e19	65	4.00	5.00	4.4769	.50335
e20	65	4.00	5.00	4.5385	.50240

e21	65	3.00	5.00	4.4615	.56116
e22	65	4.00	5.00	4.4769	.50335
e23	65	3.00	5.00	4.4000	.55340
e24	65	3.00	5.00	4.5077	.53394
e25	65	3.00	5.00	4.4462	.53124
e26	65	3.00	5.00	4.5385	.53259
e27	65	3.00	5.00	4.5692	.52942
e28	65	4.00	5.00	4.5385	.50240
e29	65	3.00	5.00	4.4615	.53259
e30	65	4.00	5.00	4.5538	.50096
etot	65	3.70	5.00	4.5144	.42077

5. ผลการทดลองใช้แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา กับครูกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมี 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา 2) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล 3) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ดังนี้

1) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา

Descriptive Statistics					
ข้อความ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
A1	65	2.00	5.00	4.2923	.63055
A2	65	2.00	5.00	4.3385	.59364
A3	65	3.00	5.00	4.4615	.58835
A4	65	3.00	5.00	4.5846	.58342
A5	65	3.00	5.00	4.5385	.61433
ATOT	65	2.60	5.00	4.4431	.50062

2) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล

Descriptive Statistics					
ข้อความ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
B1	65	3.00	5.00	4.5077	.58957
B2	65	3.00	5.00	4.5692	.61159
B3	65	2.00	5.00	4.4923	.66434
B4	65	3.00	5.00	4.4923	.64039
B5	65	2.00	5.00	4.5538	.66216
BTOT	65	2.80	5.00	4.5231	.56313

3) ความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก

Descriptive Statistics					
ข้อความ	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
C1	65	3.00	5.00	4.4462	.63813
C2	65	3.00	5.00	4.4154	.65889
C3	65	3.00	5.00	4.4923	.61550
C4	65	3.00	5.00	4.4615	.56116
C5	65	3.00	5.00	4.4462	.61316
CTOT	65	3.00	5.00	4.4523	.51269

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม โครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการจำเป็นในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โปรดอ่านและทำความเข้าใจข้อความในช่องรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นทางขวามือ ให้ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน หรือตามสภาพความเป็นจริง ดังรายการต่อไปนี้

ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1.	การแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มมีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง					
2.	การส่งเสริมพัฒนานักเรียนปกติ					
3.	การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน					
4.	การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยของนักเรียน					
5.	การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและส่งเสริมพัฒนานักเรียนของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
6.	แนวทางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
7.	การจัดการชั้นเรียนด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม					
8.	การจัดการชั้นเรียนด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม					
9.	การจัดการชั้นเรียนด้านกระบวนการเรียนรู้					
10.	การทำโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					

ประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	โครงการมีความเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายของเขตพื้นที่การศึกษา					
2.	การสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา					
3.	ความร่วมมือของครูที่รับผิดชอบ					
4.	วัตถุประสงค์ ของโครงการมีความชัดเจน					
5.	เป้าหมาย ของโครงการมีความชัดเจน					
6.	การจัดกิจกรรมตามโครงการของโรงเรียน					
7.	การร่วมกิจกรรมตามโครงการของนักเรียน					
8.	ความร่วมมือของผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษา					
9.	การสนับสนุนงบประมาณของโรงเรียน					
10.	การกำกับติดตาม การดำเนินงานตามโครงการ					

ประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	บุคลากรมีจำนวนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการ					
2.	บุคลากรมีความพร้อมในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย					
3.	บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ					
4.	บุคลากรได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มโครงการ					
5.	บุคลากรมีความสามารถเพียงพอกับโครงการ					

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

2. แบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา

คำชี้แจง ผู้ให้ข้อมูลแบบบันทึกฉบับนี้ คือ ครูผู้รับผิดชอบการเงินด้านงบประมาณโครงการ ซึ่งแบบบันทึกประเด็นด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ดังนี้

ข้อ	รายการ	จำนวนเงินที่ รับจัดสรร	จำนวนเงินที่ เบิกจ่าย	คงเหลือ
1.	ค่าวัสดุ			
2.	ค่าตอบแทนใช้สอย			
3.	ค่าอาหาร			
4.	ค่าสาธารณูปโภค			
	รวม			
	ร้อยละ			

3. แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

คำชี้แจง ผู้ให้ข้อมูลแบบบันทึกฉบับนี้ คือ ครู ในประเด็นด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่ โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องผลการดำเนินงานให้ตรงกับตามสภาพความเป็นจริง ดังรายการต่อไปนี้

ข้อ	กิจกรรม	ผลการดำเนินงาน	
		ดำเนินการ	ไม่ดำเนินการ
1.	กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน		
2.	กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน		
3.	กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน		
4.	กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา		
5.	กิจกรรมมอบทุนการศึกษา		
6.	กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน		
7.	กิจกรรมการประเมินSDQและEQ		
8.	กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน		
9.	กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย		
10.	กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย		
11.	กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม		
12.	กิจกรรมต้านยาเสพติด		
13.	กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง		
14.	กิจกรรมแนะแนว		
15.	กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน		
16.	กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย		
17.	กิจกรรมสอนซ่อมเสริม		
18.	กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ		
19.	กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ		
20.	กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน		
รวม			

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ข้อมูลครับ

4. แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

คำชี้แจง ผู้ให้ข้อมูลแบบบันทึกฉบับนี้ คือ ครู ในประเด็นด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องผลการดำเนินงานให้ตรงกับตามสภาพความเป็นจริง ดังรายการต่อไปนี้

ครั้งที่	เดือน	เรื่องที่ติดตาม	ผลการดำเนินงาน	
			ติดตาม	ไม่ติดตาม
1.	พฤศจิกายน 2562	1) ศึกษา ทำความเข้าใจความต้องการและความจำเป็น ความเป็นไปได้ของโครงการ 2) แต่งตั้งคณะกรรมการ (ทีมนำ ทีมประสาน ทีมทำ) 3) อบรมบุคลากรทีมประสานจำนวน 10 คน 4) วิเคราะห์สภาพความพร้อมพื้นฐานของโรงเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5) จัดทำแผนปฏิบัติงาน 6) จัดทำเอกสาร 7) จัดประชุมครูทุกคนในโรงเรียนสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานตามระบบ 8) ประเมินบุคลากร งบประมาณในการดำเนินการ		
2.	ธันวาคม 2562	แนวทางการจัดการชั้นเรียน ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 1) กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน (รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล) 2) กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน (คัดกรองนักเรียน) 3) กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) (การป้องกันและแก้ไขปัญหา) 4) กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา (ส่งเสริมนักเรียน) 5) กิจกรรมมอบทุนการศึกษา (ส่งต่อ)		

ครั้งที่	เดือน	เรื่องที่ติดตาม	ผลการดำเนินงาน	
			ติดตาม	ไม่ติดตาม
3.	มกราคม 2563	แนวทางการจัดการชั้นเรียน ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม 1) กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน (รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล) 2) กิจกรรมประเมินSDQและEQ (คัดกรองนักเรียน) 3) กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน (ป้องกันและแก้ไขปัญหา) 4) กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย(ส่งเสริมนักเรียน) 5) กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย (ส่งเสริมนักเรียน) 6) กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม (ส่งเสริมนักเรียน) 7) กิจกรรมต้านยาเสพติด (ส่งเสริมนักเรียน) 8) กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ส่งเสริมนักเรียน) 9) กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน (ส่งเสริมนักเรียน) 10) กิจกรรมแนะแนว (ส่งต่อ)		
4.	กุมภาพันธ์ 2563	แนวทางการจัดการชั้นเรียน ด้านกระบวนการเรียนรู้ 1) กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษา (คัดกรองนักเรียน) 2) กิจกรรมสอนซ่อมเสริม (ป้องกันและแก้ไขปัญหา) 3) กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต่าง ๆ (ส่งเสริมนักเรียน) 4) กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ(ส่งเสริมนักเรียน) 5) กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน (ส่งต่อ)		
5.	มีนาคม 2563	1) จัดกิจกรรมป้องกันและแก้ปัญหาของนักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาพร้อมสรุปรายงาน 2) จัดประชุมผู้ปกครองพบครูที่ปรึกษา 3) ส่งต่อนักเรียนที่ยากต่อการช่วยเหลือและ ติดตามผล		

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ข้อมูลครับ

5. แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

คำชี้แจง ผู้ให้ข้อมูลฉบับนี้ คือ ครูที่ปรึกษา ซึ่งเป็นแบบบันทึกประเด็นด้านผลผลิตที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล โดยบันทึกจำนวนนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล ดังรายการข้างล่างนี้

ที่	ชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล	ร้อยละ
1.	มัธยมศึกษาปีที่ 1/.....			
2.	มัธยมศึกษาปีที่ 2/.....			
3	มัธยมศึกษาปีที่ 3/.....			
4	มัธยมศึกษาปีที่ 4/.....			
5	มัธยมศึกษาปีที่ 5/.....			
6	มัธยมศึกษาปีที่ 6/.....			
รวม				

6. แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน

คำชี้แจง ผู้ให้ข้อมูลแบบบันทึกฉบับนี้ คือ ครูที่ปรึกษา ซึ่งเป็นแบบบันทึกประเด็นด้านผลผลิตที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง โดยบันทึกจำนวนนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง ดังรายการข้างล่างนี้

ที่	ชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	ร้อยละ
1.	มัธยมศึกษาปีที่ 1/.....			
2.	มัธยมศึกษาปีที่ 2/.....			
3.	มัธยมศึกษาปีที่ 3/.....			
4.	มัธยมศึกษาปีที่ 4/.....			
5.	มัธยมศึกษาปีที่ 5/.....			
6.	มัธยมศึกษาปีที่ 6/.....			
รวม				

7. แบบบันทึกการแก้ไขปัญหานักเรียนรายบุคคล

คำชี้แจง ผู้ให้ข้อมูลแบบบันทึกฉบับนี้ คือ นักเรียนที่ได้รับการคัดกรองตามโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ในประเด็นด้านผลผลิตเกี่ยวกับนักเรียนที่ได้รับการแก้ปัญหา นักเรียนที่มีปัญหาซึ่งแก้ไขได้สำเร็จ และนักเรียนที่ต้องส่งต่อภายในและภายนอก โดยอ่านและทำความเข้าใจข้อความในช่องกิจกรรม แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องผลการดำเนินการให้ตรงตามสภาพความเป็นจริง ดังรายการต่อไปนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการแก้ปัญหา

ที่	ชื่อ - สกุล	ชั้น	ผลการแก้ปัญหา		
			การเรียนรู้	ยาเสพติด	เศรษฐกิจ
1.					
2.					
3.					
.					
.					
.					
รวม					

2. นักเรียนที่มีปัญหาซึ่งแก้ไขได้สำเร็จ

ที่	ชื่อ - สกุล	ชั้น	ผลการแก้ปัญหา						
			การเรียนรู้		ยาเสพติด		เศรษฐกิจ		
			สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	
1.									
2.									
3.									
.									
.									
.									
รวม									

3. นักเรียนที่มีปัญหาซึ่งแก้ไขไม่สำเร็จ ที่ต้องส่งต่อภายในและภายนอก

ที่	ชื่อ - สกุล	ชั้น	ผลการดำเนินงาน					
			การเรียนรู้		ยาเสพติด		เศรษฐกิจ	
			ส่งต่อ	ไม่ส่งต่อ	ส่งต่อ	ไม่ส่งต่อ	ส่งต่อ	ไม่ส่งต่อ
1.								
2.								
3.								
.								
.								
.								
รวม								

8. แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน

คำชี้แจง ผู้ให้ข้อมูลฉบับนี้ คือ ครูที่ปรึกษา เป็นแบบบันทึกประเด็นด้านผลกระทบที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัย ดังนี้

ข้อ	ชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนที่มีวินัย	ร้อยละ
1.	มัธยมศึกษาปีที่ 1/.....			
2.	มัธยมศึกษาปีที่ 2/.....			
3.	มัธยมศึกษาปีที่ 3/.....			
4.	มัธยมศึกษาปีที่ 4/.....			
5.	มัธยมศึกษาปีที่ 5/.....			
6.	มัธยมศึกษาปีที่ 6/.....			
รวม				

คำชี้แจง แบบบันทึกประเด็นด้านผลกระทบที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น โดยบันทึกร้อยละของนักเรียนที่มีวินัย ดังนี้

ข้อ	ชั้น	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 (ปีงบประมาณ 2563)	+/- (ร้อยละ)
1.	มัธยมศึกษาปีที่ 1			
2.	มัธยมศึกษาปีที่ 2			
3.	มัธยมศึกษาปีที่ 3			
4.	มัธยมศึกษาปีที่ 4			
5.	มัธยมศึกษาปีที่ 5			
6.	มัธยมศึกษาปีที่ 6			
รวม				

9. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โปรดอ่านและทำความเข้าใจข้อความในช่องรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความพึงพอใจทางขวามือ ให้ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน ดังรายการต่อไปนี้

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1.	กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน					
2.	กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน					
3.	กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน					
4.	กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา					
5.	กิจกรรมมอบทุนการศึกษา					
6.	กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน					
7.	กิจกรรมการประเมินSDQและEQ					
8.	กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน					
9.	กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย					
10.	กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย					
11.	กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม					
12.	กิจกรรมด้านยาเสพติด					
13.	กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
14.	กิจกรรมแนะแนว					
15.	กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน					
16.	กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย					
17.	กิจกรรมสอนซ่อมเสริม					
18.	กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ					
19.	กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ					
20.	กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน					

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
21.	นักเรียนได้ทำกิจกรรมทุกกิจกรรม					
22.	คุณครูบอกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน					
23.	นักเรียนได้ความรู้ใหม่จากการเข้าร่วมกิจกรรม					
24.	นักเรียนมีวินัยมากขึ้น					
25.	กิจกรรมต่าง ๆ ช่วยการแก้ปัญหาแก่นักเรียนและเพื่อน ๆ					
26.	นักเรียนและเพื่อนๆ ตั้งใจเรียนมากขึ้น					
27.	นักเรียนและเพื่อนๆ ถูกยอมรับในโรงเรียน					
28.	นักเรียนและเพื่อนๆ เลิกยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติด					
29.	การสนับสนุนทุนการศึกษาจากโรงเรียนให้แก่นักเรียนและเพื่อน ๆ					
30.	นักเรียนและเพื่อนๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น					

10. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โปรดอ่านและทำความเข้าใจข้อความในช่องรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความพึงพอใจทางขวามือ ให้ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่าน ดังรายการต่อไปนี้

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1.	กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน					
2.	กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน					
3.	กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน					
4.	กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา					
5.	กิจกรรมมอบทุนการศึกษา					
6.	กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน					
7.	กิจกรรมการประเมินSDQและEQ					
8.	กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน					
9.	กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย					
10.	กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย					
11.	กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม					
12.	กิจกรรมด้านยาเสพติด					
13.	กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
14.	กิจกรรมแนะแนว					
15.	กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน					
16.	กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย					
17.	กิจกรรมสอนซ่อมเสริม					
18.	กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ					
19.	กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ					
20.	กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน					

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
21.	ครูเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานของท่าน					
22.	การจัดกิจกรรมช่วยแก้ปัญหาและส่งเสริมในการพัฒนา นักเรียน					
23.	บุตรหลานของท่านตั้งใจเรียน					
24.	บุตรหลานของท่านมีวินัยในตนเอง					
25.	การช่วยเหลือครอบครัวของบุตรหลาน					
26.	บุตรหลานของท่านห่างไกลยาเสพติด					
27.	บุตรหลานของท่านมีสุขภาพแข็งแรง					
28.	บุตรหลานของท่านร่าเริงแจ่มใสเข้ากับผู้อื่นได้ดี					
29.	บุตรหลานของท่านนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
30.	ท่านอยากให้โรงเรียนทำโครงการนี้ต่อเนื่องไปทุก ๆ ปี					

11. แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โปรดอ่านและทำความเข้าใจข้อความในช่องรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความพึงพอใจทางขวามือ ให้ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่าน ดังรายการต่อไปนี้

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1.	กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน					
2.	กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน					
3.	กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน					
4.	กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา					
5.	กิจกรรมมอบทุนการศึกษา					
6.	กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน					
7.	กิจกรรมการประเมินSDQและEQ					
8.	กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน					
9.	กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย					
10.	กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย					
11.	กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม					
12.	กิจกรรมด้านยาเสพติด					
13.	กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
14.	กิจกรรมแนะแนว					
15.	กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน					
16.	กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย					
17.	กิจกรรมสอนซ่อมเสริม					
18.	กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ					
19.	กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ					
20.	กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน					

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
21.	การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมต่าง ๆ					
22.	ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์					
23.	เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล					
24.	การร่วมกิจกรรมของนักเรียน					
25.	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น					
26.	นักเรียนมีสุขภาพดี					
27.	การมีระเบียบวินัยของนักเรียน					
28.	การปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ของนักเรียน					
29.	ปัญหาเสทติลดลง					
30.	ความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง					

12. แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งให้ครูเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ในประเด็นการจัดการตามวัตถุประสงค์ การสร้างความสัมพันธ์ การดำเนินงานที่คุ้มค่า และความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน โดยใช้แบบเลือกตอบ (Dichotomous Question) มี 2 คำตอบ จำนวน 20 ข้อ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โปรดอ่านและทำความเข้าใจข้อความในช่องรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นทางขวามือ ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังรายการต่อไปนี้

ข้อ	ประสิทธิผลของโครงการ	การปฏิบัติ	
		ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
การจัดการตามวัตถุประสงค์			
1.	โครงการที่ได้จัดทำขึ้นเกิดจากการกำหนดวัตถุประสงค์และการวางแผนร่วมกัน		
2.	ผู้บริหารใช้ความรู้ ความสามารถกำหนดการวางแผนการดำเนินงานโครงการ		
3.	ครูปฏิบัติงาน ได้ตามความรู้ความสามารถที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการ		
4.	ได้แจ้งข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานให้คณะครูทราบอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์		
5.	กำหนดเป้าหมายและวิธีในการวัดและประเมินผลโครงการร่วมกัน		
การสร้างความสัมพันธ์			
6.	สมาชิกที่ปฏิบัติงานให้ความสำคัญต่อการทำงานกลุ่ม		
7.	มีการอธิบายขอบเขตความรับผิดชอบของสมาชิก		
8.	การประสานงานในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานให้เข้าใจตรงกัน		
9.	ใช้จุดแข็งเฉพาะบุคคล ให้กับผู้ร่วมงานที่มีความแตกต่างกันมาสร้างเป็นทีมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน		
10.	มีส่วนร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาระหว่างสมาชิกทุกครั้งในการทำงาน		
การดำเนินงานที่คุ้มค่า			
11.	ใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่า ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน		
12.	การวางแผนงานโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า สมเหตุสมผลเสมอ		
13.	ใช้เวลาว่างในการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร		

ข้อ	ประสิทธิผลของโครงการ	การปฏิบัติ	
		ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
14.	สามารถรู้ลำดับการทำงาน ก่อน-หลัง ได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง		
15.	แยกแยะปัจจัยที่ไม่จำเป็นและละทิ้งไปจากการปฏิบัติงานได้		
ความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน			
16.	มีผลงานที่เกิดจากการวางแผนร่วมกัน		
17.	สมาชิกทำงานอย่างเข้าอกเข้าใจกันจนสำเร็จ		
18.	สร้างความสำเร็จจากความจริงจั่งและจริงใจต่อกัน		
19.	ทุกความสำเร็จนำมาสู่ความพึงพอใจ		
20.	สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกภาคภูมิใจต่อผลงานที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ		

13. แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืนโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ซึ่งให้ครูเป็นผู้ตอบแบบสอบถามในประเด็น การนำความรู้ที่เกิดขึ้นจากความสำเร็จไปสู่งานอื่น การประยุกต์ความรู้ให้เกิดแนวคิดใหม่ และการทำงานเป็นทีม โดยใช้แบบเลือกตอบ (Dichotomous Question) มี 2 คำตอบ จำนวน 20 ข้อ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โปรดอ่านและทำความเข้าใจข้อความในช่องรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นทางขวามือ ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังรายการต่อไปนี้

ข้อ	ความยั่งยืนของโครงการ	การปฏิบัติ	
		ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
การนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น			
1.	แนวทางจัดเก็บความรู้ที่ได้จากโครงการอย่างถูกต้อง เป็นระบบ และชัดเจน		
2.	แนวทางความสำเร็จจากโครงการไปต่อยอดใช้กับโครงการอื่นหรืองานกลุ่มอื่น ๆ ตามโครงสร้างงานของโรงเรียน		
3.	ความสำเร็จจากโครงการไปปรับกระบวนการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ครูสอน		
4.	ความสำเร็จของโครงการสามารถนำไปสู่การดูแลช่วยเหลือของผู้ปกครองนักเรียนที่บ้าน		
5.	ความสำเร็จจากโครงการไปปรับใช้กับคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิดที่บ้าน		
การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่			
6.	มีการเปรียบเทียบแนวคิดเก่าและแนวคิดใหม่จากทำโครงการ		
7.	สามารถนำแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปค้นคว้าพัฒนาต่อยอดให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ใหม่ของโรงเรียน		
8.	มีแบบแผนและแนวทางที่ได้จากความสำเร็จของโครงการไปพัฒนาโครงการในปีต่อไป		
9.	มีการพัฒนานวัตกรรมใหม่จากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นต้นแบบสามารถนำไปสู่การประกวดแข่งขันได้		
10.	มีรูปแบบเพื่อใช้ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม		

ข้อ	ความยั่งยืนของโครงการ	การปฏิบัติ	
		ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
การทำงานเป็นทีม			
11.	บุคลากรเห็นความสำคัญจากการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน		
12.	ตัดสินใจแก้ปัญหาได้เมื่อเผชิญปัญหาร่วมกัน		
13.	รู้วิธีกำหนดจุดมุ่งหมายในทีม		
14.	รู้วิธีแสวงหาและรวบรวมข้อมูลร่วมกันในทีม		
15.	รู้จักควบคุมตนเองในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น		
16.	สื่อสารและปรับความเข้าใจกันในการทำงานเป็นทีมได้อย่างทันทีทันใด		
17.	สามารถสรุปสิ่งที่รับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ค่านิยมในการทำงานได้อย่างถูกต้อง		
18.	เกิดความรัก สามัคคี และผูกพันกันในการทำงาน		
19.	ทุกคนเข้าใจบทบาท หน้าที่ของตนเองเมื่อได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน		
20.	รู้จักสร้างแรงจูงใจ ขวัญและกำลังใจระหว่างกันในการทำงาน		

14. แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโอนความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโอนความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ซึ่งให้ครูเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ในประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล และการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โปรดอ่านและทำความเข้าใจข้อความในช่องรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นทางขวามือ ให้ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ดังรายการต่อไปนี้

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา						
1.	มีความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย กลยุทธ์ (SWOT Analysis) ของโรงเรียนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2.	ทราบแนวทางการดำเนินกิจกรรม โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สะท้อนแนวคิดที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในโรงเรียน					
3.	การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของโครงการเป็นต้นแบบได้					
4.	กระบวนการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุน และให้ขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินงานโครงการมีกระบวนการที่ชัดเจน					
5.	ผลการประเมินการดำเนินงานมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนปรากฏเป็นรูปธรรม เป็นต้นแบบได้					

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล						
6.	การนำแนวคิดด้านการจัดการชั้นเรียนกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาบูรณาการกันเป็นแนวคิดใหม่					
7.	การนำแนวคิดเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาสร้างเป็นนวัตกรรมใหม่ในโรงเรียน					
8.	การนำตัวอย่างนวัตกรรมของโรงเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางแก่การสร้างนวัตกรรมในกลุ่มงานอื่นๆและกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้					
9.	การเผยแพร่นวัตกรรมของโรงเรียน เน้นองค์ความรู้ใหม่ ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่แก่บุคลากรในโรงเรียน					
10.	การนำเสนอนวัตกรรมด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นแนวทางให้โรงเรียนนำไปเข้าร่วมประกวดในหน่วยงานอื่นๆต่อไป					
ประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก						
11.	รูปแบบการถ่ายโยงความรู้ของโรงเรียนเป็นความรู้ใหม่และเป็นประสบการณ์ของบุคลากรในโรงเรียนสามารถนำไปถ่ายโยงให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้					
12.	การนำเสนอสะท้อนให้เห็นถึงระยะเวลาการดำเนินโครงการที่เหมาะสมกับการดำเนินการของโรงเรียนสามารถนำไปถ่ายโยงให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้					
13.	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ ประสบการณ์และความสามารถในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการสามารถนำไปถ่ายโยงให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้					
14.	สภาพบริบท ปัจจัยนำเข้า ของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำไปเผยแพร่ให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้					
15.	การถ่ายโยงความรู้ที่ได้รับจากโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำไปขยายผลให้กับโรงเรียนหรือหน่วยงานอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ภาคผนวก ฉ

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

สรุปการเผยแพร่ทางวิชาการ

- การเผยแพร่กับโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 80 โรงเรียน
- การเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เว็บไซต์ครูบ้านนอก.คอม เว็บไซต์ครูวันดี (KRUWANDEE)
- การเผยแพร่ทาง Facebook (เฟสบุ๊ก)
- การเผยแพร่ทางกลุ่มไลน์ต่าง ๆ
- การตีพิมพ์ผลงานในวารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สรุปการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ผู้ประเมินได้ทำการเผยแพร่รายงานการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ดังนี้

1. การเผยแพร่กับโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 80 โรงเรียน
2. การเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์โรงเรียนบ้านหมีวิทยา เว็บไซต์ครูบ้านนอก.คอม เว็บไซต์ครูวันดี (KRUWANDEE)
3. การเผยแพร่ทาง Facebook (เฟสบุ๊ก)
4. การเผยแพร่ทางกลุ่มไลน์ต่าง ๆ ได้แก่ (1) กลุ่มไลน์ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียน จังหวัดลพบุรี (2) กลุ่มไลน์สมาคมรองผู้อำนวยการโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย มีสมาชิก 696 คน (3) กลุ่มไลน์สมาคมศิษย์เก่าการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร (4) กลุ่มไลน์การอบรมวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (5) กลุ่มไลน์สมาคมรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย มีสมาชิก 1,270 คน
5. การตีพิมพ์ผลงานในวารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

1. การเผยแพร่กับโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 80 โรงเรียน ได้แก่

1. สอนแตงวิทยา สพม.สุพรรณบุรี
2. ธรรมโชติศึกษาลัย สพม.สุพรรณบุรี
3. บางสีวิทยา สพม.สุพรรณบุรี
4. ป่อกรวิทยา สพม.สุพรรณบุรี
5. ชัยบาดาลพิทยาคม สพม.ลพบุรี
6. พระนารายณ์ สพม.ลพบุรี
7. พัฒนานิคม สพม.ลพบุรี
8. โคกสำโรงวิทยา สพม.ลพบุรี
9. บ้านเบิกพิทยาคม สพม.ลพบุรี
10. วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ลพบุรี สพม.ลพบุรี
11. วิเศษไชยชาญ (ตันติวิทยาภูมิ) สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง
12. บางระจันวิทยา สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง
13. เทพสุวรรณชาดวิทยา สพม.สมุทรสาคร สมุทรสงคราม
14. สมุทรสาครบูรณะ สพม.สมุทรสาคร สมุทรสงคราม
15. วัดสันติการามวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ สพม.ราชบุรี
16. บางแพปฐมพิทยา สพม.ราชบุรี
17. วังตะเคียนพิทยาคม สพม.ปราจีนบุรี
18. กบินทร์วิทยา สพม.ปราจีนบุรี
19. ตลุกคูพิทยาคม สพม.อุทัยธานี ชัยนาท
20. ศรีสโมสรวิทยา สพม.อุทัยธานี ชัยนาท
21. สรรพยาวิทยา สพม.อุทัยธานี ชัยนาท
22. เทพมงคลรังสี สพม.กาญจนบุรี
23. หนองตากยาตั้งวิริยะราษฎร์บำรุง สพม.กาญจนบุรี
24. กาญจนานุเคราะห์ สพม.กาญจนบุรี
25. เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี สพม.นนทบุรี
26. ศรีบุญยานนท์ สพม.นนทบุรี
27. สุวรรณารามพิทยาคม สพม.กทม.เขต 1
28. สตรีวัดอัปสรสวรรค์ สพม.กทม.เขต 1
29. พ่วงพรมครวิทยา สพม.สุราษฎร์ธานี ชุมพร
30. ท่าเพ็ญวิทยา สพม.สุราษฎร์ธานี ชุมพร
31. ท่าอู่แทวิทยา สพม.สุราษฎร์ธานี ชุมพร
32. ไชยาวิทยา สพม.สุราษฎร์ธานี ชุมพร
33. ปากแพรกพิทยาคม สพม.สุราษฎร์ธานี ชุมพร
34. นบพิดำวิทยา สพม.นครศรีธรรมราช
35. ฉวางรัชดาภิเษก สพม.นครศรีธรรมราช

36. เฉลิมราชประชาอุทิศ สพม.นครศรีธรรมราช
37. โศภณคณาภรณ์ สพม.นครศรีธรรมราช
38. ศิริราชพัฒนา สพม.นครศรีธรรมราช
39. พุ่่งสังพิทยาคม สพม.นครศรีธรรมราช
40. กำแพงแสนวิทยา สพม.นครปฐม
41. ยี่งยวดพิทยานุกูล สพม.อุดรธานี
42. ห้วยเก้งพิทยาการ สพม.อุดรธานี
43. อุดรพิทยานุกูล 2 สพม.อุดรธานี
44. สร้างคอมวิทยา สพม.อุดรธานี
45. สุ่มเส้าพิทยาการ สพม.อุดรธานี
46. ท่าโพธิ์ศรีพิทยา สพม.อุบลราชธานี อำนาจเจริญ
47. ชุมคำพิทยาการ สพม.อุบลราชธานี อำนาจเจริญ
48. กุดข้าวปุ้นวิทยา สพม.อุบลราชธานี อำนาจเจริญ
49. พังเคนพิทยา สพม.อุบลราชธานี อำนาจเจริญ
50. หกสิบพรรษาวิทยาคม สพม.อุบลราชธานี อำนาจเจริญ
51. ควนเนียงวิทยา สพม.สงขลา สตูล
52. โนนสูงศรีธานี สพม.นครราชสีมา
53. แม่จันวิทยาคม สพม.เชียงราย
54. จันจว้าวิทยาคม สพม.เชียงราย
55. เชียงแสนวิทยาคม สพม.เชียงราย
56. โคกตูมวิทยา สพม.ลพบุรี
57. ดงตาลวิทยา สพม.ลพบุรี
58. ยางรากวิทยา สพม.ลพบุรี
59. ท่าวังพิทยาการ สพม.ลพบุรี
60. ท่าหลวงวิทยาคม สพม.ลพบุรี
61. พุ่่งคลีโคกช้างวิทยา สพม.สุพรรณบุรี
62. พุ่่งแฝกพิทยาคม สพม.สุพรรณบุรี
63. บรรหารแจ่มใสวิทยา 7 สพม.สุพรรณบุรี
64. วัดหนองศาลา (ประชานุกูล) สพป.นครปฐม เขต 1
65. วัดโพธิ์ประสิทธิ์ (วิบูลย์บำรุง) สพป.อยุธยา เขต 1
66. ไทยรัฐวิทยา ๑๘ สพป.นครราชสีมา เขต 6
67. วัดหนองไผ่ สพป.สุพรรณบุรี เขต 3
68. บ้านละว้าวังควาย สพป.สุพรรณบุรี เขต 3
69. วัดบางขวาง สพป.สุพรรณบุรี เขต 3
70. ไทยรัฐวิทยา 56 สพป.สิงห์บุรี
71. บ้านคูบ้านโอง สพป.กำแพงเพชร เขต 1

72. วัดพูน้อย สพป.กาญจนบุรี เขต 1
73. ห้วยน้ำนักวิทยา สพป.ตาก เขต 2
74. วัดบางระโห่ง (ภิรมย์ศิริ) สพป.นนทบุรี เขต 1
75. บ้านดงหม้อทอง สพป.สกลนคร เขต 3
76. วัดอรุณญิก สพป.พิษณุโลก เขต 1
77. วัดเกาะวังไทร (กิตติวัฒนาคาร) สพป.นครปฐม เขต 1
78. บ้านป่าแขง สพป.พิจิตร
79. พิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร สำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ
80. เทศบาล 2 วัดบ้านโป่ง เทศบาลเมืองบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ที่ ศธ ๐๔๓๓๓.๑๑/๙๘

โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา
๒๗๘ ตำบลสนามแจง
อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
๑๕๑๑๐

๑ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี จำนวน ๑ ฉบับ
๒. รูปแบบการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี จำนวน ๑ ฉบับ
๓. หนังสือตอบรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนายทวิช แจ่มจรัส ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลพบุรี ได้ทำผลงานทาง
วิชาการ เพื่อขอแต่งตั้งให้มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ เรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตาม
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี บัดนี้ได้สำเร็จจุลแล้ว

ในการนี้ทางโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเผยแพร่
ผลงานทางวิชาการ และได้โปรดตอบรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ตามหนังสือตอบรับที่แนบมา
พร้อมนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานทางวิชาการดังกล่าว จะก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาของท่านเป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระวัฒน์ ระนาท)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

งานสารบรรณ

โทร. ๐ ๓๖๔๗ ๑๐๓๑ โทรสาร ๐ ๓๖๔๗ ๑๐๓๑

ชื่อเรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

ผู้ประเมิน นายทวิช แจ่มจรัส

ปีที่ประเมิน ปีงบประมาณ 2563

บทคัดย่อ

การประเมินนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินบริบทของโครงการเกี่ยวกับความต้องการในการจัดทำโครงการ และความเป็นไปได้ของโครงการ 2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม และความพอเพียงของงบประมาณ 3) เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ และการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 4) เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ นักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ 5) เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการเกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่มีต่อโครงการ 6) เพื่อประเมินประสิทธิผลเกี่ยวกับการจัดการตามวัตถุประสงค์ การสร้างความสัมพันธ์ การดำเนินงานที่คุ้มค่า และความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน 7) เพื่อประเมินความยั่งยืน เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และการทำงานเป็นทีม และ 8) เพื่อประเมินการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล และการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ในการประเมินโครงการครั้งนี้ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิพเพียท (CIPPIEST) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ปีงบประมาณ 2563 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ ด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิ ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 306 คน ผู้ปกครอง จำนวน 306 คน และครู จำนวน 65 คน ซึ่งการเก็บข้อมูลในการประเมินครั้งนี้ นอกจากเก็บข้อมูลจากครูกลุ่มตัวอย่างแล้วผู้ประเมินยังได้เก็บข้อมูลกับครูผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูที่ปรึกษาจำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ มีทั้งสิ้น 14 ฉบับ ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 4 ฉบับ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 3 ฉบับ และแบบบันทึก จำนวน 7 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม 2) แบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 3) แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 4) แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 5) แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 6) แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน 7) แบบบันทึกการแก้ไขปัญหานักเรียนรายบุคคล 8)

แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน 9) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 10) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 11) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 12) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 13) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 14) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโอนความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการประเมิน พบว่า

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น (8 ประเด็นการประเมิน) และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด (24 ตัวชี้วัด) ดังนี้

1) การประเมินบริบท พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด คือ 1.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.41) และ 1.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.43)

2) การประเมินปัจจัยนำเข้า พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด คือ 2.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) และ 2.2 ตัวชี้วัดร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (98.29%)

3) การประเมินกระบวนการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 2 ตัวชี้วัด คือ 3.1 ตัวชี้วัดร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 3.2 ตัวชี้วัดร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4) การประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ 4.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 4.2 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 4.3 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 4.4 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (0%)

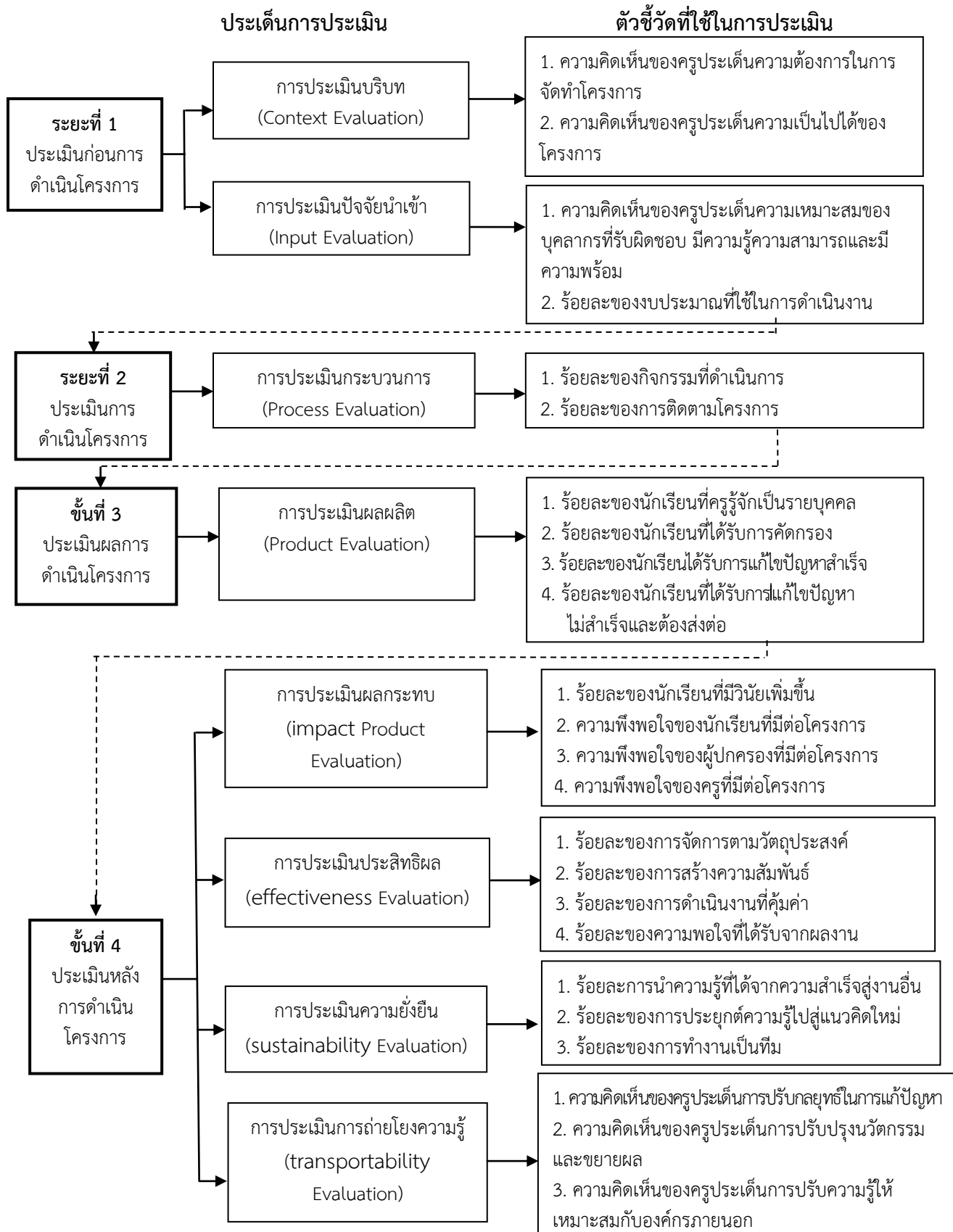
5) การประเมินผลกระทบ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ 5.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับ

มากที่สุด (11.84%) 5.2 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) 5.3 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40) และ 5.4 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40)

6) ผลการประเมินประสิทธิผล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ 6.1 ตัวชี้วัดร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 6.2 ตัวชี้วัดร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 6.3 ตัวชี้วัดร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 6.4 ตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

7) ผลการประเมินความยั่งยืน พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ตัวชี้วัด คือ 7.1 ตัวชี้วัดร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 7.2 ตัวชี้วัดร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 7.3 ตัวชี้วัดร้อยละการทำงานเป็นทีม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

8) การประเมินการถ่ายโยงความรู้ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด คือ 8.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50) 8.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56) และ 8.3 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51)

แผนภาพ รูปแบบการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

ที่ ศธ...../.....

โรงเรียน.....

ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์

..... มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอขอบคุณการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมีวิทยา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหมีวิทยา ที่ ศธ ๐๔๓๓๓.๑๑/๙๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนบ้านหมีวิทยาได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี รายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ทางโรงเรียน..... ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้วและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ซึ่งโรงเรียน.....

ขอแสดงความนับถือ

()

ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

งาน.....

โทร.....

โทรสาร.....

ที่ ศธ ๐๔๓๓๓.๑๑/๙๘

โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา
๒๗๘ ตำบลสนามแจง
อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
๑๕๑๑๐

๑ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนตลุกคู่วิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บทคัดย่อ การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี จำนวน ๑ ฉบับ
 ๒. รูปแบบการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี จำนวน ๑ ฉบับ
 ๓. หนังสือตอบรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนายทวิช แจ่มจรัส ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา วิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลพบุรี ได้ทำผลงานทาง
วิชาการ เพื่อขอแต่งตั้งให้มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ เรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตาม
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี บัดนี้ได้สำเร็จลุล่วงแล้ว

ในการนี้ทางโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเผยแพร่
ผลงานทางวิชาการ และได้โปรดตอบรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ตามหนังสือตอบรับที่แนบมา
พร้อมนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานทางวิชาการดังกล่าว จะก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาของท่านเป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระวัฒน์ ระนาท)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

งานสารบรรณ

โทร. ๐ ๓๖๔๗ ๑๐๓๑ โทรสาร ๐ ๓๖๔๗ ๑๐๓๑

ตัวอย่างหนังสือตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ที่ ศธ ๐๔๑๖๒.๑๒๗/๑๙

โรงเรียนวัดหนองไผ่
๑/๑ หมู่ ๑ ตำบลหนองผักนาก
อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๑๓๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอขอบคุณการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมีวิทยา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหมีวิทยา ที่ ศธ ๐๔๓๓๓.๑๑/๙๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนบ้านหมีวิทยาได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี รายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ทางโรงเรียนวัดหนองไผ่ ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ซึ่งโรงเรียนวัดหนองไผ่ จะได้นำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ตามบริบทของโรงเรียนต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางปรานต์ชญาน์ กิรติสุนทรรัชต์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองไผ่

โรงเรียนวัดหนองไผ่

โทร ๐๖๔ - ๘๙๓๙๓๖๔

ที่ ศธ ๐๔๐๗๖.๐๓๙ / ๐๗๗

โรงเรียนวัดบางระโห่ง (ภิรมย์ศิริ)
ตำบลบางกร่าง
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
รหัสไปรษณีย์ ๑๑๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอขอบคุณการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ที่ ศธ ๐๔๓๓๓.๑๑/๙๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนบ้านหมี่วิทยาได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี รายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ทางโรงเรียนวัดบางระโห่ง(ภิรมย์ศิริ) ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ซึ่งโรงเรียนวัดบางระโห่ง(ภิรมย์ศิริ) จะได้นำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ตามบริบทของโรงเรียนต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววรรณชนก มั่นแน่น)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางระโห่ง (ภิรมย์ศิริ)

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๙๒๖-๒๑๓๓

e-mail : bangrahongschool@gmail.com

ที่ ศธ ๐๔๓๓๘.๐๖/๑๑๕

โรงเรียนควนเนียงวิทยา
อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ๙๐๒๒๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบขอบคุณการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหมี่วิทยาที่ ศธ ๐๔๓๓๓.๑๑/๙๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดสตูล รายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ โรงเรียนควนเนียงวิทยา ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และโรงเรียนจะได้นำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ตามบริบทของโรงเรียนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย ชัยธรรมโชค)

ผู้อำนวยการโรงเรียนควนเนียงวิทยา

กลุ่มบริหารงานบุคคล.

โทร. ๐-๗๕๓๘-๖๕๕๓

โทรสาร ๐-๗๕๓๘-๖๐๑๕

www.kornor.ac.th

ที่ ศธ ๐๔๓๕๐.๐๓ / ๑๑๗

โรงเรียนตลุกคู่วิทยา
ตำบลตลุกคู่อำเภอทัพทัน
จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๒๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมีวิทยา

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหมีวิทยา ที่ ศธ ๐๔๓๓๓.๑๑/๔๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนบ้านหมีวิทยา ได้อนุเคราะห์จัดส่งเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นายทวิช แจ่มจรัส ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมีวิทยา เรื่อง การประเมินโครงการการจัดชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี รายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ โรงเรียนตลุกคู่วิทยา ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ซึ่งโรงเรียนจะนำรูปแบบดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ตามบริบทของโรงเรียนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัคคณัฐ อัยรา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนตลุกคู่วิทยา

กลุ่มบริหารวิชาการ
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๕๖๐๔ ๓๖๒๕
E-mail : talukdoowit@gmail.com
FB : โรงเรียนตลุกคู่วิทยา
เว็บไซต์ : www.twut.ac.th

2. การเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา เว็บไซต์ครูบ้านนอก
เว็บไซต์ ครูวันดี (KRUWANDEE)

โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

banmhiwittaya.ac.th

Open to Transparency

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา

- การพัฒนาคุณภาพการบริหารงาน
วิชาการของห้องเรียนวิทยาศาสตร์
คณิตศาสตร์
โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี :
นายทวีชัย แจ่มจำรัส รองผู้อำนวยการ
โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา : ปีการ
ศึกษา 2562 ถึง ปีการศึกษา 2563
- การประเมินโครงการการจัดการเรียนรู้
เรียนตามรอยพ่อและช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี
: นายทวีชัย แจ่มจำรัส รองผู้อำนวยการ
โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา :
ปีงบประมาณ 2563
- รายงานผลการประเมินโครงการส่งเสริม
คุณธรรม จริยธรรม โรงเรียน
บ้านหมี่วิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัยยมิตรศึกษา : นางสาวอัจฉระ
พรหม ทองสันต์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ
โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัยยมิตรศึกษา : 2563 - 2565

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการลง
เว็บไซต์โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

จดหมายข่าว ประชาสัมพันธ์
โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัยยมิตรศึกษา
โครงการอบรม
เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่
ติดตามกษัตริย์เสด็จ

นางสาวกษัตริย์
นางสาวจุฑาทิ
นางนันทน์

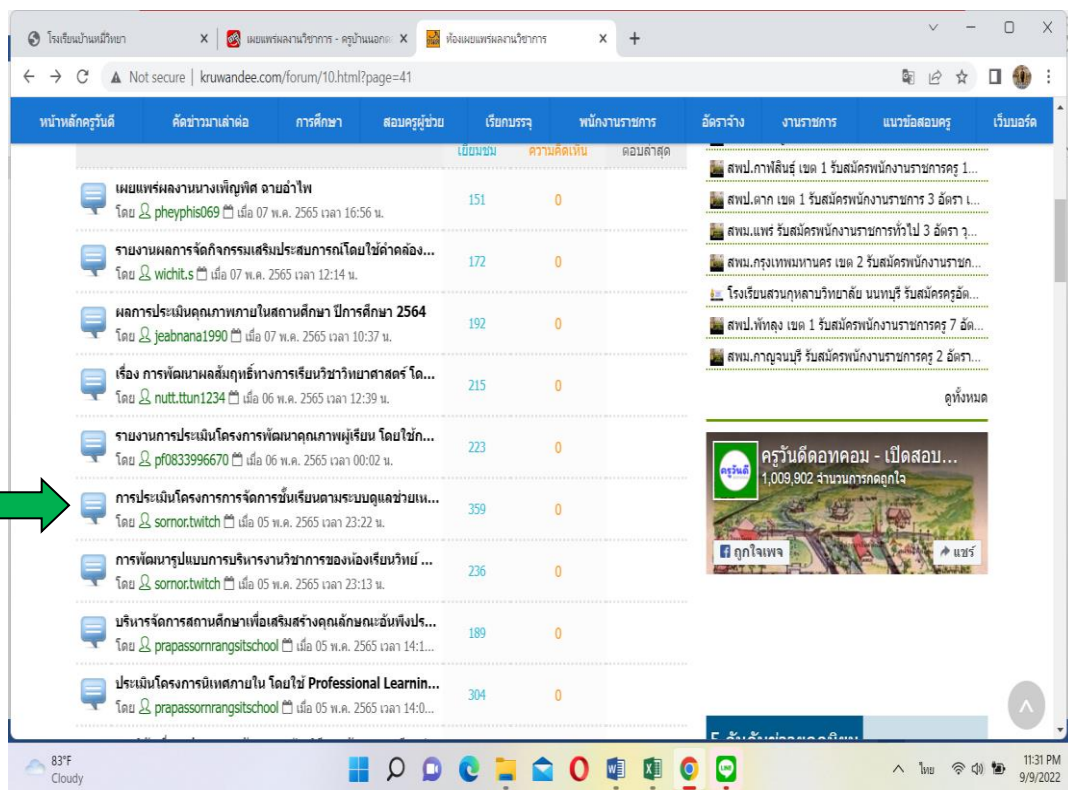
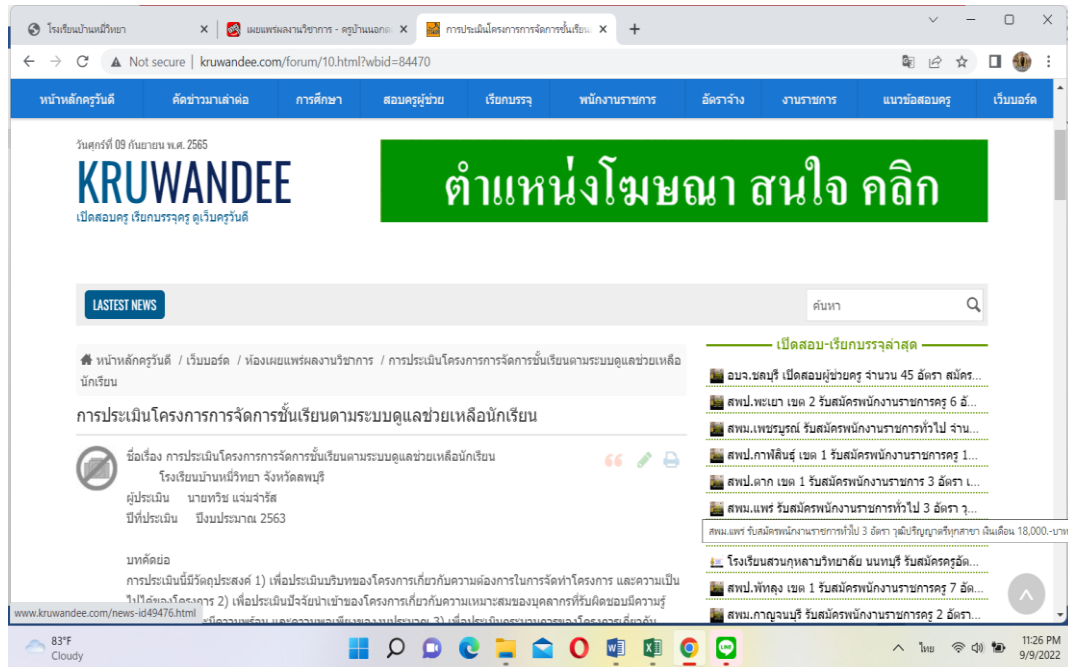
83°F Cloudy 10:49 PM 9/9/2022

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ในเว็บไซต์ครูบ้านนอก.คอม

The screenshot shows the homepage of kroobannok.com. The main navigation bar includes links for หน้าแรก, ข่าวการศึกษา, BLOG, ห้องสมุดความรู้, เนื้อหาเว็บไซต์, ผลงานวิชาการ, บทความย่อ, เกมส์, and ความรู้ทั่วไป. A search bar is located in the top right corner. Below the navigation bar, there is a large advertisement for CRITEO and a featured article titled "การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี" (Evaluation of the classroom management project according to the system of monitoring and assisting students at Ban Mee Witaya School, Lopburi). The article is by นายทวิช แจ่มจรัส. To the right, there is a promotional banner for SUPERSPORTS.co.th with a 70% off sale on sneakers.

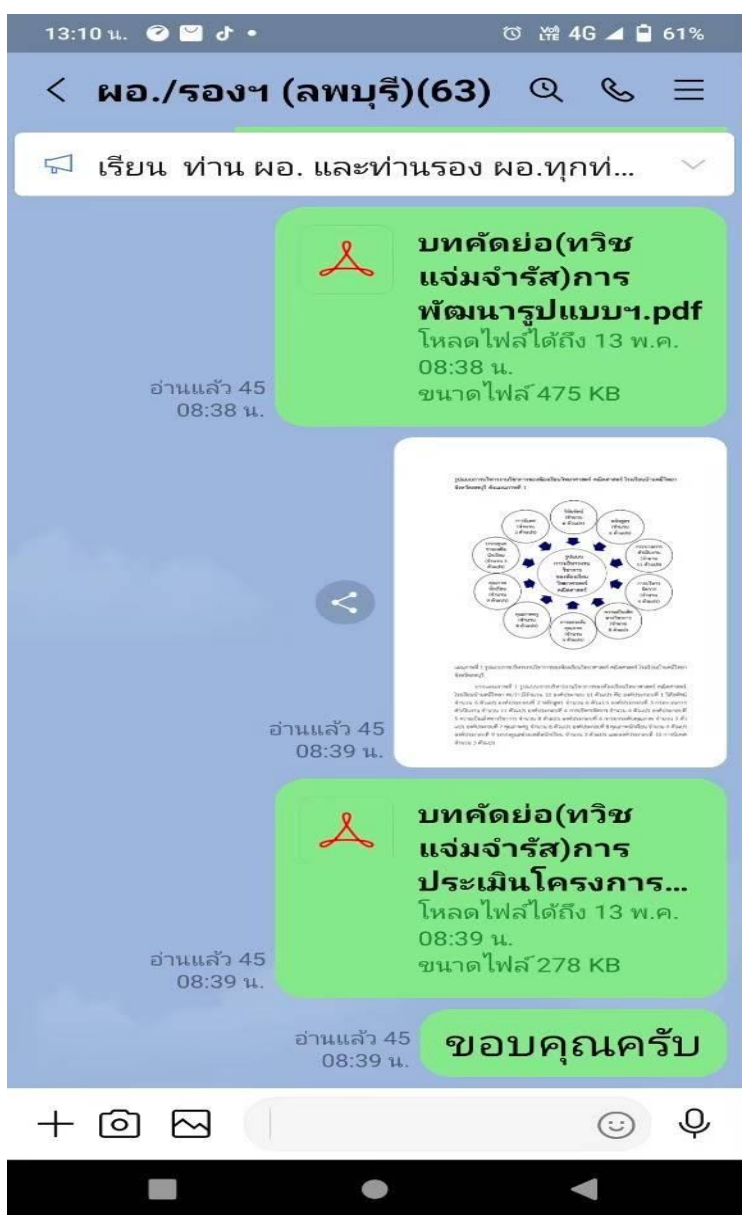
The screenshot shows a list of articles on the kroobannok.com website. A green arrow points to the article titled "การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี" (Evaluation of the classroom management project according to the system of monitoring and assisting students at Ban Mee Witaya School, Lopburi). The article is by นายทวิช แจ่มจรัส and has 394 views. Other articles in the list include topics like "แก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่ไร้โครงคณาเนื้อหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์โดยกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เรื่อง ผลงานของบุคคลสำคัญในการสร้างสรรค์ชาติไทย" and "รูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมสู่ความเป็นเลิศ ของโรงเรียนบ้านดอน (ป้อมอียาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1".

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ในเว็บไซต์ครูวันดี

4. การเผยแพร่ทางกลุ่มไลน์ต่าง ๆ ได้แก่ (1) กลุ่มไลน์ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนจังหวัดลพบุรี (2) กลุ่มไลน์สมาคมรองผู้อำนวยการโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย มีสมาชิก 696 คน (3) กลุ่มไลน์สมาคมศิษย์เก่าการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร (4) กลุ่มไลน์การอบรมวิทย์ฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (5) กลุ่มไลน์สมาคมรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย มีสมาชิก 1270 คน

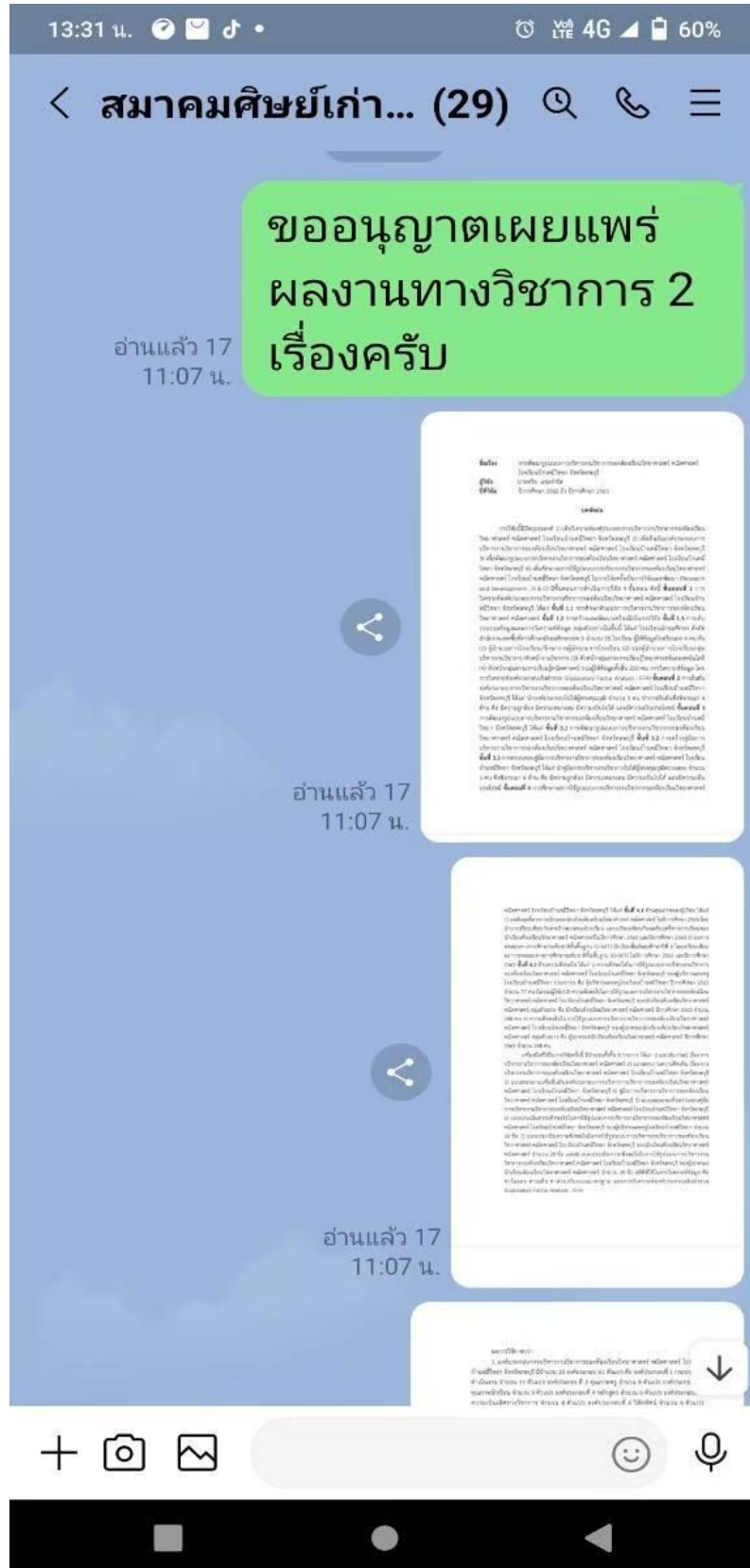
(1) กลุ่มไลน์ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนจังหวัดลพบุรี

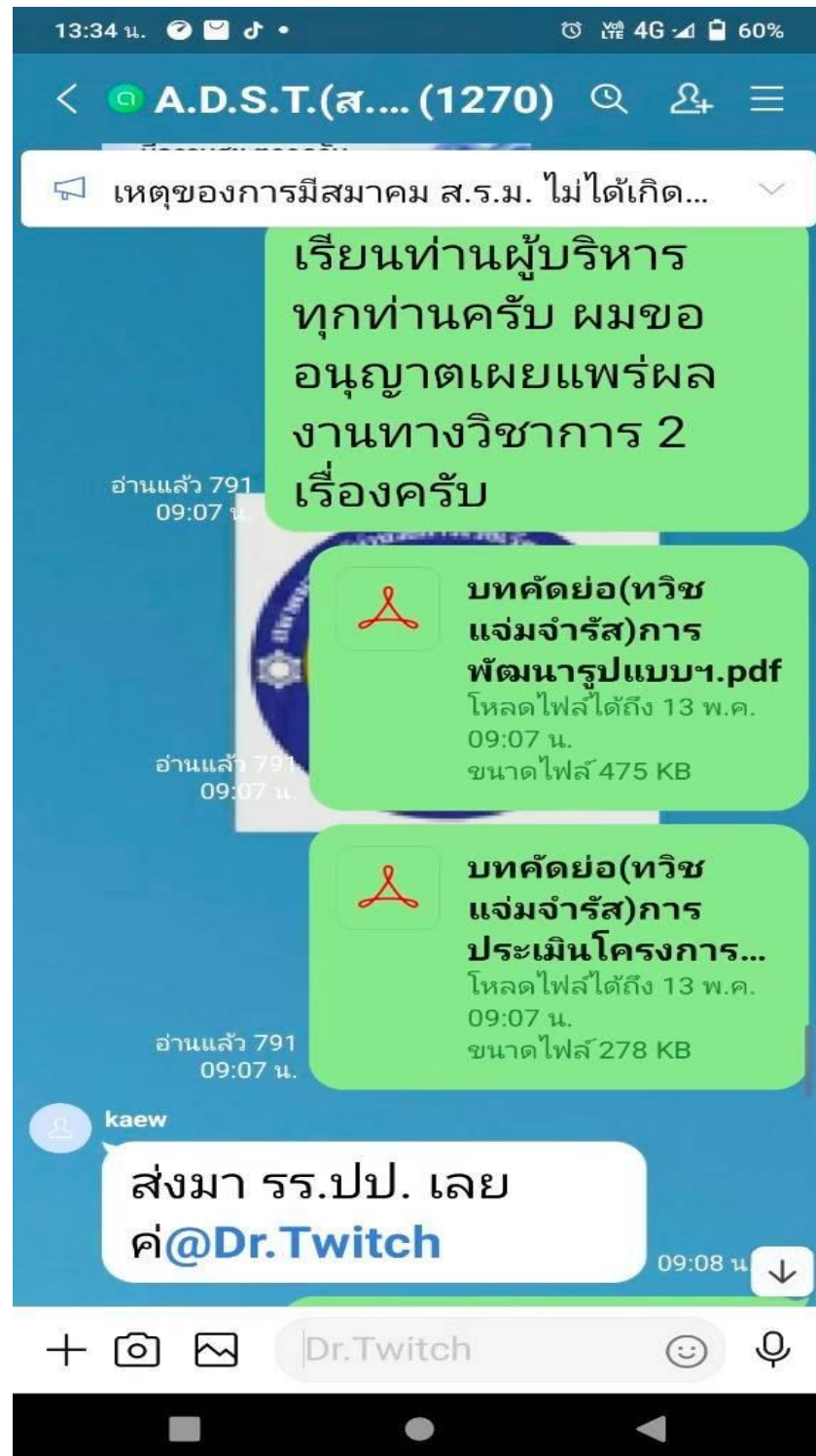
(2) กลุ่มไลน์สมาคมรองผู้อำนวยการโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย

(3) กลุ่มไลน์สมาคมศิษย์เก่าการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

(5) กลุ่มไลน์สมาคมรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย

5. การตีพิมพ์ผลงานในวารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์
วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงานวารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์
วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วัดไร่ขิง พระอารามหลวง ตำบลไร่ขิง
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ๗๓๒๑๐

ที่ อว ๘๐๕๘/ ๑๔๖

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์ผลงานในวารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์

เจริญพร คุณทวิช แจ่มจำรัส

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี” เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ ซึ่งได้รับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI : Thai-Journal Citation Index Centre) ในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI รอบที่ ๔ ครั้งที่ ๒ โดยจัดให้ เป็นวารสารกลุ่มที่ ๑ (TCI Tier 1) และรับรองคุณภาพตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ ไปจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ นั้น

ในการนี้ กองบรรณาธิการ ยินดีแจ้งให้ท่านทราบว่า ผลงานของท่านได้รับการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ๓ ท่าน และผ่านการพิจารณาจากกองบรรณาธิการให้ตีพิมพ์เผยแพร่ใน วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๖๖) ทั้งนี้ เมื่อกองบรรณาธิการได้ตรวจสอบความสมบูรณ์โดยละเอียดและทำการเผยแพร่แล้ว ท่านสามารถติดตามอ่านและดาวน์โหลดบทความฉบับสมบูรณ์ได้ที่ <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jmbr>

จึงเจริญพรมหาเพื่อทราบและขอขอบคุณในความร่วมมือทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาบุญเลิศ อินทปญฺโญ, ศ.ดร.)

บรรณาธิการ วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์

การเผยแพร่บทความออนไลน์ (E-ISSN : 2630-0524) : <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jmbr>

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : พระมหาประกาศิต สิริเมธ,ดร. โทร.๐๘๔ ๕๔๕ ๕๑๔๔

ภาคผนวก ข
ประวัติผู้ประเมิน

ประวัติผู้ประเมิน

ชื่อ - สกุล	ทวิช แจ่มจำรัส
วันเดือน ปี เกิด	5 พฤศจิกายน 2517
ประวัติการศึกษา	<p>ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านแหลมสะแก อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี (ปีการศึกษา 2528)</p> <p>ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี (ปีการศึกษา 2534)</p> <p>ระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอก วิทยาศาสตร์ทั่วไป (เกียรตินิยมอันดับ 2) สถาบันราชภัฏนครปฐม (นักศึกษาโครงการครูทายาท รุ่นที่ 6) (19 มีนาคม 2539)</p> <p>ระดับปริญญาโท 1) การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอก วิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (9 กันยายน 2545) 2) ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) วิชาเอก การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี (22 กันยายน 2556)</p> <p>ระดับปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) วิชาเอก การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร (17 สิงหาคม 2561) (ผลการเรียนตลอดหลักสูตร 4.00)</p>
การรับราชการ	
28 มิถุนายน 2539	อาจารย์ 1 โรงเรียนบ้านหนองกระดี่ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอด่านช้าง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
12 กุมภาพันธ์ 2541	อาจารย์ 1 โรงเรียนบ้านพุน้ำร้อน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอด่านช้าง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
24 ธันวาคม 2547	ครู โรงเรียนบ้านพุน้ำร้อน อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 3
3 ตุลาคม 2548	ครู โรงเรียนวัดสามเอก อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 3
1 เมษายน 2552	ครู โรงเรียนวัดปากน้ำ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 3
22 ธันวาคม 2552	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุพรรณบุรี เขต 3
1 มิถุนายน 2558	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดพรหมสาคร อำเภอเมือง

- จังหวัดสิงห์บุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี
 14 มีนาคม 2560 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่
 จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5
- 17 กุมภาพันธ์ 2564 – ปัจจุบัน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่
 จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลพบุรี

ประสบการณ์

- 1) ตำแหน่งครูผู้สอน 13 ปี 6 เดือน ครูโรงเรียนประถมศึกษาและ
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
 - 2) ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 5 ปี 6 เดือน
 - 3) ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา 7 ปี
- รวมอายุราชการ 26 ปี
- ปี พ.ศ. 2546 ถึง พ.ศ. 2548 ตำแหน่ง หัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบ้านพุฒาร้อน
อำเภอตาบ่อ จังหวัดสุพรรณบุรี
- ปี พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2551 ตำแหน่ง หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนวัดสามเอก
อ.เดิมบางนางบวช จ.สุพรรณบุรี
- ปี พ.ศ. 2552 ถึง พ.ศ. 2558 ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ รับผิดชอบ (1) กลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์)
(2) กลุ่มงานประกันคุณภาพการศึกษา
- ปี พ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2560 ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดพรหมสาคร
กลุ่มบริหารวิชาการและกลุ่มบริหารทั่วไป
- ปี พ.ศ. 2560 ถึง ปัจจุบัน ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา
กลุ่มบริหารวิชาการ

การพัฒนาตนเอง

- ปี 2555 การอบรมพัฒนาผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
รุ่นที่ 4 ระหว่าง วันที่ 23 – 25 พฤษภาคม 2555 ของสำนักทดสอบทาง
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ปี 2555 การอบรมคณะกรรมการตรวจติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาโรงเรียน
เอกชนประเภทสามัญศึกษา ระหว่าง วันที่ 26 – 27 ธันวาคม 2555
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
- ปี 2559 การอบรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 60 ชั่วโมง ณ สถาบัน KKCL
ประเทศอังกฤษ

ปี 2561	การฝึกอบรมบุคลากรทางการลูกเสือ ระดับผู้นำ ชั้นความรู้ขั้นสูง (A.T.C) รุ่นที่ 835
ปี 2562	หลักสูตรประกาศนียบัตร ธรรมาภิบาลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สพฐ. (โรงเรียนสุจริต) รุ่นที่ 5 ของสถาบันพระปกเกล้า
รางวัลที่ได้รับ	
ปี 2555	ได้รับรางวัล “หนึ่งแสนครูดี” จากคุรุสภา ประจำปี พ.ศ. 2555
ปี 2558	ได้รับรางวัล ผู้มีผลสัมฤทธิ์ “เป็นเลิศ” ของหลักสูตร รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ณ หน่วยพัฒนาที่ 14 จังหวัดพิษณุโลก
ปี 2561	ได้รับรางวัล เป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาผู้ปฏิบัติหน้าที่ดีเด่น ประจำปี 2561 ของสมาคมรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา
ปี 2562	ได้รับรางวัล เป็นผู้มีความมุ่งมั่นเข้าศึกษาอบรมครบ 100 % หลักสูตรประกาศนียบัตร ธรรมาภิบาลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สพฐ. (โรงเรียนสุจริต) รุ่นที่ 5 ของสถาบันพระปกเกล้า
ปี 2562	ได้รับรางวัล ครูผู้สอนนักเรียนได้รับรางวัลระดับเหรียญทอง กิจกรรมการแข่งขันปีพาทย์ไม้นวมผสมเครื่องสายเครื่องเดียว ระดับชั้น ม.1-ม.6 งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระดับชาติ ปีการศึกษา 2562 ณ จังหวัดสมุทรปราการ
ปี 2563	(1) ได้รับรางวัลรองผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลงานดีเด่น ประจำปี 2563 ของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมแห่งประเทศไทย (ส.บ.ม.ท.) (2) ได้รับรางวัลรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีผลงานดีเด่น ประจำปี 2563 ของสมาคมรองผู้อำนวยการสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย